

1854
1854

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ Α΄ ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

ΜΕΤΑ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ

ΥΠΟ

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΟΣΜΑ

Δ. Φ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ,"

ΙΩΑΝΝΟΥ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ

44 — ΕΝ ΟΔΩ ΣΤΑΔΙΟΥ — 44

1908

[Τὴν παροῦσαν Χρηστομάθειαν, προωρισμένην διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς Α΄ τάξεως τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων, συνετάξαμεν κατὰ τὰς ἐπισήμους ὁδηγίας τοῦ Σ. Ὑπουργείου τῆς Παιδείας. Πρῶτον δὴλα δὴ προστάξαμεν φράσεις πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς Γραμματικῆς, δι' ὧν οἱ μαθηταὶ θὰ προσκτήσωνται τὰς ἀπολύτως ἀναγκαίας Γραμματικὰς γνώσεις, τὰς ἀπαιτούμενας διὰ τὴν ἐρμηνείαν ἀρχαίου Ἑλλ. κειμένου· εἶτα ταῖς φράσεσιν ἐπετάξαμεν τὴν ὑπὸ τοῦ προγράμματος ὀριζομένην πρὸς ἐρμηνείαν ὕλην, *ἠπλοποιημένην πως κατὰ τὸ λεκτικὸν καὶ τὴν σύνταξιν*, καὶ τέλος προσεθήκαμεν σημειώσεις κατὰ τὸ πλεῖστον ἐρμηνευτικὰς τῶν δυσκολωτέρων λέξεων καὶ φράσεων].

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφήν μου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ

A

ΦΡΑΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

1.

Δευτερόκλιτα οὐσιαστικά. Ὀριστικὴ ἐνεστώτος τοῦ εἰμί
(ἄνευ ἐγκλίσεως τοῦ τόνου).

τοῖς

- 1. Ὁ κόσμος ἔργον ἐστὶ θεοῦ.
- 2. Ὁ ὕπνος τῶν νόσων ἐστὶν ἰατρός.
- 3. Ὁ ὕπνος ἀδελφὸς τοῦ θανάτου.
- 4. Ὁ βίος ἐστὶ δῶρον τοῦ θεοῦ.
- 5. Ὁ Νεῖλος ποταμὸς τῆς Αἰγύπτου ἐστίν.
- 6. Ἰατρός Φιλίππου εἰμί.
- 7. Στρατηγὸς εἶ τῶν Ἀθηναίων.
- 8. Ἄγγελοι τοῦ τυράννου ἐσμέν.
- 9. Σύμμαχοι τῶν Ῥωμαίων ἐστέ.
- 10. Οἱ Δάρδανοι ἀπόγονοι τοῦ Δαρδάνου εἰσίν.
- 11. Τὰ ἱμάτια ἔργα ἐστὶ τῶν παρθένων.
- 12. Οἱ ὀφθαλμοὶ κόσμος ἐστὶ τοῦ προσώπου.

2.

Θηλυκὰ τῆς Α' κλίσεως.

Ὀριστικὴ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστώτος τῶν εἰς - ω ἑρημάτων.

- 1. Ἡ εὐσέβεια ἀρχὴ τῆς σοφίας ἐστίν.
- 2. Οἱ πόνοι ἰκτινοῦσιν ἀνδρείαν.
- 3. Τοῖς μὲν στρατηγοῖς πρέπει σωφροσύνη, θυμὸς δὲ τῇ στρατιᾷ.
- 4. Οἱ ἄνθρωποι τὴν ἡδονὴν διώκουσιν ὡς ἀγαθόν.
- 5. Αἱ Ἀργινοῦσαι ἐπὶ τῇ Μαλέᾳ

ἄκρα εἰσὶν ἀντίον τῆς Μυτιλήνης. 6. Αἱ λῦπαι τοῖς ἀνθρώποις νόσους τίκτουσιν. 7. Ἐν τῇ ὕλῃ εἰσὶ πηγαί. 8. Οἱ σύμμαχοι ἀγγέλλουσι τὸν θάνατον τοῦ στρατηγοῦ τῶν πολεμίων. 9. Ὁ πλοῦτος πολλάκις διαφθείρει τοὺς ἀνθρώπους. 10. Οὐ πιστεύετε τοῖς τῶν κατηγορῶν λόγοις. 11. Ἡ φιλία ἐστὶ καρπὸς ἀρετῆς. 12. Τὸν θάνατον ἀδελφὸν τοῦ ὕπνου ὀνομάζομεν. 13. Ἡ δόξης ἐπιθυμία πολλάκις ἐστὶν ἀρχὴ ἀδικίας καὶ ἀσεβείας.

3.

Ἐπίθετα εἰς -ος (Κτητικαὶ ἀντωνυμιαὶ ἐμός, σός, ἡμέτερος, ὑμέτερος). Ἐνεργητικὸς παρατατικὸς τῶν εἰς -ω (μετὰ συλλαβικῆς αὐξήσεως) καὶ τοῦ εἰ μί.

1. Ὁ δίκαιος ἄνθρωπος φίλος ἐστὶ τοῖς θεοῖς. 2. Οἱ στέργουσι τοὺς δικαίους ἀνθρώπους. 3. Αἱ νόσοι τοῖς ἀνθρώποις χαλεπαί. 4. Ὁ πόνος ἐστὶν αἴτιος τῆς δόξης. 5. Τὰ τοῦ θεοῦ ἔργα ἐστὶ θαυμασιά. 6. Φίλος πιστὸς χρυσοῦ ἄξιός. 7. Οἱ ἀπαίδευτοι μόνῃ τῇ μορφῇ διαφέρουσι τῶν θηρίων. 8. Πολτάκις ὀλίγη ἠδονὴ τίκει μακρὰν λύπην. 9. Οἱ πολέμοι ἐφθειρον τὴν τῶν Ἀθηναίων γῆν. 10. Διώνυσος ἐδίδασκε τοὺς ἀνθρώπους τὴν τῆς ἀμπέλου φύτεϊαν. 11. Οἱ παλαιοὶ ἔθνον τοῖς θεοῖς ταύρους καὶ ἕτερα θηρία. 12. Ἡ παρθένος ἐθεράπευε τὴν τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ νόσον. 13. Οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἐφυγάδενον τοὺς τυράννους. 14. Ἐν τῷ σῶ κήπῳ ἦσαν καλαὶ ἄμπελοι. 15. Ἐπαῖνον ἄξιοι οἱ παλαιοὶ τρόποι. 16. Τοῖς Λακεδαιμονίοις αἰσχρὸν ἦν ἑτέρας τέχνας μανθάνειν ἢ τὰς εἰς πόλεμον. 17. Αἱ ὑμέτεραι τέχναι οὐ καλαί. 18. Τῶν ἡμετέρων μεριμῶν οὐκ ὀλίγα μάταια. 19. Οἱ βάρβαροι μικρὸν χρόνον τῆς θαλάττης κύριοι ἦσαν. 20. Οἱ μὲν Αἰγύπτιοι τοὺς νεκροὺς ἐταρίχευον, οἱ δὲ λοιποὶ ἔκαον.

4.

Ἄρσενικά τῆς Α΄ κλίσεως. Προστακτικὴ καὶ ἀπαρέμφατον τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστῶτος.

1. Οἱ ποιηταὶ φίλοι εἰσὶ ταῖς μούσαις.
2. ὦ κριτά, ἡ δικαιοσύνη ἐστὶν ἀρετὴ τῶν κριτῶν.
3. Οἱ στρατιῶται μακρὸν χρόνον ἐν τοῖς ὅπλοις ἦσαν.
4. Τοῖς δικασταῖς πρέπει κολάζειν τοὺς κακοὺς ἀνθρώπους.
5. Οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Σπαρτιαῖται ἦσαν ἀνδρεῖοι ἐν ταῖς μάχαις.
6. Ὁρέστην καὶ Πυλάδην θανατούμεν ἐπὶ τῇ φιλίᾳ.
7. Αἴολος ταμίας τῶν ἀνέμων ἐστίν.
8. Οἱ ἡμέτεροι στρατιῶται ἔχουσι μαχαίρας.
9. ὦ δέσποτα, μνημόνευε τῶν Ἀθηναίων.
10. ὦ νεανία, μὴ πίστευε τοῖς κακοῖς φίλοις.
11. Ἐν τοῖς Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Σπαρτιαταῖς ἦσαν χρηστοὶ κυβερνηταί.
12. Κῦρος ὁ τοῦ Καμβύσου ἦν κτίστης τῆς τῶν Περσῶν βασιλείας.
13. Οἱ Πέρσαι διδάσκουσι τὰ τέκνα σωφροσύνην καὶ δικαιοσύνην.
14. Ἐφιάλτης ὁ τῶν Σπαρτιατῶν προδότης τοῖς Πέρσαις ἐν ταῖς Θερμοπύλαις τὴν νίκην ἔφερεν.
15. Πιπτακὸς ὁ Μυτιληναῖος ἐπὶ σοφία θανατιστὸς ἦν καὶ ἀγαθὸς πολίτης.
16. Οἱ Πέρσαι ἐπαίδευσαν τὰ τέκνα εἰς ἀλήθειαν.
17. Οἱ νόμοι φυλάττουσι τὴν τῶν πολιτῶν ἐλευθερίαν.
18. Αἰακὸς κριτὴς ἦν ἐν Ἄιδου.
19. Ἐν τῇ μάχῃ τὰ ὅπλα ῥίπτειν οὐ καλόν.
20. Οἱ νεανία ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύωσαν.
21. Οἱ Σκύθαι ἔθνον τῷ Ὁρέστη καὶ Πυλάδῃ.
22. Οἱ ἐν τῷ στρατοπέδῳ στρατιῶται μάλα ἔχαιρον ἐπὶ τῇ τῶν πολεμίων ἡττῇ.
23. ὦ νεανία, θανατούετε τὴν τῶν μελιτῶν σπουδὴν.
24. Τοῖς μὲν πρεσβύταις οἱ λόγοι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρέπουσιν, νέοις δὲ σιωπὴ.
25. Ἡ τοῦ Ἀνταλκίδου εἰρήνη αἰσχροὶ ἦν.
26. Οὐ ῥάδιον τοὺς μακροῦ βίου πόνους καὶ κινδύνους φέρειν.

5.

Ἑριστική τοῦ παθητικοῦ καὶ μέσου ἐνεστώτος
καὶ παρατατικοῦ.

1. Ὁ ὕπνος ὀνομάζεται ἀδελφὸς τοῦ θανάτου. 2. Αἱ τέχναι ὀνομάζονται πηγαὶ τῶν καλῶν ὑπὸ τοῦ Κροίσου ἐν τῷ περὶ Κύρου παιδείας βιβλίῳ. 3. Πολλάκις οἱ ἄνθρωποι μάχονται περὶ ὄνον σκιᾶς. 4. Οἱ τύραννοι σοφοὶ γίνονται σοφῶν συνουσίᾳ. 5. Οἱ Σπαρτιᾶται ἐπείθοντο τοῖς Λυκούργου νόμοις. 6. Τὸν ψεύστην φυλαπτόμεθα ὥσπερ κλέπτην καὶ ληστήν. 7. Οἱ πρεσβῦται οὐκ αἰεὶ ὑπὸ τῶν νεανιῶν θεραπεύονται, ὡς πρέπει. 8. Ἐκ ψευστῶν γίνονται κλέπται. 9. Οἱ κακοὶ ἄνθρωποι βούλονται αἰεὶ βλάπτειν τοὺς ἀγαθοὺς. 10. Οἱ τῶν Περσῶν δικασταὶ ἐθανμάζοντο ἐπὶ τῇ δικαιοσύνῃ. 11. Τοῖς τῆς σχολῆς νόμοις καὶ τοῦ διδασκάλου λόγοις πείθονται οἱ ἀγαθοὶ μαθηταί.

6.

Προστακτικὴ καὶ ἀπαρέμφατον τοῦ παθητικοῦ
καὶ μέσου ἐνεστώτος.

1. Ἀναγκαῖον τοὺς κακοὺς ἄρχεσθαι ὑπὸ τῶν ἐσθλῶν. 2. Τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων θεοὺς νομίζεσθαι οἱ παλαιοὶ λέγουσιν. 3. Θιητοῖς οὐ πρέπει πρὸς ἀθανάτους μάχεσθαι. 4. Τῇ δίκῃ πείθεσθε, ᾧ πολιταί, καὶ τοῖς νόμοις. 5. Οἱ νέοι παιδευέσθων τῇ ἐτέρων ἐμπειρίᾳ. 6. Ἀπολύου τῆς αἰσχρᾶς ἐπιθυμιῶν δουλείας. 7. Κατὰ τοὺς νόμους ἕκαστος πολιτευσέσθω. 8. Μάχεσθε, ᾧ στρατιῶται, τοῖς πολεμίοις περὶ τῆς τῶν πολιτῶν σωτηρίας. 9. Φυλάττου τὴν σφοδρὰν ἐπιθυμίαν.

7.

Ἑποτακτικὴ καὶ εὐκτικὴ τοῦ ἐνεργητικοῦ,
παθητικοῦ καὶ μέσου ἐνεστώτος.

1. Ἄει καὶ πανταχοῦ ὀρεγόμεθα, ὧ πολῖται, τῆς σοφίας καὶ τῆς ἀρετῆς. 2. Μὴ πιστεύωμεν ψεύστη μηδὲ κλέπτη. 3. Εἶθε οἱ μὲν δυνατοὶ τῆς τῶν πολιτῶν σωτηρίας, οἱ δὲ πολῖται τῶν νόμων καὶ τῆς δίκης ἀεὶ φροντίζοιεν. 4. Τοὺς φίλους θεραπεύωμεν. 5. Μὴ βουλευοισθε σὺν κακοῖς ἀνθρώποις. 6. Οἱ ἔφοροι δυνατοὶ ἦσαν κολάζειν, ὅποτε βούλοιντο. 7. Εἶθε ἀεὶ ἐν ὀφθαλμοῖς ἔχοιμεν θεόν. 8. Φυλάττεσθε, ὧ στρατιῶται, ἵνα μὴ καταλαμβάνωσιν οἱ πολέμιοι τὸ στρατόπεδον. 9. Οἱ αὐτόμολοι ἐμήννον, ὅτι ἡ τῶν πολεμίων στρατιὰ κινδυνεοὶ δι' ἀπορίαν. 10. Τῆρης ἔλεγεν, ὅποτε σχολάζοι καὶ μὴ στρατεύοιτο, τῶν ἵπποκόμων οἶεσθαι μὴ διαφέρειν. 11. Ἐλεύθερος οὐκ ἂν νομίζοιο, εἰ πείθοιο ταῖς ἡδοναῖς.

8.

Ὅριστικὴ τοῦ ἐνεστώτος τοῦ εἰμί
(μετ' ἐγκλίσεως τοῦ τόνου).

1. ὦ νεανία, μὴ βούλεσθε ψεύδεσθαι· αἰσχρὸν γάρ ἐστιν. 2. Μακροὶ πόλεμοι πολλάκις αἰτιοὶ εἰσι τῶν πολιτῶν πενίας. 3. Ὁ θάνατος μόνος φάρμακόν ἐστι τῆς ἐμῆς νόσου. 4. Ἐταῖροί ἐσμεν Κύρου. 5. Θεοῦ ἐστι δόξα καὶ τιμὴ. 6. ὦ Συβαρίται, τρυφηταὶ ἐστε. 7. Δουλὸς εἰμι Πυθαγόρου. 8. Ἰππίας καὶ Ἰππαρχος υἱοὶ εἰσι Πεισιστράτου τοῦ τῶν Ἀθηναίων τυράννου. 9. Κῦρος δὲ τοῦ Δαρείου μάλα βασιλικὸς ἐστιν. 10. Ἐν μὲν τῇ Συρίᾳ συχνὸς ἐστὶ οὔτος καὶ πρόβατα, ἐν δὲ τῇ Λυδίᾳ οἶνος, σῦκα, ἔλαιον.

11. Οἱ Σκύθαι αὐτόνομοί εἰσι διὰ πενίαν καὶ δικαιοσύνην.
 12. Ὁ Φίλιππος δεινός ἐστι διὰ τὴν ὑμετέραν δειλίαν καὶ ἀφροσύνην.

9.

Μετοχὴ τοῦ παθητικοῦ καὶ μέσου ἐνεστώτος.

1. Ὁ μὴ πειθόμενος τοῖς νόμοις κολαζέσθω ὑπὸ τῶν δικαστῶν. 2. Τῷ Ἀγησιλάῳ στρατευομένῳ εἰς Μαντίνειαν ἦκεν ἄγγελος, ὅτι ὁ τοῦ Ἐπαμεινώνδου στρατὸς τῇ Σπάρτῃ ἐπιβουλεύει. 3. Θυομένῳ τῷ στρατηγῷ τὰ ἱερὰ οὐ καλὰ ἦν. 4. Οἱ Ἀθηναῖοι τὰ ὄπλα ἐνδυνόμενοι ἐπορεύοντο ἐπὶ τοὺς Πέρσας. 5. Ἀλέξανδρον ἐν Ταρσῷ κωλυόμενον τῆς στρατείας νόσῳ Φίλιππος ἰατρὸς ἐθεράπευεν. 6. Τὸν ὀργιζόμενον νόμιζε τοῦ μαινομένου χρόνῳ διαφέρειν. 7. Πολυλάκις ἀνθρώπων ὀργὴ βουλὰς ἐκκαλύπτει κρυπτομένας. 8. Διαγόρας, κλέπτου ὑπὸ δημοσίων ἀγομένου, λέγει ὃ ἄθλιε, ὅτι μικρὰ ἐκλεπτες, ἀλλ' οὐ πολλαπλάσια, ἵνα τοὺς δημοσίους ἀπάγῃς. 9. Τῶν ἐν Ἀθήναις πολιτευομένων οὐκ ὀλίγοι κακοὶ ἦσαν περὶ τὸν δῆμον.

10.

ἄλλος, αὐτός, ἐκεῖνος, ὅς, οὗτος, ὅδε.

1. Ἀλέξανδρος ἐκέλευε τοὺς στρατιώτας θεραπεύειν αὐτὸν ὡσεὶ θεόν. 2. Αὕτη (ἦδε) ἐμὴ πατρίς ἐστίν. 3. Ὁ νόμος κύριός ἐστιν ἐκάστων ὁ αὐτὸς καὶ προστάττει τὰ ἀγαθὰ καὶ ἀπαγορεύει τὰ ἐναντία. 4. Ὁ κριτὴς αἰεὶ ταυτὸ δικαζέτω περὶ τοῦ αὐτοῦ. 5. Μὴ εὖχον χρυσίον ἢ ἀργύριον ἢ ἄλλα ὅμοια. 6. Ὅτι ὀλίγον οὐχ ἱκανόν, ψόγον ἀξίός ἐστιν. 7. Ἀθηναῖα τὴν τῶν ἐλαῶν φυτεῖαν ἐχαρίζετο τοῖς ἀνθρώποις καὶ τὴν ἐκείνου τοῦ καρποῦ ἐργασίαν. 8. Οὗτος (ὅδε)

ὁ χρησιμὸς λέγει, ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη σοφία ὀλίγον ἀξία ἐστίν.
9. Κῦρος Ἀρταγέροσιν, τὸν τῶν Περσῶν στρατηγόν, ἐν
τῇ μάχῃ αὐτὸς ἀποκτείνει. 10. Τούτων (τῶνδε) τῶν ἀνθρώ-
πων ἄλλος ἄλλα λέγει. 11. Τῶν πολιτῶν οἱ μὲν πρὸς τού-
του (τοῦδε), οἱ δὲ πρὸς ἐκείνου ἦσαν.

11.

Χρονικὴ αὔξησις.

1. Κροῖσος, ὃς τῶν Λυδῶν ἦρχεν, εἰς Δελφοὺς δῶρα
ἔπεμπε λευκοῦ χρυσοῦ. 2. Οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι κατὰ γῆν,
οἱ δ' Ἀθηναῖοι κατὰ θάλατταν ἴσχυον. 3. Ἡρίστευεν ὁ
Πηλείδης τῶν περὶ Τροίαν Ἀχαιῶν. 4. Ὅμηρος λέγει, ὅτι
τὸν Σκάμανδρον ποταμὸν οἱ θεοὶ ὠνόμαζον Ἐάνθον. 5. Πε-
ρίανδρος ἤθελε τὸν ἰσθμὸν διορύττειν. 6. Ἡ τοῦ Ἐδξείνου
πόντου ἀκτὴ ὑπὸ τῶν Μιλησίων ἀκίετο. 7. Οἱ ῥαψῶδοι
ἐν Ἀθήναις τῇ τῶν Παναθηναίων ἑορτῇ τὰ τοῦ Ὀμήρου
ᾄδον. 8. Φίλιππος, ὅτε νέος ἦν, ἀμύηρευε παρὰ τοῖς Θη-
βαίοις. 9. Πυθαγόρας μὲν φιλόσοφος, οἱ δὲ πρότεροι σοφοὶ
ὠνομάζοντο. 10. Ὁ στρατηγὸς ὠργίζετο οὐ πειδομένων
τῶν στρατιωτῶν.

12.

Τρίτη κλίσις. Ὑγρόληκτα καὶ ἀφωρόληκτα.

Μετοχὴ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστιῶτος.

α'

1. Αἱ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες λαμπραὶ εἰσιν. 2. Οἱ ποιμένες οὐ
φίλοι εἰσὶ τῆς ἔριδος. 3. Οἱ τῆς πατρίδος προδόται τοῖς
πολίταις μισητοὶ εἰσιν. 4. Οἱ Πέρσαι διδάσκουσι τοὺς νέους
πεύθεσθαι τοῖς ἄρχουσιν. 5. Ἀρχαῖός ἐστι νόμος τοὺς ἄρχον-
τας καὶ τοὺς γέροντας σέβειν. 6. Ἐν Ἀθήναις ἐγύμναζον

οἱ νεανίαί ἐν τοῖς γυμνασίοις τὰ σώματα. 7. Οἱ κήρυκες μνηύουσι τὴν τῆς μάχης ἀρχήν. 8. Οἱ γῦπες καὶ οἱ κόρακες ἔχουσι τοὺς ὄνυχας ἰσχυρούς. 9. Χρηστοὶ μαθηταὶ ἐκόντες πράττουσιν, ἃ ὁ διδάσκαλος κελεύει. 10. Εὐδαίμονές εἰσιν, ὧν ὁ βίος ἐλεύθερός ἐστι κακῶν. 11. Τὸ μὲν ἐνθύμημα ἦν χαρίεν, ἀδύνατον δὲ τὸ ἔργον. 12. Ἄξιόν ἐστι τοὺς δικάζοντας τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν τοῖς νομοθέταις. 13. Τοῖς μὲν διὰ τοῦ ἡλίου πορευομένοις ἔπεται κατ' ἀνάγκην σκιά, τοῖς δὲ διὰ τῆς δόξης βαδίζουσι φθόνος. 14. Νύμφαι ἦσαν περὶ τὴν Ἄρτεμιν θηρεύουσαι. 15. Οἱ ῥήτορες ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἔλεγον πρὸς τὸν δῆμον. 16. Ἄριων ὁ αἰοιδὸς ἐκομίζετο ὑπὸ δελφίνος. 17. Οἱ γῦπες καὶ αἱ γλαῦκες ὄρνιθές εἰσιν. 18. Ἡ Ἀραβία χώρα ἐστὶν εὐδαίμων.

β'

1. Ἐνοι τῶν ἀνθρώπων οἴκοι μὲν λέοντες, ἐν μάχῃ δ' ἀλόπεκές εἰσιν. 2. Ἀγαμέμνων ἦν ἡγεμὼν τῶν πρὸ Ἰλίου Ἑλλήνων. 3. Ἡ Αἴαντος ἀρετὴ δεινὴ ἦν Ἐκτορι τῷ τοῦ Πριάμου. 4. Ὡ δαῖμον, μὴ ἀπόλειπε τοὺς ἀνθρώπους ἐν κακοῖς. 5. Τὰ τῆς ἀλὸς κύματα τοῖς ναύταις χαλεπά ἐστίν. 6. Μετὰ τὸν Κύρου καὶ τῶν στρατηγῶν θάνατον αἱ τῶν Ἑλλήνων ἐλπίδες τῆς σωτηρίας ὀλίγαι ἦσαν. 7. Οἱ Ἕλληνες ἔθνον τοῖς θεοῖς σωτῆρσιν. 8. Οἱ Ὀλύμπιοι θεοὶ ἐμάχοντο τοῖς γίγασιν. 9. Οἱ θώρακες φυλάττουσι τὰ σώματα ἀπὸ τῶν τραυμάτων. 10. Ἐν τῇ τῆς Ἀθηνᾶς ἀσπίδι ἡ τῆς Γοργόνης κεφαλὴ ἦν. 11. Αἱ λαμπάδες ἔλαμπον ἐν νυκτί. 12. Οἱ δοῦλοι ἔφευγον περὶ μέσας νύκτας τὰ τῶν δεσποτῶν χρήματα λαμβάνοντες. 13. Ἄνθρωπός ἐστι πνεῦμα καὶ σκιά μόνον. 14. Οἱ ληστὰὶ καὶ οἱ γλέπται στέργουσι τὸν τῶν νυκτῶν σκότον. 15. Ἡ τῶν Θρακῶν χώρα ἐστὶ πρὸς βορέαν.

γ'

1. Ὡ νεανίαί, θεραπεύετε αἰεὶ τοὺς γέροντας. 2. Ἀλέξανδρος ἐν τῇ μάχῃ αὐτὸς βάλλεται λίθῳ τὴν τε κεφαλὴν καὶ τὸν ἀγκῆνα, καὶ Κράτερος τοξεύματι καὶ ἄλλοι τῶν ἡγεμόνων. 3. Οἱ νόμοι εἰσὶ ποιμένες τῶν πολιτῶν. 4. Οἱ Ἀθηναῖοι ἔμπειροί ἦσαν τῶν κατὰ θάλατταν ἀγῶνων. 5. Γέγονός ἐστιν εἰρήνην ἔχειν πρὸς τοὺς γείτονας. 6. Ἔστια, ἢ τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ῥέας, ἐθεραπεύετο καὶ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων. 7. Ἐν τῇ Τυρρηρικῇ θαλάττῃ ἐστὶ νῆσος, ἢ ὑπὸ μὲν τῶν Ἑλλήνων Κόρονος, ὑπὸ δὲ τῶν Ῥωμαίων Κόρσικα ὀνομάζεται. 8. Οἱ Ἡλεῖοι ἐκώλυον τοὺς Λακεδαιμονίους τοῦ γυμνικοῦ ἀγῶνος. 9. Ξέρξης τῶν Περσῶν βασιλεύοντος οἱ Ἕλληνες ἐμάχοντο τοῖς Πέρσας ἐν Σαλαμῖνι. 10. Σώφρονός ἐστι τὰ κακὰ ἄνευ λύπης φέρειν. 11. Οἱ Πελοποννήσιοι οὐκ ἦσαν ἐπιστήμονες τοῦ ναυτικοῦ πολέμου. 12. Πρέπει τοῖς σόφροσιν ἡγεμόσι θαρρύνειν τοὺς ἐπομένους καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ. 13. Αἱ λευκαὶ χιόνες τοῖς ὀφθαλμοῖς χαλεπαὶ εἰσιν.

13.

Ἄνωμαλος τονισμὸς τῶν τριτοκλίτων ὀνομάτων.

Μέγας, μέλας, πολὺς.

1. Πολλῶν πραγμάτων διδάσκαλός ἐστιν ἡ πενία. 2. Ὡ Πόσειδον, πολλάκις τοῖς ναύταις φόβον ἐμβάλλεις τοῖς τῆς θαλάσσης κύμασιν. 3. Ἀνελεύθερος πᾶς, ὅστις εἰς δόξαν βλέπει. 4. Τὸ τῆς Σφιγγὸς αἶνιγμα ἦν τί ἐστίν, ὃ ἔχον φωνὴν τετράπουν καὶ δίπουν καὶ τρίπουν γίγνεται; 5. Μὴ παιδὶ μάχαιραν, ἢ παροιμία λέγει λέγοιμι δ' ἂν μὴ παιδὶ πλοῦτον μηδὲ ἀπαιδέυτῳ δυναστείαν. 6. Ἡ τῶν Τρώων τύχη ἦν χαλεπή. 7. Οἱ στρατιῶται, ὀπλιταὶ ὄντες, οὐχ οἷοί τε

ἦσαν διώκειν τοὺς πολεμίους, πελταστάς ὄντας. 8. Τοῦ ἥρος πάντα φύεται καὶ τὰ δένδρα χλωρὰ γίνονται. 9. Κακοὶ ἄνθρωποι ὑπὸ Πλουτάρχου μέλανες ὀνομάζονται. 10. Ὡ Δῖαν, ἣ σὴ ῥόμη θανάτου πολλῶν Τρώων αἰτία ἦν. 11. Ὁ ὕπνος λύει τὰς μελαίνας μερίμνας. 12. Οἱ Ῥωμαῖοι πολλὸν χρόνον ἦσαν δεσπόται πάσης τῆς γῆς. 13. Σὺν χρηστοῖς στρατιώταις πᾶσα μὲν ὁδὸς εὐπορος, πᾶς δὲ ποταμὸς διαβατός. 14. Οἱ δοῦλοι στρατιῶται ἔφευγον τῇ τῶν ποδῶν ταχυτῆτι τοὺς διώκοντας πολεμίους. 15. Τὰ μεγάλα δῶρα τῆς τύχης φέρει φόβον. 16. Κροῖσος δυνατὸς ἦν δεσπότης μεγάλης ἀρχῆς.

14.

**Ἐνεργητικὸς καὶ μέσος μέλλον καὶ ἀόριστος.
Αὔξησις συνθέτων.**

α'

1. Οἱ ῥήτορες πείσουσι τὸν δῆμον τοὺς νεκροὺς θάπτειν. 2. Οἱ πολῖται ἐλπίζουσι τὴν στρατιὰν κωλύσειν τοὺς πολεμίους μὴ ἐμβάλλειν εἰς τὴν χώραν. 3. Ἄδραστος ἄκων ἐφόρευεν ἄκοντι τὸν τοῦ Κροίσου παῖδα. 4. Κόνων τὴν τῶν Δακεδαιμονίων ἀρχὴν κατέλυεν. 5. Τὸν πολλὰ καὶ κακὰ ἔργα πράξαντα οὐκ ἂν εὐδαιμονίσαιμι. 6. Ὁ στρατηγὸς ἐκέλευσε τοὺς στρατιώτας διώκειν τοὺς πολεμίους. 7. Οἱ ἡμέτεροι στρατιῶται τοὺς πολεμίους διώξονται. 8. Οἱ Ῥωμαῖοι ἔγραψαν ἐπιστολὴν τοῖς Καρχηδονίοις μὴ βλάψαι τοὺς γείτονας. 9. Εἰ θέλεις ἀγαθὸς γίνεσθαι, πρότερον πίστευσον, ὅτι κακὸς εἶ. 10. Ὁ Ῥωμύλος Ῥώμην κτίσαι λέγεται. 11. Ὡ Ἀθηναῖοι, ἰδρυσώμεθα βωμὸν τῇ Ἀθηνᾷ. 12. Ἀλκιβιάδης ἐλέγετο κόψαι τὰς τοῦ Ἐρμοῦ στήλας τὰς ἐν Ἀθήναις. 13. Ὑπὸ τῶν Δακεδαιμονίων κατελύετο ἡ σκληρότης τῆς παλαιᾶς διαίτης. 14. Οἱ Αἰγινῆται πρὸ τῶν

ἄλλων νομίματα ἐκόψαντο. 15. Οἱ Πελοποννήσιοι διετείχισαν τὸν ἰσθμὸν. 16. Ἀντισθένης συνεβούλευσε τοῖς Ἀθηναίοις ψηφισασθαι τοὺς ὄνους ἵππους εἶναι. 17. Ὁ Δαρεῖος καὶ ὁ Ξέρξης ἤλπισαν, εἰ τὰς Ἀθήνας καταστρέφαιτο, ἄνευ πόνου τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἄρξαι.

β'

1. Ὡ παῖ, φύλαξαι τοὺς κόλακας καὶ τοὺς ψεύστας. 2. Κῦρος συνελέξατο στρατεύμα ἐν τῇ Χερρονήσῳ. 3. Δαρεῖος, ὡς ὑπόπιπτε τὴν τοῦ βίου τελευτήν, μετεπέμψατο Κῦρον ἐκ τῆς ἀρχῆς, ἧς ἦν σατράπης. 4. Οἱ Σκύθαι ὀλίγους μὲν τῶν αἰχμαλώτων Μακεδόνων ἠνδραποδίσαντο, τοὺς δὲ ἄλλους ἐφόνευσαν. 5. Ὁ Κλέαρχος αἰεὶ ἐφρόντιζεν, ὅπως τῇ στρατιᾷ τὰ ἐπιτήδεια παρασκευάσεται. 6. Κῦρος μέγα στρατεύμα ἤθροισεν, ὡς πορευσόμενος πρὸς τὸν ἀδελφὸν Ἀρταξέρξην. 7. Οἱ τοῦ Ἀρταξέρξου στρατιῶται τὰς ἀμάξας τοῦ Κῦρου διήρπασαν. 8. Σόλων, ὁ τῶν Ἀθηναίων νομοθέτης, δόξαν ἐσθλὴν ἐκομίσατο. 9. Οἱ Λακεδαιμόνιοι ἠνάγκασαν τοὺς νεανίας τὰ σώματα γυμνάζειν. 10. Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων τὸν Ἰππαρχον ἐν ἐορτῇ τιμῇ ἐφόνευσαν. 11. Οἱ στρατιῶται, εἰὰν τοὺς πολεμίους εἰς φυγὴν τρέψωσιν, τοῖς θεοῖς θύσουσιν. 12. Οἱ Ἕλληνες μετ' Ἀγαμέμνονος πρὸς Τροίαν ἐστράτευσαν. 13. Οἱ ναῦται ἐκινδύνευσαν ἐν τῇ θαλάττῃ· τὰ γὰρ κύματα ἦν μεγάλα. 14. Ὁ χειμὼν ἐκόλυσε τοὺς στρατιώτας πρᾶξαι τι, ὧν οἱ στρατηγοὶ προσέταξαν.

15.

Συγκοπιόμενα ὀνόματα.

1. Αἱ μητέρες χαίρουσιν ἐπὶ ταῖς ἀγαθαῖς θυγατρᾶσιν.
2. Σικελία ἢ νῆσός ἐστιν ἱερὰ τῆς Δήμητρος καὶ τῆς Κόρης.
3. Οἱ ἀγαθοὶ παῖδες αἰεὶ πείσονται τοῖς πατράσι καὶ ταῖς

μητροσίν. 4. Πάντα τὰ γυμνάσια μεστὰ ἦν ἀνδρῶν γυμναζομένων. 5. Οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐθεράπευον τοὺς γέροντας ὡς πατέρας. 6. Κῦρος ἐμβλέπων Ἀσινάγῃ ἔλεγεν ὦ μῆτερ, ὡς καλὸς ἐστὶν ὁ ἐμὸς πάππος. 7. Οἱ Πέρσαι διδάσκουσι τοὺς παῖδας ἐγκράτειαν γαστρός. 8. Οἱ κύνες ἐκώλυσαν τοὺς ληστὰς διαρπάσαι τὰς τῶν γερόντων οἰκίας. 9. Ἡ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἐστίν. 10. Ὁ Κῦρος, ὡς ἤκουσε τὸν Ἀσινάγην τῆς μητρὸς πατέρα ὄντα, ἠσπάζετο αὐτόν. 11. Οἱ ποιμένες ἐπιτρέπουσι πολλάκις τὴν τῶν ἀγγελῶν φυλακὴν τοῖς κυσίν. 12. Οἱ Κρήτες τοὺς ἐλευθέρους παῖδας μανθάνειν ἐκέλευον τοὺς τῶν θεῶν ὕμνους καὶ τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐγκώμια.

16.

Ἐνεργητικὸς παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος.

1. Τῶν μυθολόγων τινὲς τοὺς θεοὺς εἰς πνεύματα καὶ μεταβολὰς ἀέρος καὶ γῆς διαλελύκασιν. 2. Κεκελεύκαμεν τοὺς τῶν αἰχμαλώτων δεσμοὺς λύειν. 3. Θουκυδίδης συγγέγραφε τὸν τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν Πελοποννησίων πόλεμον. 4. Αἴας ἐστρατεύκει μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων πρὸς τοὺς Τρῶας. 5. Οἱ Ἕλληγες πρὸ πάντων τῶν ποιητῶν τεθναμάκασιν Ὀμηρον. 6. Οἱ βάρβαροι πολλάκις τὰς σπονδὰς λελύκασιν. 7. Θεὸς πάντα εὖ διατέταχεν. 8. Πρέπει τοῖς νεανίαις θεραπεύειν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα πεπαιδευκότας αὐτούς. 9. Οἱ Ἀθηναῖοι Ἀριστείδην πένητα ὄντα δημοσίᾳ τεθάψασιν. 10. Διογείτων τὴν θυγατέρα ἐκεκρύφει τὸν τοῦ ἀνδρὸς θάνατον. 11. Οἱ Ἀθηναῖοι τῷ Ἀριστείδῃ τάφον κατεσκευάκασιν ἐν τῷ λιμένι Φαλήρω. 12. Πάρις τὴν Ἑλένην ἠρπακῶς εἰς Τροίαν ἔφευγεν. 13. Ἡ τοῦ Ἐκτορος ἀνδρεία πολλὸν χρόνον τοὺς Τρῶας σέσωκεν. 14. Οἱ πολέμοι τὴν τῶν Ἀθηναίων γῆν πολλὰ βεβλάψασιν.

17.

Ἑγκλίσεις καὶ μέλλον τοῦ εἰμί.

1. ὦ ἄνθρωπε, πιστὸς ἴσθι τοῖς φίλοις. 2. ὦ νέοι, ἀνδρεῖοι ἔστε. 3. Τὸν ἄδικον ἄθλιον εἶναι λέγω. 4. Δεινὸν ἔστι δοῦλον εἶναι τῶν ἡδονῶν. 5. Ἔνιοι τὴν ψυχὴν ἐν τῇ κεφαλῇ εἶναι νομίζουσιν. 6. Αἱ βρονταὶ θεοῦ σημεῖα λέγονται εἶναι. 7. ὦ ἄνερ, ἀνδρεῖος ἴσθι στρατιώτης καὶ χρηστός πολίτης. 8. Τοῖς θεοῖς χάρις ἔστω, ὅτι οἱ πολέμοι οὐ σὺν πολλῇ ῥώμῃ, ἀλλ' ὀλίγοι ἦκον, ὥστε ῥάδιον ἦν αὐτοὺς βλάψαι. 9. Ἐχε ἐλπίδα πάντα ἀγαθὰ ἔσσεσθαι. 10. Ὁ καιρὸς αἰεὶ διδάσκαλος ἔσται, ὥσπερ ἦν, ἀνθρώπων. 11. Δυνατὸν ἔστι τοὺς ἀνθρώπους εὐδαίμονας εἶναι, καὶ ἐὰν πένητες ᾧσιν.

18.

Παρακείμενος, ὑπερσυντέλικος μέσης καὶ παθητικῆς φωνῆς, τετελεσμένος μέλλον παθητικῆς φωνῆς.

1. Σικανία ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν ὠνόμασται Σικελία. 2. Τὸ τῶν βαρβάρων στρατεύμα ἐτετάρακτο τοῖς τῶν Ἀλεξάνδρου στρατιωτῶν τοξεύμασιν. 3. Χαλκίς καὶ Ἐρέτρια τῆς Εὐβοίας λέγονται ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων πρὸ τῶν Τρωικῶν ἐκτίσθαι. 4. Οἱ πολλοὶ τῶν μετὰ Τιριβάζου στρατευομένων ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἠθροισμένοι ἦσαν. 5. Ὁ τῶν Περσῶν ὄχλος ἔστι κινδύνων μὲν ἄπειρος, πρὸς δὲ τὸν πόλεμον ἐκλελυμένος, πρὸς δὲ τὴν δουλείαν πεπαιδευμένος. 6. Οἱ Καῖνιοι νομίζουσιν αὐτόχθονες εἶναι καὶ νόμους ἔχουσι κεχωρισμένους πολλῶν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. 7. Τῶν Γαλατῶν ἔνιοι ἐν ταῖς ταφαῖς ἐπιστολάς γεγραμμένας εἰς τὴν πυρὰν ἐμβάλλουσιν, ἵνα οἱ νεκροὶ ἀναγιγνώσκωσιν. 8. Ἡ εἰς Αἶδου εἴσοδος ὑπὸ

Κερβέρου πεφυλάχθαι λέγεται. 9. Ἐν σήλαις τὰ ἐνδόξων ἀνδρῶν ὀνόματα ἐγγέγραπται. 10. Ἐν τοῖς Δράκοντος νόμοις ἅπασι τοῖς ἁμαρτάνουσιν ὁ θάνατος ὄριστο ζημία μόνη, ὥστε δι' αἵματος γεγράφθαι λέγονται. 11. Ὑπ' Ἀλκιβιάδου πολλὰ ἀγαθὰ ὑπὲρ τῶν Ἀθηναίων πέπρακται. 12. Εἰ καὶ οἱ Βοιωτοὶ τοὺς Ἀθηναίους ἀπολείρουν, φίλος αὐτοῖς οὐδ' ἐλείφεται. 13. Συμμάχους ἔχομεν πάντας οὐκ ἠραγασμένους, ἀλλὰ πεπεισμένους. 14. Ἐν τῇ ἐν Πλαταιαῖς μάχῃ οἱ Δακεδαιμόνιοι Πανσανίου ἡγεμόνος ὄντος ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ κέρατος τειταγμένοι ἦσαν. 15. Ἡ Τύρος ὑπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα καταλέλυται. 16. Κασσάνδρα ἡ τοῦ Προΐμου θυγάτηρ ὑπὸ τῶν Τρώων οὐκ ἐπεπίστευτο. 17. Ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ Ὀδυσσεΐα, ὅτι ὁ Τηλέμαχος ὑπερεξεπέπληκτο τὴν ἐν τῷ τοῦ Μενελάου οἴκῳ μεγαλοπρέπειαν.

19.

Παθητικὸς ἀόριστος καὶ μέλλον.

1. Ἐν τῷ Αἰγαίῳ πόντῳ ἐστὶ νῆσος, ἣ τὸ παλαιὸν Σάμος ὀνομασθῆναι λέγεται, τῆς δὲ νῦν Σάμου κτισθείσης διὰ τὴν ὁμωνυμίαν κατὰ τὴν πλησίον Θράκην Σαμοθράκην ὀνομασθῆ. 2. Κῦρος ἐπαιδύθη κατὰ τοὺς τῶν Περσῶν νόμους. 3. Οἱ πολέμιοι τῇ τῶν στρατιωτῶν ἀνδρεία τῆς εἰσβολῆς κωλυθήσονται. 4. Αἰὼλός διὰ τὴν εὐσέβειαν φίλος τῶν θεῶν ὀνομασθῆ. 5. Οἱ Ῥωμαῖοι ἔθαιραν τοὺς νεκροὺς τοὺς ἐν τῇ μάχῃ φονευθέντας. 6. Ξενοφῶν ἐπορεύθη σὺν τῷ στρατεύματι, ὃ Κῦρος ἤθροισεν, εἰς τὴν ἄνω Ἀσίαν. 7. Ἦζον ἄγγελοι παρὰ τῶν Σκυθῶν εἰς ἀπολογίαὶν ὑπὲρ τῶν πραχθέντων, πεμφθέντες πρὸς Ἀλέξανδρον. 8. Μόνου Αἰακοῦ λέγουσιν ὑπὸ θεῶν ἐν τοῖς γάμοις ὑμέναιον ἀσθῆναι. 9. Ὀρόντας τῷ Κύρῳ ἐπιβουλεύσας εἰς τὴν ἐκεῖνου σκηνὴν

εἰσαχθεὶς ἐφρονεύθη. 10. Οἱ Ἀθηναῖοι περὶ τειχισθέντες κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἄλλην σωτηρίαν οὐκ εἶναι ἐνόμισαν, ἢ τοῖς Λακεδαιμονίοις πείθεσθαι. 11. Κῦρος ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐπέμφθη σατραπῆς Λυδίας τε καὶ Φρυγίας τῆς μεγάλης. 12. Κῦρος, ἔτι παῖς ὢν, τῇ τοῦ πάππου καλῇ στολῇ ἤσθη. 13. Οἱ Ἀθηναῖοι, ὑπὸ τῶν κατηγορῶν πεισθέντες Σωκράτην θανάτου ἄξιον εἶναι, θάνατον αὐτοῦ κατεψηφίσαντο. 14. Μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην οἱ Πέρσαι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων μέχρι θαλάττης ἐδιώχθησαν. 15. Τοῖς ἀγαθοῖς ἔντιμος βίος παρασκευασθήσεται.

20.

Ἀττικὴ καὶ συνηρημένη β' κλίσις.

1. Ὀμηρος ὀνομάζει τὸν θάνατον χαλκοῦν ὕπνον. 2. Οἱ Μῆδοι φέρουσι πορφυροῦς χιτῶνας. 3. Αἱ Βαλεαρίδες νῆσοι ἀπέχουσι τῆς Ἰβηρίας πλοῦν ἡμερήσιον. 4. Ξέρξης τὸν Ἄθω διώρυξεν. 5. Δυκοῦργος ἐκώλυσε τοὺς Σπαρτιάτας ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ νομίσματα εἰσάγειν, ἀλλὰ σιδηρᾶ ἔχειν ἐκέλευσεν. 6. Οἱ Γαλάται ἔχουσι κόρυθας χαλκᾶς· καὶ οἱ μὲν αὐτῶν ἔχουσι θώρακας σιδηροῦς, οἱ δὲ γυμνοὶ μάχονται. 7. Οἱ θεοὶ ἕλεφ' εἰσι τοῖς ἀγαθοῖς ἀνθρώποις. 8. Πρόσεχε τὸν νοῦν τοῖς τοῦ διδασκάλου λόγοις. 9. Οἱ Μῆδοι πρὸς τὸν λαγὼ κύντας ἔτρεφον, αἱ τῇ ὁσμῇ αὐτὸν κατελάμβανον. 10. Οἱ Πελοποννησιοὶ ἅμα τῇ ἔω ἀνήχθησαν ἐπὶ ναυμαχίαν. 11. Ἐν ταῖς τῆς Ἀθηναῖς ἐορταῖς αἱ παρθένου στεφάνους καὶ ἄλλα δῶρα ἐν κανοῖς πρὸς τὸν βωμὸν ἔφερον. 12. Οἱ τάφοι κρύπτουσι τὰ τῶν θνητῶν ὄσα. 13. Οἱ δεσπότηαι εἶνοι ἔστωσαν τοῖς δούλοις. 14. Ἡ τῶν Λακεδαιμονίων διαίτα ἀπλή ἦν.

21.

Συγμόληκτα ὀνόματα.

1. Ὡ παῖδες, πολλάκις ἀναγινώσχετε τὰ τοῦ Ὀμήρου ἔπη. 2. Οἱ Ἀθηναῖοι ἔχουσι μεγάλους λιμένας καὶ πολλὰς τριήρεις. 3. Οἱ νησιῶται διὰ σπανιότητα τῆς γῆς ἤγραγκάσθησαν ὄρη θεραπεύειν. 4. Πολλὰ ἔτη πρὸ τῶν Τρωικῶν οἱ Ἡρακλέους παῖδες εἰς τὰς Ἀθήνας ἤκον ἰκέται. 5. Κροῖσος τοῖς τοῦ χρησιμοῦ ἔπειν ἤσθη, ἐλπίζων ἡμίονον μήποτε ἀντὶ ἀνδρὸς βασιλεύσειν τῶν Μήδων. 6. Αὐσανδρος πάσας τὰς τριήρεις καὶ πεντήρεις συντάξας τοὺς Ἀθηναίους ἐδίωξεν. 7. Κροίσω υἱὸς ἦν εὐφυῆς μὲν, ἄφρωνος δέ. 8. Ἄνθρωπος ἀτυχῆς ὑπὸ τῆς ἐλπίδος σώζεται. 9. Παρὰ Ξενοφῶντι λέγει ἡ Κακία ὧ Ἡράκλεις, ὑπὸ τῶν ἐμῶν φίλων ὀνομάζομαι Εὐδαιμονία ἄξω τὸν ἐπεσθαι βουλόμενον ῥαδίαν τὴν ὁδὸν πρὸς εὐδαιμονίαν ἔπον, εἰὰν βούλη. 10. Θεμιστοκλέους συμβουλευσάντος οἱ Ἀθηναῖοι πολλὰς τριήρεις κατασκεύασαν. 11. Φθείρουσιν ἤθη χρήσθ' ὀμιλία κακαί. 12. Τὰ ψεύδη οὐ πρέπει τοῖς παισίν. 13. Ἑλένη ἡ τοῦ Τρωικοῦ πολέμου αἰτία κάλλει ἐκπρεπῆς ἦν. 14. Τὰ κρέα τῶν ἀγρίων ὄνων, ὡς Ξενοφῶν λέγει, παραπλήσιά ἐστι τοῖς ἐλαφείοις. 15. Ὑλαν διὰ τὸ κάλλος ὑπὸ νυμφῶν ἀρπασθῆναι λέγουσιν. 16. Ὁ Δημοσθένης ἔλεξε τοὺς Ὀλυνθίους οὐ περὶ δόξης οὐδ' ὑπὲρ μέρους χώρας τῷ Φιλίππῳ μάχεσθαι, ἀλλ' ἢ ἐλευθερίας ἢ ἀνδραποδισμοῦ τῆς πατρίδος.

22.

Τὰ ἔχοντα θέμα λήγον εἰς ευ, αυ, ου, ο, ω.

1. Παρὰ τοῖς Πέρσαις οἱ βασιλέως σύμβουλοι ὀνομάσθησαν βασιλέως ὀφθαλμοί. 2. Οἱ Δακεδαίμονιοι ὠργί-

ζοντο τοῖς Ἡλείοις, ὅτι αὐτοῖς ἦν συμμαχία πρὸς τοὺς Ἀθηναίους καὶ τοὺς Μαντινέας. 3. Τὰ τῶν Ἀθηναίων μακρὰ τεῖχη τὰ ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ σκέλη ὠνομάζετο. 4. Τὰ Σαυφοῦς τῆς Δεσβίας ποιητρίας μέλη καλὰ ἦν. 5. Ἀκρίσιος Δανάην τὴν θυγατέρα μετὰ τοῦ παιδὸς Περσέως ἐν λάρνακι εἰς τὴν θάλασσαν ἔρριπεν. 6. Αἱ τούτων τῶν γραῶν πολιαὶ τρίχες καλαὶ εἰσιν. 7. Ὁ τῶν Λακεδαιμονίων νόμος κελεύει υἱὸν βασιλέως βασιλεύειν· ἐὰν δὲ υἱὸς μὴ ᾖ, ἀδελφὸς βασιλευέτω. 8. Ἀγησίλαος ἤγε τὴν φάλαγγα ἐπὶ τοὺς ἀντιτεταγμένους ἰππέας. 9. Οἱ Βρεττανοὶ ἔχουσι πρὸς τὸν πόλεμον ἄροματα, οἷα οἱ παλαιοὶ τῶν Ἑλλήνων ἤρωες ἐν τῷ Τρωικῷ πολέμῳ· τοὺς δ' οἴκους ἔχουσι εὐτελεῖς. 10. Οἱ ἱερεῖς θεράποντες τῶν θεῶν εἰσιν. 11. Δαρεῖος ὁ Περσῶν βασιλεὺς διελέγετο τοῖς Ἑλλησι δι' ἐρμηνέως. 12. Ὡς Προμηθεῦ, μεγάλη ἦν ἡ σὴ ζημία, ὅτι τὸ πῦρ ἐν νάρθηκι κρύψας ἔκλεψας. 13. Οἱ ῥήτορες πολλοὺς τῶν πολιτῶν πειθοῖ καὶ λόγοις προσήγοντο. 14. Οἱ Φωκεῖς τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Δελφοῖς νεῶν διαρπάσαι ἐβουλεύσαντο, ὅτι πολλὰ χρήματα ἐνῆν ἐν αὐτῷ. 15. Τὴν ἠχώ ἐν τοῖς ὄρεσι πολλάκις τεθανυμάκαμεν. 16. Ὁ Ἀχιλλεὺς παῖς ἦν τοῦ Πηλέως καὶ τῆς Θέτιδος θεᾶς. 17. Λέγουσιν Ἀλεξάνδρῳ τοὺς Μεγαρέας πολιτείαν ψηφίσασθαι. 18. Οἱ τοῦ Ὀδυσσεὺς ἐταῖροι ἐκολάσθησαν, ὅτι τὰς τοῦ Ἥλιου βοῦς καθεύδοντος Ὀδυσσεὺς κατέκοψαν.

23.

Τὰ ἔχοντα θέμα λήγον εἰς ι, υ.

1. Λυκοῦργος τὴν τῶν ἐφόρων δύναμιν κατεσκεύασεν.
2. Ἀλέξανδρος μηχανὰς προσάγων τὸ τῆς Τύρου πόλεως τεῖχος κατασκάπτειν ἐβούλετο.
3. Ἀδμητος βαρεία συμφορὰ ἐπέπληκτο.
4. Αἱ Ἀμαζόνες ἀντὶ λογῶν ἔφερον πελέκεις

καὶ ἀντὶ ἀσπίδων πέλτας. 5. Οἱ Δίγνες νέμονται χώραν τραχεῖαν καὶ ἄκαρπον. 6. Ὅρόντας νομίμας ἐτοίμους εἶναι αὐτῷ τοὺς ἱππέας ἐπιστολὴν ἔγραψε βασιλεῖ, ὅτι ἤξοι ἔχων πολλοὺς ἱππέας ἐνῆν δὲ ἐν τῇ ἐπιστολῇ καὶ τῆς πρόσθεν φιλίας ὑπομνήματα καὶ πίστεως. 7. Πάσης τῆς γῆς ἡ ἡμίσεια τοῦ Περσῶν βασιλέως ἦν. 8. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐξέπεμψαν εἰς τὰς πόλεις ἡγεμόνας, οἱ τοὺς βαρβάρους εἰς φυγὴν τρέφαντες πολλὰς μὲν ἐπὶ τῆς ἡπείρου πόλεις ἔκτισαν, ἀπάσας δὲ τὰς νήσους κατώκησαν. 9. Πύρρος φύσεως λαμπρότητι καὶ παιδείας ἰσχύι καὶ ἐμπειρίᾳ πραγμάτων πάντων προέφερεν. 10. Ἀρετῆς βέβαιαί εἰσιν αἱ κτήσεις μόναι. 11. Μετὰ τῆς ἰσχύος τὴν πραότητα σῶζε, ἵνα μὴ φοβερός, ἀλλ' αἰδοὺς ἄξιος φαίνη τοῖς ἀνθρώποις. 12. Ἡρόδοτος τοὺς πλουσίους ὀνομάζει καὶ παχεῖς.

24.

Ἀνώματα οὐσιαστικά.

1. Οἱ βασιλεῖς ἐκ Διὸς εἰσιν. 2. Ζεὺς ἠγάγκασε τὸν Ἀπόλλω θητεῦσαι θνητῷ ἀνδρὶ. 3. Ἔνοι τοῦ Σκυθῶν γένους ταῖς γυναῖξι πείθονται ὡς δεσποταῖς. 4. Οἱ πορφυροὶ χιτῶνες καὶ τὰ ψέλια περὶ ταῖν χερσῶν πάντα Μηδικὰ ἐστίν. 5. Ὅνος τὰ ὄτια μακρὰ ἔχει. 6. Αἱ τῶν Γαλατῶν γυναῖκες τοῖς μεγέθεσι παραπλήσιοι τοῖς ἀνδράσιν ἦσαν. 7. Κυνεγείρω ἐν τῇ ἐν Μαραθῶν μάχῃ ναῦν ἐπέχειν βουλομένῳ ἀποκόπτεται ἡ χεὶρ· εἶτα δὲ τοῖς ὁδοῦσιν ἐπέχων πελέκει φονεύεται. 8. Ταπεινῆς ἐτι οὖσης τῆς Ἑλλάδος ἦκον εἰς τὴν τῶν Ἀθηναίων χώραν Θραῖκες μὲν μετ' Εὐμόλπου τοῦ Ποσειδῶνος, Σκύθαι δὲ μετ' Ἀμαζόνων, τῶν Ἀρεως θυγατέρων. 9. Οἱ Ἡλείοι, Ἄγιδος πεμφθέντος θύειν τῷ Δί, ἐκώλυσαν μὴ προσεύχεσθαι νίκην πολέμου. 10. Ἀλέξανδρος, τοῦ δόρατος συντετριμμένου, τῷ ἡμίσει δόρατι ἐμάχετο. 11.

Οἱ στρατιῶται ἠσθένετες, ὅτι Ἀλέξανδρος οὐκ ἐπεφόνευτο, ἐπλησίαζον οἱ μὲν χειρῶν, οἱ δὲ γονάτων, οἱ δ' ἐσθῆτος ἀπτόμενοι. 12. Ἐν Λίβυσι ἀνὴρ μὲν ἀνδρῶν ἐβασίλευεν, γυνὴ δὲ γυναικῶν. 13. Οἱ Ἡρακλεῶται δῶρα τοῖς Ἑλλησιν ἐπέμψαν οἶνον καὶ βοῦς καὶ οἶς. 14. Ὀμηρος τὸν Δία πατέρα ἀνδρῶν τε καὶ θεῶν ὀνομάζει.

25.

Παραθετικά.

α

1. Οὐκ ἔστι κτῆμα ἀρετῆς τιμώτερον. 2. Ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐπὶ τὸν πρὸς Αἴγυπτον πόλεμον κατέπεμψε τοὺς εὐδοκιμωτάτους τῶν Περσῶν, Τιθραύστην καὶ Φαρνάβαζον. 3. Βεβαιωτάτη τῆς σωτηρίας φύλαξ ἢ ἀπιστία ἐστίν. 4. Περικλῆς καὶ Σωκράτης ἦσαν ἐνδοξότατοι τῶν Ἀθηναίων. 5. Καλλιῆς μὲν πλουσιώτατος ἦν τῶν Ἀθηναίων, Κράσσοι δὲ τῶν Ῥωμαίων. 6. Οὐδεὶς τῶν Ἀθηναίων ἦν δικαιότερος ἢ Ἀριστείδης, οὐδὲ σοφώτερος ἢ Σωκράτης. 7. Σώφρονος ἀπιστίας οὐδέν ἐστι χρησιμώτερον ἀνθρώποις. 8. Δαρεῖον καὶ Παρυσάτιδος ἦσαν παῖδες δύο, πρεσβύτερος μὲν Ἀρταξέρξης, νεώτερος δὲ Κῦρος. 9. Ξενοφῶντα φόβος ἔχει, μὴ οἱ Ἕλληνες βιοτεύσαντες ἐν ἀφθονωτάτοις ἀμνημόνες ᾧσι τῆς οἴκαδε ὁδοῦ. 10. Μητρὸς καὶ πατρὸς πατρίς ἐστι τιμώτερον παρὰ ἀνθρώποις τοῖς νοῦν ἔχουσιν. 11. Πλοῦτός ἐστιν ἀσθενῆς ἄγκυρα, δόξα δὲ ἀσθενεστέρα τὸ σῶμα, αἱ ἀρχαί, αἱ τιμαί, πάντα ἀσθενῆ ἐσιν. 12. Τῶν πολέμων ἀπάντων ἐπιφανέστατος ὁ Περσικὸς ἦν. 13. Δημοσθένης ἔλεγε πάντων ἐστὶ δυσχερέστατον τὸ πολλοῖς ἀρέσκειν.

β

1. Οἱ Ἴνδοι μέγιστοι εἰσι τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἀνθρώπων, οἱ πλεῖστοι πενταπλήχεις, καὶ μελάντεροι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.

2. Διόδωρος λέγει· οἱ πλεῖστοι τῶν ἡμετέρων φιλοσόφων λέγουσι μὲν τὰ κάλλιστα, πράττουσι δὲ τὰ χεῖριστα. 3. Οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων ἦσαν πενέστατοι, Ἀριστείδης ὁ τοῦ Λυσιμάχου, καὶ Φωκίων καὶ Ἐπαμεινώνδας. 4. Τῶν Ἑλληνίδων πόλεων πλὴν Ἀθηῶν Θῆβαι καὶ Λακεδαιμόνων ἦσαν μέγιστα. 5. Τῶν ζημιῶν μεγίστη ἐστὶν ὑπὸ ποιηροτέρου ἄρχεσθαι. 6. Κρατῖνος τὸν Περικλέα μεγίστην γλῶτταν τῆς Ἑλλάδος προσηγόρευεν. 7. Φθόνος κάκιστος κἀδικιώτατος θεός· κακοῖς τε χεῖρει καγαθοῖς ὀργίζεται. 8. Ἀρκεσίλαος λέγει, ὥσπερ, ὅπου φάρμακα πολλὰ ἐστὶ καὶ ἰατροὶ πολλοί, ἐνταῦθα νόσοι πλεῖσται, οὕτω δὴ, ὅπου νόμοι πλεῖστοι, ἐκεῖ καὶ ἀδικίαν εἶναι μεγίστην. 9. Ὁ θάνατός ἐστι κοινὸς καὶ τοῖς χεῖριστοῖς καὶ τοῖς βελτίστοις. 10. Τὸν κακὸν ἀνάγκη ἐστὶ κολάζειν, ἵνα ἧ ἀμείνων. 11. Ξενοφῶν λέγει, ὅτι Κύρος ἤδεδετο ὑπὸ τῶν βαρβάρων εἶδος μὲν κάλλιστος, ψυχὴν δὲ φιλανθρωπότατος καὶ φιλομαθέστατος καὶ φιλοτιμώτατος. 12. Πρέπει τὸν κρείττω τοῦ ἥτιονος ἄρχειν.

γ

1. Ἀλέξανδρος αἰσχιστον ἐνόμισεν εἶναι, Γάζαν μεγάλην πόλιν μὴ περὶτευχίζειν καὶ λαμβάνειν, ἀλλὰ πόρρω ἄγειν. 2. Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς ἐνόμιζεν Ἰσπαιῖον ἐνούσιον αὐτῷ εἶναι. 3. Ἀλέξανδρος Τύρον ἰσχυροτάτην καὶ καλλίστην πόλιν τῶν Φοινίκων περὶτευχίσας κατέσκαψεν. 4. Ἀριαῖος, ὃν οἱ Ἕλληνες βασιλέα ἐβουλεύοντο εἶναι, μετὰ τὸν Κύρου θάνατον ἔχθιστος ἦν τοῖς Κύρου φίλοις. 5. Οὐδὲν ἥδιον τοῖς παισὶ τῆς μητρὸς. 6. Οἱ στρατιῶται ἀκούσαντες κατασκόπους πεμφθῆναι ἠσυχάτεροι ἐπορεύθησαν. 7. Ἐν τῷ τοῦ Ξέρξου στρατεύματι οἱ Μῆδοι τὸ πλῆθος μὲν οὐκ ἐλάττωτες ἦσαν τῶν Περσῶν, ῥώμῃ δὲ ἥτιονες. 8. Παλαιάτατοι ἔνοικοι τῆς Ἑλλάδος ἦσαν οἱ Πελαγοί, ὡς ὁ μῦθος λέγει. 9. Μείζω

ἡδονὴν οὐκ ἔχουσιν οἱ γονεῖς ἢ ἀγαθοὺς ἔχειν παῖδας. 10. Ἡ πρὸς Ἰλιον στρατεία μείζων ἦν τῶν πρὸ αὐτῆς, ἀλλὰ, εἰ τῷ Ὀμήρῳ πιστεύομεν, οὐδ' οὕτω μεγάλη. 11. Οἱ ἐν τῷ αὐτῷ οἴκῳ ὑπὸ τῶν αὐτῶν γονέων πεπαιδευμένοι καὶ προσαγορευόμενοι τοῦ αὐτοῦ πατρὸς καὶ τῆς αὐτῆς μητρός, οὗτοι συγγενέστατοί εἰσιν. 12. Οἱ κρᾶτιστοι τῶν ἀνθρώπων βραχυλογώτατοί εἰσιν.

26.

Ἐπιρρήματα.

1. Πρέπει τοῖς στρατιώταις ἀνδρείως μάχεσθαι. 2. Καλῶς ἔχει τὰ τῆς πόλεως. 3. Ἐὰν τῷ θεῷ πεύθῃ, καλῶς πράξεις. 4. Ἡδέως ἀκουσόμεθα τὰ ὑπὸ τῶν ἡμετέρων στρατιωτῶν καλῶς πραχθέντα. 5. Τηλέμαχος ἠδέως ἤκουσε τὸν τοῦ Νέστορος λόγον περὶ τοῦ πατρὸς. 6. Ὁ μὲν θεὸς τοὺς ἀνθρώπους τὸ μέλλον εὐμενῶς κέκρυφεν, οὗτοι δὲ χαλεπῶς φέροντες αὐτοὶ ἐκκαλύφαι βούλονται. 7. Δίῳ λέγει, ὅτι σπουδῆν ἔχει συγγράφαι πάντα, ἃ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ ἀξίως μνήμης ἐπράχθη. 8. Ὡ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, ἐὰν νῦν φόβῳ τοῖς Λακεδαιμονίοις ὑπακούσητε, ἄλλο εὐθὺς ὑπ' αὐτῶν ὑμῖν ἐπιταχθήσεται. 9. Ξενοφῶν λέγει τοῖς στρατιώταις· ἐὰν τοῖς ἐμοῖς λόγοις ὑπακούσητε, ταχέως ἐκ τῶν κινδύνων σεσώσεσθε. 10. Ἄνδρὸς ἐστὶ νοῦν ἔχοντος ἀτυχίαν καὶ βλάβην εὐπρεπῶς φέρειν. 11. Σωκράτης ἀληθῆς λέγει, ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι πρὸς φιλοσοφίαν ἄριστα πεπαιδεύονται. 12. Δικαίως οἱ Ἀθηναῖοι τῷ Δημοσθένει μᾶλλον ἐπίστεον ἢ τῷ Αἰσχίνῃ. 13. Σωκράτης τὸν θάνατον εὐγενέστατα καὶ ἀνδρεϊότατα ἔφερε καὶ ἠδέως ἐκάθευδε τὴν τελευταίαν τοῦ βίου νύκτα. 14. Ῥᾶστα καὶ ἠδιστα διάγουσιν οἱ ἐγκρατεῖς. 15. Χαίρειν αἰσχροῖς πράγμασιν ἥμιστα πρέπει.

Ἀντιωνυμίαι.

α

1. Πολλοὶ κακῶς πράττουσιν, οὐ σὺ μόνος. 2. Προμηθεὺς ἐν βαρείαις πέδαις ὧν ἔλεγε τῷ Δίῳ ἀπόλυσόν με, ὃ Ζεῦ δεινὰ γὰρ πάσχω. 3. Ἐπεὶ ὑμεῖς, ὃ στρατιῶται, ἐμοὶ οὐκ ἐθέλετε πείθεσθαι οὐδὲ ἔπεισθαι, ἐγὼ σὺν ὑμῖν ἔφομαι. 4. Βασιλεὺς ὧν ἄρχε σεαυτοῦ μὴ ἦτιον ἢ τῶν ἄλλων. 5. Ὑμέτερον ἔργον ἐσὶ προσέχειν τὸν νοῦν τοῖς ὑπὲρ ἐμοῦ λεγομένοις. 6. Πῶς οὐκ ἂν εἶην ἀθλιώτατος ἀπάντων, εἰ τοὺς ἐμῆς τοῦ θεράποντος μηκέτι δούλους ἔχοιμι, ἀλλὰ δεσπότας; 7. Τισσαφέρηνς, ἐπεὶ σαυράνης κατεπέμφθη, ὧν τε αὐτὸς πρόσθεν ἦρχε καὶ ὧν Κῦρος, εὐθὺς ἐβούλετο τὰς Ἰωνικὰς πόλεις ἀπάσας ἑαυτῷ ὑπηκόους εἶναι. 8. Τὰ ἄριστα βουλευέσθε ὑμῖν αὐτοῖς. 9. Τοῦτο μὲν σὺ λέγεις, παρ' ἡμῶν δ' ἀπάγγελλε τάδε. 10. Ἐν τοῖς τοῦ Λουκιανοῦ θεῶν διαλόγοις λέγει Ζεὺς παύσασθε, ὃ Ἀσκληπιεὶ καὶ Ἡράκλεις, ἐρίζοντες πρὸς ἀλλήλους ὥσπερ ἄνθρωποι ἀπρεπῆ γὰρ ταῦτά ἐστιν. 11. Ἀπέχεσθε τῶν ἀλλοτρίων, ἵνα ἀσφαλέστερον ἔχητε τοὺς ὑμῶν αὐτῶν οἴκους. 12. Τὸν ἰδιώτην χρὴ παρέχειν ἑαυτὸν εὐπειθῆ τοῖς ἄρχουσιν. 13. Οἱ παλαιοὶ Ἕλληνες μᾶλλον ἠσχύνοντο ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀμαρτήμασιν ἢ οἱ νῦν ἐπὶ τοῖς σφαιτέροις αὐτῶν. 14. ὦ πατέρες, παιδεύετε τοὺς παῖδας ὑμῶν τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν εὐσέβειαν αὐτοὶ δὲ σώφρονες ἔστε. 15. Ὅστις ἂν διαπράξῃται τοὺς πολλοὺς ἀμείνους γίνεσθαι, οὗτος μέγιστος τῆς πόλεως εὐεργέτης ἐν στήλῃ ἀναγεγράφθω.

β

1. Ἐν παντὶ πράγματι μάλιστα πείθεσθαι ὑμᾶς χρὴ τοῦτο τοῖς ἀνθρώποις, οἱ βέλτιστοι ὑμῖν φαίνονται ὄντες. 2. Ὁ

Περσῶν βασιλεύς, νομίζων Τισσαφέρην αἴτιον εἶναι τοῦ κακῶς φέρεσθαι τὰ αὐτοῦ, Τιθραύστην καταπέμψας ἀποκόπτει αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν. 3. Οὗτος βέλτιστος ἂν εἴη καὶ σωφρονέστατος, ὅστις κοσμιώτατα τὰς συμφορὰς φέροι. 4. Μακάριος ὅστις εὐτυχῆς οἴκοι μένει. 5. Ἀρίστιππος ὁ φιλόσοφος οὕτω λέγει διαφέρειν βασιλείαν τυραννίδος, ὡς νόμος ἀνομίας καὶ ἐλευθερία δουλείας. 6. Οἱ Μόσσοι τὸν ἑαυτῶν βασιλέα τρέφουσιν ἐν πύργῳ κατάκλειστον· ἐὰν δὲ νομίζωσιν αὐτὸν κακῶς ποτε βεβουλεῦσθαι, λιμῶ ἀποκτείνουσιν. 7. Κῦρος φονεῦσαι λέγεται τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ Ἀρταγέρην. 8. Ἐλεύθερον φύλαττε τὸν σαντοῦ τρόπον. 9. Ὅποταν περὶ τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὁ ἀγὼν ἦ, ὑμᾶς προσήκει προθυμοτάτους εἶναι.

28.

Ἀριθμητικά.

1. Ἡ Ἑλληνικὴ ἵππος ὥσπερ φάλαγξ ἐπὶ τεττάρων ἐτέτακτο. 2. Οἱ μὲν πάλα Ἑλληνες περὶ μίαν πόλιν ἔτη δέκα διέτριψαν, οἱ δὲ ὕστερον τὴν ἐξ ἀπάσης τῆς Ἀσίας δύναμιν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ κατέλυσαν. 3. Οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐν τρισὶν ἡμέραις καὶ τσαύταις νυξὶ διακόσια καὶ χίλια στάδια ἐπορεύθησαν. 4. Οἱ Ἀθηναῖοι πρόθυμοι ὄντες τῷ Θρασύλλῳ ἐψηφίσαντο ὀπλίτας μὲν αὐτὸν καταλέξασθαι χιλίους, ἱππείας δὲ ἑκατόν, τριήρεις δὲ πενήκοντα. 5. Πιπτακὸς ὁ Μυτιληναῖος τὴν πατρίδα τριῶν τῶν μεγίστων συμφορῶν ἀπέλυσεν, τυραννίδος, στάσεως, πολέμου. 6. Ὁ δις ἐν τοῖς αὐτοῖς πράγμασιν ἁμαρτάνων ἄφρων δικαίως ἂν νομισθεῖη. 7. Ἐπεμψάσοι ὀπλίτας πέντε καὶ τριάκοντα σὺ δέ μοι τῶν ἐρετῶν δώδεκα πέμψον. 8. Οἱ Ἑλληνες μᾶς γυναικὸς ἀρπασθείσης οὕτως ὠργίσθησαν, ὥστε τὴν τοῦ ἀρπάσαντος πόλιν κατέσκαψαν. 9. Ἡ τῆς Σικελίας περιμέτρος ἐστὶ σταδίων ὡς

τετρακισχιλίων τριακοσίων ἑξήκοντα. 10. Φίλιππος ὁ Διονυσίου στρατηγὸς διεκόμισεν ἰππέας εἰς Συρακούσας ὄντας πλείους πεντακοσίων. 11. Ὁ Γηρῶνης ἔχει τριῶν ἀνδρῶν σώματα συμφυῆ. 12. Προσετάχθη Νικομάχῳ τετάρων μηνῶν ἀναγράφαι τοὺς Σόλωνος νόμους. 13. Οἱ Ἑλληνικοὶ παῖδες ἄγοντες τὸ ὀκτωκαιδέκατον ἔτος ἔφηβοὶ ὠνομάζοντο.

29.

Παρακείμενοι πάσχοντες μεταβολὴν φθόγγου.

1. Οἱ ἐν τοῖς αὐτοῖς ἔθεσι τεθραμμένοι καὶ τὰ αὐτὰ αἰσχροῦ καὶ καλὰ εἶναι νομίζοντες ἀλλήλοις φίλοι γίνονται. 2. Οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς παῖδας κρύφα τι κεκλοφίας ἐθαύμαζον· οἷσι δὲ καταλαμβάνοιτο κεκλοφώς, ἐκόλαζον. 3. Οἱ Ῥωμαῖοι πᾶσαν τὴν Ἰταλίαν κατεστραμμένοι παρεσκευάζοντο ἀνατρέψαι τὴν τῶν Καλχηδονίων δύναμιν. 4. Κρεῖττόν ἐστι τεθράφθαι ἐν πόνοις καὶ καρτερίᾳ ἢ ἐν ἡδοναῖς καὶ ὕβρει. 5. Νικίας τοῖς Ἀθηναίοις ἔγραψεν· οἱ Πελοποννήσιοι πεπόμφασιν πρέσβεις εἰς Πελοπόννησον ἐπ' ἄλλην στρατιάν, καὶ εἰς τὰς ἐν Σικελίᾳ πόλεις Γύλιππος πέπεμπται τὰς μὲν πείσων, ὅσαι νῦν ἡσυχάζουσιν, ἀπὸ τῶν δὲ καὶ στρατιὰν πεζὴν καὶ ναυτικὸν ἄξων. 6. Ὁ Ἰστρος ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν τεθραμμένος διὰ πέντε στομάτων εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον ἐκβάλλει. 7. Ἐν ταῖς δυσπραξίαις δῆλον ἔσται, εἴ τι τῶν ἄλλων ἄμεινον τεθράμμεθα καὶ πεπαιδευμεθα πρὸς ἀρετήν.

30.

Δεύτεροι χρόνοι.

α

1. Θησεὺς ἔπεμψε τὸν Ἰππόλυτον τραφησόμενον πρὸς Πιπθέα τὸν πάππον, βασιλέα Τροιζῆνος. 2. Τοῖς Ἀθηναίοις

ἦν νόμος τὸν ἱερόσυλον ἐν Ἀττικῇ μὴ ταφῆναι. 3. Ἄγγελος ἦκεν ἐξ Ἀθηνῶν, ὅτι αἱ Θῆβαι ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου κατασκαφεῖεν. 4. Οἱ βάρβαροι ἀκούσαντες ἐχομένην ἤδη τὴν πόλιν ἐπὶ τοὺς ἀμφὶ Ἀλέξανδρον ἐτράπησαν. 5. Δαίδαλος ἐν Κρήτῃ τῷ Μίνῳ κατεσκεύασε λαβύρινθον πεφευγῶς ἐξ Ἀθηνῶν διὰ φόνον. 6. Ὁ βασιλεὺς ἐξεπλάγη τῇ ἐφόδῳ τοῦ τῶν Ἑλλήνων στρατεύματος. 7. Οἱ πολλοὶ τῶν Λακεδαιμονίων σεμνοῖς ἔθεσι τραφέντες ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων ἐνομίζοντο. 8. Δύσανδρος ἐτράφη ἐν πενία, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ πένητος ὄντος. 9. Πρὸ τῆς ἐν Σαλαμῖνι μάχης οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπεὶ ἡ θεὸς ἐλέγετο ἀπολελοιπέναι τὴν ἀκρόπολιν, προθυμότεροι ἐξέλιπον τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰς ναῦς ἔφυγον. 10. Πολλάκις βέλτιον ἂν εἴη τὰ τῶν ἀνθρώπων στόματα συρραφῆναι. 11. Καλλισθένης τὴν τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων ἱστορίαν γέγραφεν ἐν βίβλοις δέκα καὶ κατέστροφεν εἰς τὴν κατάληψιν τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ.

β'

1. Δεωνίδας ὁ Λακεδαιμόνιος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ δόξαν ἐαντιῶν ἀνάτατον ἀπέλιπον καὶ φήμην ἀγαθὴν δι' αἰῶνος. 2. Οἱ Πέρσαι οὐδένα χρόνον διαλελοίπασιν ἐπιβουλεύοντες τοῖς Ἑλλησιν. 3. Πολλὰ με διαπέφευγεν, ἃ λέγειν ἐβουλόμην. 4. Εἷς τῶν Σκυθῶν διὰ τοῦ θώρακος πλήγεις πίπτει ἀπὸ τοῦ ἵππου οἱ δ' ἄλλοι ἐξεπλάγησαν καὶ ἀπέφυγον. 5. Ξενοφῶν ἔλεγε τοῖς στρατιώταις· εἰ καταλίπομεν τὰ σκευὴ καὶ ὡς εἰς μάχην παρασκευασαίμεθα, ἴσως ἂν τὰ ἱερὰ ἡμῖν καλὰ εἴη· ἀκούσαντες δὲ οἱ στρατιῶται ἀνέκραγον, ὡς ἀνάγκη οὐκ εἴη προάγειν, ἀλλ' ὡς τάχιιστα θύεσθαι ἐκέλευσαν. 6. Ἡ τοῦ Νικηράτου οὐσία, ἣν κατέλιπε τῷ υἱῷ, οὐ πλείονος ἀξία ἦν ἢ τετάρων καὶ δέκα ταλάντων.

ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΑ ΡΗΜΑΤΑ

31.

Ῥήματα εἰς -αω.

1. Τοῖς νεανίαις πρέπει σιωπᾶν, γερόντων παρόντων. 2. Εἰ πάντες ταῖς γνώμαις νικᾶν βούλονται, μεγάλαι στάσεις γίνονται. 3. Ἀστυάγης τὸν Κῦρον καλὴν στολὴν ἐνέδουσε καὶ στρεπτοῖς καὶ ψελίοις ἐτίμα. 4. Πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων τοῖς μὲν ἐκ τῆς γῆς φρομένοισι εἰς τροφήν οὐ χρῶνται, ἀπὸ δὲ βοσκημάτων γάλακτι καὶ τυρῶ καὶ κρέασι τρεφόμενοι ζῶσιν. 5. Γλώττης μάλιστα πανταχοῦ πειρῶ ἄρχειν, ὃ καὶ γέροντι καὶ νέῳ τιμὴν φέροι. 6. Μόνος θεῶν θάνατος δῶρων οὐκ ἐρᾷ. 7. Κῦρος ἡρώτα τοὺς αὐτομόλους τὰ παρὰ τοῖς πολεμίοις. 8. Πῶς ἂν τολμώῃν τὸν φίλον βλάπτειν; 9. Ἄνδρὶ ἐλευθέρῳ τὸ καταγελαῖσθαι αἰσχιστόν ἐστιν. 10. Κλεάνθης ἐρωτώμενος, πῶς ἂν τις εἴη πλούσιος, ἔλεγεν εἰ τῶν ἐπιθυμιῶν εἴη πένης. 11. Οἱ Ἄνδοι πρῶτοι τῶν ἀνθρώπων νομίματα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου κοψάμενοι ἐχρῶντο. 12. Φίλος κτῶ μὴ πάντας τοὺς βουλομένους, ἀλλὰ τοὺς ὄντας ἀξίους τῆς σῆς φιλίας. 13. Οἱ μὲν νικῶντες τὰ τε ἑαυτῶν σώζουσι καὶ τὰ τῶν ἠττωμένων προσλαμβάνουσι, οἱ δὲ ἠτιώμενοι ἅμα τε ἑαυτοὺς καὶ τὰ ἑαυτῶν ἀποβάλλουσι. 14. Μὴ μόνον τὰ μεγάλα, ἀλλὰ καὶ τὰ μικρὰ πειρῶ ἀπὸ θεοῦ ἄρχεσθαι.

32.

Ῥήματα εἰς -εω.

α

1. Οἱ θεοὶ φιλοῦσι τοὺς σώφρονας καὶ μισοῦσι τοὺς κακούς. 2. Ἄ μὴ δεῖ ποιεῖν, μηδὲ ἐννοῦ ποιεῖν. 3. Μὴ φθόνει τοῖς εὐτυχοῦσιν, μὴ δοκῆς εἶναι κακός. 4. Ζήνων ἔλεγε δεῖν τὰς

πόλεις κοσμεῖν οὐκ ἀναθήμασιν, ἀλλὰ ταῖς τῶν ἐνοικούντων ἀρεταῖς. 5. Οἱ νομάδες τῶν Διβύων οὐ ταῖς ἡμέραις, ἀλλὰ ταῖς νυξίν ἀριθμοῦσι τὸν χρόνον. 6. Οὐ μετανοεῖν, ἀλλὰ προνοεῖν χρὴ τὸν ἄνδρα τὸν σοφόν. 7. Παιδοτρίβου ἐστὶ καλοῦς τε καὶ ἰσχυροῦς ποιεῖν τοὺς ἀνθρώπους τὰ σώματα. 8. Τῷ πονοῦντι θεὸς συμπράττει. 9. Μοχθεῖν ἀνάγκη τοὺς θέλοντας εὖτυχεῖν. 10. Ἄ μὴ ἔατε τοὺς παῖδας ποιεῖν, ταῦτα αὐτοὶ μὴ ποιεῖτε. 11. Κρεῖττον σιωπᾶν ἐστὶν ἢ λαλεῖν μάτην. 12. Τοὺς μὲν ἀδικοῦντας τιμωροῦ, τοῖς δὲ ἀδικουμένοις βοήθει. 13. Κλέαρχος ἐπολέμει τοῖς Θραξὶ τοῖς ὑπὲρ τὸν Ἑλλήσποντον οἰκοῦσι καὶ ὠφέλει τοὺς Ἑλληνας. 14. Ἰσχύειν αἰροῦ τῇ ψυχῇ μᾶλλον ἢ τῷ σώματι. 15. Οἱ Ἕλληνες πολλὴν κραυγὴν ἐποίουν καλοῦντες ἀλλήλους, ὥστε καὶ τοὺς πολεμίους ἀκούειν. 16. Κλέαρχος ἐνεποίει τοῖς στρατιώταις, ὡς δέοι πεῖθεσθαι αὐτῷ.

β'

1. Οὐ τὸ πλουτεῖν καλόν ἐστιν, ἀλλὰ τὸ καλῶς πλουτεῖν. 2. Βίας, εἷς τῶν ἐπτά καλουμένων σοφῶν, κρατίστην εἶναι δημοκρατίαν ἔλεγεν, ἐν ἣ πάντες ὡς τύραννον φοβοῦνται τὸν νόμον. 3. Αὐκοῦργος ἔλεγεν, ὅτι ἡ κόμῃ τοὺς μὲν καλοὺς εὐπρεπεστέρους ποιεῖ, τοὺς δὲ αἰσχροὺς φοβερωτέρους. 4. Ὁ μὲν ἐσθλὸς ἀνὴρ ἔμοιγε εὐγενής, ὁ δ' ἀδικος, καὶ ἐὰν ἀμείνωνος πατρὸς ἢ Διός, δυσγενής εἶναι δοκεῖ. 5. Τοὺς καλῶς τεθραμμένους καὶ ἐν τοῖς κακοῖς δεῖ σωφρονεῖν. 6. Σωκράτης ἔλεγεν πολλοῦ ἀν ἄξιον ἦν τὸ πλουτεῖν, εἰ καὶ τὸ χαίρειν αὐτῷ συνῆν· νῦν δὲ ἄμφω ταῦτα κερχώριται. 7. Δωριεὺς ὁ Διαγόρου ἐκ Ῥόδου εἰς Ἑλλήσποντον εἰσέπλει ἀρχομένου χειμῶνος τέτταρσι καὶ δέκα ναυσίν. 8. Οἱ Ἀθηναῖοι ἡγοῦντο ταῖς ταπειναῖς τῶν πόλεων προσήκειν ἐκ παντὸς τρόπου ζητεῖν σωτηρίαν. 9. Ἐγὼ νομίζω καὶ ἐμὲ καὶ σὲ τὸ ἀδικεῖν

τοῦ ἀδικεῖσθαι κάκιον ἡγεῖσθαι. 10. Σωκράτης τοῦ σώματος αὐτός τε οὐκ ἡμέλει καὶ τοὺς ἀμελοῦντας οὐκ ἐπῆγει. 11. Τῶν Ἑλλήνων ἀναχωρούντων οἱ πολέμοιοι οὐ προῆγον, ἀλλ' ἐθεῶντο καὶ ἐθαύμαζον, ὅσοι ποτὲ τρέπονται ἐκεῖνοι καὶ τί ἐν τῷ νῶ ἔχοιεν. 12. Πιστοὺς ἡγοῦ μὴ τοὺς ἐπαινοῦντας ἅπαν, ὅ,τι ἂν ποιῆς ἢ λέγῃς, ἀλλὰ τοὺς τοῖς ἀμαρτήμασιν ἐπιτιμῶντας. 13. Ἡράκλειτος ὁ Ἐφέσιος ἔλεγεν, ὅτι πάντα ὄρεῖ.

33.

Ῥήματα εἰς -οω.

1. Πρέπει οὐ μόνον τοὺς ἀδικοῦντας ζημιῶν, ἀλλὰ καὶ τοὺς εὖ ποιοῦντας ὠφελεῖν. 2. Οἱ Ὀλύμπιοι νικῶντες ἤξιοῦντο μεγάλων ἐπαίνων ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. 3. Οἱ Λακεδαιμόνιοι φθονοῦντες τοῖς Ἀθηναίοις τῆς δόξης ἐμηχανῶντο ταπεινοῦν. 4. Οἱ νόμοι οὐδὲ τοὺς δούλους ὑβρίζεσθαι ἀξιοῦσιν. 5. Ὀμηρος ὁ ποιητὴς ὁμοιοῖ τὰ τῶν ἀνθρώπων γένη τοῖς τῶν δένδρων φύλλοις. 6. Οἱ Κερκυραῖοι τὰς αἰεὶ πληρουμένας ναῦς πρὸς τοὺς ἐναντίους ἐξέπεμπον. 7. Οἱ μάντις οὕτως ἐτιμῶντο, ὥστε καὶ τῆς βασιλείας ἤξιοῦντο. 8. Τοῦ λοιμοῦ ἐν Ἀθήναις ὄντος οἱ ἄνθρωποι ἐφοβοῦντο πλησιάζειν ἀλλήλοις, καὶ διὰ τοῦτο πολλὰ οἰκία ἐκενοῦντο ἀπορία τῶν θεραπευόντων. 9. Μὴ δήλου μὴδὲ τῷ οἰκειοτάτῳ, ἃ βούλει ἀποκρούπτεσθαι. 10. Πειρᾶσθε ἐξισοῦσθαι τοῖς προέχουσιν. 11. Χρόνος ἀμαυροῖ πάντα καὶ λήθην ἄγει. 12. Ἐν τοῖς Λακεδαιμονίοις χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐρευνᾶται καὶ ὁ ἔχων ζημιοῦται. 13. Ζήλου τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα καὶ τὸν σόφρονα. 14. Ἡ φίλια εἰς πολλοὺς μεριζομένη ἐξαμαυροῖτο ἂν. 15. Τῇ πατρίδι ἀνδρείως βοηθεῖτε, ὃ στρατιῶται, ἵνα δηλώτε τὴν ὑμετέραν εὐγένειάν τε καὶ ἀρετήν. 16. Τοὺς πολεμίους ὡς τάχιστα εἰς φυγὴν τρέπετε, ἵνα μὴ ἐρημῶται ἡ χώρα.

34.

Ὅμαλός σχηματισμὸς τῶν ἄλλων πλὴν τοῦ ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ χρόνων τῶν συναιρουμένων ῥημάτων.

α

1. Ἴπποκράτης ὁ τοῦ Μινδάρου ἐπιστολεὺς μετὰ τὴν περὶ Κύζικον ναυμαχίαν γράμματα ἔπεμψεν Μίνδαρος ἐτελεύτησεν, οἱ ἄνδρες πεινώσιν, ἀποροῦμεν τὴν χρῆσιν τοῦ δρωῖν. 2. Τὴν νῆσον τὴν ὀνομαζομένην Τένεδον κατέφκησαν μὲν Κᾶρες, ὕστερον δὲ Θετιαλὸς ὁ Ἡρακλέους κατεκτήσατο. 3. Τὰς μὲν ἐνίκησατε ναυμαχίας, τὴν δὲ εἰκότως νῦν νικήσετε. 4. Ἡρακλῆς ἀκούσας Ἐργῆνον τὸν τῶν Μινυῶν βασιλέα προσάγοντα πρὸς τὰς Θήβας, ἀπαντήσας αὐτῷ ἐν στενῇ ὁδῷ ἐνίκησε τὸ στράτευμα καὶ αὐτὸν τὸν Ἐργῆνον ἐφόνησεν. 5. Ξέρξης ἠττηθεὶς τῇ ἐν Σαλαμῶνι μάχῃ, ἐπεὶ ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀπεχώρησεν, ἐν τῇ Κελαϊνῶν πόλει τὰ βασίλεια οἰκοδομησάμενος λέγεται. 6. Διογένης ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος, τίνας τῶν ἀνθρώπων εὐγενέστατοὶ εἰσιν, ἔλεγεν οἱ καταφρονοῦντες πλούτου, δόξης, ἡδονῆς, βίου. 7. Θίβρων Λάρισαν τὴν Αἰγυπτίαν καλουμένην, ἐπεὶ οὐκ ἐπέιδετο, περιστρατοπεδενσάμενος ἐπολιόρκει. 8. Ἄει περὶ πολλοῦ ποιησόμεθα τοὺς τῶν σοφῶν λόγους. 9. Θέογνης ὁ ποιητὴς περὶ οὐδενὸς ἄλλου λόγον πεποιήται ἢ περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας ἀνθρώπων. 10. Ἀμφιτρύων φρυγαδενθεὶς ἐκ Τύρυνθος μετέφκησεν εἰς Θήβας. 11. Ἀλέξανδρος τρεῖς τριακόσια στάδια ἐφεξῆς μετ' ὄπλων πορευθεὶς, μάχην συνάρας, πρὶν ἀναπαῦσαι τὸ στράτευμα ἐκράτησε τῶν πολεμίων. 12. Ἡ μήτηρ ἔλεγε τῷ Κοριολιανῷ πολεμοῦντι τοῖς Ῥωμαίοις καταλλάγηθι ἡμῖν καὶ μηκέτι ὀργίζου τοῖς πολίταις, τοῖς φίλοις, τοῖς ἱεροῖς, τοῖς τάφοις, μηδὲ ἐκπολιορκήσης τὴν πατρίδα, ἐν ἧ καὶ ἐγεννήθης καὶ ἐτάφης· πείσθητί μοι, ὦ παῖ, μηδέ με ἄπρακτον ἀποπέμψης.

β'

1. Πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν Μνήμονα ἔπλεον ἀλλήλων κατηγορήσαντες. 2. Σόλων ἐρωτηθεὶς, πῶς ἄριστα αἱ πόλεις οἰκοῦντο, ἔλεγεν ἂν οἱ μὲν πολῖται τοῖς ἄρχουσι πείθωνται, οἱ δ' ἄρχοντες τοῖς νόμοις. 3. Εἰ οἱ πρὸς Πάριον τὸν τοῦ Πριάμου πολεμήσαντες καὶ μίαν πόλιν ἐκπολιορκήσαντες τοιούτων ἐπαύων ἠξιώθησαν, ποῖά τινα χρῆ ἐγκώμια εἶναι τοῖς πάσης τῆς Ἀσίας κρατήσασιν; 4. Ἀξιοῦμεν τὸν τὴν πόλιν ἀγαθὰ ποιήσαντα μεγάλων τιμῶν. 5. Θεμιστοκλῆς κρύφα ἐδήλωσε Ξέρξῃ, ὅτι οἱ Ἕλληνες βούλονται φεύγειν ἐκ Σαλαμῖνος. 6. Χάριν ἔχων ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος ἐστεφάνωσε τὸν Θρασύβουλον. 7. Οἱ θεοὶ λέγονται τυφλῶσαι Φινέα τὸν μάντιν, ὅτι προύλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. 8. Πειρῶ καλῶς πράττειν, καὶ οὕτω καρπώσει τὸ καλῶς ἀκούειν. 9. Εἶθε ζηλοῦτε τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐλευθερώσαντας τὴν πατρίδα τῶν πολεμίων καὶ τὴν πολιτείαν κατορθώσαντας. 10. Τιμόθεος ὁ τοῦ Κόνωνος χρώμενος καλῇ τῇ τύχῃ ἐχειρώσατο οὐκ ὀλίγας πόλεις καὶ νήσους. 11. Οἱ Ἕλληνες ὑποπεύοντες πρὸς τὸν βασιλέα ἄγεσθαι προχωρεῖν οὐκ ἐβούλοντο μισθωθῆναι γὰρ οὐκ ἐπὶ τούτῳ ἔλεγον. 12. Κῦρος βασιλέως ὢν καὶ υἱὸς καὶ ἀδελφὸς οὗτ' ἡρίστα οὗτ' ἐδείπνει πρὶν ἰδρῶσαι. 13. Ἀσθενήσαντος τοῦ Ἀστυάγου ὁ Κῦρος οὐδέποτε ἀπέλιπε τὸν πάμπον οὐδὲ κλαίων ποτὲ ἐπαύσατο, ἀλλὰ δῆλος ἦν φοβούμενος, μὴ ὁ πάμπος τελευτήσῃ καὶ ἐν νυκτί, εἴ τις δέοιτο Ἀστυάγης, πρῶτος Κῦρος πάντων ἀνεπήδα ὑπηρετήσων.

35.

Ἀνώμαλος σχηματισμός.

1. Πύρρος τοὺς τῶν Ῥωμαίων αἰχμαλώτους τὸ μὲν πρῶτον ἔπειθεν ἐπὶ τὴν Ῥώμην συστρατεῦσαι ὡς δ' οὐκ ἐβού-

λοντο, σφόδρα ἐτίμα οὔτε δήσας οὔτ ἄλλο τι κακὸν δράσας αὐτούς. 2. Δεόμεθα ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἡμῖν προσέχειν τὸν νοῦν καὶ μετ' εὐνοίας ἀκροάσασθαι τῶν λεχθησομένων. 3. Ὁ χρόνος, πᾶσι κοινὸς ἰατρός, ἕκαστον ἰάσεται. 4. Ταῖς κυσὶν ἠδύ ἐστι τὰ ἄγρια θηρία θηροῦσαι. 5. Ἀλέξανδρος τοὺς τῆς Νύσης οἰκήτορας ἐπαιέσας ἠξίωσε τῶν ἱππέων αὐτῶ πέμψαι εἰς τριακοσίους. 6. Κύρος ἄρκτον ποτὲ ἐπιφερομένην οὐκ ἔτρεσεν, ἀλλὰ μαχόμενος αὐτῇ κατεσπᾶσθη μὲν ἀπὸ τοῦ ἵππου, τέλος δ' ἐκράτησεν. 7. Οἱ ἄνδρες πεμφθέντες ἀναιρεῖν τὸ τῆς βασιλέως θυγατρὸς τέκνον, οὐχ οἷοί τε ἦσαν φονεύειν τὸν παῖδα ἠδέως γελάσαντα. 8. Ὁ μὲν τὸ σῶμα λελυμένος, τὴν δὲ ψυχὴν δεδεμένος δοῦλός ἐστιν ὁ δ' αὖ τὸ σῶμα δεδεμένος, τὴν δὲ ψυχὴν λελυμένος ἐλεύθερος. 9. Ὅρατε, ὦ ἄνδρες, τὴν Τισσαφέρου ἀπιστίαν, ὅστις λέγων, ὡς περὶ πλείστου ποιήσαιτο ἡμᾶς σῶσαι, οὐδὲ Δία ξένιον ἠδέσθη, ἀλλὰ Κλέαρχον ξένον ὄντα καὶ τοὺς ἄλλους στρατηγούς ἐξαπατήσας πεφόνευκεν. 10. Οἱ τῶν Περσῶν παῖδες ἑπτακαίδεκα ἐτῶν ὄντες εισέρχονται εἰς τοὺς ἐφήβους· ἐπειδὴν δὲ δέκα ἔτη διατελέσωσιν, ἐξέρχονται εἰς τοὺς τελείους ἄνδρας. 11. Τὸ πραχθὲν πιστότερον ἢ τὸ ἀκουσθέν.

36.

Αὕξησης εἰ ἀντὶ η.

1. Οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι αἰεὶ φιλοτίμως πρὸς ἀλλήλους εἶχον. 2. Ἀλέξανδρος διεβίβασε τοὺς τοξότας τὸν ποταμόν, καὶ εἶπετο ἢ ἄλλη στρατιά. 3. Αἱ τῶν Λιγύων γυναιῖδες εἰθισμέναι εἰσὶν ἐργάζεσθαι ἐξ ἴσου τοῖς ἀνδράσιν. 4. Ἀγησίλαος σὺν τῇ δυνάμει, ἣν εἶχεν, ἐπὶ τὸν Φαρνάβαζον ἐπορεύετο. 5. Δημήτηρ χωρὶς τῆς τοῦ σίτου εὐρέσεως γόμους εἰσῆγεν, καθ' οὓς οἱ ἄνθρωποι εἰθίσθησαν δίκαια πράττειν.

6. Οἱ στρατιῶται ἐπορεύοντο ἐπὶ τὸ χωρίον, ἀφ' οὗ τῆ προ-
 τεραία ἐτρόπησαν· ἐνταῦθα γὰρ οἱ πολέμιοι ἦσαν ἀντιτετα-
 γμένοι· ἐπειδὴ δὲ ἐγγυὲς ἦσαν οἱ ὀπλιται, ἐτρέποντο· καὶ οἱ
 μὲν πελτασταὶ εὐθύς εἶποντο διώκοντες πρὸς τὴν πόλιν, οἱ
 δὲ ὀπλιται ἐν τάξει εἶποντο. 7. Τῶν προγόνων πλοῦτον ἀσφα-
 λέστατον καὶ κάλλιστον εἶχεν, ὅστις τοιαῦτα ἔπραξεν, ἐξ ὧν
 τοῖς παισὶ μεγίστην δόξαν κατέλιπεν. 8. Ἀλέξανδρος, ὅτε
 Δαρεῖον ἐνίκησεν, γάμους εἰστία καὶ ἑαυτοῦ καὶ φίλων.
 9. Τὴν Βοιωτίαν πρότερον εἶχον Ἄοιες καὶ Δέλεγες, εἶτα
 Φοῖνικες μετὰ Κάδμου, ὃς τὴν Καδμείαν ἐτείχισεν. 10. Ἐν
 τῷ Ἄργει ἐξειργασμένοι εἰσὶ λίθῳ Κλέοβις καὶ Βίτων αὐτοὶ
 τε ἔλκοντες τὴν ἄμαξαν καὶ ἐπ' αὐτῇ ἄγοντες τὴν μητέρα
 εἰς τὸ Ἡραῖον. 11. Σωκράτης τῶν ἐταίρων ἐκκλέψαι βουλο-
 μένων αὐτὸν ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου οὐκ ἐφείπετο. 12. Πάντες
 τὸν Κῦρον διὰ στόματος εἶχον καὶ ἐν λόγῳ καὶ ἐν ᾧδαϊς.
 13. Καλλιζοαΐδας πρὸς ταῖς ναυσίν, ἃς εἶχε παρὰ Λυσάν-
 δρου, προσεπλήρωσεν ἐκ Χίου πεντήκοντα ναῦς. 14. Δηλώσω
 ὑμῖν, ὅσα Θεμιστοκλῆς ἀγαθὰ τὴν τῶν Ἀθηναίων πόλιν
 εἴργασται. 15. Τῷ ἡγεμόνι τοὺς πολεμίους νικήσαντι ἀπῆρ-
 τησαν οἱ πολῖται ἡσθέντες τῇ εἰρήνῃ καὶ ἐστεφάνωσαν αὐτόν,
 ὅτι πολλὰ καὶ μεγάλα κατεῖργαστο.

37.

Ἀττικὸς Μέλλων.

1. Ἀγησίλαος ἔλεγεν οὐ δεῖν ἀφανίζειν τὰς τῶν Ἑλλήνων
 πόλεις τὰς πολεμίας οὐσας, ἀλλὰ σφραγίζειν· εἰ γάρ, ἔφη,
 τοὺς Ἕλληνας ἀφανιοῦμεν, μετὰ τίνος τοὺς βαρβάρους νική-
 σομεν; 2. Χρησμοὺς ἦν, ὅτι Αἰνείας αὐτὸς μὲν τὴν Ἰταλίαν
 οἰκισεῖ, οἱ δ' ἔκγονοι αὐτοῦ μεγάλην καὶ δυνατὴν πόλιν κτί-
 σουσιν. 3. Μὴ μόνον φροντίζε, ὅπως τὸ σῶμα γυμνάσεις,

ἀλλὰ καὶ ὅπως τὴν ψυχὴν ἐθιεῖς σπουδάζειν περὶ τὴν ἀρε-
τὴν· οὕτω γὰρ ἀσφαλῆ ἀγαθὰ ποιεῖ. 4. Μετὰ τὸν τῶν
Περσῶν πόλεμον ὁ Ἀπόλλων ἐκέλευσε τοὺς Ἀθηναίους
πλεῦσαι εἰς Σκῦρον τὴν νῆσον κομοῦντας τὰ Θεσέως ὅσα
εἰς Ἀθήνας. 5. Σόλων ἔλεγεν οὐδένα μακαριεῖν, πρὶν ἂν
τελευτήσῃ τὸν βίον. 6. Δίκαιοι κριταὶ οὔτε πρὸς χάριν
ψηφιοῦνται οὔτε πρὸς ἔχθραν, ἀλλὰ κατὰ τοὺς νόμους. 7.
Ἐὰν μὴ σπουδάξῃς αὐτός, μάτην ἐλπιδίαις τὸν θεὸν σοὶ
βοηθήσειν.

ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

1.

Λέαίνα και ἀλώπηξ.

Ἡ ἀλώπηξ τὴν λέαιναν ἔσχωπιεν, ὅτι ἐν μόνον τέκνον ἔχει. Ἡ δὲ λέαινα ἔφη «ἐν ἀλλὰ λέοντα».

2.

Λύκος και ποιμένες.

Λύκος ἰδὼν ποιμένας ἐσθίοντας ἐν σκηνῇ πρόβατον, ἐγγὺς προσελθὼν ἔφη «ὡς μεγάλη ἂν ἦν κραυγὴ, εἰ ἐγὼ τοῦτο ἐποίουν».

3.

Βόες και ἄξων.

Βόες ἄμαξαν εἶλκον τοῦ δ' ἄξωνος τρίζοντος ἐπιστραφέντες ἔφασαν οὕτω πρὸς αὐτόν «ὦ οὔτος, ἡμῶν τὸ ὄλον βάρος φερόντων, σὺ τί κράζεις;».

4.

Κόραξ νοσῶν.

Κόραξ νοσῶν ἔφη τῇ μητρὶ κλαιούσῃ «μὴ θρήνει, μήτερο, ἀλλ' εὔχου τοῖς θεοῖς νόσου με ἀπαλλάξαι». Ἡ δὲ ὑπολαβοῦσα ἔφη «καὶ τίς σε, τέκνον, τῶν θεῶν ἐλεήσει; τίνος γὰρ ὑπὸ σοῦ βωμὸς οὐκ ἐσλήθη;».

5.

Γυνή και ὄρνις.

Γυνή τις ὄρνιν εἶχε καθ' ἐκάστην ἡμέραν ὦδον αὐτῆς τίκτουσαν. Νομίζουσα οὖν τέξεσθαι αὐτὴν δις τῆς ἡμέρας, εἰ πλείω τροφήν παρέχοι, τοῦτο ἐποίει. Ἡ δὲ ὄρνις πίων γενομένη οὐδὲ ἅπαξ τῆς ἡμέρας ἔτεκεν.

6.

Ἄρκτος και ἀλώπηξ.

Ἄρκτος τίς ποτε ἐκανχᾶτο, ὡς φιλανθρωπότατον πάντων ἐστὶ τῶν ζῴων· φασὶ γὰρ ἄρκτον νεκρὸν οὐ βιβρώσκειν. Ἡ δὲ ἀλώπηξ ἀκούσασα ταῦτα ἐμειδίασε και εἶπεν· «εἶθε τοὺς νεκροὺς ἥσθιες και μὴ τοὺς ζῶντας».

7.

Ἴππος και ἵπποκόμος.

Κριθὴν τὴν τοῦ ἵππου ἵπποκόμος κλέπτων και πωλῶν τὸν ἵππον ἔτριβε και ἐκτένιζε πάσας ἡμέρας. Ἐφη δὲ ὁ ἵππος· «εἰ θέλεις καλὸν εἶναί με, τὴν κριθὴν τὴν τρέφουσάν με μὴ πώλει».

8.

Ἄνος και λεοντῆ.

Ἄνος δορὰν λέοντος ἐπενδυθεὶς λέων ἐνομίζετο πᾶσιν και φυγὴ μὲν ἦν ἀνθρώπων, φυγὴ δὲ ποιμνίων. Ὡς δὲ ἀνέμου πνεύσαντος ἢ δορὰ περιηρέθη και γυμνὸς ὁ ἄνος ἦν, τότε πάντες ἐπιδραμόντες ξύλοις και ῥοπάλοις αὐτὸν ἔπαιον.

9.

Ἦς και κύων.

Ἦς και κύων περὶ εὐτοκίας ἤριζον. Τῆς δὲ κυνὸς εἰπούσης, ὅτι μόνη τῶν τετραπόδων ταχέως κύει, ἢ ὅς ὑπολαβοῦσα ἔφη· «ἀλλ', ὅταν τοῦτο λέγῃς, γίγνωσκε, ὅτι τυφλὰ τίκτις».

10.

Κύων κρέας φέρουσα.

Κύων κρέας ἔχουσα ποταμὸν διέβαινεν. Θεασαμένη δὲ τὴν ἑαντῆς σκιὰν ἐν τῷ ὕδατι ὑπέλαβεν ἑτέραν κύνα εἶναι μείζον κρέας ἔχουσαν· διόπερ καταλιποῦσα τὸ ἴδιον ὤρμησεν ὡς τὸ ἐκείνης ἀφαιρησομένη. Καὶ οὕτω συνέβη αὐτῇ ἀμφοτέρων στερηθῆναι.

11.

Λύκος καὶ ἀμνός.

Λύκος ἀμνὸν ἐδίωκεν· ὁ δὲ εἰς ναὸν κατέφυγεν. Προσκαιλουμένου δὲ αὐτὸν τοῦ λύκου καὶ λέγοντος, οὐ θύσει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, εἰάν καταλάβῃ, τῷ θεῷ, ἐκεῖνος ἔφη «ἀλλ' αἰρετώτερόν μοι ἐστὶ θεοῦ θυσίαν γενέσθαι ἢ ὑπὸ σοῦ διαφραθῆναι».

12.

Πῆραι δύο.

Ἀνθρώπων ἕκαστος δύο πῆρας φέρει, τὴν μὲν ἔμπροσθεν, τὴν δὲ ὀπισθεν, γέμει δὲ κακῶν ἑκατέρα· ἀλλ' ἢ μὲν ἔμπροσθεν πλήρης ἐστὶν ἀλλοτρίων, ἢ δὲ ὀπισθεν τῶν αὐτοῦ τοῦ φέροντος. Καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἄνθρωποι τὰ μὲν ἐξ αὐτῶν κακὰ οὐχ ὀρῶσιν, τὰ δὲ ἀλλότρια πάνυ ἀκριβῶς θεῶνται.

13.

Κύων καὶ λύκος.

Κύων θηρεύσας λύκον τῷ τῶν ποδῶν τάχει καὶ τῇ ἰδίᾳ ἰσχύϊ μέγα ἐφρόνει καὶ ἠγεῖτο φεύγειν τὸν λύκον διὰ τὸ φοβεῖσθαι. Ὁ δὲ λύκος ἔλεγεν «οὐ σὲ φοβοῦμαι, ἀλλὰ τὸν σὸν δεσπότην ἐπ' ἐμὲ ὀρμώμενον».

14.

Ὀδοιπόροι καὶ πλάτανος.

Ὀδοιπόροι δύο ὑπὸ πλάτανον ἦλθον καὶ τῆς σκιᾶς ἀπέ-
 λανον. Ἀναβλέψαντες δ' εἰς τὴν πλάτανον ἔλεγον πρὸς
 ἀλλήλους, ὡς ἄκαρπον καὶ ἀνωφελὲς ἀνθρώποις ἐστὶ τοῦτο
 τὸ δένδρον. Ἡ δ' εἶπεν «ὦ ἀχάριστοι, ἔτι τῆς ἐξ ἐμοῦ εὐε-
 ρεσίας ἀπολαύοντες ἄκαρπὸν με λέγετε καὶ ἀνωφελῆ».

15.

Κάλαμοι καὶ δρυς.

Δρῶν ἄνεμος ἐκριζώσας εἰς ποταμὸν ἔρριπεν. Ἡ δὲ
 πίπτουσα τοὺς καλάμους ἐρωτᾷ «πῶς ὑμεῖς, ἀσθενεῖς ὄντες
 καὶ λεπτοί, ὑπὸ τῶν βιαιῶν ἀνέμων οὐκ ἐκριζοῦσθε;». Οἱ
 δὲ εἶπον «ὕμεῖς τοῖς ἀνέμοις μάχεσθε καὶ ἀντέχετε, καὶ διὰ
 τοῦτο ἐκριζοῦσθε· ἡμεῖς δέ, παντὶ ἀνέμῳ εἰκόντες, ἀβλα-
 βεῖς διαμένομεν».

16.

Σαλπικτής.

Σαλπικτής, στρατὸν συνάγων καὶ ἠττηθεὶς ὑπὸ τῶν
 πολεμίων, ἐβόα «μὴ φονεύσητέ με, ὦ ἄνδρες, μάτην οὐδένα
 γὰρ ὑμῶν ἐφόνευσα· πλὴν γὰρ ταύτης τῆς σάλπιγγος οὐδὲν
 ἄλλο ἔχω». Οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν ἔφασαν «διὰ τοῦτο μᾶλλον
 φονεύσομέν σε, ὅτι σύ, οὐ δυνατὸς ὢν πολεμεῖν, πάντας
 πρὸς μάχην παροξύνεις».

17.

Λέων καὶ ὄνος καὶ ἀλώπηξ.

Λέων καὶ ὄνος καὶ ἀλώπηξ συμμαχίαν ποιησάμενοι ἐθή-
 ρεον. Πολλῶν δὲ θηρίων ἀγρευθέντων, ὁ λέων τῷ ὄνῳ

διανεῖμαι προσέταξεν ὁ δὲ τρία μέρη ἐξ ἴσου διένειμεν αὐτοῖς. Καὶ ὁ λέων ὀργισθεὶς τὸν ὄνον κατέφαγεν. Εἶτα τὴν ἀλώπεκα μερίζειν ἐκέλευσεν. Ἡ δὲ ἐν μέρος ποιήσασα, ἑαυτῇ ὀλίγον τι κατέλιπεν. Καὶ ὁ λέων ἔλεξεν «τίς σε, ὦ βελτίστη, διαιρεῖν οὕτως ἐδίδαξεν;». Ἡ δὲ εἶπεν «ἢ τοῦ ὄνου συμφορά».

18.

Ἄνδροφόνος.

Ἄνθρωπός τις φόνον ποιήσας ἐδιώκειτο ὑπὸ τῶν τοῦ φονευθέντος συγγενῶν. Φεύγων δὲ κατὰ τὸν Νεῖλον ποταμόν, ἀπαντήσας λέοντι καὶ φόβηθεις εἰς δένδρον ἐσώθη. Θεασάμενος δ' ἐπὶ τοῦ δένδρου δράκοντα, ἑαυτὸν εἰς τὸν ποταμὸν ἔρριπεν. Ἐν δὲ τῷ ποταμῷ κροκόδειλος αὐτὸν διήρπασεν.

19.

Ἐρμού ἄμαξα καὶ Ἄραβες.

Ἐρμῆς ἄμαξαν ποιήσας καὶ ψευδῶν καὶ ἀπάτης πληρώσας διὰ τῆς γῆς ἤλανε καὶ ἐκάστῳ ἔδνει τῶν δώρων τι κατέλιπεν ἐν δὲ τῇ Ἀραβίᾳ πορευόμενος τὴν ἄμαξαν διέτριπεν, ὥστε μὴ δυνατὸν εἶναι ἀπελαύνειν. Οἱ δ' Ἄραβες, φορτίον ἐμπόρου τινὸς τιμιώτατον εἶναι νομίζοντες, διήρπασαν καὶ πάντα εἰς τὰς ἑαυτῶν οἰκίας ἐκομίσαντο. Ἐντεῦθεν οἱ Ἄραβες ψεῦσταί καὶ γόητές εἰσιν.

20.

Γεωργός καὶ παῖδες.

Γεωργός τις πρὸς τῆς τελευτῆς, ὅπως τοὺς παῖδας πρὸς γεωργίαν προτρέψειεν, πρὸς αὐτοὺς ἔλεξεν «ὦ παῖδες, ἐγὼ μὲν ἤδη τελευτήσω, ἔξρουσα δὲ πάντα τὰ ἐμὰ ἐν τῷ ἀμπελῶνι ζητεῖτε». Ταῦτα λέξας ἐτελεύτησεν.

Οἱ παῖδες, θησανρὸν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἀποκεκρύφθαι

νομίζοντες, ἔσκαψαν μὲν πᾶσαν τὴν τοῦ ἀμπελῶνος γῆν, ἐπεύσθησαν δὲ τῆς ἐλπίδος. Ὁ δ' ἀμπελών, καλῶς σκαφεῖς, πολλῶ πλείονας καρπούς ἔφερεν.

21.

Ὅνος, ἀλεκτροῶν καὶ λέων.

Ὅνος καὶ ἀλεκτροῶν ἐν τῷ αὐτῷ λειμῶνι ἦσαν. Δέων δὲ τὸν ὄνον θεασάμενος ἐπλησίαζεν ὡς διωξόμενος· ἐξαίφνης ὁ μὲν ἀλεκτροῶν ἦσεν, ὁ δὲ λέων (φασὶ γὰρ τοῦτον τὴν τοῦ ἀλεκτροῦνος φωνὴν φοβεῖσθαι) εἰς φυγὴν ἐτρέπη. Ὁ μὲν ὄνος νομίζων δι' ἑαυτὸν τὸν λέοντα εἰς φυγὴν τραπήναι, ὠρμήθη ὡς διωξόμενος· ὡς δὲ πόρρω τοῦτον ἐδίωξεν, ἔνθα οὐκέτι ἢ τοῦ ἀλεκτροῦνος φωνὴ ἠκούετο, ὁ λέων μεταστραφεῖς αὐτὸν διήρπασεν.

22.

Ὅνος ἄγριος καὶ ὄνος.

Ὅνος ἄγριός τις ἀπαντήσας ὄνω μέγα βάρος φέροντι ἔλεξεν «ἐγὼ μὲν εὐτυχῶ, ὅτι ἐλευθέρως τὸν βίον διάγω καὶ αὐτὸς τρέφομαι σὺ δὲ διάγεις ὑπὸ δεσπότην τρεφόμενος καὶ δουλεύων καὶ βάρη φέρων· οὐ ζηλῶ σε». Καὶ μεταστραφεῖς ἀπηλλάγη. Δέων δὲ αὐτοὺς θεασάμενος ἐθήρευνεν τὸν μὲν ὄνον οὐκ ἐτόλμα διώξει, τὸν δεσπότην αὐτοῦ φοβούμενος, τὸν δ' ἄγριον ὄνον, μόνον ὄντα, διώξας καὶ ἀγρεύσας διήρπασεν.

23.

Ἀλώπηξ καὶ λέων.

Ἀλώπηξ οὐδέποτε λέοντα θεασαμένη, ἀπήντησέ ποτε αὐτῷ. Τὸ μὲν πρῶτον αὐτὸν θεασαμένη οὕτως ἐφοβήθη, ὥστε μικροῦ τελευτήσαι. Τὸ δὲ δεύτερον ἀπαντήσασα, ἐφοβήθη μὲν, ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ πρότερον. Τὸ δὲ τρίτον θεασαμένη

αὐτὸν ἐθάροσεν· θάροῦσα δὲ πρὸς αὐτὸν λόγους ποιήσασθαι ἐτόλμησεν.

24.

Ὁ κομπάζων.

Ἄνθρωπος πολὺν χρόνον ἀποδημίσας ἀπενόστησεν. Ὡτινι δὲ τῶν πολιτῶν ἀπαντήσῃ, κομπάζων διηγεῖτο· «ἀποδημιῶν πολλὰ καὶ μεγάλα ἔδρασα, καὶ ἐν τῇ Ῥόδῳ πῆδημα ἐπήδησα, οἷον οὐδείς ἂν ὑμῶν πηδήσειεν. Μάρτυρας δὲ ποιουῦμαι πάντας, ὅσοι με τοῦτο τὸ πῆδημα πηδήσαντα ἐθεάσαντο». Εἰς δ' αὐτῶν ἔλεγεν· «ὦ φίλε, οὐκ ἀνάγκη ἄλλους μάρτυρας ποιήσασθαι αὐτοῦ Ῥόδου, αὐτοῦ πῆδημα».

25.

Ἀηδῶν καὶ ἰέραξ.

Ἀηδῶν ἦδεν ἰέραξ δὲ ἀκούσας αὐτῆς ἤγρευσεν. Ἡ δὲ μέλλουσα φονευθῆσεσθαι ἰκέτευσεν· «μὴ με φονεύσης, οὐ γὰρ ἂν τὸν λιμὸν σου παύσαιμι· πρέπει σοι μείζονα ζῶα ἀγρεύσαι ἢ ἐμέ· ἀπόλυσόν με. Ἐὰν ἀπολυθῶ, προσαγορευθήσεται γενναϊότατος. Οἱ ἄνθρωποι δακρύσουσιν, εἰ μὴ κέτι τὴν ἐμὴν φθῆν ἀκούσωσιν».

Ὁ δ' ἰέραξ ἔλεγεν· «παῦσαι ἰκετεύουσα· κινδυνεύουσαι ἂν μῶρος προσαγορευθῆναι, εἰ ἀπολύσας σε ἄλλους ὄρνιθας θηρεύουσαι. Τὰ ἐν χερσὶν ὄντα ἀπολύσαι μῶρον».

26.

Γεωργοῦ παῖδες.

Γεωργοῦ παῖδες ἐστασίαζον. Ὁ δὲ λόγους ἐπειράτο πείσαι τούτους ὁμονοεῖν, ἀλλ' οὗτοι τοῖς λόγοις αὐτοῦ οὐκ ἐπέιδοντο. Διὰ τοῦτο, ὅπως αὐτοὺς ἔργῳ τινὶ πείσειεν, ἔλεξεν· «κομίσάτέ μοι ῥάβδων δέσμη». Τῶν δὲ παίδων ταύτην

νομισάντων, ἀθρόας τὰς ῥάβδους θραῦσαι αὐτοὺς ἐκέλευσεν. Ἐπεὶ δὲ οὐ δυνατοὶ ἦσαν καίπερ σπουδάζοντες τοῦτο ποιῆσαι, τὴν δέσμην λύσας ἀνὰ μίαν ῥάβδον θραῦσαι ἐκέλευσεν ἕκαστον. Τῶν δὲ παίδων ῥαδίως τοῦτο ποιησάντων ἔλεξεν «ἐπέισθητε τῷ ἔργῳ· ἐάν μὲν στασιάζητε, ἠττηθήσεσθε, ἐάν δὲ ὁμονόησητε, νικήσετε. Μακαριῶ ὑμᾶς, ἐάν μοι πεισθῆτε».

27.

Λύκος καὶ γυνή.

Λύκος τροφήν ζητῶν ἐπλανᾶτο. Ἦκων δὲ πρὸς οἰκίαν τινά, ἤκουσε παιδίου βοῶντος καὶ γυναικὸς λεγούσης αὐτῷ «παῦσαι βοῶν· εἰ δὲ μή, ὁ λύκος ἤξει». Ὁ δὲ λύκος ἠγούμενος τὴν γυναῖκα ἀληθεύειν πολὺν χρόνον περιέμεινεν. Πρὸς ἐσπέραν δ' ἤκουσε πάλιν τῆς γυναικὸς κολακευούσης τὸ παιδίον καὶ λεγούσης «ἐάν ὁ λύκος δεῦρο ἔλθῃ, φονεύσομεν αὐτόν, ὦ τέκνον». Τοῦτο ἀκούσας ὁ λύκος ἀπηλλάγη, λέγων «ἐν ταύτῃ τῇ οἰκίᾳ ἄλλα μὲν λέγουσιν, ἄλλα δὲ πράττουσιν».

28.

Δημάδης ὁ ῥήτωρ.

Δημάδης ὁ ῥήτωρ, ἐν τῇ τῶν Ἀθηναίων ἐκκλησίᾳ λόγον ποιούμενός ποτε, ἐκείνων οὐχ ὑπακουόντων ἔλεξεν «ἀλλ' ἐπιτρέψατέ μοι Αἰσώπειον μῦθον λέξαι». Τούτων δὲ προτρεψαμένων, ἀρξάμενος ἔλεγεν «Δημήτηρ καὶ χελιδῶν καὶ ἔγγελος τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐβάδιζον. Ἦκόντων δὲ αὐτῶν πρὸς ποταμόν τινα, ἡ μὲν χελιδῶν ἤρθη εἰς τὸν ἀέρα, ἡ δὲ ἔγγελος ἐπήδησεν εἰς τὸ ὕδωρ». Καὶ ταῦτα λέξας ἐσιώπησεν. Ἐρωτησάντων δ' αὐτῶν «τί δὲ ἡ Δημήτηρ ἔπαθεν;» ἔλεξεν «ὄροισται ὑμῖν, οἵτινες τὰ τῆς πόλεως πράγματα ἐάσατε Αἰσώπειον μῦθον περὶ πλείονος ποιεῖσθε».

29.

Ζεύς, Ποσειδῶν καὶ Ἀθηναῖα.

Ζεύς καὶ Ποσειδῶν καὶ Ἀθηναῖα ἔριν ἐποιήσαντο, τίς κάλλιόν τι ποιήσει. Καὶ ὁ μὲν Ζεὺς ἄνθρωπον εὐπρεπέστατον ἐποίησεν, ὁ δὲ Ποσειδῶν ταῦρον, ἡ δὲ Ἀθηναῖα οἶκον ἀνθρώποις. Κριτὴς δ' ἦν ἐπὶ τούτοις Μῶμος· καὶ πρῶτον μὲν ἔψεγε τὴν θέσιν τῶν τοῦ ταύρου κερῶν, κάτωθεν τῶν ὀφθαλμῶν εἶναι δεῖν λέγων, ὡς βλέπει, ποῦ τύπτει. Τοῦ δὲ ἀνθρώπου ἔψεγεν, ὅτι ἐν τῷ στήθει θύρας οὐκ ἔχει, ἵνα οἱ ἄλλοι θεῶνται, τί οὗτος βουλευέται. Τῆς δὲ οἰκίας, ὅτι τροχὸς σιδηροῦς αὐτῇ οὐκ ἐποίησεν, ἵνα οἱ δεσπότηαι οἰοί τε εἶεν ἐκδημεῖν αὐτῇ τῇ οἰκίᾳ καὶ γείτονα πονηρὸν φεύγειν.

30.

Κόραξ καὶ ἀλώπηξ.

Κόραξ κρέας ἀρπάσας ἐπὶ δένδρον τινὸς ἐκάθισεν ἀλώπηξ δὲ θεασαμένη αὐτὸν καὶ βουλομένη τὸ κρέας τούτου λαβεῖν, ἐπήγει αὐτὸν ὡς εὐμεγέθη τε καὶ καλόν, καὶ ἔλεγεν, ὡς πρέπει αὐτῷ μάλιστα τῶν ὀρνίθων βασιλεύειν, καὶ τοῦτο πάντως ἂν γένοιτο, εἰ φωνὴν εἶχεν. Ὁ δὲ βουλόμενος δηλῶσαι αὐτῇ, ὅτι καὶ φωνὴν ἔχει, βαλὼν τὸ κρέας πάνυ ἔκραζεν ἐκείνη δὲ προσδραμοῦσα καὶ τὸ κρέας ἀρπάσασα ἔφη· «ὦ κόραξ, ἔχεις τὰ πάντα νοῦν μόνον κτῆσαι».

31.

Δύκος καὶ ποιμήν.

Δύκος ἀκολουθῶν ἀγέλη προβάτων, οὐδὲν ἠδίκηει. Ὁ δὲ ποιμήν τὸ μὲν πρῶτον αὐτὸν ἐφυλάττετο ὡς πολέμιον καὶ φοβούμενος ἐτηρεῖτο. Ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνος ἀεὶ ἐπόμενος οὐκ ἐπεχείρησεν ἀρπάζειν, ἐννοήσας φύλακα μᾶλλον αὐτὸν εἶναι ἢ ἐπιβουλεύοντα, κατέλιπέ ποτε τὰ πρόβατα ὡς εἰς τὸ ἄστυ

πορευσόμενος· ὁ δὲ λύκος καιρὸν ἔχειν νομίσας τὰ πλείω ἐφόνευσεν. Ὁ δὲ ποιμὴν ὑποστρεψάμενος καὶ θεασάμενος τὴν ἀγέλην σχεδὸν πᾶσαν πεφονευμένην ἔλεγεν «ἀλλ' ἐγὼ δικαίως ἠδίκημαι· τί γὰρ λύκῳ πρόβατα ἐπίστευον;».

32.

Ἐρμῆς καὶ ἀγαματοποιός.

Ἐρμῆς ἀκούειν βουλόμενος, ἐν τίνι τιμῇ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις εἴη, ἦκεν ἀφομοιωθεὶς ἀνθρώπῳ εἰς ἀγαματοποιου ἔργαστήριον. Καὶ θεασάμενος Διὸς ἀγαλμα ἠρώτησεν, πόσου εἴη τοῦ δὲ εἰπόντος «δραχμῆς», γελάσας ἠρώτησεν, τῆς Ἡρας πόσου ἐστὶν τοῦ δὲ εἰπόντος ἔτι μείονος, θεασάμενος καὶ ἑαυτοῦ ἀγαλμα ἐνόμισεν αὐτός, ἅτε ἄγγελος ὢν τῶν θεῶν καὶ κέρδος φέρων, ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων περὶ πολλοῦ ἂν ποιεῖσθαι. Διὸ ἠρώτησεν Ἐρμῆς, πόσου τοῦτο εἴη καὶ ὁ ἀγαματοποιὸς ἔφη· «ἀλλ' ἐὰν τούτους ἀγοράσῃς, τοῦτίον σοι ἐπιθήκην δωρήσομαι».

33.

Ὀνου σκιά.

Δημοσθένης θορυβούντων ποτὲ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν Ἀθηναίων ἔλεγε μῦθόν τινα διηγῆσεσθαι. Τούτων δὲ σιωπησάντων ἔφη· «νεανίας τις θέρους ὥρα ἐμισθώσατο ἐξ ἄστεως ὄνον Μέγαράδε. Μεσοῦσης δὲ τῆς ἡμέρας καὶ σφοδρῶς φλέγοντος τοῦ ἡλίου καὶ ὀνηλάτης καὶ ὁ νεανίας ἐβούλοτο ὑποδύεσθαι ὑπὸ τὴν τοῦ ὄνου σκιάν. Καὶ ὁ μὲν ἔλεγε μεμισθωκέναι τὸν ὄνον μόνον, οὐ τὴν τοῦ ὄνου σκιάν, ὁ δὲ μισθωσάμενος τὴν πᾶσαν ἔχειν ἐξουσίαν». Ταῦτα ὄντι εἰπὼν ἐπαύσατο Δημοσθένης. Τῶν δὲ Ἀθηναίων δεομένων καὶ τὸ τέλος τοῦ μύθου διηγῆσεσθαι «περὶ μὲν ὄνου σκιάς ἄρα», ἔφη, «βούλεσθε ἀκούειν, περὶ δὲ σπουδαίων πραγμάτων λέγοντί μοι οὐ προσέχετε».

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

Α' ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

1.

Προμηθεύς.

Προμηθεύς ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους πλάσας ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ ἐν νάρθηκι κούρας. Ἐπεὶ δὲ ἤσθετο Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἡφαίστῳ τὸ σῶμα αὐτοῦ δῆσαι ἐν τῷ Κανκιάσῳ ὄρει. Τοῦτο δὲ Σκυθικὸν ὄρος ἐστίν. Καθ' ἐκάστην δὲ ἡμέραν αἰετὸς ἐπιπετόμενος κατήσθιε τὸ ἥπαρ αὐτοῦ ἀξανάμενον διὰ νυκτός, μέχρι Ἡρακλῆς αὐτὸν ἔλυσεν.

2.

Δευκαλίων καὶ Πύρρα.

Προμηθεύς παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος βασιλεύων τῆς Φθίας ἄγεται γυναῖκα Πύρραν τὴν Ἐπιμηθέως. Ἐπεὶ δὲ Ζεὺς διαφθεῖρειν τὸ ἀσεβὲς ἀνθρώπων γένος ἐβούλετο, ὁ Δευκαλίων ἐτεκμήνατο λάρνακα καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθέμενος εἰς ταύτην μετὰ τῆς Πύρρας εἰσέβη. Ζεὺς δὲ πολλὸν ὕδωρ ἐξ οὐρανοῦ χέας τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν, ὥστε διαφθαρεῖναι πάντας ἀνθρώπους. Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἐννέα ἡμέρας καὶ νύκτας τῷ Παρνασσῷ προσέχει κάκει τῶν ὄμβρων πανσαμένων ἐκβάς θύει Δίῃ. Ζεὺς δὲ πέμψας Ἐρομῆν πρὸς αὐτὸν ἐπέτρειπεν αἰτεῖσθαι ὅ τι βούλεται. Ὁ δὲ αἰρεῖται ἀνθρώπους

αὐτῷ γενέσθαι. Καὶ Διὸς εἰπόντος λίθους αἴρων ὑπὲρ κεφαλῆς ἔβαλεν καὶ οὗς μὲν ἔβαλεν ὁ Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο, οὗς δὲ ἡ Πύρρα, γυναῖκες.

3.

Ἕλλην καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ.

Δευκαλίωνι μὲν ἐκ Πύρρας παῖς γίγνεται Ἕλληρ, Ἕλληρι δὲ ἐκ νύμφης γίγνονται Λῶρος, Ξοῦθος, Αἰόλος. Καὶ Ξοῦθος μὲν ἔχων τὴν Πελοπόννησον ἐκ Κροεύσης τῆς Ἐρεχθίδος Ἀχαιοὺν ἐγέννησε καὶ Ἴωνα, ἀφ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες ὀνομάζονται. Λῶρος δὲ τὴν πέραν χώραν Πελοποννήσου ἔχων τοὺς πολίτας Δωριάς ὀνομάζει. Αἰόλος δὲ βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Θετταλίαν τόπων τοὺς ἐκεῖ Αἰολέας προσηγόρευσεν.

Β' ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

1.

Φοῖξος καὶ Ἕλλη.

Τῶν Αἰόλου παιδῶν Ἀθάμας ἐβασίλευσε τῆς Βοιωτίας. Γίγνεται δὲ αὐτοῦ καὶ Νεφέλης παῖς μὲν Φοῖξος, θυγάτηρ δὲ Ἕλλη. Ἐπειτα δὲ αὐθις ἄγεται γυναῖκα τὴν Ἰνώ. Ἡ δὲ τοῖς Νεφέλης παισὶν ἐπιβουλεύουσα ἔπεισε τὸν Ἀθάμαντα σφαγῆναι Διὶ τὸν Φοῖξον, ἵνα ἀπαλλάσσονται ἀγρῶν ἀφορίας. Ἐπεὶ δὲ τῷ βωμῷ παρέστησε τὸν υἱόν, ἡ Νεφέλη αὐτὸν μετὰ τῆς ἀδελφῆς ἀνήρπασε καὶ χρυσόμαλλον χοῖδρον ἔδωκεν, ἐφ' οὗ φερόμενοι δι' οὐρανοῦ ὑπερέβησαν τὴν θάλασσαν. Ὡς δὲ ἐγένοντο κατὰ τὴν μεταξὺ τῆς Χερρονήσου καὶ τοῦ Σιγείου θάλασσαν, ὀλισθάνει ἡ Ἕλλη εἰς τὸν πόντον τὸν ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήσποντον καλούμενον. Φοῖξος δὲ ἔρχεται εἰς Κόλχους, ὧν Αἰήτης ἐβασίλευεν, καὶ τὸν χρυ-

σόμελλον κριὸν Διὶ θύσας τὸ τούτου δέρμα τῷ Αἰήτη δίδωσιν. Ἐκεῖνος δὲ ἐν Ἄρεως ἄλσει ἀνάπτει ἐκ δρυός. Ἐφρουρεῖτο δὲ τὸ δέρμα ὑπὸ δράκοντος αὐτῆνον.

2.

Οἱ Ἀργοναῦται. Φινεύς.

Ἐπὶ τοῦτο τὸ δέρμα πεμπόμενος Ἰάσων ὑπὸ Πελίου τοῦ τῆς Ἰωλκοῦ βασιλέως πεντηκόντορον ναῦν κατεσκευάσεν, τὴν καλουμένην Ἀργώ. Ἐπεὶ δ' ἡ ναὺς κατεσκευάσθη, ἐρωτῶντι αὐτῷ ὁ θεὸς πλεῖν ἐπέτρεψεν ἀθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος. Οὗτοι δὲ οἱ καλούμενοι Ἀργοναῦται ἀναγόμενοι ἐλαύνουσιν εἰς τὴν Μυσίαν ἀπὸ δὲ τῆς Μυσίας ἤλθον εἰς τὴν Θράκην, ἔνθα ὄκει Φινεὺς μάντις, ὃν τυφλωθῆναί φασιν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προύλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα ἔπεμψαν δ' αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπυίας οἱ θεοί. Αὗται, ἐπειδὴ αὐτῷ παρετίθετο τράπεζα, ἐξ οὐρανοῦ καταπετόμεναι τὴν τροφήν ἀνήρπαζον. Θεασάμενοι δὲ οἱ Βορέου παῖδες Ζήτης καὶ Κάλαις ὄντες περρωτοί, σπασάμενοι τὰ ξίφη δι' ἄερος ἐδίωκον.

3.

Πλοῦς τῶν Ἀργοναυτῶν διὰ τῶν Συμπληγάδων.

Ἀπαλλαγείς οὖν τῶν Ἀρπυιῶν ὁ Φινεὺς ἐμήνυσε τοῖς Ἀργοναύταις τὸν πλοῦν τὸν διὰ τῶν Συμπληγάδων. Συγκρούμεναι γὰρ αὗται ἀλλήλαις τὸν πόρον ἀπέκλειον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀφεῖναι πέλειαν διὰ τῶν πετρῶν, καὶ ἐὰν μὲν ταύτην ἴδωσι σωθεῖσαν, διαπλεῖν, ἐὰν δ' ἀπολομένην, μὴ βιάζεσθαι τὸν πλοῦν. Ταῦτα ἀκούσαντες ἀνήγοντο καὶ ὡς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν, ἀφιάσιν ἐκ τῆς προφύρας πέλειαν. Τῆς δὲ διαπετομένης τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς αἱ πέτραι συμπίπτουσαι ἀπέκοψαν. Ἐπιτηρήσαντες οὖν ἀναχώρους τὰς πέτρας διήλ-

θον· και γὰρ Ἡρα συνέπραξεν αὐτοῖς. Αἱ δὲ Συμπληγάδες ἐκ τούτου τοῦ χρόνου ἔστησαν.

4.

Ἰάσων και Μήδεια.

α'

ἘΟ Αἰήτης ὑπόσχεται τῷ Ἰάσωνι τὸ δέσμα, εἰὰ τοὺς χαλκόποδας ταύρους ζεύξη και σπείρη τοὺς ὀδόντας δράκοντος.

Διαπλεύσαντες δὲ τὸν πόντον τὸν τότε ἄξιον καλούμενον οἱ Ἀργοναῦται ἐπὶ τὸν Φᾶσιν ποταμὸν ἤλθον. Οὗτος τῆς Κολχικῆς ἐστὶ γῆς. Ὁρμισθείσης δὲ τῆς νεῶς Ἰάσων ἦκε πρὸς τὸν Αἰήτην και τὰ ἐπιταχθέντα ὑπὸ τοῦ Πελίου λέγων παρεκάλει δοῦναι τῷ δέσμα αὐτῷ. Ὁ δὲ δώσειν ὑπέσχετο, εἰὰ τοὺς χαλκόποδας ταύρους ἀναζεύξη. Ἦσαν δὲ ἄγριοι οὗτοι, μεγέθει διαφέροντες, και χαλκοὺς μὲν εἶχον τοὺς πόδας, πῦρ δ' ἐκ στομάτων ἐφύσων. Τούτους αὐτῷ ζεύξαντι ἐπέτασσε σπείρειν τοὺς δράκοντος ὀδόντας· εἶχε γὰρ τοὺς ἡμίσεις ὧν Κάδμος ἔσπειρεν ἐν Θήβαις.

β'

ἘΗ Μήδεια ὑποδεικνύει τῷ Ἰάσωνι πῶς θὰ ἀναζεύξη τοὺς ταύρους και πῶς θὰ φονεύη τοὺς ἐκ τῆς γῆς ἀναδυσομένους ἄνδρας.

Ἀποροῦντος δὲ τοῦ Ἰάσονος, πῶς ἂν δύναιτο τοὺς ταύρους ἀναζεύξαι, Μήδεια ἢ τοῦ Αἰήτου θυγάτηρ, φαρμακίς, συμπράξειν αὐτῷ ἐπηγγείλατο, εἰὰ ὁμόση αὐτὴν ἔξειν γυνᾶκα και εἰς τὴν Ἑλλάδα ἄξειν. Ὁμόσαντος δὲ Ἰάσονος φάρμακον ἔδωκεν, ᾧ ἐκέλευσεν αὐτὸν χοῖσαι τὴν τε ἀσπίδα και τὸ δόρυ και τὸ σῶμα. Ἐδήλωσε δ' αὐτῷ, σπειρομένων τῶν ὀδόντων, ἐκ γῆς ἄνδρας μέλλειν ἀναδύσεσθαι ὀπλισμένους· τούτους, ἔλεγεν, εἰὰ ἀθρόους θεάσῃται, βάλλειν

εἰς μέσον λίθους ἄποθεν, διὰ δὲ ὑπὲρ τούτου μάχωνται
πρὸς ἀλλήλους, τότε ἀποκτείνειν αὐτούς.

γ

Τῇ βοηθείᾳ τῆς Μήδειας ὁ Ἴάσων λαμβάνει τὸ δέρμα καὶ ἀποπλέει
ἐκ Κολχίδος καταδιωκόμενος ὑπὸ τοῦ Αἰήτου.

Ἰάσων οὖν ταῦτα ποιήσας τοὺς τε ταύρους ἀνέξενε καὶ
τοὺς ἄνδρας ἀπέκτεινε. Αἰήτης δ' οὐκ ἐδίδου τὸ δέρμα,
ἀλλ' ἐβούλετο τὴν τε Ἀργῶ κατακαῦσαι καὶ ἀποκτεῖναι τοὺς
ναύτας. Μήδεια δὲ νυκτὸς τὸν φυλάσσοντα δράκοντα κατα-
κοιμήσασα τοῖς φαρμάκοις μετ' Ἰάσονος τὸ δέρμα ἀφείλετο,
καὶ ἐπὶ τὴν ναῦν κομίσαντες αὐτὸ ἀπέπλευσαν ἄγοντες καὶ
Ἄψυρτον τὸν Μήδειας ἀδελφόν. Αἰήτης δ' αἰσθόμενος τὰ
γεγόμενα ὄρμησε διώκειν τὴν ναῦν. Μήδεια δὲ ἰδοῦσα
αὐτὸν πλησίον ὄντα φονεῦει τὸ παιδίον καὶ τὰ μέλη αὐτοῦ
διασπείρει εἰς θάλασσαν. Συλλέγων οὖν ὁ Αἰήτης τὰ τοῦ παι-
δὸς μέλη τῆς διώξεως ὑστέρησεν. Ὁ δὲ Ἴάσων κατελθὼν εἰς
τὴν Ἰωλκὸν τὸ μὲν δέρμα ἔδωκε τῷ Πελῖᾳ, τὴν δὲ ναῦν εἰς
τὸν Ἰσθμὸν πλεύσας ἀνέθηκε τῷ Ποσειδῶνι.

δ

Ἡ Μήδεια ἀποπεμφθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἰάσονος φονεῦει
τοὺς παῖδας, οὓς ἐξ αὐτοῦ εἶχεν.

Μετὰ τοῦτο Ἰάσων καὶ Μήδεια εἰς Κόρινθον ἦλθον καὶ
δέκα μὲν ἔτη διετέλουν εὐτυχοῦντες. Εἶτα δὲ Ἰάσων Γλαύ-
κην τὴν τοῦ Κρόντου ἀγαγόμενος γυναῖκα ἀπεπέμψατο
τὴν Μήδειαν. Ἡ δὲ τοὺς παῖδας, οὓς εἶχεν ἐξ Ἰάσονος, ἀπέ-
κτεινε καὶ λαβοῦσα παρ' Ἡλίου ἄρμα πτηνῶν δρακόντων
ἐπὶ τούτου ἔφυγεν.

Γ' ΑΡΓΕΙΩΝ ΜΥΘΟΙ

1.

Ὁ Περσεὺς κομίζει τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης.

Περσεὶ τῷ Διὸς καὶ Δανάης ἐπειάχθη ὑπὸ Πολυδέκτου τὴν Μεδούσης κεφαλὴν κομίζειν, ἣ μόνη τῶν Γοργόνων ἦν θνητή. Εἶχον δ' αἱ Γοργόνες κεφαλὰς μὲν περιπεπλεγμένας δράκουσιν, ὀδόντας δὲ μεγάλους ὡς σῶν καὶ χεῖρας χαλκᾶς καὶ πτέρυγας χρυσαῖς· τοὺς δὲ ἰδόντας αὐτὰς λίθους ἐποίουν. Περσεὺς δὲ λαβὼν παρὰ τῶν Γραιῶν τὴν κνητῆν, ἣν ἐπιθέμενος αὐτὸς μὲν, οὐς ἤθελεν, ἔβλεπεν, ὑπ' ἄλλων δ' οὐχ ἑωρᾶτο, ἦκε παρὰ τὰς Γοργόνας καὶ κατέλαβε κοιμωμένας. Ἐπιστάς οὖν βλέπων εἰς τὴν ἀσπίδα χαλκῆν, δι' ἧς τὴν εἰκόνα τῆς Γοργοῦς ἔβλεπεν, ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν, ἣν ἐλὼν ἀπεχώρει. Αἱ δὲ Γοργόνες ἀναστᾶσαι τὸν Περσεῖα ἐδίωκον καὶ ἰδεῖν αὐτὸν οὐκ ἐδύναντο διὰ τὴν κνητῆν· ἀπεκρῦπτετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς. Τὴν δὲ τῆς Μεδούσης κεφαλὴν ὁ Περσεὺς ἀπέδωκε τῇ Ἀθηνᾶ ἢ δ' ἐν μέσῃ τῇ ἀσπίδι ἔθηκεν.

2.

Περσεὺς καὶ Ἀνδρομέδα.

Ἐλθὼν δὲ ὁ Περσεὺς εἰς τὴν Αἰθιοπίαν, ἧς ἐβασίλευε Κηφεύς, εὗρε τὴν τούτου θυγατέρα Ἀνδρομέδαν παρακειμένην βορὰν θαλασσίῳ κήτει, ὃ ὁ Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν χώραν ἔπεμψεν. Ταύτην θεασάμενος ὁ Περσεὺς ἀπέκτεινε τὸ κῆτος καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν λυθεῖσαν ἠγάγετο γυναῖκα.

Ἐλθόντι δ' εἰς Ἄργος Περσεὶ ἐγένοντο ἐξ Ἀνδρομέδας παῖδες Ἀλκαῖος καὶ Σθένελος καὶ Ἡλεκτῶν. Ἀλκαίου μὲν παῖς ἐγένετο Ἀμφιτῶν, Ἡλεκτῶντος δὲ θυγάτηρ Ἀλκμήνη. Σθενέλου δὲ καὶ Νικίππης τῆς Πέλοπος Εὐρυ-

σθεὺς ἐγένετο, ὃς Μυκηθῶν ἐβασίλευσεν. "Οτε γὰρ Ἡρακλῆς ἔμελλε γεννᾶσθαι, Ζεὺς ἐν θεοῖς ἔφη τὸν ἀπὸ Περσέως γεννηθησόμενον τότε βασιλεύσειν Μυκηθῶν." Ἡρα δὲ διὰ τὸν ζῆλον Εὐλείθυιαν ἔπεισε τὸν μὲν Ἀλκμήνης τόκον ἐπέχειν, Εὐρυσθέα δὲ τὸν Σθενέλου παρεσκεύασε γεννηθῆναι πρότερον.

3.

Ἡρακλῆς.

ἀ

Γέννησις Ἡρακλέους. Παιδικὴ καὶ νεανικὴ ἡλικία αὐτοῦ.

Ἀλκμήνη οὖν δύο ἔτεκε παῖδας, Διὶ μὲν Ἡρακλέα, Ἀμφιτρούῳ δὲ Ἴφικλέα. Τοῦ δὲ Ἡρακλέους παιδὸς ὄντος ὀκταμηναίου δύο δράκοντας Ἡρα ἐπὶ τὴν εὐνήν ἐπεμψεν, ὡς διαφθεροῦντας τὸ βρέφος. Ὁ δὲ ἀναστὰς ἄγχων ἐκατέραις ταῖς χερσὶ διέφθειρεν αὐτούς. Νεανίας δὲ ἐν τοῖς βουκόλοις ὢν τὸν Κιθαιρώνιον λέοντα ἀνείλε καὶ τὸ μὲν δέρμα ἠμφίεσατο, τῷ δὲ χάσματι ἐχρήσατο κόρυθι.

β'

Μανία τοῦ Ἡρακλέους καὶ δουλεία αὐτοῦ παρὰ τῷ Εὐρυσθεῖ.

"Υστερον δὲ κατὰ τὸν ζῆλον Ἡρας ἐμάνη καὶ τοὺς ἰδίους παῖδας, οὓς ἐκ Μεγάρων εἶχεν, εἰς πῦρ ἐνέβαλεν. Διὸ φυγῶν παραγίγνεται εἰς Δελφοὺς καὶ πυνθάνεται τοῦ θεοῦ, ποῦ κατοικήσει. Ἡ δὲ Πηνθία κατοικεῖν αὐτὸν εἶπεν ἐν Τίρυνθι Εὐρυσθεῖ λατρεύοντα ἔτη δώδεκα καὶ τοὺς ἐπιτασσομένους ἄθλους δώδεκα ἐπιτελεῖν καὶ οὕτως ἔφη τῶν ἄθλων συντελεσθέντων ἀθάνατον αὐτὸν ἔσεσθαι. Τοῦτο ἀκούσας Ἡρακλῆς εἰς Τίρυνθα ἦλθε καὶ τὰ προστασσόμενα ὑπ' Εὐρυσθέως ἐτέλει.

γ

Οἱ δώδεκα ἄθλοι.

* Ο Νεμεαῖος λέων.

Πρῶτον μὲν οὖν ἐπέταξεν αὐτῷ τοῦ Νεμεαίου λέοντος τὸ δέσμα κομίζειν. Εἰς δὲ τὴν Νεμεάν ἀφικόμενος καὶ τὸν λέοντα μαστεύσας ἐτόξευσε πρῶτον ὡς δὲ ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα, ἀνατεινόμενος τὸ ῥόπαλον ἐδίωκεν. Φυγόντος δὲ τοῦ λέοντος εἰς σπήλαιον εἰσῆλθε καὶ περιθίεις τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ τοῦ θηρίου κατέσχεν ἄγχων, ἕως ἐπνίξεν, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων ἐκόμιζεν εἰς Μυκῆνας. Εὐρουσθεὺς δὲ αἰσθόμενος αὐτοῦ τὴν ἀνδρείαν ἀπέπειε τὸ λοιπὸν αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν μὴ εἰσιεῖναι, δεικνύναι δὲ πρὸ τῶν πυλῶν ἐκέλευσε τοὺς ἄθλους. Λέγουσι δὲ ὅτι δείσας καὶ πίδαρον ἑαυτῷ χαλκοῦν ὑπὸ γῆς κατεσκεύασεν, ὡς κρούσων ἑαυτόν, καὶ πέμπων κήρυκα ἐπέτασσε τοὺς ἄθλους.

* Ἡ Λεργαία ὕδρα.

Δεύτερον δὲ ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Λεργαίαν ὕδραν ἀποκτεῖναι. Αὕτη δὲ ἐν τῷ τῆς Λέρνης ἔλει ἐκτραφεῖσα ἐξέβαινεν εἰς τὸ πεδίον καὶ τὰ τε βοσκήματα καὶ τὴν χώραν διέφθειρεν. Εἶχε δὲ ἡ ὕδρα κεφαλὰς ἐννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θνητάς, τὴν δὲ μέσην ἀθάνατον. Ἐπιβάς οὖν ἄρματος, ἠριοχοῦντος Ἰόλαου τοῦ Ἰφικλέους ἀφίκετο εἰς τὴν Λέρνην, καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἔστησεν, τὴν δὲ ὕδραν εὐρὼν τῷ ῥοπάλῳ τὰς κεφαλὰς κόπτων οὐδὲν ἀνύειν ἐδύνατο· μιᾶς γὰρ κοπιόμενης κεφαλῆς, δύο ἀνεφύοντο. Διὸ ἐπεκαλέσατο βοηθὸν τὸν Ἰόλαον, ὃς μέρος τι ἐμπρήσας τῆς ἐγγυὲς ὕλης, τοῖς δαλοῖς ἐπικαίων τὰς κεφαλὰς ἐκόλυνεν ἀναφῦναι. Τοῦτον τὸν τρόπον τῶν ἀναφρομένων κεφαλῶν περιγεγόμενος τὴν ἀθάνατον ἀποκόψας κατάρωξε καὶ βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν. Τὸ δὲ σῶμα τῆς ὕδρας ἀνασχίσας ἐν τῇ χολῇ τοὺς οἰστοὺς ἔβαυεν.

Εὐρυσθέυς δὲ ἔφη οὐ δεῖν ἀρωμῆσαι ἐν τοῖς δώδεκα τὸν ἄθλον· οὐ γὰρ μόνος, ἀλλὰ μετ' Ἰολάου τῆς ὕδρας περιεγένετο.

Ἡ Κερυνίτις ἔλαφος.

Τρίτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Κερυνίτιν ἔλαφον εἰς Μυκῆνας ζῶσαν ἐνεγκεῖν. Ἦν δὲ ἡ ἔλαφος χρυσόκερως, Ἀρτέμιδος ἱερά· διὸ καὶ βουλόμενος αὐτήν Ἡρακλῆς μὴ ἀνελεῖν ἐδίωξεν ὅλον ἐνιαυτόν. Ἐπει δὲ ἔκαμνεν ἡ ἔλαφος τῇ διώξει, τοξεύσας συνέλαβε καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων ἐκόμισε ζῶσαν εἰς Μυκῆνας.

Ὁ Ἐρμάνθιος κόπρος.

Τέταρτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Ἐρμάνθιον κόπρον ζῶντα κομίζειν. Τοῦτο δὲ τὸ θηρίον ἠδίκηει τὴν γῆν ὀρμώμενον ἐξ ὄρους, ὃ καλοῦσιν Ἐρούμανθον. Διώξας δὲ αὐτὸν μετὰ κρωγῆς εἰς χιόνα πολλήν, πάγη ἄλόντα ἐκόμισεν εἰς Μυκῆνας.

Ἡ κόπρος τῶν βοσκημάτων τοῦ Αὐγείου.

Πέμπτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τῶν Αὐγείου βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐξενεγκεῖν τὴν κόπρον. Ἦν δὲ ὁ Αὐγείας βασιλεὺς Ἥλιδος, παῖς Ἥλιου, πολλὰ δὲ εἶχε βοσκήματα. Τούτῳ προσελθὼν Ἡρακλῆς, οὐ δηλώσας τὸ Εὐρυσθέως ἐπίταγμα, ἔφρασε μιᾷ ἡμέρᾳ τὴν κόπρον ἐξοίσειν, εἰ δώσει αὐτῷ τὴν δεκάτην τῶν βοσκημάτων. Αὐγείας δὲ ἀπιστῶν ὑπισχεῖται. Ἡρακλῆς δὲ τῆς τε αὐλῆς τοὺς θεμελίους διεῖλε καὶ τὸν Ἀλφειὸν ποταμὸν καὶ τὸν Πηγεῖον, σύνεγγυς ῥέοντα, εἰσωχέτευσεν. Μαθὼν δὲ Αὐγείας, ὅτι ἐπιταχθεὶς ὑπ' Εὐρυσθέως τοῦτο ἐπετέλεσεν, τὸν μισθὸν οὐκ ἀπεδίδου.

Αἱ Στυμφαλίδες ὄρνιθες.

Ἑκτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας ἐξελάσαι. Ἦν δὲ ἡ Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη τῆς Ἀρκα-

δίας πολλῇ συνηρηφῆς ὕλη. Εἰς ταύτην ὄρνιθες συνέφυγον μυρία. Ἀμυχανοῦντος οὖν Ἡρακλέους, πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιθας ἐκβάλη, χαλκᾶ κρόταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηναῖα παρ' Ἡφαίστου λαβοῦσα. Ταῦτα κρούων ἐπ' ὄρους τινὸς τῆ λίμνη παρακειμένου τὰς ὄρνιθας ἐφόβει· αἱ δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι μετὰ δέους ἀνεπέτοντο, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

Ὁ Κροῆς ταῦρος.

Ἐβδομον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Κροῆτα ἀγαγεῖν ταῦρον. Τοῦτόν φασιν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἀναδοθῆναι ἐκ θαλάσσης, ὅτε καταδύσειεν Ποσειδῶνι Μίνως εἶπε τὸ φανέν ἐκ τῆς θαλάσσης. Καὶ φασὶ θεασάμενον αὐτὸν τὸ τοῦ ταύρου κάλλος τοῦτον μὲν εἰς τὰ βοσκήματα ἀποπέμψαι, θῦσαι δ' ἄλλον Ποσειδῶν ἐφ' οἷς ὀργισθέντα τὸν θεὸν ἀγριῶσαι τὸν ταῦρον. Ἐπὶ τοῦτον παρεγένετο εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς, καὶ κρατήσας ἔλαβε καὶ πρὸς Εὐρουσθέα διακομίσας ἔδειξεν, καὶ τὸ λοιπὸν εἶασεν ἄνετον. Ὁ δὲ πλανώμενος καὶ διαβάς τὸν Ἴσθμὸν εἰς Μαραθῶνα τῆς Ἀττικῆς ἀφίκετο καὶ τοὺς ἐργαζομένους ἐλυμαίνετο, ἕως Θησεὺς ἐχειρώσατο αὐτόν.

Αἱ Διομήδους ἵπποι.

Ὀγδοον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Διομήδους τοῦ Θρακὸς ἵππους ἀνθρωποφάγους εἰς Μυκήνας κομίζειν. Βιασάμενος οὖν τὸν Διομήδη ἀπήγαγεν αὐτάς.

Ὁ ζωστήρ τῆς Ἰππολύτης.

Ἐνατον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν ζωστήρα κομίζειν τὸν Ἰππολύτης. Αὕτη δ' ἐβασίλευεν Ἀμαζόνων, αἱ κατόκουν περὶ τὸν Θερωμόδοντα ποταμὸν, ἔθνος μέγα τὰ κατὰ πόλεμον. Εἶχε δ' Ἰππολύτη τὸν Ἄρεως ζωστήρα σύμβολον τοῦ πρωτεύειν ἀπασῶν. Ἐπὶ τοῦτον τὸν ζωστήρα Ἡρακλῆς ἐπέμπετο.

Παραλαβὸν οὖν ἐθειλοντὰς συμμάχους ἐν μιᾷ νηϊ ἔπλει. Καὶ μαχεσάμενος ταῖς Ἀμαζόσι καὶ τὴν Ἴππολύτην ἀποκτείνας τὸν ζωστήρα ἀφαιρεῖται καὶ κομίσας τοῦτον εἰς Μυκῆνας ἔδωκεν Εὐρουσθεῖ.

Αἱ βόες τοῦ Γηρουνίου.

Δέκατον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Γηρουνίου βοῦς ἐξ Ἐρουθείας κομίζειν. Ἐρούθεια δὲ ἦν ἐν τῷ ὠκεανῷ κειμένη νῆσος, ἣ νῦν Γάδαιρα καλεῖται. Ταύτην κατόκει Γηρουνίης, τριῶν ἔχων ἀνδρῶν συμφυῆς σῶμα, συνηγμένοι εἰς ἓν κατὰ τὴν γαστέρα, ἐσχισμένοι δὲ εἰς τρεῖς ἀπὸ λαγόνων. Πορευόμενος οὖν ὁ Ἡρακλῆς διὰ τῆς Εὐρώπης, πολλά τε καὶ ἄγρια ἔθνη παρελθὼν ἐπέβαινε τῆς Διβύης καὶ ἔστησε σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῶν ὄρων Εὐρώπης καὶ Διβύης ἀντιστοίχους δύο στήλας. Καὶ παραγενόμενος εἰς Ἐρούθειαν τῷ ὀπαλῷ παῖε τὸν βουκόλον, καὶ τὸν Γηρουνίην βοηθοῦντα τοξεύσας ἀπέκτεινεν. Τὰς δὲ βοῦς Εὐρουσθεῖ κομίσας ἔδωκεν ὁ δὲ αὐτὰς κατέθυσεν Ἡρα.

Τὰ χρυσᾶ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων.

Ἐνδέκατον ἄθλον ἐπέταξε παρ' Ἑσπερίδων τὰ χρυσᾶ μῆλα κομίζειν. Πορευόμενος οὖν ἐπὶ ταῦτα Διβύην διεξῆει. Ταύτης ἐβασίλευε παῖς Γῆς Ἀνταῖος, ὃς τοὺς ξένους ἀναγκάζων παλαίειν ἀνήρει. Τούτῳ παλαίειν ἀναγκαζόμενος Ἡρακλῆς, ἄρας μετέωρον ἐπνιξεν ψαύων γὰρ γῆς ἰσχυρότερος ἐγίνετο. Μετὰ Διβύην δὲ τὴν Αἴγυπτον διεξῆει. Ταύτης ἐβασίλευε Βούσιρις Ποσειδῶνος παῖς. Οὗτος τοὺς ξένους ἔθνεν ἐπὶ βωμῷ Διὸς κατὰ χρησμόν τινα. Συλληφθεὶς οὖν καὶ Ἡρακλῆς τοῖς βωμοῖς προσεφέρετο, τοὺς δὲ δεσμοὺς ῥήξας τὸν Βούσιριν ἀπέκτεινεν.

Ὡς δὲ ἦκε πρὸς Ἀτλαντα, διαδεξάμενος παρ' αὐτοῦ τὸν πόλον ἀπέστειλεν ἐκεῖνον ἐπὶ τὰ μῆλα. Ἄτλας δὲ δρεψάμε-

νος παρ' Ἑσπερίδων τρία μῆλα ἔλθῶν πρὸς Ἡρακλέα τὰ μὲν μῆλα αὐτός φησιν ἀποίσειν Εὐρυσθεῖ, τὸν δ' οὐρανὸν ἐκέλευσεν ἐκεῖνον ἔχειν ἀντ' αὐτοῦ. Ὁ δ' Ἡρακλῆς ἐκέλευσε τὸν Ἀτλαντα δέξασθαι τὸν οὐρανόν, ἕως σπεῖραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ποιήσαιτο. Τοῦτο ἀκούσας Ἀτλας ἐπὶ γῆς καταθεὶς τὰ μῆλα τὸν πόλον διεδέξατο, καὶ οὕτως ἀνελόμενος αὐτὰ Ἡρακλῆς ἀπηλλάσσετο.

Ὁ Κέρβερος.

Δωδέκατον ἄθλον ἐπέταξε Κέρβερον ἐξ Ἄιδου κομίζειν. Εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλάς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος, κατὰ δὲ τοῦ νότου παντοίων εἶχεν ὄφρων κεφαλάς. Καὶ παραγενόμενος ἐπὶ Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς, οὗ τῆς εἰς Ἄιδου καταβάσεως τὸ στόμιον ἔστιν, διὰ τούτου κατήει.

Αἰτοῦντος δ' αὐτοῦ Πλούτωνα τὸν Κέρβερον, ἐπέταξεν ὁ Πλούτων ἄγειν χωρὶς ὧν εἶχεν ὄπλων κρατοῦντα. Ὁ δὲ εὐρὸν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς τοῦ Ἀχέροντος πύλαις, πεφραγμένος τῇ λεοντῇ, καὶ περιβαλὼν τῷ τραχήλῳ τὰς χεῖρας οὐκ ἀνῆκε καίπερ δακνόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν δράκοντος. Κρατῶν δὲ καὶ ἄγχων τὸ θηρίον διὰ Τροίζηνος ἐποιήσατο τὴν ἀνάβασιν. Εὐρυσθεῖ δὲ δείξας τὸν Κέρβερον πάλιν ἐκόμισεν εἰς Ἄιδου.

δ'

Δευτέρα μανία τοῦ Ἡρακλέους. Δουλεία αὐτοῦ παρὰ τῇ Ὀμφάλῃ.

Μετὰ δὲ τοὺς ἄθλους Ἡρακλῆς ἀφικόμενος εἰς Οἰχαλίαν τῆς Θεσσαλίας τὴν μὲν Μεγάραν ἔδωκεν Ἰολάῳ, αὐτὸς δὲ γυναῖκα ἀγαγέσθαι ἐθέλων τὴν Ἰόλην ἐπυρνθάνετο Εὐρυτον τὸν πατέρα ἄθλον προθεῖναι τὸν τῆς θυγατρὸς γάμον τῷ νικήσαντι τοξικῇ αὐτόν τε καὶ τοὺς παῖδας τοὺς αὐτῷ ὑπάρχοντας. Ἡρακλῆς οὖν τῇ τοξικῇ κρείσσων αὐτῶν γενόμενος οὐκ ἔτυχε τοῦ γάμου, Ἰφίτου μὲν τοῦ προεσβυιάτου τῶν

παίδων λέγοντος διδόναι τῷ Ἡρακλεῖ τὴν Ἰόλην, Εὐρύτου δὲ καὶ τῶν λοιπῶν ἀπαγορευόντων καὶ δεδοικέναι λεγόντων, μὴ τὰ γενησόμενα πάλιν ἀποκτείνῃ. Καὶ μετ' οὐ πολλὸν χρόνον αὐθις μανεῖς τὸν Ἰφίτιον ξενίσας ἐν Τίρυνθι ἀπὸ τῶν τειχῶν ἔρριψεν.

Κατασχεθεῖς δὲ δεινῇ νόσῳ διὰ τὸν Ἰφίτιου φόνον, εἰς Δελφοὺς παραγενόμενος ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνειο τῆς νόσου. Οὐ χρησιμωδούσης δὲ αὐτῷ τῆς Πυθίας, τὸν τε νεὸν συλᾶν ἤθελεν, καὶ τὸν τρίποδα ἀρπάσας κατασκευάζει μαντεῖον ἴδιον. Μαχομένου δὲ αὐτῷ Ἀπόλλωνος, ὁ Ζεὺς ἦσι μέσον αὐτῶν κεραυνόν. Καὶ τοῦτον τὸν τρόπον διαλυθέντων αὐτῶν, λαμβάνει χρησμόν Ἡρακλῆς, ὃς ἔλεγεν ἀπαλλαγὴν αὐτῷ τῆς νόσου ἔσσεσθαι πρᾶθέντι καὶ τρία ἔτη λατρεύσαντι. Ἐκ τούτου τοῦ χρημοῦ Ἐρμῆς Ἡρακλέα πιπράσκει, καὶ αὐτὸν ἀνεῖται Ὀμφάλῃ βασιλεύουσα Λυδῶν, Ἡρακλῆς δὲ Ὀμφάλῃ ἐδούλευσεν.

ε'

Στρατεία Ἡρακλέους ἐπὶ τὸ Ἴλιον.

Μετὰ δὲ τὴν λατρείαν ἀπαλλαγεῖς τῆς νόσου ἐπὶ Ἴλιον ἔπλει πεντηκοντόροις ὀκτωκαίδεκα, ἀθροίσας στρατὸν ἀνδρῶν ἀρίστων ἑκουσίως ἐθελόντων στρατεῦσθαι, καὶ ἐπολιόρκει τὴν πόλιν. Τελαμῶν δὲ ῥήξας τὸ τεῖχος πρῶτος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ μετὰ τοῦτον Ἡρακλῆς. Ὡς δὲ ἐθεάσατο Τελαμῶνα πρῶτον εἰσεληλυθότα, σπασάμενος τὸ ξίφος ἐπ' αὐτὸν ἦει, μηδένα ἐθέλων ἑαυτοῦ κρείσσονα νομίζεσθαι. Ἰδὼν δὲ τοῦτο Τελαμῶν λίθους πλησίον κειμένους συνήθροισεν. Τοῦ δ' ἐρομένον, τί πρᾶσσοι, βωμὸν εἶπεν Ἡρακλέους κατασκευάζειν Καλλινίκου. Ὁ δὲ ἐπαινέσας, ὡς εἶλε τὴν πόλιν, κατατοξεύσας τὸν Λαομέδοντα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ χωρὶς Ποδάρκους, Τελαμῶνι ἀριστεῖον Ἡσιόνην

τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα δίδωσιν, καὶ ταύτη συγχωρεῖ τῶν αἰχμαλώτων ὃν ἤθελεν ἄγεσθαι. Τῆς δὲ αἰρουμένης τὸν ἀδελφὸν Ποδάρκην, ἔφη δεῖν πρῶτον αὐτὸν δοῦλον γενέσθαι καὶ τότε, ὅτιοῦν δοῦσαν ἀντ' αὐτοῦ, λαβεῖν αὐτόν. Ἡ δὲ πιπρασκομένον αὐτοῦ τὴν καλύπτραν ἀφελομένη τῆς κεφαλῆς ἀντέδωκεν, ὅθεν Ποδάρκης Πρίαμος ἐκλήθη. Πλέοντος δὲ ἀπὸ Τροίας Ἡρακλέους Ἡρα χαλεποὺς ἔπεμψε χειμῶνας· ἐφ' οἷς ἀγανακτίσας Ζεὺς ἐκρέμασεν αὐτὴν ἐξ' Ὀλύμπου.

ζ

Στρατεῖαι ἐπὶ τὴν Ἥλιν, Πύλον καὶ Λακεδαίμονα.

Μετ' οὐ πολὺν δὲ χρόνον στρατευσάμενος ἐπὶ τὴν Ἥλιν εἶλε τὴν πόλιν. Ἔθηκε δὲ καὶ τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα, Πέλοπός τε βωμὸν ἰδρύσατο καὶ τῶν δώδεκα θεῶν βωμοὺς. Μετὰ δὲ τὴν Ἥλιδος ἄλωσιν ἐστράτευσεν ἐπὶ Πύλον, καὶ τὴν πόλιν ἐλὼν τὸν Νηλέα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ χωρὶς Νέστορος ἀπέκτεινεν· οὗτος δὲ νέος ὢν παρὰ Γεργηίοις ἐτρέφετο. Κατὰ δὲ τὴν μάχην καὶ Ἄιδην ἔτρωσε Πυλίοις βοηθοῦντα. Ἐλὼν δὲ τὴν Πύλον ἐστράτευεν ἐπὶ Λακεδαίμονα. Ὠργίζετο γάρ αὐτοῖς, ὅτι Νηλεῖ συνεμάχησαν. Καὶ χειρωσάμενος τὴν πόλιν, Τυνδάρεων καταγαγὼν τὴν βασιλείαν παρέδωκε τούτῳ.

ζ

Δηιάνειρα.

Ἡρακλῆς δὲ ἐλθὼν εἰς Καλυδῶνα τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηιάνειραν ἐμνηστεύσατο. Καὶ παλαίσας ὑπὲρ τοῦ γάμου αὐτῆς πρὸς Ἀχελῶν εἰκασθέντα ταύρῳ ἔκλασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων. Καὶ τὴν μὲν Δηιάνειραν ἄγεται γυναῖκα, τὸ δὲ κέρας Ἀχελῶος ἀπολαμβάνει δούς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Τοῦτο δὲ δύναμιν εἶχε τοιαύτην, ὥστε σίτον ἢ ποτόν, ὅπερ ἂν εὐξαιτό τις, παρέχειν ἀφθονον.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἔδοξεν αὐτῷ εἰς Τραχῖνα ἀπιέναι. Ἄγων δὲ τὴν Δηϊάνειραν ἐπὶ ποταμὸν Εὐήνον ἦγεν, ἐν ᾧ Νέσσον τὸν Κένταυρον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν. Ὁ δὲ μέλλων τελευτᾶν προσκαλεσάμενος Δηϊάνειραν εἶπεν, εἰ ἐθέλοι φίλτρον πρὸς Ἡρακλέα ἔχειν, τὸ ὄν ἐκ τοῦ τραύματος αἷμα δέχεσθαι. Ἡ δὲ ποιήσασα τοῦτο ἐφύλασσε παρ' ἑαυτῇ.

ἡ

Θάνατος Ἡρακλέους.

Ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχῖνα στρατιὰν ἐπ' Οἰχαλίαν ἤθροισεν, τὸν Εὐρυτον τιμωρήσασθαι ἐθέλων. Καὶ ἀποκτείνας αὐτὸν μετὰ τῶν παίδων αἰρεῖ τὴν πόλιν καὶ ἄγει τὴν Ἴόλην αἰχμάλωτον. Καὶ καταγαγόμενος εἰς Εὐβοίαν ἐπ' ἀκρωτηρίῳ Λιὸς βωμὸν ἰδρύσατο. Μέλλων δὲ θύσιαν ποιεῖσθαι εἰς Τραχῖνα Δίχαν τὸν κήρυκα ἔπεμψε λαμπρὰν ἐσθῆτα οἴσονται. Παρὰ δὲ τούτου τὰ περὶ τὴν Ἴόλην Δηϊάνειρα πνυθομένη καὶ δείσασα, μὴ ἐκείνην μᾶλλον ἀγαπήσῃ, νομίσασα τῇ ἀληθείᾳ φίλτρον εἶναι τὸ Νέσσου αἷμα, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. Ἐνδὺς δὲ Ἡρακλῆς ἔθυσεν ὡς δέ, θερμοανθέντος τοῦ χιτῶνος, ὁ τῆς ὕδρας ἰὸς τὸν χρῶτα ἔσηπεν, τὸν μὲν χιτῶνα ἀπέσπα προσπεφυκῶτα τῷ σώματι, συναπὸ πῶντο δὲ αἱ σάρκες αὐτῷ. Τοιαύτῃ δὲ τῇ συμφορᾷ κατασχεθεὶς εἰς Τραχῖνα ἐπὶ νεῶς κομίζεται, Δηϊάνειρα δὲ αἰσθομένη τὸ γεγονός ἑαυτὴν ἀνήρησεν. Ἡρακλῆς δὲ παραγεγόμενος εἰς Οἶτην ὄρος, ἐκεῖ πυρὰν ποιήσας ἐκέλευεν ἐπιβάντος αὐτοῦ ὑφάπτειν. Οὐδενὸς δὲ τοῦτο πράσσειν ἐθέλοντος, Φιλοκίτης παριῶν ὑφῆψεν. Τούτῳ καὶ τὰ τόξα ἐδωρήσατο Ἡρακλῆς. Καιομένης δὲ τῆς πυρᾶς λέγεται νέφος ὑποσιάν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀνενεγκεῖν.

Δ' ΑΙΤΩΛΙΚΟΣ ΜΥΘΟΣ

Ὁ Καλυδώνιος κάπρος.

α'

Ὁργισθεῖσα ἡ Ἄρτεμις τῷ Οἰνεῖ, τῷ βασιλεῖ τῶν Καλυδωνίων, ἀποστέλλει εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ κάπρον.

Οἰνέως, τοῦ Καλυδωνίων βασιλέως, καὶ Ἀλθαίας ἐγένετο Μελέαγρος. Τούτου δὲ ὄντος ἡμερῶν ἐπία, παραγόμεναι αἱ Μοῖραι λέγουσι τότε τελευτήσῃν, ὅταν ὁ καιόμενος ἐπὶ τῆς ἐσχάρας δαλὸς κατακανθῇ. Ἀκούσασα δὲ τοῦτο Ἀλθαία ἔκρυσε τὸν δαλὸν εἰς λάρανακα. Μελέαγρος δὲ ἀνὴρ γενναῖος γενόμενος τόνδε τὸν τρόπον διεφθάρη τῶν ἐπιτεσιῶν καρπῶν ἐν τῇ χώρᾳ γενομένων, τὰς ἀπαρχὰς Οἰνεὺς θεοῖς πᾶσι θύων μόνη Ἀρτέμιδι οὐκ ἔθυσεν. Μηνίσασα δὲ ἡ θεὸς κάπρον ἐφῆκε διαφέροντα μεγέθει τε καὶ ὀσμῇ, ὅς τούς τε γεωργοῦντας ἐκώλυε μὴ σπεῖραι σῖτον καὶ τὰ βοσκήματα διέφθειρεν.

β'

Ἐπὶ τοῦτον τὸν κάπρον ὁ Οἰνεὺς ἀθροίζει τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων.

Ἐπὶ τοῦτον τὸν κάπρον τοὺς ἀρίστους ἐκ τῆς Ἑλλάδος πάντας συνήγαγε καὶ τῷ ἀποκτείναντι τὸν θῆρα ἀριστεῖον ἐπηγγείλατο τὸ δέρμα. Οἱ δὲ συνελθόντες ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θήραν ἦσαν οἷδε: Μελέαγρος Οἰνέως ἐκ Καλυδῶνος, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης Διὸς καὶ Δήδας ἐκ Λακεδαιμόνος, Θησεὺς Αἰγέως ἐξ Ἀθηνῶν, Ἀγκαῖος καὶ Κηφεὺς Λυκούργου ἐξ Ἀρκαδίας, Ἴφικλῆς Ἀμφικρύωνος ἐκ Θηβῶν, Πειρίδους Ἰξίονος ἐκ Λαρίσης, Πηλεὺς Αἰακοῦ καὶ Εὐρυτίων Ἀκτορος ἐκ Φθίας, Ἀμφιάρεως Ὀϊκλέους ἐξ Ἀργους· μετὰ

τούτων καὶ οἱ Θεστίου παῖδες, Ἀλθαίας ἀδελφοί, ἐκ Πλευρωῶνος καὶ μία παρθένος, Ἀταλάντη Σχοινέως ἐξ Ἀρκαδίας. Συνελθόντας δὲ αὐτοὺς Οἰνεὺς ἐννέα ἡμέρας ἐξένισεν τῇ δεκάτῃ δὲ Κηφέως καὶ Ἀγκαίου καὶ ἄλλων τινῶν ἀπαξιούντων μετὰ γυναικὸς θηρῶν, Μελέαγρος ἠνάγκασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν θήραν ὀρμηθῆναι.

γ

Θήρα τοῦ κάπρου. Θάνατος Μελέαγρου.

Περικυκλωσαμένων δὲ αὐτῶν τὸν κάπρον Ὑλὲς μὲν ὁ Θεστίου καὶ Ἀγκαῖος ὑπὸ τοῦ θηρὸς διεφθάρησαν, Εὐρυτίωνα δὲ Πηλεὺς ἄκων κατηκόντισεν. Τὸν δὲ κάπρον πρότῃ μὲν Ἀταλάντῃ τόξῳ ἔβαλεν εἰς τὰ νῶτα, δεύτερος δὲ Ἀμφιάρεως εἰς τὸν ὀφθαλμόν. Μελέαγρος δὲ αὐτὸν εἰς τὸν κενεῶνα πλήξας ἀπέκτεινε καὶ ἐκδείρας ἐπέτρυνε τὸ δέρμα Ἀταλάντῃ ὡς ἀριστιευσάσῃ. Οἱ δὲ Θεστίου παῖδες ἀγανακτοῦντες, εἰ παρόντων ἀνδρῶν γυνὴ τῶν ἀριστείων ἀξιωθήσεται, τὸ δέρμα αὐτὴν ἀφηροῦντο. Ὀργισθεῖς δὲ Μελέαγρος τοὺς Θεστίου παῖδας ἀπέκτεινε. Ἀλθαία δὲ λυπηθεῖσα ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν θανάτῳ τὸν δαλὸν ἤψε καὶ ὁ Μελέαγρος αὐτίκα ἐτελεύτησεν.

Ε΄ ΑΧΑΪΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

1.

Αἰακός.

Αἴγιναν τὴν Ἀσωποῦ θυγατέρα ἤρπασε Ζεὺς, καὶ εἰσοκμίσας αὐτὴν εἰς τὴν τότε Οἰνώνην λεγομένην νῆσον, νῦν δὲ Αἴγιναν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν, ἐγέννησε παῖδα ἐξ αὐτῆς Αἰακόν. Τοῦτ' αὖ Ζεὺς ὄντι μόνῳ ἐν τῇ νήσῳ τοὺς μύρμη-

κας ἀνθρώπους ἐποίησεν. Ἐγένοντο δ' Αἰακῶ παῖδες Πηλεὺς καὶ Τελαμῶν καὶ Φῶκος. Ἦν δὲ εὐσεβέστατος ἀπάντων Αἰακός. Διὸ καὶ ἀκαρπίας τὴν Ἑλλάδα κατεχοῦσης, χρησιμοὶ θεῶν ἔλεγον ἀπάλλαγῆσεναι τῶν κακῶν τὴν Ἑλλάδα, εἰὰν Αἰακός ὑπὲρ αὐτῆς εὐχὰς ποιήσῃται. Ποιησάμενον δὲ εὐχὰς Αἰακοῦ τῷ Διὶ Πανελληνίῳ, τῆς ἀκαρπίας ἡ Ἑλλὰς ἀπαλλάσσεται. Τιμᾶται δὲ καὶ παρὰ Πλούτωνι τελευτήσας Αἰακός καὶ τὰς κλεῖδας τοῦ Ἄιδου φυλάσσει.

2.

Πηλεὺς καὶ Τελαμῶν.

Διαφέροντος δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι τοῦ Φώκου, τοὺς ἀδελφούς Πηλέα καὶ Τελαμῶνα ἐπιβουλεύσαι φασιν αὐτῷ. Καὶ Τελαμῶν συγγυμναζόμενον αὐτὸν βαλὼν δίσκῳ κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀποκτείνει, καὶ κομίσας μετὰ Πηλέως κορύπτει ἐν ὕλητινί. Φωραθέντος δὲ τοῦ φόνου, φυγάδες ἀπ' Αἰγίνης ὑπ' Αἰακοῦ ἐλαύνονται. Καὶ Τελαμῶν μὲν εἰς Σαλαμῖνα παραγίγνεται πρὸς Κυχρέα τὸν Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμῖνος, τῆς Ἀσωποῦ. Οὗτος τελευτῶν ἅπαις τὴν βασιλείαν παραδίδωσι Τελαμῶνι. Ὁ δὲ ἄγεται γυναῖκα Περίβοιαν τὴν Ἀλκάθου, τοῦ Πέλοπος, ἐξ ἧς αὐτῷ γίγνεται Αἴας. Καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ Τροίαν σὺν Ἡρακλεῖ λαμβάνει γέρας Ἡοιόνην τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα, ἐξ ἧς αὐτῷ γίγνεται Τεῦκρος, Πηλεὺς δὲ εἰς Φθίαν φυγὼν πρὸς Εὐρυτίωνα τὸν Ἀκτορος, ὑπ' αὐτοῦ καθαίρεται, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὴν θυγατέρα καὶ τῆς χώρας τὴν τρίτην μοῖραν. Αὐτῆς δὲ ἄγεται γυναῖκα Θέτιν τὴν Νηρέως ἐν τῷ Πηλίῳ κάκει θεοὶ τὸν γάμον εὐωχοῦμενοι ὕμνησαν. Καὶ δίδωσι Χείρων Πηλεῖ δόρυ μέλιον, Ποσειδῶν δὲ ἵππους Βαλίον τε καὶ Ζάνθον ἀθάνατοι δὲ ἦσαν οὗτοι.

Ἀχιλλεύς.

Ὡς δὲ ἐγέννησε Θέτις ἐκ Πηλέως βρέφος, ἀθάνατον ἐθέλουσα ποιῆσαι τοῦτο, κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρύψισα τῆς νυκτὸς ἔφθειρεν ὃ ἦν αὐτῷ θνητὸν πατρῶον, μεθ' ἡμέραν δὲ ἔχρειεν ἀμβροσίᾳ. Πηλεὺς δὲ ἐπιτηρήσας καὶ ἀσπαίροντα τὸν παῖδα ἰδὼν ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἀνεβόησε, καὶ Θέτις κωλυθεῖσα τὴν προαίρεσιν διαπράξασθαι, νήπιον τὸν παῖδα ἀπολιποῦσα πρὸς Νηρεΐδας ᾤχετο. Κομίζει δὲ τὸν παῖδα πρὸς Χείρωνα Πηλεὺς. Ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγχχοις λεόντων καὶ σῶν ἀγρίων καὶ ἄρκτων μυελοῖς καὶ ὠνόμασεν Ἀχιλλέα. Ἐπεὶ δὲ ἐγένετο ἐνναετής Ἀχιλλεύς, Κάλχαντος λέγοντος οὐ δύνασθαι χωρὶς αὐτοῦ Τροίαν ἀλῶναι, Θέτις προειδυῖα, ὅτι δεῖ στρατευόμενον αὐτὸν ἀπολέσθαι, κρύψασθαι ἐσθῆτι γυναικεῖα ὡς παρθένον παρέθετο εἰς Σκῦρον παρὰ Δυκομήδει. Ὀδυσσεὺς δὲ μνηστῆντα ζητῶν Ἀχιλλέα, σάλπιγγι χρησάμενος εὔρεν. Καὶ τοῦτον τὸν τρόπον εἰς Τροίαν ἦλθεν. Συνείπετο δ' αὐτῷ Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορος Δολόπων βασιλεὺς· συνείπετο δὲ καὶ Πάτροκλος ὁ Μενoitίου.

Δ'

Δ Ι Η Γ Η Μ Α Τ Α

1.

Πῶς ὁ Ἀριστοτέλης ἐξήτει νὰ πραῦνη τὴν ὀργὴν
τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Ἄλεξανδρον Ἀριστοτέλης ὀργιζόμενον πραῦναι βουλό-
μενος καὶ παῦσαι χαλεπαίνοντα πολλοῖς, τάδε πρὸς αὐτὸν
γέγραφεν «ὁ θυμὸς καὶ ἡ ὀργὴ οὐ πρὸς ἥσσους, ἀλλὰ
πρὸς τοὺς κρείττονας γίγνεται σοὶ δὲ οὐδεὶς ἴσος».

2.

Πῶς οἱ Μυτιληναῖοι ἐτιμώρουν τοὺς ἀποστατοῦντας
τῶν συμμάχων.

Οἱ Μυτιληναῖοι, ἐπεὶ τῆς θαλάσσης ἤρξαν, τοῖς ἀφιστα-
μένοις τῶν συμμάχων τιμωρίαν ἐπέβαλλον, γράμματα μὴ
μανθάνειν τοὺς παῖδας αὐτῶν μηδὲ μουσικὴν διδάσκεσθαι,
πασῶν ζημιῶν ἠγούμενοι βαρυντάτην εἶναι ταύτην, ἐν ἀμου-
σία καὶ ἀμαθία τὸν βίον διάγειν.

3.

Ἡ Φερενίκη θεᾶται τὰ Ὀλύμπια.

Φερενίκη τὸν νῖδον ἤγεν εἰς Ὀλύμπια ἀθλεῖν. Κωλύοντων
δὲ αὐτὴν τῶν Ἑλλανοδικῶν τὸν ἀγῶνα θεάσασθαι, παρελ-
θοῦσα ἐδικαιολογήσατο πατέρα μὲν Ὀλυμπιονίκην ἔχειν
καὶ τρεῖς ἀδελφοὺς καὶ αὐτὴ παῖδα Ὀλυμπίων ἀγωνιστήν

καὶ ἐξενίκησε τὸν δῆμον καὶ τὸν εἰργοντα νόμον τῆς θείας τὰς γυναῖκας, καὶ ἐθεάσατο Ὀλύμπια.

4.

Τελευταῖοι λόγοι τοῦ Φωκίωτος.

Φωκίων ὁ τοῦ Φώκου, πολλάκις στρατηγήσας, κατεγνώσθη θανάτου, καὶ ἦν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ, καὶ ἐμελλε πῖεσθαι τὸ κώνειον. Ἐπεὶ δὲ ᾤρεξεν ὁ δῆμος τὴν κύλικα, οἱ προσήκοντες ἤρουντο, εἴ τι λέγοι πρὸς τὸν υἱόν. Ὁ δὲ «ἐπισκήπτω αὐτῷ μηδὲν Ἀθηναίοις μνησικακεῖν ὑπὲρ τῆς παρ' αὐτῶν φιλοτησίας, ἦν νῦν πίνω».

5.

Ὁ Ἀρχίδαμος ἀποκρούει ὡς ψευδεῖς τοὺς λόγους Χίου τινὸς ἀφανίζοντος βαφῆ τὰς πολιὰς του τριχας.

Ἀνὴρ εἰς Λακεδαίμονα ἀφίκετο Χῖος, γέρων ἤδη ὢν, τὰ μὲν ἄλλα ἀλαζόν, ἠδεῖτο δὲ ἐπὶ τῷ γῆρα, καὶ τὴν τριχα πολιὰν οὔσαν ἐπειρᾶτο βαφῆ ἀφανίζειν. Παρελθὼν οὖν εἶπεν ἐκεῖνα, ὑπὲρ ὧν καὶ ἀφίκετο. Τότε οὖν ὁ Ἀρχίδαμος ἔφη «τί ἂν οὗτος ὑγιὲς εἴποι, ὃς οὐ μόνον ἐπὶ τῇ ψυχῇ τὸ ψεῦδος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ περιφέρει;». Καὶ ἐξέωσε τὰ ὑπ' αὐτοῦ λεχθέντα διαβάλλον τοῦ Χίου τὸν τρόπον ἐξ ὧν ἐωρᾶτο.

6.

Ὁμίσου δῶρον Ἀρταξέρξη.

Ροιὰν ἐπὶ λίκνου μεγίστην Ὁμίσης Ἀρταξέρξη τῷ βασιλεῖ διελαύνοντι τὴν Περσίδα προσεκόμισεν. Τὸ μέγεθος οὖν αὐτῆς ὑπερθναμάσας ὁ βασιλεὺς φησιν «ἐκ ποίου παραδείσου λαβὼν φέρεις μοι τὸ δῶρον τοῦτο;». Τοῦ δὲ εἰπόντος, ὅτι οἰκοθεν καὶ ἐκ τῆς αὐτοῦ γεωργίας, ὑπερήσθη καὶ

δῶρα μὲν αὐτῶ βασιλικά ἐπεμψεν, καὶ ἐπέειπεν «νή τὸν Μίδραν, ἀνὴρ οὗτος ἐκ τῆς ἐπιμελείας ταύτης δυνήσεται καὶ πόλιν, κατὰ γε τὴν ἐμὴν κρίσιν, ἐκ μικρᾶς μεγάλην ποιῆσαι».

7.

Ἐργὸν τῶν ἐλευθέρων παιδῶν ἐν Κρήτῃ.

Κρηῖτες τοὺς παῖδας τοὺς ἐλευθέρους μανθάνειν ἐκέλευον τοὺς νόμους μετὰ τινος μελωδίας, ἵνα ἐκ τῆς μουσικῆς ψυχαγωγῶνται, καὶ εὐκολώτερον αὐτοὺς τῇ μνήμῃ διαλαμβάνωσιν, καὶ ἵνα μὴ τι τῶν κεκωλυμένων πράξαντες ἀπολογῶνται ἀγνοία πεποιηκέναι. Δεύτερον δὲ μάθημα ἔταξαν τοὺς τῶν θεῶν ὕμνους μανθάνειν τρίτον τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐγκώμα.

8.

Μειράκιον Ἐρετρικὸν δεικνύει τῷ πατρί του
τί ἐδιδάχθη ἐν τῇ σχολῇ τοῦ φιλοσόφου Ζήνωνος.

Μειράκιον Ἐρετρικὸν προσεφοίτησε Ζήνωνι ἐπὶ πολὺν χρόνον, ἔστ' ἐς ἄνδρας ἀφίκετο. Ὑστερον οὖν εἰς τὴν Ἐρετριαν ἐπανῆλθε, καὶ αὐτὸν ὁ πατήρ ἤρετο, ὅτι ἄρα μάθοι σοφὸν ἐν τῇ τοσαύτῃ διατριβῇ τοῦ χρόνου. Ὁ δὲ δείξειν ἔφη, καὶ οὐκ εἰς μακρὰν ἔδρασε τοῦτο. Χαλεπήμαντος γὰρ αὐτῷ τοῦ πατρός, καὶ τέλος πληγὰς ἐντείναντος, ὁ δὲ τὴν ἡσυχίαν ἀγαθὸν καὶ ἐγκατεργήσας, τοῦτο ἔφη μεμαθηκέναι, φέρειν ὄργην πατέρων καὶ μὴ ἀγανακτεῖν.

9.

Ἡ τῶν Λακεδαιμονίων ἀγωγή.

Γέροντες ἐν Ὀλυμπία τὸν ἀγῶνα ἐπιθυμῶν θεάσασθαι ἔδρας ἠπόρει, πάντοθεν δ' ὑβρίζετο καὶ κατεγελάτο οὐδενὸς αὐτὸν δεχομένου. Ἐπεὶ δ' ἦκε πρὸς τοὺς Λακεδαιμο-

νίους, πάντες οἱ παῖδες καὶ πολλοὶ τῶν ἀνδρῶν ἔσπευσαν τοῦ τόπου ἐκχωρεῖν. Μάλιστα γὰρ ἐτιμῶντο οἱ γέροντες ἐν Σπάρτῃ, καταγελᾶν δὲ γέροντος αἰσχιστον ἐνομίζετο. Τότε δὲ σχεδὸν πάντες οἱ Ἕλληνες ἐπεβόησαν ἐπαινοῦντες τὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἦθος. Ὁ δὲ γέρον δακρῦσας ἔφη «οἴμοι τῶν κακῶν ἅπαντες μὲν οἱ Ἕλληνες οὐκ ἀγνοοῦσι τὰ καλά, χρῶνται δ' αὐτοῖς μόνοι οἱ Λακεδαιμόνιοι».

10.

Αἱ Λακεδαιμονίων γυναῖκες.

α

Βρασίδου τελευτήσαντος τῶν Ἀμφιπολιτῶν τινες ἦκον πρὸς Ἀργιλεωνίδα, τὴν ἐκείνου μητέρα. Ἡρώτα δ' αὐτοὺς ἢ Ἀργιλεωνίς, εἰ καλῶς καὶ τῆς Σπάρτης ἄξιος ὢν ἐτελεύτα ὁ υἱός. Οἱ μὲν οὖν Ἀμφιπολιταὶ ἔλεγον, ὅτι ἄριστος ἦν ἐν τοιούτοις ἔργοις Βρασίδης καὶ πάντας τοὺς Λακεδαιμονίους ἐνίκα τῇ ἀρετῇ. Ἡ δὲ μήτηρ ἔφη «ὦ ξένοι, καλὸς μὲν ἦν καὶ ἀγαθὸς ὁ παῖς μου, ὀρῶ δὲ πολλοὺς ἀνδρας ἐν Λακεδαίμονι ὄντας αὐτοῦ ἀμείνους».

β

Γυνὴ τις τοὺς πέντε υἱοὺς ἐπὶ πόλεμον ἔπεμψεν. Αὐτὴ δὲ πρὸ τῶν πυλῶν ἔμενε μετ' ἄλλων γυναικῶν προσδοκῶσα τὸν τῆς νίκης ἄγγελον. Ὁ δ' ἄγγελος ἦκων τῇ γυναικὶ ἐρωτώσῃ ἀπαγγέλλει τὸν τῶν υἱῶν θάνατον. «Ἄλλ' οὐ τοῦτο ἐρωτῶ», ἔφη, «ὦ κακὸν ἀνδράποδον, ἀλλὰ πότερον νικῶμεν ἢ νικώμεθα;». Δέξαντος δὲ τοῦ ἀγγέλου, ὅτι νικᾷ ἡ πατρίς, ἔλεγεν «ὀρῶσα τοὺς πολεμίους ἠττωμένους ἀγαπῶ καὶ τῇ τῶν παίδων τελευτῇ».

γ

Θαπτούσης τινὸς τὸν υἱόν, τὸν ἐν πολέμῳ τελευτήσαντα, γυνὴ προσελθοῦσα «οἴμοι», ἔφη, «τῆς τύχης». Ἡ δὲ «νῆ

Δία», ἔφη, «τῆς καλῆς οὐ γὰρ προσεδόκων αὐτὸν ἐς αἰεζῆν, ἀλλὰ τελευτᾶν πρὸ τῆς Σπάρτης».

δ'

Γυναικί τιμι ἀγγέλλουσι τὸν τοῦ υἱοῦ θάνατον. Ἡ δ' ἡρώτα «οὐκ ἔμελλε πρὸς τοὺς πολεμίους ἦκων ἢ αὐτὸς τελευτᾶν ἢ ἀποκτείνειν ἐκείνους; Ἡδίων δ' ἐστὶν ἀκούειν, ὅτι ἐτελεύτησε καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν προγόνων ἄξιος ὢν, ἢ εἰ ἔζη τὸν ἅπαντα χρόνον κακὸς ὢν».

11.

Φωκίωνος ἀρετή.

Πρὸς Φωκίωνα τὸν Ἀθηναῖον ἦκόν ποτε ἄγγελοι, οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ὑπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα ὡς κομιοῦντες αὐτῷ ἑκατὸν τάλαντα χρυσίου. Φωκίων δὲ οὐκ ἀπεδέξατο ταῦτα τὰ χρήματα, ἀλλ' ἠρώτησε τοὺς κομίσαντας, διὰ τί αὐτῷ μόνῳ τῶν Ἀθηναίων Ἀλέξανδρος χρυσίου διδοίη. Ἐκείνων δὲ καὶ ταῦτα εἰπόντων, ὅτι ἡγεῖται σε καλὸν κάγαθόν, ἠρνήθη τὸ δῶρον ἀποδέξεσθαι προσεῖπὼν καὶ τάδε «εἰ ἐκεῖνος τῷ ὄντι καλὸν κάγαθόν με ἡγεῖται, καὶ εἰσάτω με τοιοῦτον εἶναι».

12.

Μενέδημος καὶ Ἀσκληπιάδης.

Τοὺς ἀσώτους καὶ τοὺς μὴ ἔκ τινας περιουσίας ζῶντας τὸ παλαιὸν οἱ Ἀρεοπαῖται ἐκόλαζον. Μενέδημον γοῦν καὶ Ἀσκληπιάδην τοὺς φιλοσόφους, νέους ὄντας καὶ πεπομένους, μεταπεμφάμενοι ἠρώτησαν πῶς ὅλας τὰς ἡμέρας τοῖς φιλοσόφοις σχολάζοντες, κεκτημένοι δὲ οὐδέν, εὐεκτοῦσιν οὕτω τοῖς σώμασιν. Καὶ οὗτοι ἐκέλευσαν μεταπεμφθῆναι τινα τῶν μυλωθρῶν. Ἐλθόντος δ' ἐκείνου καὶ εἰπόντος, ὅτι νυκτὸς ἐκάστης φοιτῶντες εἰς τὸν μυλῶνα καὶ ἀλοῦντες δύο

δραχμὰς ἀμφοτέρωθεν λαμβάνουσιν, θανατώσαντες οἱ Ἀρεο-
παῖται διακοσίας δραχμαῖς ἐτίμησαν αὐτούς.

13

Ὁ Τιμανδρίδας ἐπιπλήττει τὸν υἱὸν του ὡς ἀξήσαντα
τὴν περιουσίαν του.

Δακεδαιμόνιος ἀνὴρ, Τιμανδρίδας ὄνομα, ἀποδημήσας,
τὸν υἱὸν ἀπέλειπεν ἐπιμελητὴν τῆς οἰκίας. Ἐῖτα ἐπανελθὼν
χρόνῳ ὕστερον, καὶ εὐρὼν τὴν οὐσίαν ποιήσαντα ἧς ἀπέ-
λιπε πλείω, ἔφη πολλοὺς ἀδικεῖσθαι ὑπ' αὐτοῦ, θεοὺς τε
καὶ οἰκείους καὶ ξένους· τὰ γὰρ περιττὰ τῶν ὄντων εἰς ἐκεί-
νους ἀναλίσκεσθαι ὑπὸ τῶν ἐλευθέρων· τὸ δὲ ζῶντα μὲν
φαίνεσθαι πένητα, τελευτήσαντα δὲ καταφωραθῆναι πλού-
σιον, ἀλλὰ τοῦτο τῶν ἐν ἀνθρώποις ἐστὶν αἰσχιστον.

14.

Ὁ Ἀλκιβιάδης ἐλέγχεται ὑπὸ τοῦ Σωκράτους
διὰ τὴν ὑπερηφάνειάν του.

Ὅρῶν ὁ Σωκράτης τὸν Ἀλκιβιάδην ἀγαλλόμενον ἐπὶ τῷ
πλούτῳ καὶ μέγα φρονοῦντα ἐπὶ τοῖς ἀγροῖς, ἤγαγεν αὐτὸν
εἰς τινα τόπον, ἔνθα ἦν πινάκιον ἔχον γῆς περίοδον. Καὶ
προσέταξε τῷ Ἀλκιβιάδῃ τὴν Ἀττικὴν ἐνιαυθὰ ἀναζητεῖν.
Ὅς δ' ἐπέτυχε τῇ Ἀττικῇ, προσέταξεν αὐτῷ καὶ τοὺς ἀγροὺς
τοὺς ἰδίους ἀναζητεῖν. Τοῦ δ' εἰπόντος « ἀλλ' οὐδαμοῦ
γεγραμμένοι εἰσὶν » ὁ Σωκράτης ἀπεκρίνατο « ἐπὶ τούτοις
οὖν μέγα φρονεῖς, οἵπερ οὐδὲν μέρος τῆς γῆς εἰσω; ».

15.

Ἀλέξανδρος ὁ μέγας καὶ ὁ ἰατρός του Φίλιππος.

Ἀλέξανδρῳ ἐν τῇ Κιλικίᾳ νοσοῦντι, ὅτε Φίλιππος ὁ ἰατρός
ἐν κύλικι φάρμακον παρεσκεύαζεν ὡς ἰασόμενος τὸν βασι-

λέα, ἐπιστολὴ ἐκομίσθη γραφεῖσα ὑπὸ Παρμενίωνος, ὃς ἦν ἐν τοῖς πιστοτάτοις τῶν φίλων Ἀλεξάνδρου, ἐν ἧ ἰάδε ἐνεργεγραπτο «φύλαξαι, ὦ βασιλεῦ, Φίλιππον τὸν ἰατρόν· πέπεισται γὰρ ὑπὸ Δαρείου χρήμασι φονεῦσαί σε φαρμάκῳ». Ὁ δ' Ἀλέξανδρος μᾶλλον πεποιθὼς τῷ Φιλίππῳ ἢ τῇ διαβολῇ ἐνεχείρισε τῷ ἰατρῷ τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἅμα θαρραλέως εἰσδέχεται τὸ φάρμακον, ὃ ὑπ' ἐκείνου παρεσκεύαστο.

16.

Εὐγνωμοσύνη δράκοντος.

Πόλις ἐστὶ τῆς Ἀχαΐας αἱ Πάτραι. Παις παρ' αὐτοῖς δράκοντα μικρὸν ἐπρίατο, καὶ ἔτρεφε μετὰ πολλῆς τῆς κομιδῆς. Αὐξηθέντος δ' αὐτοῦ, ἐλάλει πρὸς αὐτὸν ὡς πρὸς ἀκούοντα, καὶ ἔπαιξε μετ' αὐτοῦ καὶ συνεκάθευδεν αὐτῷ. Εἰς μέγιστον δὲ μέγεθος ἐλθὼν ὁ δράκων, ὑπὸ τῶν πολιτῶν εἰς ἐρημίαν ἀπηλάθη. Ὑστερον δὲ ὁ παῖς, νεανίας γενόμενος, ἀπὸ τινος θέας ἐπανιών, λησιταῖς περιέπεσε μετὰ τῶν συνηλικῶν καὶ βοῆς γενομένης, ἰδοὺ ὁ δράκων, ὃς τοὺς μὲν δισεκόρπισεν, τοὺς δὲ ἀπέκτεινεν, αὐτὸν δὲ περιεσώσατο.

17.

Αἰνείου εὐσέβεια.

Μετὰ τὴν Ἰλίου ἄλωσιν οἰκτίραντες οἱ Ἀχαιοὶ τὰς τῶν ἀλισκομένων τύχας ἐκήρυξαν ἕκαστον τῶν ἐλευθέρων ἐν ὃ, τι βούλεται τῶν οἰκείων ἀποφέρειν ἀράμενον. Ὁ οὖν Αἰνείας τοὺς πατρώους θεοὺς ἀράμενος ἔφερεν ὑπερδὸν τῶν ἄλλων. Ἡσθέντες οὖν ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρός εὐσεβείᾳ οἱ Ἕλληνες καὶ δεύτερον αὐτῷ κτήμα συνεχώρησαν λαβεῖν· ὁ δὲ τὸν πατέρα πάνυ σφόδρα γεγηρακότα ἀράμενος ἔφερεν. Ὑπερεκπλαγέντες οὖν ἐπὶ τούτῳ πάντα αὐτῷ τὰ οἰκεία κτήματα συνεχώρησαν λαβεῖν.

18.

Σόλων.

Ἀθηναῖοι καὶ Μεγαρεῖς ἐπολέμουν ἐπὶ μακρὸν χρόνον ὑπὲρ Σαλαμῖνος. Ἡτιώμενοι Ἀθηναῖοι ἐψηφίσαντο «τῷ ἀγορεύσαντι πλεῖν ἐπὶ Σαλαμῖνα πρὸς μάχην θάνατος ἔστω». Σόλων τὸν θάνατον οὐ φοβηθεὶς λύει τὸν νόμον λύει δὲ ὧδε. Μανίαν ὑποκρίνεται καὶ προσελθὼν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐλεγεία ἤδεν· τὰ δὲ ἐλεγεία ἦν Ἀρήμια ἄσματα. Τούτοις ἤγειρεν Ἀθηναίους ἐπὶ τὴν μάχην. Οἱ δὲ κάτοχοι ἐκ Μουσῶν καὶ Ἄρεως αὐτίκα τε ἀνήγοντο ἄδοντες ὁμοῦ καὶ ἀλαλάζοντες καὶ Μεγαρεῖς κατὰ κράτος ἐνίκων καὶ πάλιν ἢ Σαλαμῖς Ἀθηναίων κτήμα ἦν. Σόλων δὲ τὰ μάλα ἐθανυμάζετο καὶ τὸν νόμον λύσας τῇ μανίᾳ καὶ τὸν πόλεμον νικήσας τῇ μουσικῇ.

19.

Θαυμασμὸς Πέρσου τινὸς ἀκούσαντος δι·
τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἄθλον ἦτο στέφανος καὶ οὐχὶ χρήματα.

Μετὰ τὴν ἐν Θερμοπύλαις μάχην ἦγον αὐτόμολοι ἀπ' Ἀρκαδίας εἰς τὸ Περσῶν στρατόπεδον βιότιον τε δεόμενοι καὶ ἐνεργοὶ βουλόμενοι εἶναι. Ἄγοντες δὲ τοὺς ἀνθρώπους ὡς Ξέρξην ἐπυρνθάνοντο οἱ Πέρσαι περὶ τῶν Ἑλλήνων, ἃ πράττειεν. Οἱ δὲ ἔλεγον, ὡς Ὀλύμπια ἄγοιεν. Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ Ξέρξου, περὶ τίνος ἄθλου ἀγωνίζονται, ἔλεγον περὶ τῆς ἐλάας τοῦ στεφάνου. Ἐνταῦθα Πέρσης τις τῶν γενναίων ἐθαύμαζεν ἀκούων τὸ ἄθλον ὄν στέφανον, ἀλλ' οὐ χρήματα, καὶ ἔλεγε πρὸς τοὺς ἄλλους· «παπαῖ, Μαρδόνη, ποίους ἐπ' ἄνδρας ἄγεις τοὺς Πέρσας πόλεμον ποιησομένους, οἳ οὐ περὶ χρημάτων ἀγωνίζονται, ἀλλὰ περὶ ἀρετῆς».

20.

Οἱ τοὺς γονεῖς ἀγαπῶντες ὑπὸ τῶν θεῶν εὐεργετοῦνται.

Δέγουσιν ἐν Σικελίᾳ ἐκ τῆς Αἴττης ῥύακα πυρὸς γενόμενον ῥυῆναι ἐπὶ τὴν ἄλλην χώραν καὶ δὴ καὶ πρὸς πόλιν τινὰ τῶν ἐκεῖ κατοικουμένων. Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ὠρμήθησαν πρὸς φυγὴν τὴν αὐτῶν σωτηρίαν ζητοῦντες· εἷς δέ τις τῶν νεωτέρων ὄρων τὸν πατέρα πρεσβύτερον ὄντα καὶ οὐ δυνάμενον ἀποδρᾶναι ἀράμενος ἔφερεν. Φορτίου δὲ προσγενομένου οὐκ ἤρκεσεν οὐδ' αὐτὸς σωθῆναι οὐδὲ σῶσαι τὸν πατέρα. "Οθεν δὴ καὶ ἄξιον γινῶναι τὸ θεῖον, ὅτι τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς εὐμενῶς ἔχει. Δέγεται γὰρ κύκλω τὸν τόπον ἐκεῖνον περιορῶναι τὸ πῦρ καὶ σωθῆναι τούτους μόνους, ἀφ' ὧν τὸ χωρίον κέκληται τῶν εὐσεβῶν χῶρος· οἱ δὲ ταχεῖαν τὴν φυγὴν ποιησάμενοι καὶ τοὺς ἑαυτῶν γονεῖς καταλιπόντες ἅπαντες ἐτελεύτησαν.

21.

Ἀλεξάνδρου ἐγκράτεια.

Ἀλέξανδρος σὺν τῷ στρατεύματι πορευόμενος πρὸς Δαρεῖον πολλάς ποτε ἡμέρας ὤδευε δι' ἐρήμης καὶ ἀνύδρου χώρας. Τότε δὲ αὐτὸς τε ὑπὸ δίψης μάλα ἐπιέζετο καὶ οἱ Μακεδόνες, ὥστε πολλοὶ ἀπηγόρευον. "Ἐνθα δὴ ἔνιοι τῶν γυμνήτων ἐν κοίλῃ πέτρα μικρῷ ὕδατι ἐνετύγχανον, καὶ ἀκούοντες τὸν Ἀλέξανδρον κακῶς ἤδη ἔχοντα ὑπὸ δίψης κόρην μεστήν ὕδατος προσέφερον. Ὁ δὲ ἐλάμβανε μὲν τὸ ὕδωρ, περιβλέπων δὲ εἰς τοὺς στρατιώτας ἅπαντας ἐγκλινοῦντας τὰς κεφαλὰς πρὸς τὸ ποτὸν οὐκ ἔπινεν, μόνος τοῦ ὕδατος ἀπολαύειν οὐ βουλόμενος, ἀλλὰ ἐξέχει τὴν κόρην πάσης τῆς στρατιᾶς προσβλεπούσης. Οἱ οὖν Μακεδόνες ἀλάζοντες ἐκέλευον αὐτὸν ἡγεῖσθαι τῆς ὁδοῦ πρὸς τὴν δύψαν εὐρώστως ἀντέχοντες διὰ τὴν τοῦ ἡγεμόνος ἐγκράτειαν.

22.

Κλέοβις καὶ Βίτων.

Κλέοβις καὶ Βίτων Ἀργεῖοι τὸ γένος ὄντες βίον εἶχον ἰκανὸν καὶ πρὸς τούτῳ ῥώμην τοῦ σώματος τοιάνδε. Οὐσῆς γὰρ ἑορτῆς τῆς Ἥρας ἔδει τὴν μητέρα αὐτῶν ἐφ' ἀμάξης κομίζεσθαι εἰς τὸ ἱερόν, οἱ δὲ βόες ἐκ τοῦ ἀγροῦ οὐ παρεγγιγνοντο ἐν καιρῷ. Τότε δὴ οἱ νεανία αὐτοὶ εἶλκον τὴν ἄμαξαν πέντε καὶ τετταράκοντα σταδίους, ἵνα τὴν μητέρα εἰς τὸ ἱερόν διακομίζοιεν. Ταῦτα δὲ αὐτοῖς ποιήσασι τελευτῇ τοῦ βίου ἀρίστη ἐγένετο καὶ ἀποφαίνει ἐν τούτοις ὁ θεός, ὅτι ἀμείνων ἐστὶν ἀνθρώπῳ ὁ θάνατος ἢ ἡ ζωή. Ἀργεῖοι μὲν γὰρ ἐμακάριζον τοὺς νεανίας τῆς ῥώμης, αἱ δὲ Ἀργεῖαι τὴν μητέρα τοιούτων παίδων. Ἡ δὲ μήτηρ περιχαρῆς οὔσα τῷ τε ἔργῳ καὶ τῇ φήμῃ ἠὔχετο τῇ θεῷ τοῖς υἱοῖς παρέχειν, ὅ,τι ἀνθρώπῳ εἶη ἄριστον. Μετὰ ταύτην δὲ τὴν εὐχὴν ὅτε ἔθυσαν οἱ νεανία κατακοιμηθέντες ἐν αὐτῷ τῷ ἱερῷ ἀπέθανον.

23.

Φιλοπατρία Κόδρου.

Κόδρου Ἀθηναίων βασιλεύοντος πόλεμος ἦν Ἀθηναίοις πρὸς Δωριέας. Ἐμαντεύσατο δὲ ὁ ἐν Δελφοῖς θεός, ὅτι ἡ νίκη ἔσται τῶν Δωριέων, εἰ μὴ φονεύσειαν τὸν Ἀθηναίων βασιλέα. Διὰ τοῦτο οἱ μὲν τῶν Δωριέων στρατηγοὶ βαρείαις ἀπειλαῖς ἐκώλυνον φονεῦσαι τὸν Κόδρον, ὁ δὲ σπουδαίως ἐβουλεύετο, ὅπως ὑπὸ τῶν πολεμίων φονευθῆσεται ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Καὶ λάθρα τῶν πολεμίων πορεύεται ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὸ τῶν Δωριέων στρατόπεδον ἄνευ ἱματίου ἐν χιτῶνι ἑνυπαρῶν· ἐπὶ δὲ τοῦ ὄμιου ἀξίνη ἦν αὐτῷ ὡς ξυλοτόμῳ ὄντι. Πεζεύων οὖν μετὰ τῆς ἀξίνης διὰ τοῦ στρατοπέδου καὶ ἔριν φονεύεται ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν. Ἐπεὶ δ' ἐμη-

νύθη, ὅτι εἶδος μὲν ξυλοτόμου εἴη τὸ σῶμα, ἔργῳ δὲ Κόδρου, τοῦ τῶν Ἀθηναίων βασιλέως, εὐθύς μνημονεύσαντες τὸ μαντεῖον οἱ Δωριεῖς ἄνευ μάχης ἐκ τῆς Ἀττικῆς πάλιν ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Πελοπόννησον.

24.

Πλάτωνος ἀπλότης.

Πλάτων ὁ φιλόσοφος ἐν Ὀλυμπία συνεσκήρῳσεν ἀγνωσῶν ἀνθρώποις, καὶ αὐτὸς ὦν αὐτοῖς ἀγνώς. Οὕτω δὲ ἀπέδειξεν ἑαυτὸν σοφὸν καὶ εὐχαρῶν, ὥστε τοὺς ξένους ἀγασθῆναι τε αὐτοῦ τὴν σοφίαν καὶ ἡσθῆναι τῇ τοῦ ἀνδρὸς συνουσίᾳ. Ὅτι δὲ ὁ φιλόσοφος ἦν καὶ ὁ Σωκράτους φίλος, οὐκ ἐγίνωσκον· αὐτὸ μὴν τοῦτο ἐνεφάνισεν αὐτοῖς, ὅτι καλεῖται Πλάτων.

Ὁλίγῳ οὖν ὕστερον ἦλθον εἰς Ἀθήνας· ὁ δὲ Πλάτων αὐτοὺς ὑπεδέξατο μάλα φιλοφρόνως. Καὶ οἱ ξένοι ἔφασαν «ἄγε, ὦ Πλάτων, ἐπίδειξον ἡμῖν καὶ τὸν ὁμώνυμόν σου, τὸν Σωκράτους ὀμιλητὴν, καὶ ἐπὶ τὴν Ἀκαδημειαν αὐτοῦ ἡγησάμενος σύστησον ἡμᾶς τῷ σοφωτάτῳ καὶ εὐκλεεστάτῳ ἀνδρὶ, ἵνα τι καὶ αὐτοῦ ἀπολαύσωμεν». Ὁ δὲ «ἀλλ' ἐγώ», φησὶν, «αὐτὸς ἐκεῖνός εἰμι». Οἱ δὲ ἐξεπλάγησαν, ὅτι τὸν ἀνδρα ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν τὸν τοσοῦτον ἡγνόησαν.

25.

Αἱ γέραναι τοῦ Ἰβύκου.

Ἰβυκος, Φυτίου υἱός, ἐκ Ῥηγίου ἦν τῆς Ἰταλίας. Ἐβιότευσε δὲ περὶ τὴν τρίτην καὶ ἐξηκοστὴν ὀλυμπιάδα καὶ ἠῦδοκίμει ἐν τοῖς Ἑλλήσι διὰ τὴν μελοποιίαν. Πολλάκις ἀπεδήμει ἐκ τῆς πατρίδος ἐν ἀλλοτριᾷ χώρᾳ ἀσκῶν τὴν τέχνην. Ὀδεύων οὖν ποτε εἰς Κόρινθον ὡς παρεσόμενος ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ Ἰσθμῷ ἀγῶσι καὶ ἐγγὺς ἤδη ὦν τῆς πόλεως ὑπὸ λησιῶν ἐφορεύθη. Πρὶν δὲ τελευτῆσαι τὸν βίον γεράνους κατανοή-

σας ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς οὐσας ἱκετεύων ἀνεφώνησεν «τιμωρεῖσθε, ὦ γέρανοι, τόνδε τὸν φόνον». Τῆς δὲ πόλεως ζητούσης ἔτι τοὺς φονεύσαντας ἄλλοι τε Κορίνθιοι καὶ οἱ λησταὶ ἐν τῷ θεάτρῳ ἦσαν. Ἐνταῦθα δὴ ἐξαίφνης γέρανοι παρήσαν ὑπὲρ τῆς σκηνῆς. Ταύτας οὖν κατανοήσας εἰς τῶν φονεῶν ἅμα γέλῳ ἀνεφώνησεν, ὅτι πάρεσιν αἱ Ἰβύκου γέρανοι. Καὶ αὐτίκα μὴνύεται τὸ πρᾶγμα τοῖς δικασταῖς· οἱ δὲ τοὺς φονεὰς δεσμεύουσι καὶ ὁμολογήσαντας τὸν φόνον θανατοῦσιν.

26.

‘Ο Ἐπαμεινώνδας πρὸ τῆς ἐν Δεύκτροις μάχης.

Τῇ προτεραία τῆς ἐν Δεύκτροις μάχης Ἐπαμεινώνδας τὴν τῶν Θηβαίων στρατιὰν ἠθροισεν ὡς θυμὸν ἐμπούσων τοῖς στρατιώταις. Καὶ γὰρ ἐπιθυμῶν νικῆσαι τῇ ὑστεραία τὴν τῶν πολεμίων φάλαγγα ἐφοβεῖτο, μὴ οἱ στρατιῶται, ἐὰν εἰς τὸ πλῆθος τῶν ἠθροισμένων πολεμίων βλέψωσιν, εὐπειῶς ἀθυμήσειαν. Διὰ ταῦτα τοὺς στρατιώτας τόνδε τὸν τρόπον ἔπειθεν. Ἐχιδναν ζωγρήσας τὴν κεφαλὴν αὐτῆς συντριβὼν ἤρξατο τοῦδε τοῦ λόγου.

Βλέφατε, ἔφη, ὦ στρατιῶται, εἰς τήνδε τὴν ἔχιδναν ἐν βίῳ μὲν γὰρ οὐσα δυνατὴ ἦν καὶ τὸν ἰσχυρότατον τῶν ἀνθρώπων τοῖς ὁδοῦσι φονεῦσαι, νῦν δὲ συντετριμμένης τῆς κεφαλῆς οὔτε ἀσθενέειν οὔτε ἰσχυροῖς ἀνθρώποις φοβερὰ ἔστιν. Οὕτως καὶ τὸ τῶν πολεμίων στράτευμα νῦν μὲν ὑμῖν χαλεπὸν ἔστιν, ἐὰν δὲ τοὺς τῶν Σπαρτιατῶν λόχους συντριβώμεν, οὐδέ τι ἡμῖν δεινὸν ἔσται τὸ λοιπὸν στράτευμα. Ὁ δὲ τῶν Σπαρτιατῶν ἀριθμὸς μικρὸς ἐστὶ καὶ οὐχ ἱκανὸς ὑμᾶς δέξασθαι.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Α'

ΦΡΑΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

1.

ἐστὶ = εἶναι (ἐνικ.). — νόσος = ἀσθένεια. — τοῦ θανάτου, ἐννοεῖται τὸ ῥῆμα ἐστίν. — εἰμὶ = εἶμαι. — εἶ = εἶσαι. — ἄγγελος = ἀγγελιαφόρος. — ἐσμεν = εἴμεθα. — ἐστὲ = εἴσθε. — εἰσὶν = εἶναι (πληθ.). — ἱμάτιον = φόρεμα. — κόσμος = στολισμός.

2.

πόνος = κόπος. — τίκω = γεννῶ. — τοῖς στρατηγοῖς = εἰς τοὺς στρατηγούς. — πρέπει = ἀρμόζει. — σωφροσύνη = φρόνησις. — θυμὸς = τόλμη. — τῇ στρατιᾷ = τῷ στρατῷ = εἰς τὸν στρατόν. — ἡδονή = εὐχαρίστησις. — διώκω = ἐπιζητῶ. — Ἀργινοῦσαι, τρεῖς μικραὶ νῆσοι μεταξὺ τῆς Λέσβου καὶ τῆς Μ. Ἀσίας. — ἐπὶ τῇ Μαλέα ἄκρα = εἰς τὸ ἀκρωτήριο Μαλέαν. — ἀντίον = ἀπέναντι. — Μυτιλήνη, πόλις τῆς Λέσβου. — ὕλη = δάσος. — πολέμιος = ἐχθρός. — διαφθείρω = καταστρέφω. — οὐ = δέν. — τοῖς... λόγοις = εἰς τοὺς λόγους.

3.

στέργω = ἀγαπῶ. — χαλεπὸς = δύσκολος, δυσάρεστος· ποῖον ῥῆμα ἐννοεῖται; — πόνος, τί σημαίνει ἢ λέξις αὕτη; — θαυμαστὰ = ἄξια θαυμασμοῦ. — ἄξιος, ποῖον ῥῆμα ἐννοεῖται; — μόνη τῇ μορφῇ = κατὰ τὴν μορφήν μόνον. — ἔφθειρον, παρατατικ. τοῦ φθείρω = καταστρέφω. — διδάσκω τινά τι = διδάσκω εἰς τινά τι. —

φυτεία = φύτευσις. — ἔθνιον, παρατ. τοῦ θύω = θυσιάζω. — ἕτερος = ἄλλος. — ἐθεράπευε, παρατ. τοῦ θεραπεύω = περιποιούμαι. — ὁ ἐμὸς = ὁ ἰδικός μου. — φυγαδεύω = ἐκδιώκω τῆς χώρας, ἐξορίζω. — ὁ σὸς = ὁ ἰδικός σου. — καλὸς = ὠραῖος. — ἄξιοι, δηλ. εἰσίν. — ἦν. = ἦτο· παρατ. τοῦ εἶμι. — μανθάνειν = νὰ μανθάνωσιν. — ἦ = παρά. — τὰς εἰς πόλεμον, δηλ. τέχνας. — ὁ ὑμέτερος = ὁ ἰδικός σας. — τῶν ἡμετέρων = ἐκ τῶν ἰδικῶν μας. — μέριμνα = φροντίς. — ταριχεύω = νεκρὸν σῶμα διαφυλάττω ἀπὸ τῆς σήψεως διὰ τεχνητῆς κατασκευῆς, βαλσαμώνω. — κάω = καίω.

4.

κολάζειν = νὰ τιμωρῶσιν. — ἐπὶ τῇ φιλίᾳ = διὰ τὴν φιλίαν. — ταμίαις = διευθυντής. — δεσπότης = κύριος. — μνημόνευε τῶν Ἀθηναίων = νὰ ἐνθυμῆσαι τοὺς Ἀθηναίους. — ὁ τοῦ Καμβύσου, δηλ. υἱός. — κτίστης = ἰδρυτής. — Θερμοπύλαι, ὁ διὰ τοῦ ἥρωικοῦ θανάτου τοῦ Λεωνίδου περίφημος καταστάς στενὸς παραθαλάσσιος χῶρος ὁ ἐκ Θεσσαλίας εἰς τὴν Λοκρίδα ἄγων. — ἀγαθὸς = καλός. — παιδεύω = ἐκπαιδεύω, ἀνατρέφω. — ἐν Ἄιδου, δηλ. οἴκῳ = ἐν τῷ Ἄιδῳ. — ὀρίπτειν = νὰ ῥίπτῃ τις. — οὐ καλόν, ἐνν. τὸ ἐστίν. — μὴ δουλευέτωσαν = ἄς μὴ δουλεύωσιν ποίας ἐγκλίσεως εἶναι; — μάλα = παρά πολύ. — ἦττα = καταστροφή ἐν πολέμῳ τὸ ἀντίθετον νίκη. — θαυμάζετε, προστακτ. ἐγκλίσεως. — σπουδῆ = φιλοπονία. — πρεσβύτες = γέρον. — ἐκκλησία = συνέλευσις τοῦ λαοῦ. — Ἀνταλκίδας, Σπαρτιάτης, ὁ ποιήσας τὴν διαβόητον Ἀνταλκίδειον εἰρήνην τῷ 387 π. Χ. — οὐ ὄφδιον, δηλ. ἐστὶ = δὲν εἶναι εὐκολον. — φέρειν = νὰ ὑπομένῃ τις.

5.

περὶ ὄνου σκιᾶς, δηλ. περὶ ἀσημάντων πραγμάτων. — συνουσία = μὲ τὴν συναγαστροφῆν. — πείθομαι = ὑπακούω. — τὸν ψεύστην φυλαττόμεθα = ἀπὸ τὸν ψεύστην προφυλαττόμεθα. — ὡσπερ = καθὼς. — ἀεὶ = πάντοτε. — θεραπεύονται = τυγχάνουσι περιποιήσεως. — ὡς = καθὼς. — πρέπει, τί σημ. τὸ ῥῆμα τοῦτο; — βούλομαι = ἐπιθυμῶ. — ἡ σχολή = τὸ σχολεῖον.

6.

ἀναγκαῖον, ἔνν. τὸ ἐστίν.— τοὺς κακοὺς ἄρχεσθαι = οἱ κακοὶ
 νὰ ἀρχωνται.— ἐσθλός = καλός.— τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην ...
 θεοὺς νομίζεσθαι = ὅτι ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ... θεοὶ ἐνομίζοντο.—
 μάχεσθαι = νὰ μάχωνται.— τῇ δίκῃ = εἰς τὸ δίκαιον.— πείθεσθε,
 προστακτ. ἐγκλίσ. τίνας ῥήματος; — τῇ ... ἐμπειρία = διὰ τῆς
 ἐμπειρίας· ἐμπειρία δὲ = γνῶσις στηριζομένη ἐπὶ τῆς πείρας.—
 ἀπολύου = νὰ ἀποφεύγῃς· τίνας ῥήμ. εἶναι καὶ ποίας ἐγκλίσεως;
 — κατὰ τοὺς νόμους = συμφῶνως πρὸς τοὺς νόμους.— ἕκαστος =
 κάθε ἕνας.— πολιτεύεσθω = ἄς πολιτεύηται.— τοῖς πολεμίοις =
 πρὸς τοὺς ἐχθρούς.— φυλάττου = νὰ προφυλάττησαι.— σφοδρὸς
 = ἰσχυρός, μέγας.

7.

ὀρεγόμεθα = ἄς ἐπιθυμῶμεν.— εἴθε ... φροντίζοιεν = εἴθε νὰ
 φροντίζωσιν.— τῆς δίκης = τοῦ δικαίου.— μὴ βουλεύοισθε = εἴθε
 νὰ μὴ σκέπησθε.— οἱ ἔφοροι, ἐν Σπάρτῃ ὑπῆρχον πέντε ἔφοροι,
 οἷτινες εἶχον ἐξουσίαν ὑπερτέραν τῆς τῶν βασιλέων.— κολάζειν =
 νὰ τιμωρῶσι.— ὁπότε βούλουιντο = δσάκις ἤθελον.— φυλάττεσθε,
 προστακτ. ἐγκλίσεως.— αὐτόμολος = ὁ ἀπελθὼν πρὸς τοὺς πολε-
 μίους, προδότης.— μὴνύω = κάμνω γνωστόν.— ὅτι ... κινδυνεῦοι
 = ὅτι ... ἐκινδύνευεν.— ἡ στρατιὰ = ὁ στρατός, ἐν ᾧ στρατεία =
 ἐκστρατεία.— ἀπορία = ἔλλειψις.— Τήρης, βασιλεὺς τῶν Θρα-
 κῶν.— ἔλεγε ... διαφέρειν = ἔλεγεν οἶεσθαι μὴ διαφέρειν τῶν
 ἵπποκόμων = ἔλεγεν ὅτι νομίζει ὅτι δὲν διαφέρει ἀπὸ τοὺς ἵππο-
 κόμους· ἵπποκόμος δὲ = ὁ περιποιοῦμενος ἵππους.— ὁπότε σχολά-
 ζοι καὶ μὴ στρατεύοιτο = δσάκις ἀνεπαύετο καὶ δὲν ἐξεστράτευε.
 — οὐκ ἂν νομίζοιο, δυνητικὴ ἐγκλισις = δὲν θὰ ἐγομίζεσο.— εἰ
 πείθοιο = ἐὰν ἤθελες ὑπακούει.

8.

ψεύδομαι = λέγω ψεύματα.— γὰρ = διότι.— πενία = πτωχεία.
 — ἐταῖρος = σύντροφος.— Συβαρῖται, οἱ κάτοικοι τῆς Συβάρεως,
 πόλεως ἐν Ἰταλίᾳ πολυθρυλήτου διὰ τὴν τρυφηλότητα καὶ ἀλαζο-
 νειάν τῶν κατοίκων τῆς.— τρυφητής = ὁ μαλ(θ)ακῶς ζῶν, ἄσω-

τος. — ὁ τοῦ Δαρείου, τί ἐννοεῖται; — συχνὸς = ἀφθονος. — Σκύθης (-ου), κάτοικος Σκυθίας. — αὐτόνομος = κατ' ἰδίους νόμους ζῶν, ἀνεξάρτητος. — δεινὸς = φοβερός. — ἀφροσύνη = ἀνοησία.

9.

ὁ μὴ πειθόμενος = ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος δὲν ἤθελεν ὑπακούει. — κολάζω = τιμωρῶ. — στρατευομένη = ὅτε ἐξεστράτευε. — Μαντινεία, πόλις τῆς Ἀρκαδίας. — ἤκεν = ἤλθε· τοῦ ῥήμ. ἤκω. — ἄγγελος = ἀγγελία. — ὅτι... τῇ Σπάρτῃ ἐπιβουλεύει = ὅτι σκέπτεται κακὸν διὰ τὴν Σπάρτην. — θύομαι = θυσιάζω. — τὰ ἱερά = ἡ θυσία. — καλὸς = αἰσιος, εὐτυχίας σημαντικός. — ἐπὶ = ἐναντίον. — κωλύομαι = ἐμποδίζομαι. — Ταρσός, πόλις τῆς Κιλικίας ἐν Ἀσίᾳ. — νόσφ = ἔνεκα ἀσθενείας. — τοῦ μαινομένου = ἀπὸ τὸν τρελλόν. — χρόνῳ = κατὰ τὸν χρόνον. — βουλή = σκέψις. — ἐκκαλύπτω = ξεσκεπάζω. — κλέπτου... ἀγομένου = ὅτε κλέπτῃς... ἦγετο. — οἱ δημόσιοι = οἱ ἐκτελεστοὶ τῆς θανατικῆς ποινῆς. — ἀθλιος = δυστυχής. — ὅτι = διότι. — πολλαπλάσια = περισσότερα. — τῶν... πολιτευομένων, γενκ. διαιρετικ.

10.

κελεύω = διατάττω. — θεραπεύειν = νὰ τιμῶσιν. — αὐτόν, τίνα; — ὡσπερ = ὡς. — ὅδε = οὗτος ἐδῶ. — ἐμὸς = ἰδικός μου. — ὁ αὐτός = ὁ ἴδιος. — εὐχου, προστακτ. τοῦ εἶχομαι. — ᾧ, ἀντωνυμία ἀναφορική, πτώσεως δοτικῆς· ποία εἶναι ἡ ὀνομαστική; — οὐχ ἱκανόν, νοητέον τὸ ῥῆμα ἐστὶ = δὲν εἶναι ἀρκετόν. — πρόγος = κατηγορία. — ἐλία = ἐλαία. — χαρίζομαι = χαρίζω, εὐχαρίστως δίδω. — φυτεία = φύτευσις. — ἀποκτείνω = φονεύω. — τούτων τῶν ἀνθρώπων, γενκ. διαιρετική. — οἱ μὲν... οἱ δὲ = ἄλλοι μὲν... ἄλλοι δέ. — πρὸς τούτου = μὲ τὸ μέρος τούτου.

11.

ἦρχε, παρατ. τοῦ ἄρχω = ἐξουσιάζω, εἶμαι ἄρχων. — Λυδός, κάτοικος τῆς Λυδίας, χώρας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. — Δελφοί, πόλις Φωκίδος, ὅπου τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν. — πέμπω = στέλλω. —

ἰσχύω = εἶμαι ἰσχυρός. — ἀριστεύω = εἶμαι ὁ ἄριστος. — ὁ Πηλεΐδης = ὁ υἱὸς τοῦ Πηλέως, ὁ Ἀχιλλεύς. — Τροία, χώρα ἐν τῇ Μ. Ἀσίᾳ. — Ὅμηρος, ὁ ἀρχαιότατος τῶν Ἑλλήνων ἐπικῶν ποιητῶν. — Περίανδρος, τύραννος τῆς Κορίνθου. — ἤθελε, τίνος ῥήμ. εἶναι; — διορῦττειν = νὰ σκάπτῃ ἀνάμεσα. — ὤκίζετο, παρατατ. τοῦ οἰκίζομαι = κατοικοῦμαι. — ῥαψωδοί, ἐκαλοῦντο οἱ συναρμόζοντες εἰς ἓν ὄλον τὰ τῶν ἀρχαιοτάτων ἐπικῶν ποιητῶν ποιήματα καὶ ἀπαγγέλλοντες ἢ ψάλλοντες ταῦτα. — τῆ . . . ἑορτῆ = κατὰ τὴν ἑορτῆν. — τὰ Παναθηναῖα, ἑορτὴ ἐν Ἀθήναις πρὸς τιμὴν τῆς Ἀθηνᾶς. — ἤδον, παρατ. τοῦ ἄδω = ψάλλω. — ὠμήρευε, παρατ. τοῦ ὀμηρεύω = εἶμαι ὀμηρὸς (= ἐνέχυρον). — οὐ πειθομένων, μετοχὴ αἰτιολογικὴ = ἐπεὶ οὐκ ἐπέειθοντο = ἐπειδὴ δὲν ὑπήκουον.

12.

α'

ἀντίνες, πῶς ἔχει ἡ ὀνομαστ. τοῦ ἐνικοῦ; — ἔρις = φιλονικία. — πείθομαί τινι = ὑπακούω εἰς τινα. — τοῖς ἄρχουσι, πῶς ἔχει ἡ ὀνομαστικὴ τοῦ ἐνικοῦ; — σέβω = τιμῶ. — γυμνάσιον = γυμναστήριον. — μινύουσιν, τίνος ῥήματος εἶναι καὶ τί σημαίνει; — γύψ, γυπὸς = ἀρπακτικὸν ὄρνειον, εἶδος ἀετοῦ. — ἐκόντες = μετὰ τὴν θέλησίν των ἡ ὀνομαστ. τοῦ ἐνικοῦ ἐκῶν. — ἄ, τί ἀντανυμία εἶναι; — εὐδαίμων = εὐτυχής. — ὄν = (ἐκεῖνοι), τῶν ὁποίων. — τὸ ἐνθύμημα . . . χαρίεν = ἡ ἐπίνοια εὐφυΐας· τὸ χαρίεν οὐδ. τοῦ χαρίεις. — ἀδύνατον τὸ ἔργον = ἡ ἐκτέλεσις ἀδύνατος. — τοὺς δικάζοντας, ὑποκαίμ. τοῦ ἀπαρεμφάτου ἔχειν, ὅπερ ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ἄξιόν ἐστι = πρέπει νὰ ἔχωσιν οἱ δικάζοντες. — νομοθέτης = ὁ θέτων νόμος. — ἔπομαί τινι = ἀκολουθῶ τινα. — Νύμφαι, θεότητες κατοτέρας τάξεως. — Ἀρτεμις, θεὰ τοῦ κυνηγίου. — θηρεύω = κυνηγῶ. — ἔλεγον = ὠμίλουν. — δῆμος = λαός. — δελφίς = τὸ δελφίνι. — γλαῦξ = κουκουβάγια. — ὄρνις = πτηνόν.

β'

ἐνιοι, ἀντων. ἄριστος = μερικοί. — οἴκοι, ἐπίρ. τοπικόν = ἐν τῷ οἴκῳ. — πρὸ = ἔμπροσθεν. — Ἴλιον, πρωτεύουσα τῆς Τροίας. — ἀρετὴ = γενναιότης. — δεινὴ, τί σημαίνει ἡ λέξις αὕτη; — τῷ

τοῦ Προιάμου, δηλ. νῆφ. — Προίμος, βασιλεὺς τῆς Τροίας. — δαίμων = θεός. — μὴ ἀπόλειπε = νὰ μὴ ἀφήνης. — ἐν κακοῖς = ἐν ταῖς δυστυχίαις. — ἡ ἄλς = ἡ θάλασσα. — χαλεπός = δυσάρεστος. — ἔθνον, τίνος ῥήματος εἶναι καὶ τί σημαίνει; — σωτήρσι, πῶς ἔχει ἡ ὄνομαστ. τοῦ ἐνικοῦ; — οἱ Ὀλύμπιοι, οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ Ὀλύμπῳ, ὅρει τῆς Θεσσαλίας. — μάχομαί τινα = μάχομαι πρὸς τινα. — τοῖς γίγασσι, πῶς ἔχει ἡ ὀνομαστική τοῦ ἐνικοῦ; — θώραξ, κάλυμμα χαλκοῦν προφυλάσσον τὸ ἄνω μέρος τοῦ σώματος ἀπὸ τοῦ λαίμου μέχρι τῶν σκελῶν. — τραῦμα = πληγή. — Γοργώ, τέρας φοβερόν. — ἐν νυκτὶ = κατὰ τὴν νύκτα. — μέσαι νύκτες = μεσονύκτιον. — δεσπότης = οἰκοδεσπότης. — στέργω = ἀγαπῶ. — ὁ σκότος = τὸ σκοτάδι. — πρὸς βορέαν = πρὸς βορρᾶν.

γ'

θεραπεύετε = νὰ τιμᾶτε. — αἰεὶ = πάντοτε. — βάλλομαι = κτυπῶμαι. — λίθφ . . . τοξεύματι, δοτικ. ὀργανικ. = διὰ λίθου . . . διὰ βέλους. — τὴν κεφαλὴν . . . αὐχένα = εἰς τὴν κεφαλὴν . . . εἰς τὸν λαιμόν. — Κράτερος, στρατηγὸς τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου. — γείτονός ἐστιν, δηλ. ἴδιον. — ἡ τοῦ Κρόνου, ποία λέξις ἐννοεῖται; — Τυρρηνικὴ θάλαττα, τὸ μέρος τῆς Μεσογείου θαλάσσης τὸ εἰς τὴν Ν. ἀκτὴν τῆς Ἰταλίας. — Ἡλεῖοι, κάτοικοι τῆς Ἡλίδος. — κωλύω = ἐμποδίζω. — τοῦ γυμνικοῦ ἀγῶνος = ἀπὸ τὸν γυμνικὸν ἀγῶνα. — Ξεόξου . . . βασιλεύοντος = ὅτε ὁ Ξέρξης . . . ἦτο βασιλεὺς. — σῶφρονός ἐστι, δηλ. ἴδιον. — φέρειν = νὰ ὑποφέρῃ. — ἐπιστήμων τινός = ὁ γινώσκων τι καλῶς, ἐμπειρος. — ναυτικὸς πόλεμος = ὁ κατὰ θάλασσαν πόλεμος. — τοῖς σῶφροσιν ἠγεμόσι, πῶς ἔχει ἡ ὀνομαστική τοῦ ἐνικοῦ; — θαρρύνω τινα = ἐγκαρδιώνω τινα. — οἱ ἐπόμενοι = οἱ ἀκολουθοῦντες. — λόγφ καὶ ἔργφ, δοτικ. ὀργανικ.

13.

τοῖς . . . κύμασι = διὰ τῶν κυμάτων. — ἀνελεύθερος = ὁ μὴ ἐλεύθερος. — βλέπει εἰς = ἀποβλέπει εἰς. — Σφιγξ, τέρας φοβερόν. — αἰνίγμα = λόγος σκοτεινός. — μὴ παιδί, δηλ. δῶς = νὰ μὴ δώσης. — λέγοιμι δ' ἄν = δύναμαι δὲ νὰ λέγω. — δυναστεία = ἔξουσία. — Τρῶες, οἱ κάτοικοι τῆς Τροίας. — ὀπλίται, οἱ βαρέως

ὄπλισμένοι στρατιῶται. — οἴός τέ εἰμι = εἶμαι ἐπιτήδεις, ἱκανός.
 — ὄντας = ἐν ᾧ ἦσαν. — πελτασταί, οἱ φέροντες μικράν ἀσπίδα,
 πέλιτην καλουμένην. — τοῦ ἦρος, γενκ. χρονκ. = κατὰ τὸ ἔαρ (=
 πῆν ἄνοιξιν). — χλωρός = θαλερός. — ἀνθρωποι . . . μέλανες = ἀν-
 θρωποι μαῦροι, ἀσεβεῖς. — ῥώμη = σωματικὴ δύναμις. — μέριμνα
 = φροντίς. — δεσπότης = κύριος. — εὐπορος, δηλ. ἔστιν = εὐκο-
 λοδιάβατος εἶναι. — τῶν ποδῶν, πῶς ἔχει ἢ ὀνομαστ. τοῦ ἐνικοῦ;
 — ἡ ταχυτής = ἡ ταχύτης.

14.

α'

πέισουσι = θὰ πείσωσιν· μέλλ. τοῦ πείθω. — τὴν στρατιὰν κω-
 λύσειν = ὅτι ἡ στρατιὰ θὰ ἐμποδίσῃ. — στρατιὰ, τί σημαίνει ἡ
 λέξις αὕτη καὶ τί ἡ λέξις στρατεία; — Ἄδραστος, υἱὸς τοῦ Γορ-
 δίου, βασιλέως τῆς Φρυγίας. — ἄκων = παρὰ τὴν θέλησίν του· τίς
 ἡ ἀντίθετος λέξις; — ἄκοντι = δι' ἀκοντίου. — Κόνων, στρατηγὸς
 τῶν Ἀθηναίων. — καταλύω = καταστρέφω, καταπαύω. — τὸν . . .
 πράξαντα = ἐκείνον, ὁ ὁποῖος ἔπραξεν. — οὐκ ἂν εὐδαιμονίσαιμι
 = δὲν δύναμαι νὰ μακαρίζω· τίνος ῥήματος εἶναι; — διώκειν,
 ἀπαρμφ. τελικόν. — διώξονται = θὰ καταδιώξωσιν. — Καρχηδόνιοι,
 οἱ κάτοικοι τῆς Καρχηδόνος, πόλεως ἐν Ἀφρικῇ. — μὴ βλάψαι,
 τελικόν ἀπαρμφ. ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ ἔγραψαν. — εἶ = ἔάν. — πίστευ-
 σον, τίνος χρόνου εἶναι καὶ τίνος ἐγκλίσεως; — εἶ = εἶσαι. — Ῥώμη,
 πόλις τῆς Ἰταλίας. — κτίσαι = ὅτι ἔκτισεν. — ἰδρυσώμεθα = ἄς
 ἰδρῦσωμεν (= κτίσωμεν). — βωμὸς = θυσιαστήριον. — τὰς τοῦ
 Ἑρμοῦ στήλας, δηλ. τοὺς Ἑρμᾶς. — διαίτα = τρόπος τοῦ ζῆν. —
 διατειχίζω = ὀχυρώνω διὰ τείχους. — συμβουλεύω τινί = συμβου-
 λεύω τινά. — ψηφίζομαι = ἀποφασίζω. — εἶ . . . καταστρέψαιντο =
 ἔάν καθυποτάξωσιν. — ἄρξεν, ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ἤλπισαν = ἤλπι-
 σαν ὅτι θὰ ἄρξωσιν.

β'

φυλάττομαί τινα = προφυλάττομαι ἀπὸ τινα. — συνελέξατο =
 συνήθροισε διὰ τὸν ἑαυτὸν του. — Χερρονήσῳ, τῇ Θρακικῇ. — ὡς
 = ἐπειδὴ. — ἡ τελευταῖα = τὸ τέλος. — μετεπέμματο, ἄορ. τοῦ μετα-
 πέμπομαι = στέλλω καὶ προσκαλῶ. — ἀρχὴ = ἐπαρχία. — σατρά-

της, διοικητὴς μιᾶς τῶν εἴκοσι μεγάλων διοικήσεων ἢ σατραπειῶν, εἰς ἃς ἦτο διηρημένον τὸ Περσικὸν κράτος. — αἰχμάλωτος = ἔ ἐν πολέμῳ συλληφθεὶς. — ἀνδραποδίζω τινὰ = πωλῶ τινὰ ὡς ἀνδραποδὸν (= δούλον). — ὄπως . . . παρασκευάζεται = πῶς νὰ παρασκευάσῃ. — τὰ ἐπιτήδεια = τὰ τρόφιμα. — ὡς πορευσόμενος = ἔνα πορευθῆ. — ἐσθλὸς = λαμπρὸς. — κομίζομαι = λαμβάνω διὰ τὸν ἑαυτὸν μου. — ἔάν . . . τρέψωσι, τίνος ῥήματος εἶναι καὶ τίνος χρόνου; — γὰρ = διότι. — μεγάλα, πῶς ἔχει ἢ ὀνομαστικὴ τοῦ ἐνικοῦ; — χειμῶν = τρικυμία. — πρᾶξι = νὰ πράξωσιν. — ὧν = τούτων, ἃ = ἐκ τούτων, τὰ ὅποια. — προστάττω = διατάττω.

15.

χαίρω = εὐχαριστοῦμαι. — ἐπὶ ταῖς . . . θυγατράσι = διὰ τὰς θυγατέρας. — τῆς Δήμητρος, πῶς ἔχει ἢ ὀνομαστικὴ τοῦ ὀνόμ.; — πείσονται, μέλ. τοῦ πείθομαι = ὑπακούω. — ταῖς μητράσι, πῶς ἔχει ἢ δοτκ. τοῦ ἐνικοῦ; — γυμνάσιον, τόπος ἔνθα ἐγένοντο αἱ σωματικαὶ ἀσκήσεις, γυμναστήριον. — μεστὸς = γεμάτος. — ἐθεράπευον, τί σημαίνει τὸ ῥήμα τοῦτο; — ἐμβλέπω τινὶ = βλέπω τινὰ μέσα ἔς τὰ ἴμματα. — Ἀστυάγης, βασιλεὺς τῆς Μηδίας, πάππος Κύρου τοῦ πρεσβυτέρου. — ὡς = πόσον. — καλὸς = ὠραῖος. — γαστρὸς = τροφῆς. — ὡς = εὐθὺς ὡς. — τὸν Ἀστυάγην . . . ὄντα = ὅτι ὁ Ἀστυάγης ἦτο πατὴρ τῆς μητρός. — ἀσπάζομαι = φιλῶ. — αὐτόν, τίνα; — ἐπιτρέπω = ἐμπιστεύομαι. — τοὺς τῶν θεῶν ὕμνους = τοὺς πρὸς τιμὴν τῶν θεῶν ὕμνους. — ἐγκώμιον = ἔπαινος.

16.

μυθολόγος = ὁ διηγούμενος μύθους. — πνεῦμα = πνοή. — διαλελύκασι = ἔχουσι διαλύσει τίνος ῥήματος εἶναι; — κεκελεύκαμεν = ἔχομεν διατάξει. — Θουκυδίδης, ἱστορικὸς συγγραφεὺς συγγραφῆς τὴν ἱστορίαν τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου. — συγγέγραφε, τίνος χρόνου καὶ τίνος ῥήματος; — ἐστρατεύκει, ὑπερσυντλ. = εἶχεν ἐκστρατεύσει. — πρὸ πάντων = ὑπὲρ πάντας. — σπονδαὶ = συνθηκαί. — εὖ = καλῶς. — διατέταχεν, παρχμ. τοῦ διατάττω = θέτω ἐν τάξει. — πεπαιδευκότας = διότι ἔχουσιν ἀναθρέψει. — αὐτοὺς, τίνας; — πένης = πτωχός. — δημοσίᾳ, ἐπίρ. = δαπάναις τοῦ δήμου. —

τεθάφασι, παρακμ. τοῦ θάπτω. — ἐκεκρύφει, ὑπερσυντ. τοῦ κρύπτω τὸ δὲ κρύπτω τινά τι = κρύπτω ἀπὸ τινά τι. — Πάρις, υἱὸς τοῦ Πριάμου, βασιλέως τῆς Τροίας. — Ἑλένη, σύζυγος τοῦ Μενελάου, βασιλέως τῆς Σπάρτης. — ἠρπακῶς, παρακμ. τοῦ ἠρπάζω. — πολλὰ βεβλάφασι = πολὺ ἔχουσι βλάβει.

17.

ἴσθι = νὰ εἶσαι προστακτ. ἐνεστώσ τοῦ εἶμί. — ἔσθε = νὰ εἰσθε. — ἄθλιον εἶναι = ὅτι εἶναι τις ἄθλιος. — εἶναι, νοητέον τὸ ὑποκμ. τινὰ = νὰ εἶναι τις. — ἐνιοι, τί μέρος λόγου εἶναι; — ἔστω = ἄς εἶναι. — ὅτι = διότι. — ῥώμη, τί σημαίνει ἢ λέξις αὐτῆ; — ἦκον = ἦλθον· τίνος ῥήματος εἶναι; — ῥᾶδιον = εὐκολον. — ἔσεσθαι = ὅτι θὰ εἶναι. — ἔσται = θὰ εἶναι. — ἐάν . . . ὧσι = ἐάν εἶναι. — πένητες, πῶς ἔχει ἢ ὀνομαστικῇ τοῦ ἐνικοῦ;

18.

ὀνόμασται = ἔχει ὀνομασθῆ· παθ. παρακείμε. τοῦ ὀνομάζομαι. — ἐτετάρακτο = εἶχε ταραχθῆ· ὑπερσυντλ. παθ. τοῦ ταράττομαι. — τόξευμα = βέλος. — τὰ Τρωικὰ = ὁ Τρωικὸς πόλεμος. — ἐκτίσθαι = ὅτι ἔχουσιν ἔδρυθῆ. — οἰπολλοὶ = οἱ περισσότεροι. — Τιρίβαζος, Πέρσης σατράπης. — ἠθροισμένοι ἦσαν, ὑπερσυντλ. τοῦ ἠθροίζομαι. — ὄχλος = πλῆθος. — ἐκλύομαι = χαλαρώνομαι, ἐξασθενίζομαι. — Καύνιοι, κάτοικοι τῆς Καύνου, πόλεως τῆς Καρίας. — αὐτόχθων = ὁ ἐξ αὐτῆς τῆς χώρας ὢν, ἐντόπιος. — κεχωρισμένος = διάφορος. — ταφή = ἐνταφιασμός. — πυρὰ = φωτιά. — ἐμβάλλω = ῥίπτω ἐντός. — εἰς Ἄιδου, δηλ. οἶκον. — Κέρβερος, μέγας κύων τοῦ Ἄιδου. — πεφυλάχθαι = ὅτι εἶχε φυλαχθῆ. — ὄριστο = εἶχεν ὀρισθῆ· ὑπερσυντ. τίνος ῥήματος; — ζημία = ὡς τιμωρία. — γεγράφθαι = ὅτι εἶχον γραφῆ (οἱ νόμοι). — εἰ = ἐάν. — ἀπολείπω = ἐγκαταλείπω, ἀφήνω. — οὐ λείψεται = δὲν θὰ ἔχη μείνει· τετελεσμ. μέλλων τοῦ λείπομαι. — Πλαταιαί, πόλις τῆς Βοιωτίας (νῦν Κόκλα). — κέρας, πτέρυξ στρατεύματος. — Τύρος, πόλις τῆς Φοινίκης. — καταλύω = καταστρέφω. — Ὀδύσεια, ποίημα τοῦ Ὀμήρου πραγματευόμενον τὰς πλάνας τοῦ Ὀδυσσεύς. — Τηλέμαχος, υἱὸς τοῦ Ὀδυσσεύς, βασιλέως τῆς Ἰθάκης. — ὑπερεξεπέπληκτο, ὑπερσυντλ. τοῦ ὑπερεκπλήττομαι = καθ' ὑπερβολὴν ἐκπλήττομαι.

19.

Αἰγαῖος πόντος = Αἰγαῖον πέλαγος. — τὸ παλαιόν, ἐπίρ. = ἐκ παλαιῶν χρόνων. — ὀνομασθῆναι = εἶναι ὀνομασθέν. — τῆς δὲ . . . κτισθείσης = εἶναι δὲ ἡ σημερινή Σάμος ἐκτίσθη. — ὁμωνυμία = ὁμοιότης κατὰ τὸ ὄνομα. — ἐπαιδεύθη, παθ. ἄορ. τίνος ῥήμ.; — κατὰ τοὺς . . . νόμους = συμφώνως μὲ τούτους νόμους. — τῇ . . . ἀνδρεία = διὰ τὴν ἀνδρείαν. — κωλυθήσονται = θὰ ἐμποδισθῶσιν παθ. μέλλ. τοῦ κωλύομαι. — ἄγγελος = ἀγγελιαφόρος. — πεμφθέντες, παθ. ἄορ. τίνος ῥήμ.; — Αἰακός, ὁ δίκαιος βασιλεὺς τῆς νήσου Αἰγίνης, ὃς μετὰ θάνατον ἐγένετο κριτῆς καὶ κλειδοῦχος τοῦ Ἄιδου. — ὑμέναιος = γαμήλιον ἄσμα. — ἀσθῆναι = εἶναι ἐψάλη· παθ. ἄορ. τοῦ ἔδω. — ἐπιβουλεύω, τί σημαίνει τὸ ῥήμα τοῦτο; — εἰσαχθεῖς, παθ. ἄορ. τοῦ εἰσάγομαι. — περιτειχισθέντες = ἐπειδὴ περιτειχίσθησαν (= ἐπολιορκήθησαν). — ἡ = παρά. — τε = καί. — ἔτι = ἀκόμη. — τῇ καλῇ στολῇ = διὰ τὴν ὠραίαν ἐνδυμασίαν. — ἦσθη = ἠδουχαρίστηθη· παθ. ἄορ. τοῦ ἦδομαι. — καταψηφίζομαι τίνος θάνατον = καταδικάζω τινὰ εἰς θάνατον.

20.

χαλκοῦς = χάλκινος· χαλκοῦς ὕπνος = βαρύτερος ὕπνος. — πορφυροῦς = κόκκινος. — χιτῶν = ὑποκάμισον. — Ἰβηρία, ἡ ἀνατολική χώρα τῆς Ἰσπανίας. — πλοῦς = θαλάσσιον ταξίδι. — ἡμερήσιος = ὁ διαρκῶν μίαν ἡμέραν. — Ἄθως, ὄρος ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς χερσονήσου τῆς Χαλκιδικῆς (νῦν Ἄγιον ὄρος). — διορύττω = σκάπτω ἀνάμεσα. — ἀργυρᾶ, πῶς ἔχει ἡ ὀνομαστ. τοῦ ἐνικοῦ; — κόρυς = περικεφαλαία. — οἱ μὲν . . . οἱ δὲ = ἄλλοι μὲν . . . ἄλλοι δέ. — ἕλως = εὐσπλαγχνος· ἡ ὀνομαστ. πληθ. ἕλωρ. — πρὸς = διὰ. — λαγῶς = λαγός. — κύνας, πῶς ἔχει ἡ ὀνομαστ. τοῦ ἐνικοῦ; — ὄσμη = ὄσφρησις. — αὐτόν, τίνα; — καταλαμβάναω = πιάνω. — ἅμα τῇ ἔφ = μὲ τὰ χαράγματα. — ἀνήχθησαν = ἐξήλθον εἰς τὸ πέλαγος. — τὸ καινοῦν = τὸ κίνιστρον. — βωμός, τί σημ. ἡ λέξις αὕτη; — ὄστουν = κόκκαλον. — εὔνους = εὐμένης. — ἔστωσαν, τίνος ῥήματος εἶναι;

21.

ἀναγιγνώσκετε, προστακτ. τοῦ ἀναγιγνώσκω = διαβάζω. — ἔπη = ποιήματα. — ἡ τριῆρης, δηλ. ναῦς = πλοῖον μὲ τρεῖς σειρὰς

κωπηλατῶν. — σπανιότης = ἔλλειψις. — ὄρη, πῶς ἔχει ἢ ὀνομαστ. τοῦ ἐνικοῦ; — θεραπεύω = καλλιεργῶ. — τὰ Τρωικά = ὁ Τρωικὸς πόλεμος. — ἰκέτης = ὁ καταφεύγων πρὸς τινα καὶ ζητῶν προστασίαν. — Κροῖσος, βασιλεὺς τῆς Λυδίας. — ἦσθη, τίνος ῥήμ. εἶναι; — ἐλπίζων . . . μήποτε βασιλεύσειν = ἐλπίζων ὅτι οὐδέποτε θὰ γίνῃ βασιλεὺς. — ἡμίονος = τὸ μουλάρι. — πεντήρης, δηλ. ναῦς = πλοῖον μὲ πέντε σειρὰς κωπηλατῶν. — συντάξας, μετχ. χρονκ. πῶς ἀναλύεται; — ἄφωτος = βωβός. — ἄξω, μέλ. τοῦ ἄγω = ὀδηγῶ. — ἔπομαι = ἀκολουθῶ. — ῥαδίαν, τί σημ. τὸ ὄνομα τοῦτο; — ἔπου, προστακτ. ἐνεστ. τοῦ ἔπομαι. — συμβουλευσαντος = συμβουλήν = κατὰ συμβουλήν. — ἦθος = χαρακτήρ. — χρησθ^ς = χρηστά. — ὀμιλία = συναναστροφή. — κάλλει = κατὰ τὴν ὠραιότητα: πῶς ἔχει ἢ ὀνομαστ. τοῦ ἐνικοῦ; — ἐκπρεπής = ἔξοχος. — τὰ κρέα, πῶς ἔχει ἢ ὀνομαστ. τοῦ ἐνικοῦ; — ὡς = καθώς. — παραπλήσιος = ὅμοιος. — τοῖς ἐλαφείοις, δηλ. κρέασιν = πρὸς τὰ κρέατα τῶν ἐλάφων. — Ὑλας, εὐειδέστατος νεανίας, ἐταῖρος τοῦ Ἡρακλέους. — Δημοσθένης, ῥήτωρ Ἀθηναῖος. — τοὺς Ὀλυνθίους, ὑποκμ. τοῦ μάχεσθαι = ὅτι οἱ Ὀλυνθιοὶ μάχονται πρὸς τὸν Φίλιππον. Ὀλυνθιοὶ δὲ οἱ κάτοικοι τῆς Ὀλύνθου, πόλεως ἐπὶ τῆς Χαλκιδικῆς. — ἀνδραποδισμός = ὑποδούλωσις.

22.

ὀργίζομαι τινι = ὀργίζομαι κατὰ τινος. — ὅτι = διότι. — αὐτοῖς, τῖσι; — Μαντινεῖς, οἱ κάτοικοι τῆς Μαντινείας, πόλεως τῆς Ἀρκαδίας. — τὰ ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ = τὰ ὅποια ἔφερον εἰς τὸν Πειραιᾶ. — Λεσβία, ἢ ἐκ Δέσθου, νήσου ἐν τῇ Αἰγαίῳ πελάγει. — μέλος = ἄσμα, μελωδία. — λάρναξ = κιβώτιον. — ἔρριψε, τίνος ῥήμ. εἶναι; — τῶν γραῶν, γενκ. πληθ. τοῦ γραῦς = γραῖα. — αἱ πολλαὶ τρίχες = τὰ ἄσπρα μαλλιά. — ἐὰν δὲ . . . μὴ ἦ = ἐὰν δὲ δὲν ὑπάρχη. — φάλαγξ, σῶμα στρατιωτῶν συμπεπυκνωμένων. — ἐπὶ = ἐναντίον. — Βρεττανοί, οἱ κάτοικοι τῆς Βρετανίας (νῦν Ἀγγλίας). — ἄρμα = ἄμαξα πολεμική. — οἷα = ὅποια. — εὐτελής = ἀπλοῦς. — θεράπων = ὑπηρέτης. — διαλέγομαι τινι = συνομιλῶ μὲ τινα. — ἐρμηνεύς = διερμηνεύς. — ζημία = τιμωρία. — ὅτι = διότι. — νάρθηξ, φυτὸν ὑψηλὸν ὅμοιον καλάμῳ. — πευθῶ = καταπειστικὴ δύναμις. — προσάγομαι = προσελκύω, δελεάζω. — χρήματα ἐνήν = χρήματα ἐνουπῆρχον. — ἦχῶ = ἀντή-

χησις. — τοῖς ὄρεσι, πῶς ἔχει ἢ δοτκ. τοῦ ἐνικοῦ; — τοὺς Μεγαρέας, ὑποκμ. τοῦ ἀπαρμ. ψηφίσασθαι = ὅτι οἱ Μεγαρεῖς ἐψήφισαν. — πολιτεία = τὰ δικαίωματα ἐλευθέρου πολίτου. — κολάζομαι = τιμωροῦμαι. — ὅτι = διότι. — καθεύδω = κοιμῶμαι. — κατακόπτω = φονεύω.

23.

κατεσκεύασε = κατέστησεν. — μηχανάς, δηλ. πολιορκητικὰς. — κατασκάπτειν, ἀπαρμφ. τελικόν. — βαρεία = ὑπὸ βαρείας. — ἐπέπληκτο = εἶχε προσβληθῆ· τίνος ῥήμ. εἶναι; — Ἀμαζόνες, θυγατέρες τοῦ Ἄρεως καὶ τῆς Ἄρμονίας, μάχιμον ἔθνος γυναικῶν. — πελέκεις, πῶς ἔχει ἢ ὄνομστ. τοῦ ἐνικοῦ; — πέλιτη = μικρὰ ἀσπίς. — Λίγυς, ὁ ἐκ τῆς Λιγυρίας, κειμένης μεταξὺ Πυρηναίων καὶ Ῥοδανῶν. — νέμομαι = κατοικῶ. — ἀκαρπος = ὁ μὴ παράγων καρπόν. — Ὀρόντας, στρατηγός τις τῶν Περσῶν. — ὅτι ἦξι = ὅτι θὰ ἔλθῃ. — πρόσθεν = πρότερον. — ὑπομνήματα = ὑπενθυμίσεις. — ἡμίσεια, πῶς ἔχει τὸ ἀρσενικόν του; — ἐξέπεμψαν, τίνος ῥήμ. εἶναι; — ἡπειρος = ξηρά. — Πύρρος, βασιλεὺς τῆς Ἠπείρου. — παιδεία = ἀνατροφή. — ἐμπειρία, τί σημ. ἢ λέξις αὕτη; — προφέρω τινός τινι = ὑπερτερῶ τινος εἰς τι. — βέβαιος = σταθερός, ἀσφαλής. — κτῆσις = ἀπόκτησις. — ἰσχύς = δύναμις. — πραότης = μαλακότης. — ἵνα μὴ . . . φαίνη = ἵνα μὴ φαίνηται. — αἰδῶς = σεβασμός.

24.

Διός, πῶς ἔχει ἢ ὄνομστ. τοῦ ἐνικοῦ; — εἰσὶν = κατάγονται. — Ζεὺς, ὁ ὑπέρτατος τῶν θεῶν. — θητεύω = ὑπηρετῶ. — ἔνιοι = τινές. — πείθομαι τινι = ὑπακούω εἰς τινα. — ὡς δεσποίναις = ὡς εἰς οἰκοδεσποίνας. — ψέλιον = βραχιόλι. — περὶ ταῖν χερῶν = περὶ τὰς χεῖρας. — ὅτα, πῶς ἔχει ἢ ὄνομστ. τοῦ ἐνικοῦ; — παραπλήσιος = ὅμοιος. — Κυνέγειρος, Ἀθηναῖος ἀδελφός τοῦ ποιητοῦ Αἰσχύλου πεσὼν ἀνδρείως κατὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην. — ἐπέχω = κρατῶ. — εἶτα = ἔπειτα. — τοῖς ὀδοῦσι, δοτκ. ὄργαν. — ἐπέχων, δηλ. τὴν ναῦν. — ἔτι οὔσης = ὅτε ἀκόμη ἦτο. — Ἄγιδος πεμφθέντος = ἐπεὶ (= ὅτε) Ἄγις ἐπέμφθη. — θύειν = ἵνα θυσιάσῃ. — ἐκόλυσαν μὴ . . . , ἢ ἄρνησις πλεονάζει. — νίκην πολέμου = νίκην ἐν τῷ πολέμῳ. — ἠσθέντες, τίνος ῥήμ. εἶναι; — ὅτι = διότι. — ἄπτομαι

τινος = ἐγγίζω τι. — ἐσθής = ἔνδυμα. — Λίβυς, ὁ κάτοικος τῆς Λιβύης. — Ἡρακλεώτης, κάτοικος τῆς Ἡρακλείας. — οἷς = πρόβατον.

25.

α'

ἔστι = ὑπάρχει. — ἀρετῆς, β' ὅρος τῆς συγκρίσεως = ἀπὸ τὴν ἀρετὴν. — τιμιώτερον = περισσότερον τίμιον (= πολύτιμον). — εὐδοκιμώτατος = ὁ παρὰ πολὺ ἐπιφανής. — ἦ = παρά. — σόφρονος ἀπιστίας, β' ὅρος τῆς συγκρίσ' πῶς ἔρμην.; — πρεσβύτερος = μεγαλύτερος. — νεώτερος = μικρότερος. — μὴ . . . ἀμνήμονες ὧσι = μήπως λησμονήσωσιν. — βιοτεύω = ζῶ. — ἐν ἀφθονωτάτοις = ἐν μεγίστῃ ἀφθονίᾳ. — τῆς οἴκαδε ὁδοῦ = νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν πατρίδα. — μητρὸς καὶ πατρὸς, β' ὅρος τῆς συγκρίσεως. — δυσχερῆς = δύσκολος.

β'

πεντάπηχυς = πέντε πήχεων μακρός. — μελάντεροι, συγκριτικὸν τοῦ μέλας. — χείριστα, ποῖον τὸ θετικόν του; — πλὴν = ἐκτός. — μέγισται, ποῖον τὸ θετικόν του; — Κρατῖνος, εἰς τῶν ἐξοχωτέρων ποιητῶν τῆς ἀττικῆς κωμωδίας. — προσαγορεύω = ὀνομάζω. — ἐνταῦθα = ἐκεῖ. — πλείσται, δηλ. εἰσίν. — δὴ = λοιπόν. — πλείστοι, ποῖον ῥῆμα ἐννοεῖται; — εἶναι, τὸ ἀπαρέμφ. ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ λέγει. — κολάζειν = νὰ τιμωρῇ τις. — ἀμείνων = καλύτερος ποῖον τὸ θετικόν του; — ἦδετο = ἐν τοῖς ἄσμασιν ἀνεφέρετο. — εἶδος = κατὰ τὴν μορφήν. — κάλλιστος = παρὰ πολὺ ὠραῖος. — ψυχὴν, αἰτ. τοῦ κατὰ τι. — κρείττων = ἰσχυρότερος ποῖον τὸ θετικόν του; — ἦτιων = ἀσθενέστερος ποῖον τὸ θετικόν του;

γ'

αἴσχιστος, ὑπερθ. τοῦ αἰσχρός. — Γάζα, πόλις τῆς Παλαιστίνης. — πόρρω = εἰς τὰ ἐμπρός. — ἄγειν = νὰ πορεύηται. — ἔχθιστος = παρὰ πολὺ μισητός; ὑπερθ. τοῦ ἐχθρός. — ἦδιον, ποῖον τὸ θετικόν του; — τῆς μητρὸς, β' ὅρος τῆς συγκρίσεως. — ἀκούσαντες . . . πεμφθῆναι = ἀκούσαντες (ὡς φήμην) ὅτι ἐπέμφθησαν. — πλῆθος, αἰτ. τοῦ κατὰ τι. — ἐλάττωτες = ὀλιγώτεροι. — ὡς = καθῶς. — ἦ = παρά. — μείζων = μεγαλυτέρα ποῖον τὸ θετικόν του; — τῶν πρὸ

αὐτῆς, δηλ. στρατειῶν. — εἰ=ἐάν. — οὕτω = τόσον. — ὁ αὐτός = ὁ ἴδιος. — βραχυλόγος = ὁ ὀμιλῶν ὀλίγα.

26.

τὰ τῆς πόλεως = αἱ ὑποθέσεις τῆς πολιτείας. — ἠδέως, ἐπίρ. τίνος ἐπιθέτου; — ἀκούσομαι = θὰ ἀκούσω. — κέκρυφε, παρακείμε. τοῦ κρύπτω· τὸ δὲ κρύπτω τινά τι = κρύπτω ἀπὸ τινά τι. — οὔτοι, τίνες; — χαλεπῶς φέρω = ὀργίζομαι. — ἐκκαλύπτω = ξεσκεπάζω. — σπουδῆν ἔχω = καταγίνομαι. — νῦν = τώρα. — φόβῳ = ἐκ φόβου. — εὐθέως = ἀμέσως. — ἐπιπαθήσεται = θὰ προσταχθῆ. — σεσώσεσθε = θὰ ἔχετε σωθῆ· τίνος χρόνου εἶναι; — ἀνδρός ἐστι, δηλ. ἴδιον. — ἄριστα, ὑπερθετ. ἐπίρ. τοῦ εὔ. — ῥᾶστα, ποῖον τὸ θετικόν του; — ἥμιστα, ὑπερθετ. ἐπίρ. τοῦ ὀλίγον.

27.

α'

κακῶς πράττω = δυστυχῶ, ἐν ᾧ εὔ πράττω = εὐτυχῶ. — πέδη = δεσμός. — ἐπεὶ = ἐπειδὴ. — ἔψομαι, μέλ. τοῦ ἔπομαι = ἀκολουθῶ. — ἄρχε σεαυτοῦ = νὰ ἐξουσιάζῃς τὸν ἑαυτόν σου. — μὴ ἦττον = ὄχι ὀλιγώτερον. — οὐκ ἂν εὔην = δὲν θὰ ἦμην. — εἰ . . . μηκέτι ἔχοιμι = ἐὰν δὲν ἦθελον ἔχει πλέον. — ἐπεὶ = ὅτε. — ὦν τε . . . ἦρχε = καὶ ἐκείνων τῶν χωρῶν, τὰς ὁποίας ἐξουσιάζεν. — πρόσθεν = πρότερον. — καὶ ὦν Κύρος, δηλ. ἦρχεν. — ὑμῖν αὐτοῖς = δι' ὑμᾶς αὐτούς. — τάδε = τὰ ἐξῆς. — παύσασθε . . . ἐρίζοντες = παύσατε νὰ φιλονικῆτε. — ἀπέχομαι τίνος = ἀπομακρύνομαι ἀπὸ τι. — ἄλλοτριος = ξένος. — χορῆ = πρέπει. — ἑαυτόν, πῶς ἔχει ἢ αἰτ. τοῦ πληθυντ.; — αἰσχύνομαι = ἐντρέπομαι. — μᾶλλον = περισσότερον ποῖον τὸ θετικόν του; — οἱ νῦν, δηλ. Ἕλληνας. — ἐπὶ τοῖς σφετέροις αὐτῶν = διὰ τὰ ἰδικά των. — ἔστε, προσταχτ. ἐνεστ. τοῦ εἰμί. — διαπραττομαι = κατορθώνω. — τοὺς πολλούς, ὑποκμ. τοῦ ἀπαρμφ. γίνεσθαι. — ἀναγεγράφθω = ἄς ἔχη ἀναγραφῆ.

β'

μάλιστα = πρὸ πάντων ποῖον τὸ θετικόν του; — οἱ = οἱ ὅποιοι. — ὄντες = ὅτι εἶναι. — νομίζων, μετχ. αἰτιολογ.· πῶς ἀναλύεται; — τοῦ κακῶς φέρεσθαι τὰ αὐτοῦ = τοῦ ὅτι τὰ πράγματα τοῦ εὐρί-

σκοντο ἐν κακῇ καταστάσει = τῆσκακῆς τῶν πραγμάτων του καταστάσεως. — αὐτοῦ, τίνος; — Μόσουνοι, φυλὴ Ἀσιατικὴ κατοικοῦσα περὶ τὸν Εὐξείνιον πόντον. — βεβουλεῦσθαι = ἔχει σκεφθῆ· τίνος ῥήμ. εἶναι; — λιμὸς = πείνα, ἐν ᾧ λοιμὸς = ἀσθένεια. — ἀποκτείνω = φονεύω. — τρόπος = χαρακτήρ. — ὁπότεν = δασάκις. — ἦ, τίνος ῥήμ. εἶναι; — προσήκει = ἀρμόζει.

28.

ἡ ἵππος = τὸ ἵππικόν. — ἐπὶ τετάρων = εἰς βάθος τεσσάρων ἀνδρῶν. — διατρίβω = δαπανῶ. — στάδιον, μέτρον μήκους = 185 μέτρων. — ψηφίζομαι = ἀποφασίζω. — καταλέγομαι = καταγράφω. — δις = δύο φορές. — ἐρέτης = κωπηλάτης. — πέμψον, ποίας ἐγκλίσ. εἶναι; — περίμετρος = περιφέρεια. — ὡς = περίπου. — διακομίζω = διαπεραιῶ. — Συράκουσαι, πόλις τῆς Σικελίας. — συμφυῆς = ἐκ φύσεως συνηγμένος. — τετάρων μηνῶν = ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν. — ἄγοντες τὸ . . . ἔτος = οἱ ἔχοντες ἡλικίαν 18 ἐτῶν.

29.

οἱ . . . τεθραμμένοι = οἱ ἔχοντες ἀνατραφῆ παρακμ. τοῦ τρέφομαι. — ἔθος = συνήθεια. — ἀλλήλοις = πρὸς ἀλλήλους. — κρύφα = κρυφίως. — κεκλοφάτας, παρκμ. τοῦ κλέπτω. — κολάζω = τιμωρῶ. — κατεστραμμένοι = ἀφ' οὗ εἶχον καθυποτάξει· τίνος ῥήμ. εἶναι; — ἀνατρέπω = καταστρέφω. — τεθράφθαι, δηλ. τινὰ = νὰ ἔχη ἀνατραφῆ τις. — καρτερία = ὑπομονή. — ὕβρις = διαφθορά, ἀκολασία. — Νικίας, στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων. — πελόμφασι, τίνος ῥήμ.; — ἐπὶ = διά. — πέπεμπται = ἔχει σταλή. — τὰς μὲν . . . ἀπὸ τῶν δὲ = ἄλλας μὲν . . . ἀπὸ ἄλλας δέ. — πείσων . . . ἄξων, μετχ. τελικ. = ἵνα πείσῃ . . . ἵνα φέρῃ. — Ἴστρος, ὁ ποταμὸς Δούναβις. — τετραμμένος = ἐστραμμένος· παρακμ. τοῦ τρέπομαι. — δυσπραξία = δυστυχία. — ἔσται = θὰ εἶναι. — τί = κατὰ τι. — τῶν ἄλλων, ὅ' ὄρος τῆς συγκρίσεως. — ἄμεινον, ποῖον τὸ θετικόν του;

30.

α'

Ἰππόλυτος, υἱὸς τοῦ Θησέως. — τραφισόμενον = ἵνα ἀνατραφῆ· παθητ. μέλ. ὅ' τοῦ τρέφομαι. — ἱερόσυλος = ὁ κλέπτων τὰ ἱερά. —

ταφήναι, παθητικὸς ἀόρ. β' τοῦ θάπτομαι. — ἄγγελος = ἀγγε-
 λία. — ὅτι . . . κατασκαφεῖεν = ὅτι κατεσκάφησαν τίνος ῥήμ. εἶναι;
 — ἔχομένην ἤδη τὴν πόλιν = ὅτι κατείχετο πλέον ἢ πόλις. — οἱ
 ἀμφὶ Ἀλέξανδρον = ὁ Ἀλέξανδρος καὶ οἱ περὶ αὐτόν. — Δαίδαλος,
 περίφημος ἀγαλαματοποιός. — Μίνως, βασιλεὺς καὶ νομοθέτης τῆς
 Κρήτης. — Λαβύρινθος, μέγα οἰκοδόμημα μὲ πολλὰς περιπλανή-
 σεις ἐν Κνωσῶ τῆς Κρήτης. — πεφευγὸς = ἔχων ἐξορισθῆ. — τῇ
 ἐφοδῶ = διὰ τὴν ἐφοδον. — τοῦ πατρός . . . ὄντος = ἐπειδὴ ὁ πα-
 τὴρ αὐτοῦ ἦτο πτωχός. — ἐπεὶ = ἐπειδὴ. — ἡ θεὸς = ἡ θεά. — ἀπολε-
 λοιπέναι = ὅτι εἶχεν ἀφήσει. — ἐξέλιπον, ἀόρ. β' τίνος ῥήμ.; — ἂν εἴη
 = θὰ ἦτο. — συρραφήναι, παθ. ἀόρ. β' τοῦ συρράπτομαι. — βίβλος
 = βιβλίον. — κατέστροφε = ἔχει τελειώσει.

β'

αὐτῶ, τίνι; — δι' αἰῶνος = διαρκῶς. — οὐδένα . . . Ἕλλησιν =
 οὐδένα χρόνον ἔχουσιν ἀφήσει νὰ ἐπιβουλεύωσι τοὺς Ἕλληνας =
 πάντοτε ἐπεβούλευον τοὺς Ἕλληνας. — με = ἀπὸ ἐμέ. — διαπέφευ-
 γεν, παρακεῖμ. τοῦ διαφεύγω = ξεφεύγω. — πληγείς, παθ. ἀόρ. τοῦ
 πλήττομαι = κτυπῶμαι. — ἀποφεύγω = σφίζομαι διὰ τῆς φυγῆς. —
 εἰ καταλίπομεν καὶ παρασκευασαίμεθα = ἐὰν ἠθέλωμεν ἀφήσει
 καὶ ἠθέλωμεν παρασκευασθῆ. — τὰ ἱερὰ = αἱ θυσίαι. — καλὸς = αἴσιος,
 εὐτυχίας σημαντικός. — ἀνέκραγον, ἀόρ. β' τοῦ ἀνακράζω = φωνάζω.
 — ὡς . . . οὐκ εἴη = ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη. — προάγω = προχωρῶ.
 — ὡς τάχιστα = ὅσῳ τὸ δυνατόν τάχιστα. — οὐσία = περιουσία. —
 τάλαντον = 6.000 Ἀττικ. δρ.

31.

ταῖς γνώμαις, δοτικ. ὄργαν. — ἐνδύω τινά τι = ἐνδύω τινὰ μέ τι.
 — στρεπτός = περιδέραιον. — ψέλιον, τί σημ. ἢ λέξις αὐτῆ; — χρῶ-
 μαί τινι = μεταχειρίζομαι τι. — βόσκημα = ζῶον. — γάλακτι . . . κρέασι,
 πῶς ἔχει ἢ ὀνομαστ. τοῦ ἐνικοῦ; — μάλιστα = πρὸ πάντων ποῖον τὸ
 θετικόν του; — πειρῶ, προστακτ. τοῦ πειρῶμαι = προσπαθῶ. — ἐρῶ
 τίνος = ἀγαπῶ τι, ἀρέσκομαι εἰς τι. — αὐτόμολος, τί σημ. ἢ λέξις
 αὐτῆ; — καταγελῶ = διὰ τοῦ γέλωτος χλευάζω τινά. — ἐχρῶντο, δηλ.
 νομίμασι χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. — κτῶ, προστακτ. τοῦ κτῶμαι =
 ἀποκτῶ. — ἠττῶμαι = νικῶμαι. — πειρῶ, τίνος ῥήμ. εἶναι;

α'

φιλῶ=ἀγαπῶ.—δεῖ=πρέπει.—ἐννοοῦ, προστακτ. τοῦ ἐννοοῦ-
μαι=ἔχω κατὰ νοῦν, σκέπτομαι.—φθονῶ τινι=φθονῶ τινα.—μῆ-
=μῆπως.—δοκῶ=φαίνομαι.—κοσμῶ=στολιζῶ.—ἀνάθημα=
ἀφιέρωμα.—νομάδες=οἱ περιπλανώμενοι μετὰ τῶν ἀγγελῶν των.—
ἀριθμῶ=λογαριάζω.—μετανοῶ=σκέπτομαι κατόπιν.—παιδοτρι-
βης=ὁ διδάσκαλος τῶν παιδῶν εἰς τὴν πάλην.—παιδοτρίβου ἐστί,
δηλ. ἴδιον.—τὰ σώματα, αἰτ. τοῦ κατὰ τι.—πονῶ=κοπιάζω.—
συμπράττω τινι=βοηθῶ τινα.—μοχθῶ=κοπιάζω.—ἔῶ=ἀφήνω.
—λαλῶ=φλυαρῶ.—τιμωροῦ, προστ. τοῦ τιμωροῦμαι=τιμωρῶ.—
ὑπὲρ=ὑπεράνω.—οἰκῶ=κατοικῶ.—αἰροῦμαι=προτιμῶ.—ἰσχύω
=εἶμαι ἰσχυρός.—ὥστε . . . ἀκούειν=ὥστε νὰ ἀκούωσιν.—ἐμποιοῦ
τινι=ἐμβάλλω εἰς τινα τὴν πεποιθήσιν.—ὥς=ὅτι.—δέοι, τοῦ
ἀπροσώπ. δεῖ=πρέπει.—αὐτῶ, τίνι;

β'

πλουτῶ=εἶμαι πλούσιος.—κρατίστην, ποῖον τὸ θετικόν του;—
δημοκρατία=εἶδος πολιτεύματος, καθ' ὃ τὴν δύναμιν ἔχει ὁ δῆμος.
—ἡ κόμη=τὰ μαλλιά.—εὐπρεπής=ὠραῖος.—ἔμοιγε=εἰς ἐμὲ
τοῦλάχιστον.—ἐάν . . . ἦ=ἐάν κατάγῃται.—δυσγενής=ὁ ἐξ ἀσή-
μων γονέων καταγόμενος· τὸ ἀντίθ. εὐγενής.—δοκῶ, τί σημ. τὸ
ῥῆμα τοῦτο;—τοὺς . . . τεθραμμένους, ὑπκμ. τοῦ σφραγονεῖν, ὅπερ
ὑπκμ. τοῦ δεῖ=ἐκείνοι, οἱ ὅποιοι ἔχουσιν ἀνατραφῆ καλῶς, πρέπει
νὰ εἶναι σφραγονες.—τὸ κακὸν=ἡ δυστυχία.—ἄν . . . ἦν=θὰ ἦτο.
—εἰ . . . αὐτῶ συνῆν=ἐάν μετ' αὐτοῦ ἦτο.—ἄμφω=καὶ τὰ δύο.—
ὁ Διαγόρου, ποῖα λέξις ἐννοεῖται;—εἰσέπλει, παρατ. τοῦ εἰσπλέω.
—ἠγοῦμαι=νομίζω.—προσῆκει=ἀρμόζει.—ἐκ παντὸς τρόπου=
κατὰ πάντα τρόπον.—ἀμελῶ=παραμελῶ, δὲν φροντίζω.—ἀνα-
χωρῶ=χωρῶ ὀπίσω, ὑποχωρῶ.—θεῶμαι=παρατηρῶ.—θαυμάζω
=ἀπορῶ.—ὅποι . . . τρέφονται=εἰς ποῖον μέρος θὰ τραπῶσιν.—
ποτέ=ἀρά γε.—ἐκείνοι, τίνες;—ἐπιτιμῶ τινι=ἐπιπλήττω τι.—
Ἡράκλειτος, φιλόσοφος ἐξ Ἐφέσου.—ῥεῖ, τοῦ ῥῆμ. ῥέω.

ζημιῶ=τιμωρῶ.—εὖ ποιῶ=εὐεργετῶ.—οἱ Ὀλύμπια νικῶντες
 =οἱ νικῶντες εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας.—φθονοῦντες, μετχ.
 αἰτιολογ.: πῶς ἀναλύεται;—τῆς δόξης=διὰ τὴν δόξαν.—μηχανῶμαι
 =ἐπινοῶ.—ταπεινοῦν, τίνας ῥήμ. εἶναι;—ὑβρίζω=κακομεταχει-
 ρίζομαι τινα.—ἀξιῶ=ἔχω τὴν ἀξίωσιν, ἀπαιτῶ.—ὁμοῖω=παρο-
 μοιάζω.—πληρῶ ναῦς=ἐξοπλίζω πλοῖα.—τοῦ λοιμοῦ . . ὄντος=
 ὅτε ἢ ἀσθένεια . . ἦτο.—κενῶ=κενώνω = ἀδειάζω.—ἀπορία =
 δι' ἔλλειψιν.—δηλῶ=φανερώνω.—πειρᾶσθε, προστακτ. τοῦ πει-
 ρῶμαι σημαίνοντος τί;—προέχοντες=ὑπερτεροῦντες, ἐξέχοντες.—
 ἀμαυρῶ=κάνω σκοτεινόν, ἀφανίζω.—λήθη=λησμόνημα.—ζηλῶ
 =ζηλεύω, μετὰ ζήλου μιμοῦμαι.—μερίζω=διανέμω.—ἐξαμαυρῶ=
 ἐξασθενίζω.—ἐρημῶ=ἐρημώνω.

Μίνδαρος, ναύαρχος τῶν Λακεδαιμονίων.—ἐπιστολεὺς = ὑπο-
 ναύαρχος.—Κύζικος, πόλις τῆς Ἀσίας ἐν τῇ Προποντίδι.—γράμ-
 ματα=ἐπιστολή.—τελευτῶ, δηλ. τὸν βίον=ἀποθνήσκω.—χρηί=
 πρέπει.—δρῶ=πράττω.—Τένεδος, νῆσος τοῦ Αἰγαίου πελάγους
 κειμένη ἀπέναντι τῆς Τροίας.—κατακτῶμαι=λαμβάνω εἰς τὴν
 κατοχὴν μου.—εἰκότως=εὐλόγως.—αὐτῶ, τίς;—Ἔργινον . .
 προσάγοντα=ὅτι ὁ Ἔργινος . . ἐπλησίαζεν.—ἠττηθεῖς, τίνας ῥήμ.
 εἶναι;—τῇ . . μάχῃ=ἐν τῇ μάχῃ.—τὰ βασίλεια, δηλ. δώματα =
 τὰ ἀνάκτορα.—οὐκ ἐπέιθετο, δηλ. ἡ Λάρισα.—περιστρατοπεδεύο-
 μαι=στρατοπεδεύω ὀλόγυρα.—φυγαδευθεῖς, τοῦ ῥήμ. φυγαδεύο-
 μαι=ἐξορίζομαι.—ἐφεξῆς=κατὰ σειράν, συνεχῶς.—κρατῶ τίνας
 =γίνομαι κύριός τις, ἐν ᾧ κρατῶ τινα=νικῶ τινα.—Κοριολα-
 νός, Ῥωμαῖος στρατηγός.—καταλλάγηθι, παθ. ἀόρ. 6' τοῦ καταλ-
 λάττομαί τινα = συμφιλιόμαι μέ τινα.—μηκέτι ὀργίζου = νὰ μὴ
 ὀργίζῃσαι πλέον.—ἐτροάφης, τίνας ῥήμ. εἶναι;

ἀλλήλων κατηγορήσοντες = ἵνα κατηγορήσωσιν ἀλλήλους.—
 πῶς . . οἰκοῖντο = πῶς διοικῶνται.—ἐγκώμιον, τί σημ. ἢ λέξις
 αὕτη;—τοῖς . . κρατήσασι=εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐγένοντο κύριοι.

—τὴν πόλιν=εἰς τὴν πόλιν.—τυφλῶσαι, τίνος ῥήμ. εἶναι;—ὄτι=δοῖσι.—καρπῶσει=θὰ ἀπολαύσῃς· μέλλ. τοῦ καρποῦμαι.—τῶν πολεμίων=ἀπὸ τοῦς πολεμίους.—κατορθώσαντας=ἀνορθώσαντας· τίνος ῥήμ. εἶναι;—ἐχειρώσατο, τοῦ χειροῦμαι=καταβάλλω, ὑποτάσσω.—μισθωθῆναι, ἐξαρτ. ἐκ τοῦ ἔλεγον=ἔλεγον ὅτι ἐμισθώθησαν—οὐκ ἐπὶ τούτῳ=ὄχι διὰ τοῦτον τὸν σκοπόν.—ὦν=ὄν καὶ ἦτο.—ἀριστῶ=γευματίζω.—ἰδρῶσαι, τίνος ῥήμ. εἶναι;—ἀσθενήσαντος, μετχ. χρονική· πῶς ἀναλύεται;—κλαίων, ἢ μετχ. ἐξαρτ. ἐκ τοῦ ἐπαύσατο.—φοβούμενος=ὅτι ἐφοβείτο.—μὴ . . . τελευτήσαι=μὴπως ἀποθάνῃ.—ἐν νυκτὶ=ἐν καιρῷ νυκτός.—δέομαί τινος=ἔχω ἀνάγκην τινός.—ὑπηρετήσων, μετχ. τελικ. πῶς ἀναλύεται;

35.

ὡς=ἐπειδὴ.—σφόδρα=παρὰ πολύ.—δήσας, ἀόρ. τοῦ ῥήματος δέω-ῶ=ρίπτω εἰς τὸ δεσμωτήριον.—δράσας, τοῦ ῥήματος δρῶ=πράττω.—αὐτοὺς=εἰς αὐτούς.—δέομαί τινος=παρακαλῶ τινα.—ἀκροάσασθαι=να ἀκροασθῆτε· τίνος ῥήμ. εἶναι;—ἰάσεται, μέλ. τοῦ ἰάομαι-ῶμαι=ἰατρεύω.—ταῖς κυσί, πῶς ἔχει ἢ ὄνομ. τοῦ ἐνικῶς;—θηρᾶσαι, τοῦ ῥήμ. θηράω-ῶ=κυνηγῶ.—Νῦσα, πόλις τῆς Ἰνδίας.—οἰκήτωρ=κάτοικος.—ἡ ἄρκτος=ἡ ἀρκούδα.—ἐπιφερομένην=ἐπερχομένην.—ἔτρεσεν=ἐφοβήθη· τοῦ ῥήμ. τρέω.—αὐτῇ, δηλ. τῇ ἄρκτῳ.—κατεσπίασθη=ἐρρίφθη κάτω· τοῦ ῥήμ. κατασπᾶω-ῶ.—ἐκράτησε, τί σημ. τὸ ῥήμα τοῦτο;—ἀναιρεῖν=ἵνα φονεύσωσιν.—οἶός τέ εἰμι=εἶμαι ἱκανός.—γελάσαντα, μετχ. αἰτιολγ.· πῶς ἀναλύεται;—τὸ σῶμα . . . τὴν ψυχὴν, αἰτιατ. τοῦ κατὰ τι.—αὐ=πάλιν.—ὄρῶ=βλέπω.—ὡς . . . ποιήσαιτο=ὅτι πολὺ ἐφρόντισε.—ξένιον=τὸν προστάτην τῶν ξένων.—ἠδέσθη, ἀόρ. τοῦ αἰδέομαι-οῦμαι=σέβομαι.—ξένος=φίλος ἐκ φιλοξενίας.—ἐφήβους οἱ Πέρσαι ἐκάλουν τοὺς ἀπὸ τοῦ 17-28 ἔτους· τελείους δὲ ἄνδρας τοὺς ἀπὸ 28-53 ἔτους.—ἐπειδὴν . . . διατελέσωσι=ἀφ' οὗ ἐντελῶς τελειώσωσιν.—ἐξέρχονται . . . εἰς ἄνδρας=ἐξερχόμενοι ἐκ τῶν ἐφήβων εἰσέρχονται εἰς τοὺς τελείους ἄνδρας.—πιστότερον, δηλ. ἔστιν.

36.

φιλοτίμως . . . εἶχον=ἠμιλλῶντο.—εἶπετο, παρατ. τοῦ ἔπομαι=ἀκολουθῶ.—Λίγυς, ὁ ἐκ τῆς Λιγουρίας, κειμένης μεταξύ Πυρη-

ναίων καὶ Ῥοδανοῦ.—εἰθισμέναι εἰσίν, παρακμ. τοῦ ἐθίζω=συνηθίζω.—χωρὶς = ἐκτός. — Δημήτηρ, θεὰ τῆς γεωργίας.—ἀφ' οὗ = ἀπὸ τοῦ ἐποίου.—εἶποντο, τίνος ῥήμ. εἶναι;—τῶν προγόνων, γενν. διαιρετικ. — εἰστία, παρατατ. τοῦ ἐσιτιάω-ῶ = προσφέρω γεῦμα ἐσιτώ γάμους = διευθετῶ τραπέζας γάμων.—λίθω, δοτικ. ὄργανα.—ἔλκω = σύρω. — Ἡραῖον, γὰρ τῆς Ἥρας.— τῶν ἐταίρων . . . βουλομένων=ὅτε οἱ ἑταῖροι . . . ἐπεθύμουν.—ἐκκλέψαι=νά ἀπαγάγωσιν. — αὐτόν, τίνα;—ἐφέπομαι = ἀκολουθῶ. — διὰ στόματος ἔχω = ἀναφέρω. — ἐν ᾠδαῖς = ἐν τοῖς ᾠσμασιν. — Καλλιρατίδας, ναύαρχος τῶν Λακεδαιμονίων. — πρὸς ταῖς ναυσὶν = ἐκτός τῶν πλοίων.—προσεπλήρωσεν=προσέτι ἐξώπλισεν.—εἶργασται, παρακμ. τοῦ ἐργάζομαι.—ἀπαντῶ τινι=ἀπαντῶ τινα.—ἡσθέντες, παθ. ἄδρ. τοῦ ἡδομαι.—ὄτι=διότι.—κατείργαστο, ὑπερσ. τοῦ κατεργάζομαι =φέρω εἰς πέρας.

37.

οὐ δεῖν=ὅτι δὲν πρέπει. — ἀφανίζω = καταστρέφω. — σωφρονίζω=φέρω εἰς σωφροσύνην.—ἀφανιοῦμεν, μέλ. τοῦ ἀφανίζω.—οἰκίει, μέλ. τοῦ οἰκίζω. — ὅπως γυμνάσεις = πῶς νά γυμνάσῃς. — ἐθιεῖς, μέλ. τοῦ ἐθίζω σημαίνοντος τί;—σπουδάζω περί τι=ἀσχολοῦμαι προθύμως καὶ ἐπιμελῶς περί τι.—ποριεῖ=θά ἀποκτήσῃς μέλ. τοῦ πορίζομαι.—κομιοῦντας=ἵνα κομίσωσιν μέλ. τίνος ῥήμ.;—ψηφιοῦνται, μέλ. τοῦ ψηφίζομαι=ἀποφασίζω.

B'

ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

1.

λέαινα, θηλ. τοῦ λέων. — σκώπτω=περιπαίζω. — ὅτι=διότι. — ἔφη, παρατατκ. με σημασίαν ἀορίστου τοῦ ῥήμ. φημι=λέγω. — ἐν ἀλλά λέοντα, δηλ. ἔχω.

2.

ιδών, ἀόρ. ῥ' τοῦ ῥήμ. ὁράω-ῶ=βλέπω. — ποιμένας, πῶς ἔχει ἢ ὄνομστ. τοῦ ἐνικου; — ἐσθίοντας=τρώγοντας· τοῦ ῥήμ. ἐσθίω. — ἐν σκηνηῖ=ἐντὸς σκηνης. — ἐγγυς=πλησίον· ποῖα τὰ παραθετικά του; — ὡς=πόσον. — ἂν ἦν=θα ἦτο. — εἰ=ἐάν. — τοῦτο, ποῖον; — ἐποίουν, παρατατκ. τοῦ ποιέω-ῶ=κάμνω.

3.

εἰλικον, παρατατκ. τοῦ εἰλω=σύρω. — τοῦ δ' ἄξιονος τρίζοντος=ἐπειδὴ δὲ ὁ ἄξιον ἐτριζεν· ἄξιον δὲ=τὸ ξύλον τῆς ἀμάξης, ἐφ' οὗ στρέφονται οἱ τροχοί. — ἐπιστραφέντες, παθητικὸς ἀόριστος ῥ' τοῦ ἐπιστρέφομαι=γυρίζω ὀπίσω. — ἔφασαν, τίνος ῥήμ. εἶναι; — οὔτω=ὡς ἐξῆς. — ὦ οὗτος=ὦ φίλε. — ἡμῶν . . . φερόντων=ἐν ᾧ ἡμεῖς βαστάζομεν. — τί=διατί. — κράζω=φωνάζω.

4.

νοσέω-ῶ=ἀσθενῶ. — τῇ μητρὶ κλαιούση, πῶς ἔχει ἢ ὄνομστ. τοῦ ἐνικου; — θρήνει, ποῖας ἐγκλίσι. εἶναι; — ἀπαλλάξαι, ἀπαρμφ. τελικὸν ἐξαρθώμενον ἐκ τοῦ εὐχου=προσεύχου νὰ με ἀπαλλάξωσιν. — ἡ δὲ=αὕτη δέ (τίς;). — ὑπολαβοῦσα, ἀόρ. ῥ' τοῦ ὑπολαμβάνω=λαμβάνω τὸν λόγον, ἀποκρίνομαι. — τῶν θεῶν, γενικὴ διαιρετικὴ. — ἐλεήσει, μέλλον τοῦ ἐλεέω-ῶ=εὐσπλαγχνίζομαι. — βωμὸς=θυσιαστήριον. — ἐσυλήθη, παθητικὸς ἀόριστος ἄ' τοῦ συλάω-ῶ=ληστεύω τι ἱερόν.

5.

τίκτω=γεννώ. — νομίζουσα, μετχ. αἰτιολογ.· πῶς ἀναλύεται; — οὖν = λοιπόν. — τέξεσθαι, (μέλ. μέσος με σημασίαν ἐνεργητικ. τοῦ ῥήμ. τίκτω) αὐτήν=ἔτι αὐτή θά γεννᾷ. — δις=δύο φορές. — πλείω = περισσοτέραν· ποῖον τὸ θετικόν του; — τοῦτο, ποῖον; — πίων, ἐπίθ. δικατάλ.=παχὺς ἐνταῦθα θηλ. — ἔτεκεν, τίνος χρόνου εἶναι;

6.

ὡς=ἔτι.—πάντων . . . τῶν ζώων, γενκ. διαιρηκ.—γὰρ=διότι.— ἄρκτον . . . οὐ βιβρώσκειν=ἔτι ἡ ἄρκτος δὲν τρώγει.—ἀκούσασα, μετχ. χρονική· πῶς ἀναλύεται;—ἐμειδίασε, ἄορ. α' τοῦ μειδιάω-ῶ =χαμογελῶ.—εἶθε . . . ἤσθιες=εἶθε νὰ ἔτρωγες.

7.

ἵπποκόμος=ὁ περιποιούμενος ἵππους. — πάσας ἡμέρας=κάθε ἡμέραν.—εἰ=ἐάν.—καλὸς=ῥαίος.—τὴν τρέφουσάν με=ἡ ὁποία με τρέφει.—μὴ πῶλει=νὰ μὴ πωλῆς τίνος ἐγκλίσεως εἶναι;

8.

δορᾶ=δέρμα.—ἐπενδυθεῖς, παθ. ἄορ. α' τοῦ ἐπενδύομαι=φορῶ ἐπάνω.—φυγὴ ἦν ἀνθρώπων=ἔφευγον οἱ ἄνθρωποι.—φυγὴ ποιμνίων, δηλ. ἦν=ἔφευγον τὰ ποίμνια.—ὡς δὲ . . . περιηρέθη= καθὼς δὲ ἀφηρέθη.—ἀνέμου πνεύσαντος, ἡ μετοχὴ χρονκ. πῶς ἀναλύεται;—ἐπιδραμόντες = τρέξαντες κατ' αὐτοῦ ἄορ. β' τοῦ ἐπιτρέχω. — ξύλοις καὶ ῥοπάλοις, δοτικ. ὄργανκ.—αὐτόν, τίνα; — παίω = κτυπῶ.

9.

ὄς (γενκ. ὑός)=γουροῦνα.—εὐτοκία=εὐκολία εἰς τὸ γεννᾶν. — ἠρίξον, παρατακτ. τοῦ ἐρίξω=φιλονικῶ.—τῆς δὲ . . . εἰπούσης=ἔτι δὲ ἡ κύων εἶπεν.—τῶν τετραπόδων=ἐκ τῶν τετραπόδων.—κύω =γεννώ.—ὑπολαβοῦσα, τίνος ῥήμ. εἶναι καὶ τί σημαίνει;—γίγνωσκε, προστακτ. τοῦ γινώσκω=γνωρίζω.

10.

ἔχουσα = κρατοῦσα. — θεασαμένη, ἄορ. τοῦ θεάομαι-ῶμαι =

παρατηρῶ.—ὑπέλαβεν, ἀόρ. 6' τοῦ ὑπολαμβάνω=νομίζω.—ἐτέραν . . . εἶναι=ἔτι ἄλλη εἶναι.—μείζον=μεγαλύτερον ποῖον τὸ θετικόν του;—διόπερ=διὰ τοῦτο.—καταλιποῦσα, ἀόρ. 6' τοῦ καταλείπω=ἀφήνω.—τὸ ἴδιον=τὸ ἰδικόν της.—ᾠρμησε, τίνος ῥήματ. εἶναι;—ὡς . . . ἀφαιρησομένη=ἵνα ἀφαιρέση.—τὸ ἐκείνης, δηλ. κρέας.—οὔτω=τοιουτοτρόπως.—ἀμφοτέρων=καὶ τῶν δύο.

11.

ἀμνὸς=ἀρνίον.—ὁ δὲ=τὸ δὲ ἀρνίον.—κατέφυγε, τίνος ῥήματος εἶναι;—προσεκαλουμένου . . . τοῦ λύκου καὶ λέγοντος=ἔτε δὲ ὁ λύκος προσεκάλει καὶ ἔλεγεν.—αὐτόν, τίνα;—θύσει, μέλλον τοῦ θύω=θυσιάζω.—ἐὰν καταλάβῃ=ἐὰν πιᾶσῃ.—αἰρετώτερον=προτιμότερον συγκρ. τοῦ αἰρετός.—θυσίαν γενέσθαι=να γείνω θυσία; ἀόρ. 6' τοῦ γίγνομαι.—ἢ=παρά.—διαφθαρήναι=να καταστραφῶ, να φαγῶ παθ. ἀόρ. 6' τοῦ διαφθείρω.

12.

πήρα=σάκκος.—τὴν μὲν . . . τὴν δὲ=τὴν μὲν μίαν . . . τὴν δὲ ἄλλην.—γέμου=εἶμαι γεμάτος.—ἐκάτερος=καθεὶς ἐκ τῶν δύο.—ἀλλότριος=ξένος.—τῶν αὐτοῦ τοῦ φέροντος=τῶν κακῶν αὐτοῦ τοῦ φέροντος.—ὄρω=βλέπω.—πάνυ=πολύ.—θεῶνται, τί σημ. τὸ ῥήμα τοῦτο;

13.

θηρεύω=κυνηγῶ.—τῷ . . . τάχει=διὰ τὴν ταχύτητα; πῶς ἔχει ἢ ὀνομαστ. τοῦ ἐνικοῦ;—τῇ ἰδίᾳ ἰσχύι=διὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν.—μέγα φρονῶ=ὑπερηφανεύομαι.—ἠγοῦμαι=νομίζω.—φεύγειν τὸν λύκον=ἔτι ὁ λύκος ἔφευγεν.—διὰ τὸ φοβεῖσθαι=διότι ἐφοβείτο.—τὸν σόν, τί ἀντωνυμ. εἶναι αὐτῆ;—δεσπότης=κύριος.—ἐπ' ἐμὲ=ἐναντίον ἐμοῦ.—ὀρμώμενον, τίνος ῥήματος εἶναι;

14.

ὑπὸ πλάτανον=ὑποκάτω πλατάνου.—ἀναβλέψαντες εἰς τὴν πλάτανον=ἀφ' οὗ ἔρριψαν βλέμμα ἐπάνω εἰς τὴν πλάτανον.—πρὸς ἀλλήλους=ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον (=μεταξύ των).—ὡς=ἔτι.—ἔτι=ἀκόμη.

15.

ἐκριζώσας, τοῦ ῥήμ. ἐκριζώω-ῶ=ξεριζώνω.—ἡ δὲ=αὕτη δέ.—
ὄντες=ἐν ᾧ εἰσθε.—ἀντέχω=ἐναντιοῦμαι.—εἴκοντες, τοῦ ῥήματος
εἴκω=ὑποχωρῶ.

16.

συνάγων=συναθροίζων.—ἡττηθεῖς, παθητ. ἀόρ. τοῦ ἡτιῶμαι=
νικῶμαι ποῖον τὸ ἐνεργητικόν του;—βοάω-ῶ=φονάζω.—πλήν
=ἐκτός.—τῆς σάλπιγγος, πῶς ἔχει ἡ ὄνομαστ. τοῦ ἐνικοῦ;—οἱ δὲ=
οὗτοι δέ.—πρὸς αὐτόν, τίνα;—μᾶλλον=περισσότερον ποῖον τὸ
θετικόν του;—ὅτι=διότι.—οὐ δυνατὸς ὢν=ἐπειδὴ δὲν δύνασαι.—
παροξύνω=προτρέπω, ἐρεθίζω.

17.

ποιόομαι-οῦμαι=κάννω.—θηρεύω=κυνηγῶ.—πολλῶν θηρίων
ἀγρευθέντων = ἀφ' οὗ πολλά θηρία συνελήφθησαν.—προσέταξε,
ἀόρ. τοῦ προσάττω=διατάττω.—διανεῖμαι=να διαμοιράσῃ τοῦ
ῥήμ. διανέμω.—ὁ δὲ=οὗτος δέ.—εἶτα=ἔπειτα.—μερίζω=διαιρῶ
εἰς μέρη, μοιράζω.—κελεύω=διατάττω.—ποιήσασα, μετχ. χρονκ.
—ἑαυτῇ=διὰ τὸν ἑαυτὸν της.—κατέλιπε, τίνος ῥήμ. εἶναι;—ἔλεξεν,
ἀόρ. α' τοῦ λέγω.—ῶ βελτίστη=ῶ καλλίστη ὑπερθ. τίνος;

18.

ἐδιώκετο = κατεδιώκετο.—κατὰ = εἰς.—Νεῖλος, ποταμὸς τῆς
Αἰγύπτου.—ἀπαντῶ τιμ=ἀπαντῶ τίνα.—θεασάμενος, τίνος ῥήμ.
εἶναι;—ἑαυτόν, τί ἀντωνυμ. εἶναι αὕτη;—δράκων=ὄφις.—δήρο-
πασεν, τίνος ῥήμ. εἶναι;

19.

πληρώω-ῶ=γεμίζω.—ἤλαυνε=ἐφέρετο παρατακ. τοῦ ἐλαύνω.
—διέτριψε=ἔθραυσεν.—ὥστε μὴ δυνατὸν εἶναι=ὥστε νὰ μὴ εἶναι
δυνατόν.—ἀπελαύνω=ἀπέρχομαι.—τιμώτατον=πολυτιμώτατον.—
νομίζοντες, μετχ. αιτιολογ. πῶς ἀναλύεται;—ἐντεῦθεν=διὰ τοῦτο.
—γότης=ἀπατεῶν.

20.

τελευτή = θάνατος.—ὅπως . . . προτρέψειεν = ἵνα προτρέψῃ.—
τελευτάω-ῶ=ἀποθνήσκω.—ἀμπελῶν=ἄμπελος.—ζητεῖτε, προστ.

ἐγκλ.—θησαυρὸν... ἀποκεκρύφθαι=ὅτι θησαυρὸς εἶχε κρυφθῆ· τοῦ ῥήμ. ἀποκρύπτομαι.—νομίζοντες, μετχ. αἰτιολγ.—ἐψεύσθησαν = ἠπατήθησαν· ἐν ᾧ ὁ μέσ. ἀόρ. ἐψευσάμην=εἶπον ψεύματα.—σκαφείς=ἐπειδὴ ἐσκάφη· παθ. ἀόρ. ὅ· τίνος ῥήμ.;—πολλῶ, ἐπιτείνει τὸ συγκρ. πλείονας=πολὺ περισσοτέρους.—ἔφερε=παρήγαγεν.

21.

ἄλεκτρον=πετεινός.—λειμών = λειβάδιον.—ὡς διωξόμενος = ἵνα καταδιώξῃ.—ἦσεν, ἀόρ. α' τοῦ ἔδω = ψάλλω.—τοῦτον . . . φοβεῖσθαι=ὅτι οὗτος φοβεῖται.—νομίζων, μετχ. αἰτιολγ.—τὸν λέοντα . . . τραπῆναι=ὅτι ὁ λέων ἐτρέπη.—ὡς . . . ἐδίωξεν = ὅτε ἐδίωξε.—πόρρω = μακράν· πῶς τὰ παραθετικά του;—ἔνθα = ὅπου.—οὐκέτι . . . ἠκούετο=δὲν ἠκούετο πλέον.—μεταστραφείς= γυρίσας ὀπίσω.

22.

ἀπαντῶ τινι=συναντῶ τινα.—ὅτι=διότι.—τὸν βίον διάγω=ζῶ.—αὐτὸς=μόνος μου.—διάγεις, δηλ. τὸν βίον.—δεσπότης=κύριος.—ζηλῶ=ζηλεύω.—μεταστραφείς, τίνος ῥήμ. εἶναι;—ἀπηλλάγη = ἀπεμακρύνθη· τοῦ ῥήμ. ἀπαλλάττομαι.—φοβούμενος, μετχ. αἰτιολγ.: πῶς ἀναλύεται;—ὄντα, μετχ. αἰτιολ.—ἀγρεύω=συλλαμβάνω.

23.

αὐτῶ, τίνι;—τὸ . . . πρῶτον=τὴν πρώτην φοράν.—θεασαμένη, μετχ. χρονκ.—οὕτως=τόσον.—μικροῦ, δηλ. ἐδέησε = ὀλίγον ἐλείψεν.—τελευτήσαι = νὰ ἀποθάνῃ.—τὸ δεύτερον = τὴν δευτέραν φοράν.—ἀπαντήσασα, μετχ. χρονκ.—τὸ τρίτον=τὴν τρίτην φοράν.—θαρρέω-ῶ=λαμβάνω θάρρος.—λόγους ποιήσασθαι = νὰ συνομιλήσῃ.

24.

ἀποδημέω-ῶ = λείπω ἐκ τῆς πατρίδος μου, ταξιδεύω· τὸ ἀντίθ. ἐπιδημέω-ῶ=εἶμαι ἐν τῇ πατρίδι.—ἀπενόστησεν, ἀόρ. α' τοῦ ῥήμ. ἀπονοστέω-ῶ=ἐπιστρέφω εἰς τὴν πατρίδα.—ᾧτινι . . . ἀπαντήσῃ = ὄντινα συνήντα.—τῶν πολιτῶν, γενκ. διαίρετικ.—κομπάζω = ψευδῶς καυχῶμαι.—ἔδρασα, ἀόρ. α' τοῦ δράω-ῶ=πράττω.—οἷον = ὁποῖον.—ἂν πηδήσειε = ἤθελε πηδήσει.—ἀνάγκη, δηλ. ἐστίν.—ποιήσασθαι=νὰ κάμῃς.—αὐτοῦ=ἐδῶ.

25.

ἦδεν, τί σημ. τὸ ῥῆμα τοῦτο; — ἀκούσας αὐτῆς= ἔτε ἤκουσεν, αὐτήν. — ἤγρευσε= συνέλαβεν. — ἦ δὲ= αὐτῆ δέ. — φονευθῆσθαι = νὰ φονευθῆ. — ἱκετεύω = παρακαλῶ. — λιμὸς = πείνα. — ἂν . . . παύσαιμι=δύναμαι νὰ καταπαύσω. — πρέπει=ἀρμόζει. — μείζονα, ποῖον τὸ θετικόν του; — ἀγρευῆσαι=νὰ συλλάβῃ. — προσαγορευθήσεται = θὰ ὀνομασθῆς. — γενναιότητος=εὐγενέστατος. — ἔαν μηκέτι . . . ἀκούσωσι = ἔαν δὲν ἀκούσωσι πλέον. — ᾧδῆ = ᾠσμα. — παῦσαι, προστ. τοῦ ἀορίστου τοῦ ῥῆμ. παύομαι=παύω. — κινδυνεύσαιμι ἂν = ἤθελον κινδυνεύσει. — προσαγορευθῆναι=νὰ ὀνομασθῶ. — μῶρος = μωρός, ἀνόητος. — εἰ . . . θηρεύσαιμι=ἔαν ἤθελον θηρεύσει. — ὄρνιθας=πτηνὰ. — ἀπολύσαι=νὰ ἀπολύσῃ τις. — μῶρον, δηλ. ἐστίν.

26.

στασιάζω=φιλονικῶ. — λόγοις=διὰ λόγων. — ἐπειράτο=παρατ. τοῦ πειράομαι-ῶμαι=προσπαθῶ. — πείσαι = νὰ πείσῃ. — ὁμονοεῖν = νὰ ἔχωσιν ὁμόνοιαν (ἀγάπην). — ὅπως . . . πείσειεν=ἵνα πείσῃ. — ἔργω τινὶ=διὰ τίνος πράξεως. — κομίζω=φέρω. — δέσμη=δέμα. — τῶν δὲ παιδῶν . . . κομισάντων = ἀφ' οὗ δὲ οἱ παῖδες ἐκόμισαν. — ταύτην, τίνα; — ἀθρόας = συνηνωμένας, ἕλας ὁμοῦ. — θραύω = συντρίβω (= σπάζω, τσακίζω). — κελεύω = διατάσσω. — ἐπεὶ=ἐπειδὴ. — καίπερ σπουδάζοντες=ἂν καὶ ἐφρόντιζον. — τοῦτο ποιῆσαι = νὰ πράξωσι τοῦτο (δηλ. νὰ θραύσωσι). — τῶν δὲ παιδῶν . . . ποιησάντων = ἀφ' οὗ δὲ οἱ παῖδες ἔπραξαν. — ῥαδίως = εὐκόλως. — τῷ ἔργῳ = διὰ τῆς πράξεως. — ἠτιτηθήσεσθε, παθητ. μέλ. τοῦ ἠττώμαι, σημαίνοντος τί; — μακαριῶ, μέλ. τοῦ μακαρίζω = καλοτυχίζω.

27.

πλανάομαι-ῶμαι=περιπλανῶμαι. — ἦκων=ἐλθῶν. — πρὸς=εἰς. — ἀκούω τινὸς=ἀκούω τινά. — βοῶντος, τίνος ῥήματος εἶναι; — αὐτῷ, τίνι; — παῦσαι, προστακτ. τοῦ ἀορ. τοῦ παύομαι=παύω. — ἤξει = θὰ ἔλθῃ; μέλλων τοῦ ἦκω. — ἠγούμενος = ἐπειδὴ ἐνόμιζεν. — τὴν γυναῖκα ἀληθεύειν=ἔτι ἢ γυνὴ ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν. — πρὸς ἐσπέ-

ραν=περί τὴν ἐσπέραν.—δεῦρο=ἐδῶ.—ἀπηλλάγη=ἀπεμακρόνθη·
 τίνος ῥήματος εἶναι;

28.

Δημάδης, ῥήτωρ ἐν Ἀθήναις, σύγχρονος καὶ ἀντίθετος τοῦ Δημο-
 σθένους.—ἐκκλησία=συνέλευσις τοῦ λαοῦ.—λόγον ποιοῦμαι=
 ὁμιλῶ.—ἐκείνων οὐχ ὑπακούοντων=ἐπειδὴ ἐκεῖνοι δὲν ὑπήκουον.
 —τούτων δὲ προτρεψαμένων=ἔτε δὲ οὗτοι προέτρεψαν.—ἡ ἔγγε-
 λυς=τὸ χέλι.—ἠκόντων αὐτῶν=ἔτε αὐτοὶ ἤλθον.—ἦρθη, παθητ.
 ἄορ. τοῦ αἴρω=ὑψῶ.—ὄργισται ὑμῖν=ἔχει ὀργισθῆ καθ' ὑμῶν.
 —εἶσαντες=ἀφήσαντες· τοῦ ῥήματος εἶω-ῶ.—περὶ πλείονος
 ποιοῦμαι=προτιμῶ.

29.

ἔρις = φιλονικία. — κάλλιον = καλύτερον. — εὐπρεπέστατον =
 ὠραιότατον. — ἀνθρώποις = διὰ τοὺς ἀνθρώπους. — κριτῆς... ἐπὶ τού-
 τοις = κριτῆς τούτων. — Μῶμος, θεὸς τῆς κατηγορίας. — ψέγω =
 κατηγορῶ. — τῶν κερῶν = τῶν κεράτων· πῶς ἔχει ἡ ὄνομαστ. τοῦ ἐνι-
 κοῦ; — εἶναι, ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ δεῖν, τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ λέγων = λέγων
 ὅτι ἔπρεπε νὰ εἶναι (τὰ κέρατα). — ὡς βλέποι = ἵνα βλέπη (ὁ ταῦ-
 ρος). — τύπτω = κτυπῶ. — τοῦ ἀνθρώπου εἶπεγε, δηλ. τοῦτο, ὅπερ
 ἐπεξηγεῖται διὰ τῆς ἐπομένης προτάσεως «ὅτι ἐν τῷ στήθει θύρας
 οὐκ ἔχει». — βουλευομαι = σκέπτομαι. — τῆς δὲ οἰκίας, δηλ. εἶπεγε
 τοῦτο. — οὐκ ἐποίησεν, δηλ. ἡ Ἀθηναῖα. — ἵνα . . . οἰοί τε εἶεν = ἵνα
 δύνανται. — δεσπότης = οἰκοδεσπότης. — ἐκδημῖν = νὰ ἀποδημῶσιν.
 — αὐτῇ τῇ οἰκίᾳ = με αὐτὴν τὴν οἰκίαν. — φεύγειν = νὰ φεύγωσιν.

30.

ἄρπασας, μετχ. χρονκ. — ἐκάθισεν, ἄορ. α' τοῦ καθίζω = κάθη-
 μαι. — εὐμεγέθης = μεγαλόσωμος. — καλῶς = ὠραῖος. — ὡς πρέπει
 αὐτῷ = ὅτι ἀρμόζει εἰς αὐτόν. — μάλιστα = πρὸ πάντων. — ὀρνί-
 θων = πτηνῶν. — βασιλεύειν = νὰ εἶναι βασιλεὺς. — πάντως = ἐξά-
 παντος. — ἂν γένοιτο = ἤθελε γίνεαι. — ὁ δὲ = οὗτος δέ. — βουλόμε-
 νος, μετχ. αἰτιολγκ. — δηλώω-ῶ = φανερώνω. — βάλλω = ῥίπτω. —
 πάνυ ἔκραζε = δυνατὰ ἔκραζε (= ἐφώναζε κρα, κρα). — προσδρα-
 μοῦσα = ἄφ' οὗ προσέτρεξε· ἄορ. β' τοῦ προστρέχω. — κτῆσαι =
 νὰ ἀποκτήσης· ἄορ. τῆς προστακτ. τοῦ κτάομαι-ῶμαι.

31.

ἀκολουθῶ τινι=ἀκολουθῶ τινα. — ἀγέλη = κοπάδι. — οὐδὲν = οὐδὲν ὅλως. — ἀδικέω-ῶ = βλάπτω. — τὸ μὲν προῶτον = κατὰ πρῶτον μὲν. — αὐτὸν ἐφιλιάττετο = ἀπὸ αὐτὸν προεφιλιάττετο. — φοβούμενος, μετχ. αἰτιολογ. — ἐτηρεῖτο, παρατ. τοῦ τηρέομαι-οῦμαι=λαμβάνω πρόνοιαν, προσέχω. — ἐπεί, σύνδ. αἰτιολογικός = ἐπειδὴ. — ἐκείνος, τίς; — αἰεὶ ἐπόμενος = ἐν ᾧ πάντοτε ἠκολούθει· τίνος ῥήματος εἶναι; — ἐπιβουλεύω = ἐνεδρεύω, παραμονεύω, κάμνω καρτέρι. — ὡς . . . πορευσόμενος = ἔνα πορευθῆ. — τὸ ἄστν = ἡ πόλις. — καιρὸς = εὐνοϊκὴ περίστασις, εὐκαιρία. — τὰ πλείω = τὰ περισσότερα (δηλ. πρόβατα). — ὑποστρεψάμενος καὶ θεασάμενος = ἀφ' οὗ ἐπέστρεψε καὶ παρετήρησεν. — τὴν ἀγέλην . . . πεφονευμένην = ἔτι βλον σχεδὸν τὸ κοπάδι εἶχε φονευθῆ. — ἠδίκημαι = ἔχω ἀδικηθῆ. — τί = διατί. — πιστεύω τινι = ἐμπιστεύομαι, ἔχω ἐμπιστοσύνην εἰς τινα.

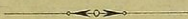
32.

ἀκούειν βουλόμενος = ἐπειδὴ ἐπεθύμει νὰ μάθῃ. — τιμὴ = ὑπόληψις, ἐκτίμησις. — ἦκεν = ἦλθεν· τίνος ῥήμ. εἶναι; — ἀφομοίοομαι-οῦμαι = γίνομαι ὅμοιος. — ἀγαματοποιὸς = κατασκευαστὴς ἀγαμάτων. — θεασάμενος, μετοχὴ χρονικὴ. — Διός, πῶς ἔχει ἡ ὀνομαστικὴ τοῦ ἐνίκου; — πόσου εἶη = πόσον ἀξίζει. — τοῦ δὲ εἰπόντος = ὅτε δὲ οὗτος (τίς;) εἶπεν. — δραχμῆς, δηλ. ἔστι = ἀξίζει μίαν δραχμὴν. — τῆς Ἑρας, δηλ. τὸ ἀγαλμα. — μείονος, συγκριτικὸν τίνος; — ἄτε . . . ὦν . . . καὶ φέρων = ἐπειδὴ ἦτο . . . καὶ ἔφερον. — περὶ πολλοῦ ἂν ποιεῖσθαι, ἔξαρτ. ἐκ τοῦ ἐνόμισεν = ἔτι πολὺ θὰ ἐτιμάτο. — διῶ = διὰ τοῦτο. — τούτους, τίνας; — ἐπιθήκην = ὡς προσθήκην. — δωρήσομαι, μέλ. τοῦ δωρέομαι-οῦμαι = χαρίζω, δωρῶ.

33.

Δημοσθένης, ἔξοχος ῥήτωρ Ἀθηναίος. — θορυβούντων . . . τῶν Ἀθηναίων = ὅτε οἱ Ἀθηναῖοι ἐθορύβουν. — διηγῆσθαι = ἔτι θὰ διηγῆθῃ. — τούτων δὲ σιωπησάντων = ἀφ' οὗ δὲ οὗτοι ἐσιώπησαν. — ὄρα = ἐν καιρῷ. — ἐμισθώσατο, ἄορ. τοῦ μισθοῦμαι = λαμβάνω τι ἐπὶ μισθῷ, ἐν ᾧ μισθῶ-ῶ = δίδω τι ἐπὶ μισθῷ. — ἔξ ἄστεως = ἔξ Ἀθηῶν. — Μέγαρά δε = διὰ νὰ υπάγῃ εἰς τὰ Μέγαρα (πόλις

παρά τὸν ἰσθμὸν τῆς Κορίνθου). — μεσοῦσης τῆς ἡμέρας = ἐπειδὴ ἦτο μεσημβρία. — καὶ . . . ἡλίου = καὶ ἐπειδὴ πολὺ ἔκαιεν ὁ ἥλιος. — ὀνηλάτης = ὁ ἄγων τὸν ὄνον. — ὑποδύεσθαι = νὰ χώνωνται ὑποκάτω. — ὁ μὲν, δηλ. ὁ ὀνηλάτης. — μεμισθωκέναι = ὅτι ἔχει δώσει ἐπὶ μισθῷ. — ἔχειν, ἔξαρτ. ἐκ τοῦ ἔλεγεν. — τῶν δὲ . . . δεομένων = ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἀθηναῖοι παρεκάλουν. — ἄρα = λοιπόν.

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

Α' ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

1.

Προμηθεύς, υἱὸς τοῦ Τιτάνος Ἰαπετοῦ καὶ τῆς Κλυμένης ἢ Ἀσίας. — ἔδωκεν, ἀόρ. τοῦ δίδωμι = δίδω. — αὐτοῖς, τίσι; — νάρθηξ, φυτὸν καλαμοειδές. — ἐπεὶ=ἀφ' οὗ. — ἦσθετο, ἀόρ. β' τοῦ αἰσθάνομαι = ἐννοῶ. — ἐπιτάττω τινὶ (ἀόρ. ἐπέταξα) = διατάττω τινά. — Ἡφαιστός, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας, θεὸς τῆς χαλκευτικῆς καὶ τοῦ πυρός. — αὐτοῦ, τίνος; — δῆσαι=νὰ δέσῃ· τοῦ ῥήμ. δέω-ῶ = δένω. — ἐπιπετόμενος = πετῶν. — κατήσθιε, παρατ. τοῦ κατεσθίω=κατατρῶγῳ· τίνα ἀΐξῃσιν λαμβάνει τὸ ῥήμα τοῦτο; — ἦπαρ (γενκ. ἦπατος)=συκώτι. — διὰ νυκτὸς=καθ' ἑλῆν τὴν νύκτα. — μέχρι=ἕως ὅτου.

2.

ἐγένετο, ἀόρ. β' τοῦ γίγνομαι=γενῶμαι. — οὗτος, δηλ. ὁ Δευκαλίων. — βασιλεύω τινὸς = εἶμαι βασιλεύς τινος. — Φθία, ἡ ἀπὸ τοῦ Μαλιακοῦ κόλπου μέχρι τῆς Πίνδου χώρα. — ἄγεται γυναῖκα = νυμφεύεται. — τὴν Ἐπιμηθέως, δηλ. θυγατέρα ὁ δ' Ἐπιμηθεὺς ἦτο ἀδελφός τοῦ Προμηθέως. — ἐπεὶ, σύνδ. χρονκ.· πῶς ἐρμην.; — διαφθεῖρειν=νὰ καταστρέφῃ. — ἐτεκτίνατο, ἀόρ. τοῦ τεκταίνομαι = κατασκευάζω. — λάρναξ=κιβωτός. — τὰ ἐπιτήδεια=τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα. — ἐνθήμενος = ἀφ' οὗ ἔθεσε διὰ τὸν ἑαυτὸν του ἐν τῇ λάρνακι. — εἰς ταύτην, τίνα; — εἰσέβη, ἀόρ. τοῦ εἰσβαίνω. — ὕδωρ=βροχή· πῶς ἔχει ἡ γενκ. τοῦ ἐνικου; — χέας = χύσας· ἀόρ. α' αἰνιγμοῦ τοῦ χέω. — τὰ πλεῖστα, ποῖον τὸ θετικὸν καὶ συγκριτικὸν του; — κατέκλυσεν, ἀόρ. τοῦ κατακλύζω = πλημμυρῶ. — ὥστε

διαφθαρήναι πάντας ἀνθρώπους = ὥστε νὰ καταστραφῶσιν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. — ἐννέα . . . νύκτας, αἰτ. τοῦ χρόνου = ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας καὶ νύκτας. — Παρνασός, ὄρος Φωκίδος κατὰ τὰ σύνορα τῆς Λοκρίδος. — προσέχω = προσεγγίζω, ἀράζω. — κἀκεῖ = καὶ ἐκεῖ (ποῦ);. — τῶν ὄμβρων παυσαμένων = ἀφ' οὗ αἱ βροχαὶ ἔπαυσαν. — ἐκβάς, ἀόρ. τοῦ ἐκβαίνω = ἐξέρχομαι. — θύω = θυσιάζω. — πρὸς αὐτόν, τίνα; — αἰτεῖσθαι = νὰ ζητήσῃ διὰ τὸν ἑαυτὸν του. — ὁ δὲ = ἐκεῖνος δὲ (τίς;). — αἰροῦμαι = προτιμῶ. — Διὸς εἰπόντος = κατὰ διαταγὴν τοῦ Διός. — αἴρω = σηκώνω. — ὑπὲρ κεφαλῆς = ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς, ἔπισθεν. — οὓς μὲν = ὄσους μὲν. — ἔβαλε, ἀόρ. β' τοῦ βάλλω = ῥίπτω. — οὓς δὲ ἡ Πύρρα, δηλ. ἔβαλεν. — γυναῖκες, δηλ. ἐγένοντο.

3.

ἐκ νύμφης, δηλ. τῆς Ὀρσηίδος. — τῆς Ἐρεχθίδος, δηλ. θυγατρὸς. — ἀφ' ὧν = ἀπὸ ὧν = ἀπὸ τῶν ὁποίων (Ἀχαιοῦ καὶ Ἴωνος). — πέραν = ἀντικρῦ. — Δωριᾶς, αἰτ. πληθ. = Δωριεῖς. — τοὺς ἐκεῖ, δηλ. οἰκοῦντας. — Αἰολέας = Αἰολεῖς. — προσηγόρευσεν, ἀόρ. α' τοῦ προσαγορεύω = ὀνομάζω.

B' ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

1.

τῶν Αἰόλου παίδων, γενκ. διαιρετ. ὁ Αἴολος δὲ ἦτο υἱὸς τοῦ Ἑλλήνος καὶ τῆς νύμφης Ὀρσηίδος. — αὐτοῦ, τίνος; — παῖς = υἱός. — αὐτῆς = πάλιν. — τὴν Ἰνώ, πῶς ἔχει ἡ γενκ. τοῦ ἐνικοῦ; — ἡ δὲ = αὕτη δέ. — τοῖς . . . ἐπιβουλεύουσα = κακὰ σκεπτομένη κατὰ τῶν παίδων τῆς Νεφέλης. — σφαγῆναι . . . τὸν Φοῦξον = νὰ σφαγῆ (νὰ θυσιασθῆ) ὁ Φοῦξος εἰς τὸν Δία. — ἀφορίας, πτώσ. γενκ. = ἀπὸ τὴν ἀφορίαν (= ἀκαρπλίαν). — τῷ βωμῷ παρέστησε = ἐτοποθέτησε πλησίον τοῦ βωμοῦ (ἵνα θυσιάσῃ αὐτόν). — χρυσομάλλος = ὁ ἔχων χρυσοῦ μαλλιά. — κριὸς = κριάρι. — ἐφ' οὗ = ἐπὶ οὗ = ἐπὶ τοῦ ὁποίου. — ὑπερέβησαν, ἀόρ. τοῦ ῥήμ. ὑπερβαίνω = περῶ ὑπεράνω, διαβαίνω. — ὡς = ὅτε. — ἐγένοντο = ἦλθον. — κατὰ = εἰς. — Χερρονήσου, δηλ. τῆς Θρακικῆς. — Σίγειον, ἀκρωτήριον τῆς Τρῳάδος εἰς τὴν εἴσο-

δον τοῦ Ἑλλησπόντου.—ὀλισθάνω=γλιστρῶ.—εἰς Κόλχους=εἰς τὴν χώραν τῶν Κόλχων, εἰς τὴν Κολχίδα, κειμένην εἰς τὰ ἀνατολικά παράλια τοῦ Εὐξείνου πόντου.—τούτου, τίνος;—δίδωσι=δίδει.—Ἄρεως, ὄνομαστ. Ἄρης, θεὸς τοῦ πολέμου.—ἄλσος=δάσος ἱερόν, ἀφιερωμένον εἰς θεόν τινα.—ἀνάπτω=κρεμῶ.—δράκων=ὄφις μέγας.

2.

ἐπὶ=διά.—πεντηκόντορος ναῦς=πλοῖον μὲ πενήκοντα κωπιά.—ἔρωτῶντι...ἐπέτρεψεν=ὁ θεὸς ἐπέτρεψεν εἰς αὐτὸν (τίνα;) ἔρωτῶντα νὰ πλέῃ.—ἄθροίσαντι=ἄφ' οὗ συναθροίσῃ.—ἀνάγομαι=πλέω ἐκ τοῦ λιμένος εἰς τὸ πέλαγος· ἐν ᾧ κατάγομαι=πλέω ἐκ τοῦ πελάγους εἰς τὸν λιμένα.—ἐλαύνω=φθάνω.—Μυσία, χώρα τῆς Μ. Ἀσίας.—ἦλθον, ἄβρ. 6' τοῦ ἔρχομαι τίνος ἀριθμοῦ εἶναι;—ἔνθα=ἔπου.—ᾧκει, παρατατικὸς τοῦ οἰκέω-ᾧ=κατοικῶ.—τυφλωθῆναι φασιν=λέγουσιν ὅτι ἐτυφλώθη.—ὅτι=διότι.—προύλεγε=προέλεγεν.—αὐτῷ, τίνι;—Ἄρπυιαι, αὗται ἦσαν παρθενοὶ πτερωταί, δυσειδεῖς καὶ γαμφυδὲς ὄνυχας ἔχουσαι.—ἐπειδὴ παρετίθετο αὐτῷ τράπεζα=ἔτε (=δόσκις) ἐτίθετο πλοῖον τοῦ τράπεζα (μετὰ φαγητοῦ).—καταπετόμεναι=πετώσαι κάτω.—ὄντες=οἱ ὅσοι ἦσαν.—σπασάμενοι τὰ ξίφη=σύραντες τὰ ἑαυτῶν ξίφη.—δι' ἄερος=διά μέσου τοῦ ἀέρος.

3.

τῶν Ἀρπυιῶν=ἀπὸ τὰς Ἀρπυίας.—μηνύω=φανερώνω.—διὰ τῶν Συμπληγάδων=διά μέσου τῶν Συμπληγάδων· αὗται δὲ ἔκειντο εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Εὐξείνου πόντου.—ἀλλήλαις=πρὸς ἀλλήλας· τί ἀντωνυμία εἶναι αὕτη;—τὸν πόρον=τὴν διάβασαν, τὸν διάπλουν.—ἀφείναι=νὰ ἀφήσωσιν.—πέλεια=περιστερά.—αἱ πέτραι=οἱ βράχοι.—ταύτην...σωθεῖσαν=ἔτι αὕτη (τίς;) ἐσώθη.—διαπλεῖν, ἔξαρτ. ἐκ τοῦ εἶπε=εἶπε νὰ πλέωσι διὰ τῶν πετρῶν.—ἐὰν δὲ ἀπολομένην (=ἔτι κατεστράφη), δηλ. ἴδωσιν.—μὴ βιάσῃσθαι, ἐκ τοῦ εἶπεν=εἶπε νὰ μὴ βιάζωσιν.—ἀνήγοντο, τίνος ῥήμ. εἶναι;—ὧς=ἔτε.—ἀφιαῖσι=ἀφήνουσιν τοῦ ῥήμ. ἀφίημι.—πρῶρα=τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ πλοίου, ἢ πλώρη.—τῆς δὲ διαπετιομένης=ἔτε δὲ αὕτη ἐπέτα διὰ μέσου τῶν πετρῶν.—συμπίπτουσαι=συγκρούμεναι, συνενούμεναι.—ἐπιτηρήσαντες...ἀναχωρούσας τὰς

πέτρας=φυλάξαντες τὴν στιγμήν, καθ' ἣν αἱ πέτραι ὠπισθοχώρουν.
—συμπράττω τινὶ=βοηθῶ τινά.—ἔστησαν=εστάθησαν.

4.

α'

διαπλεύσαντες, μετοχὴ χρονικ. πῶς ἀναλύεται;—ἐπὶ=eἰς.—τῆς Κολχικῆς γῆς, δηλ. ποταμός· Κολχικὴ δὲ γῆ=ἡ ἀνήκουσα εἰς τοὺς Κόλχους.—ὀρμισθείσης τῆς νεῶς=ἄφ' οὗ τὸ πλοῖον ἠγκυροβόλησεν παθ. ἄορ. τοῦ ὀρμίζομαι.—ἦκε, τί σημ. τὸ ῥῆμα τοῦτο;—τὰ ἐπιταχθέντα=τὰ διαταχθέντα.—παρακαλῶ=παρακινῶ.—αὐτῷ, τίνι;—ὑπέσχετο=ὑπεσχέθη· ἄορ. β' τοῦ ὑπισχνέομαι-οὔμαι.—μεγέθει διαφέροντες=κατὰ τὸ μέγεθος ὑπερέχοντες.—χαλκοῦς, ποῖος εἶναι ὁ ἀσυναίρετος τύπος;—τούτους... ἐπέτασσε=διέτασσαν αὐτόν, ἄφ' οὗ ζεύξῃ τούτους (τίνας;).—τοὺς ἡμίσεις, πῶς ἔχει ἡ ὀνομαστικὴ τοῦ ἐνικοῦ;—ὄν=τούτων, οὗς=ἐκ τούτων, τοὺς ὁποίους.

β'

ἀποροῦντος... Ἰάσονος=ἐν ᾧ δὲ ὁ Ἰάσων ἠπόρει.—ἂν δύναιτο=θὰ ἠδύνατο.—φαρμακίς=μάγισσα.—συμπράξειν... ἐπηγγείλατο=ὑπεσχέθη ὅτι θὰ βοηθήσῃ αὐτόν.—ἐὰν... γυναικῆ=ἐὰν ὀρκισθῇ ὅτι θὰ λάβῃ αὐτὴν γυναῖκα.—καὶ... ἄξειν=καὶ ὅτι θὰ φέρῃ.—ὁμόσαντος τοῦ Ἰάσονος=ἄφ' οὗ ὁ Ἰάσων ὀρκίσθη (τί;).—ᾧ, δοτικ. ὄργαν. συναπτεῖα τῷ χρῆσται=διὰ τοῦ ὁποίου νὰ χρίσῃ (=νὰ ἀλείψῃ).—σπειρομένων τῶν ὀδόντων=ὅταν σπείρωνται οἱ ὀδόντες.—μέλλειν ἀναδύσεσθαι=ὅτι θὰ ξεφυτρώσωσιν.—ἀθρόους=ἄλλους μαζί.—βάλλειν=νὰ ῥίπτῃ.—ἀποθεν=μακρόθεν.—ὑπὲρ τούτου=διὰ τοῦτο.—ἀποκτείνειν=νὰ φονεύῃ (ὁ Ἰάσων).—αὐτούς, τίνας;

γ'

οὐκ ἐδίδου=δὲν ἤθελε νὰ δώσῃ.—νυκτός=ἐν καιρῷ νυκτός.—κατακοιμήσασα, μετχ. χρονικ.—τοῖς φαρμάκοις, δοτικ. ὄργαν.—ἀφείλετο=ἀφῆρσεν.—ἐπὶ=eἰς.—ἀπέπλευσαν, τίνος ῥήματος εἶναι;—αἰσθόμενος=ἐννοήσας· τίνος ῥήμ. εἶναι;—ἰδοῦσα... ὄντα=ὅτε εἶδεν ὅτι αὐτὸς (τίς;) ἦτο πλησίον.—διασπείρω=διασκορπίζω.—συλλέγω=συναθροίζω.—τῆς διώξεως ὑστέρησεν=ἔμεινεν ὀπίσω

εἰς τὴν καταδίωξιν.—κατελθὼν = ἐπανελθὼν· τίνος ῥήμ. εἶναι;—
τὴν δὲ ναῦν, δηλ. τὴν Ἀργώ.—ἀνέθηκε=ἀφιέρωσεν.

δ'

δέκα ἔτη=ἐπὶ δέκα ἔτη.—διετέλουν εὐτυχοῦντες = ἦσαν διαρκῶς εὐτυχεῖς.—εἶτα = ἔπειτα.—τὴν τοῦ Κρέοντος, ποῖα λέξις ἐννοεῖται;—ἀγαγόμενος γυναῖκα = νυμφευθεῖς.—ἀπεπέμψατο = ἀπέπεμψεν.—ἡ δὲ = ἐκεῖνη δέ.—πηγῶν = πτερωτῶν.—ἔφυγε, τίνος ῥήματος εἶναι;

Γ' ΑΡΓΕΙΩΝ ΜΥΘΟΙ

1.

τῷ . . . Δανάης, δηλ. υἱῷ.—ἐπετάχθη=διετάχθη· τίνος ῥήματος εἶναι;—Πολυδέκτης, βασιλεὺς τῆς Σερίφου.—αἱ Γοργόνες, ἦσαν τρεῖς, ἡ Σθενώ, ἡ Εὐρυάλη καὶ ἡ Μέδουσα.—περιπεπλεγμέναις, παρακμ. τοῦ περιπλέκομαι = περιτυλίσσομαι.—δράκουσιν = ὑπὸ ὄφειαν.—ὡς=καθώς.—συῶν, γενν. πληθ. τοῦ ὄνομ. σῦς=ἀγρίοχοιρος.—χαλκῆς . . . χρυσῆς, πῶς ἔχει ἡ ὀνομαστ. τοῦ ἐνικῆ τοῦ ὄνομ. τούτων;—αὐτάς, τίνας;—Γραῖαι, θυγατέρες τοῦ Φόρκου, ἀδελφαὶ τῶν Γοργόνων, γραῖαι ἐκ γενετῆς.—κυνῆ=περικεφαλαία.—ἐπιθέμενος=φορέσας.—οὐχ ἔωρᾶτο=δὲν ἐβλέπετο.—κατέλαβε=εὗρε· τίνος ῥήμ. εἶναι;—ἐπιστάς=σταθεῖς πλησίον.—Γοργοῦς, πῶς ἔχει ἡ ὀνομαστ. τοῦ ἐνικῆ;—ἀπέτεμε, ἄορ. τοῦ ἀποτέμνω=ἀποκόπτω.—ἐλὼν=λαθὼν ἄορ. ὅ' τοῦ αἰρέω-ῶ.—ἀναστᾶσαι=σηχωθεῖσαι.—ὕπ' αὐτῆς, τίνος;—ἡ δὲ=αὐτὴ δέ (τίς);.—ἐν μέσῃ τῇ ἀσπίδι=εἰς τὸ μέσον τῆς ἀσπίδος.

2.

παρακειμένην=παρατεθειμένην.—βορᾶν=ὡς τροφήν.—κῆτος=θαλάσσιος ἰχθύς παμμεγέθης.—ἀπέκτεινε=ἐφόνευσεν.—λυθῆσαν = ἐλευθερωθῆσαν.—τῆς Πέλοπος, δηλ. θυγατρὸς.—Μυκῆναι, ἀρχαία πόλις τῆς Πελοπον. πλησίον τοῦ Ἀργους.—ἐν θεοῖς = ἐνώπιον τῶν θεῶν.—ἔφη=εἶπεν.—τὸν . . . γεννηθῆσόμενον, ὑποκμ. τοῦ ἀπαρμφ. βασιλεύσειν = ὅτι ὁ γεννηθῆσόμενος (= ἐκεῖνος, ὁ

ὁποῖος θὰ γεννηθῆ) θὰ βασιλεύσῃ.—διὰ τὸν ζῆλον=ἕνεκα τῆς ζηλοτυπίας της.—Εἰλείθυια, θεὰ τῶν τοκετῶν.—τόκος=τοκετός, γέννα.—ἐπέχειν=να ἔμποδίζῃ.—τὸν Σφθενέλου, ποία λέξις ἐννοεῖται ἐνταῦθα;

3.

α'

ἔτεκε=ἐγέννησε· ἄορ. β' τοῦ τίκτω.—τοῦ . . . ὀκταμηνιαίου=ἔτε δὲ ὁ Ἡρακλῆς ἦτο παῖς ὀκτῶ μηνῶν.—εὐνή=κλίνη.—ὡς διαφθεροῦντας=ἵνα καταστρέψωσιν.—ἀναστάς=ἀφ' οὗ ἐσηκώθη.—ἄγχων, μετχ. τροπ.=σφίγγων.—ἐν τοῖς βουκόλοις=μεταξὺ τῶν βουκόλων· βουκόλος δὲ=ὁ βοσκὸς βοῶν, ποιμῆν.—τὸν Κιθαιρώνιον=τὸν ἐν τῷ ὄρει Κιθαιρώνι.—ἀνεῖλε=ἐφόνευσεν· τίνος ῥήματος εἶναι;—ἡμφιέσατο=ἐνεδύθη.—τῷ δὲ χάσματι ἐχρήσατο κόρυθι=τὸ δὲ στόμα μετεχειρίσθη ὡς περικεφαλαίαν.

β'

κατὰ τὸν ζῆλον=ἕνεκα τῆς ζηλοτυπίας.—ἐμάνη=ἐτρελλάθη· παθ. ἄορ. β' τοῦ μαίνομαι.—Μεγάρα, θυγάτηρ τοῦ Κρέοντος, βασιλέως τῶν Θηβῶν.—ἐνέβαλε, ἄορ. τοῦ ἐμβάλλω=ρίπτω (μέσα).—διό=διὰ τοῦτο.—παραγίγνομαι=ἔρχομαι.—Δελφοί, πόλις ἐν Φωκίδι, ἐνθα ἦτο τὸ περίφημον μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος.—πυνθάνομαι=ἐρωτῶ.—τοῦ θεοῦ, δηλ. τοῦ Ἀπόλλωνος.—Πυθία, ἕρεια τοῦ ἐν Δελφοῖς μαντείου τοῦ Ἀπόλλωνος.—εἶπε=διέταξεν.—Τίρυνς, πόλις τῆς Ἀργολίδος πλησίον τοῦ Ναυπλίου.—Εὐρυσθεύς, βασιλεὺς τῶν Μυκηθῶν.—λατρεύω=δουλεύω.—ἔτη δώδεκα=ἐπὶ δώδεκα ἔτη.—ἄθλος=ἔργον ἐπίπονον, ἐν ᾧ ἄθλον=βραβεῖον.—ἐπιτελεῖν=να ἔκτελῃ.—τῶν ἄθλων συντελεσθέντων=ὅταν οἱ ἄθλοι συντελεσθῶσιν.—ἔσεσθαι, ἐκ τοῦ ἔφη=εἶπεν (ἢ Πυθία) ὅτι θὰ εἶναι.

γ'

Ὁ Νεμεαῖος λέων.

πρῶτον=κατὰ πρῶτον.—ἐπέταξε, δηλ. ὁ Εὐρυσθεύς· τοῦ ῥήμ. ἐπιτάττω=διατάττω.—αὐτῷ, τίνι;—Νεμεαῖος λέων=ὁ ἐκ Νεμέας λέων· Νεμέα δὲ ἡ δασώδης χώρα μεταξὺ Ἀργους καὶ Κορίνθου.—ἀφικόμενος, ἄορ. β' τοῦ ἀφικνοῦμαι=φθάνω.—μαστεύω=ζητῶ.

—ὡς δὲ . . . ὄντα=ἕτε δὲ παρατήρησεν ὅτι ἦτο ἄτρωτος (=δὲν ἠδύνατο νὰ πληγωθῆ).—ἀνατεινόμενος=ὕψωσας.—περιθεὶς τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ=θέσας τὴν χεῖρα περι τὸν τράχηλον.—κατέσχεν, ἀόρ. τοῦ κατέχω=κρατῶ.—ἄγχων=σφίγγων.—θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων=ἀφ' οὗ ἔθεσεν ἐπὶ τῶν ὤμων του.—ἀπειπε=ἀπηγόρευσεν τοῦ ῥήμ. ἀπαγορεύω.—τὸ λοιπὸν=εἰς τὸ ἐξῆς.—μὴ εἰσιέναι=νὰ μὴ εἰσέρχεται.—δεικνύναι=νὰ δεικνύη.—δείσας=φοβηθεὶς.—πίθος=πιθάρι.—ἑαυτῷ=διὰ τὸν ἑαυτὸν του.—ὡς κρύψων=ἵνα κρύψῃ.

Ἡ Λεογαία ὕδρα.

ὕδρα=ὄφις ζῶν εἰς τὸ ὕδωρ (νερόφιδον).—τῷ . . . ἔλει, πῶς ἔχει ἢ ὄνομοστ. τοῦ ἐνικοῦ;—Λέρονη, λίμνη ἐν Ἀργολίδι (νῦν Μύλοι).—ἐκτραφεῖσα, παθ. ἀόρ. β' τίνος ῥήμ;—τὸ πεδίον=ἡ πεδιάς.—τὰ βοσκήματα=τὰ βόσκοντα θρέμματα, τὰ ζῶα.—τὴν μέσην=τὴν ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὀκτώ.—ἄρμα=ἄμαξα δίτροχος.—ἠνιοχέω-ῶ=εἶμαι ἠνίοχος.—τοῦ Ἰφικλέους=τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰφικλέους.—τῷ ῥοπαλῷ, δοτικ. ὄργαν.—ἀνώω=κατορθάνω.—ἀναφύομαι=φυτρώνω.—διὸ=διὰ τοῦτο.—ἐπεκαλέσατο=ἐκάλεσε πλησίον του.—βοηθὸν=ὡς βοηθόν.—ἐμπρησας=καύσας τοῦ ῥήμ. ἐμπύμπρημι.—τῆς ἐγγυς ὕλης=τοῦ πλησίον δάσους.—τοῖς δαλοῖς=διὰ τῶν δαυλῶν.—ἀναφῦναι=νὰ φυτρώσωσιν ἀόρ. τοῦ ῥήμ. ἀναφύομαι.—τοῦτον τὸν τρόπον=κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον.—περιγενόμενος, ἀόρ. τοῦ περιγίγνομαι τίνος=νικῶ τινα.—κατώρυξε, ἀόρ. τοῦ ῥήμ. κατορύττω=θάπτω.—διόστις=βέλος.—οὐ δεῖν=ὅτι δὲν πρέπει.—ἐν τοῖς δώδεκα=μεταξὺ τῶν δώδεκα.

Ἡ Κερυνίτις ἔλαφος.

Κερυνίτις, ἡ ἐκ Κερυνείας, ὄρους τῆς Ἀχαιίας.—ἐνεργεῖν=νὰ φέρῃ; ἀόρ. β' τοῦ φέρω.—χρυσόκερω=ἔχουσα χρυσᾶ κέρατα.—Ἄρτεμιδος ἱερὰ=ἀφιερωμένη εἰς τὴν Ἀρτέμιδα.—διὸ=διὰ τοῦτο (ποῖον;).—βουλόμενος, μετχ. αἰτιολγικ.: πῶς ἀναλύεται;—μὴ ἀνελεῖν=νὰ μὴ φονεύσῃ; ἀόρ. β' τοῦ ἀναιρέω-ῶ.—ὄλον ἐνιαυτὸν=ἐπὶ ὀλόκληρον ἔτος.—κάνωω=κουράζομαι.—τῇ διώξει=ἐνεκα τῆς καταδιώξεως.

Ὁ Ἐρμάνθιος κάπρος.

Ἐρμάνθιος, ὁ ἐξ Ἐρμάνθου, ὄρους τῆς Ἀρκαδίας. — κάπρος = ἄγριος χοῖρος. — ἀδικέω-ῶ = βλάπτω. — καλοῦσι, τίνες; — πάγη = διὰ παγίδος, θηλειᾶς. — ἀλόντα = συλληφθέντα· ἄορ. τοῦ ἀλίσκομαι.

Ἡ κόπρος τῶν βοσκημάτων τοῦ Αὐγείου.

ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ = ἐντός μιᾶς ἡμέρας. — ἔξενεγκεῖν, ἄορ. ῥ' τοῦ ἐκφέρω = φέρω ἔξω, καθαρίζω. — τούτω, τίνι; — προσελθών, μετχ. χρονκ.: πῶς ἀναλύεται; — οὐ δηλώσας = χωρὶς νὰ δηλώσῃ. — τὸ . . . ἐπίταγμα = τὴν διαταγὴν. — ἔφρασκε = ἔλεγε. — μιᾷ ἡμέρᾳ = ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. — ἔξοίσειν, μέλλων τοῦ ἐκφέρω. — τὴν δεκάτην = τὸ δέκατον μέρος. — ἀπιστῶν = ἐπειδὴ δὲν ἐπίστευεν. — τοὺς θεμελίους, δηλ. λίθους. — διεῖλε, ἄορ. ῥ' τοῦ διαιρέω-ῶ = κρημνίζω. — σύνεγγυς = πλησίον. — εἰσοχέτευσε, ἄορ. ῥ' τοῦ εἰσοχετεύω = δι' ὄχου φέρω ἐντός. — ἐπιταχθεῖς, μετχ. αἰτιολογκ.: πῶς ἀναλύεται; — τὸν μισθὸν οὐκ ἀπεδίδου = τὸν ὀφειλόμενον μισθὸν (δηλ. τὸ δέκατον τῶν βοσκημάτων) δὲν ἤθελε νὰ δώσῃ.

Αἱ Στυμφαλίδες ὄρνιθες.

ὄρνιθες = πτηνά. — ἐξελάσαι = νὰ ἐκδιώξῃ τοῦ ῥήμ. ἐξελαίνω. — πολλῇ . . . ὕλῃ = διὰ πυκνοῦ δάσους. — συνηρεφῆς = κεκαλυμμένη. — εἰς ταύτην, τίνα; — μυρίαί = ἀναρίθμητοι. — ἀμηχανοῦντος Ἡρακλέους = ὅτε ὁ Ἡρακλῆς εὐρίσκετο εἰς ἀπορίαν. — κρόταλον = τὸ δι' οὗ τις κάμνει κρότον. — τῇ λίμνῃ παρακειμένου = κειμένου πλησίον τῆς λίμνης. — φοβέω-ῶ = ἐμβάλλω εἰς φόβον, τρομάζω. — δοῦπος = κρότος. — δέος = φόβος. — ἀναπέτομαι = πετῶ ὑψηλά.

Ὁ Κρηὶς ταῦρος.

τοῦτον, ὑποκείμεν. τοῦ ἀπαρμφ. ἀναδοθῆναι, ὅπερ ἔξαρτ. ἐκ τοῦ φασὶν = λέγουσιν ὅτι οὗτος (ὁ ταῦρος) ἀνεδόθη (= ἀνεπέμφθη) ἐκ τῆς θαλάσσης. — καταθύειν, ἔξαρτ. ἐκ τοῦ εἶπεν = εἶπεν ὅτι θὰ θυσιάσῃ. — Μίνως, βασιλεὺς τῆς Κρήτης. — τὸ φανέν = ὅτι ἤθελε φανῆ (= ἤθελεν ἐξέλθει). — αὐτόν, δηλ. τὸν Μίνωα. — τοῦτον, δηλ. τὸν ταῦρον. — ἀποπέμψαι, θῦσαι, ἔξαρτ. ἐκ τοῦ φασὶ = λέγουσιν ὅτι ἀπέστειλεν, ὅτι ἐθυσίασε. — ἐφ' οἷς = διὰ ταῦτα. — ἀγριῶσαι, ἔξαρτ. ἐκ τοῦ φασὶ = λέγουσιν ὅτι ἔκαμεν ἄγριον. — ἐπὶ τοῦτον = διὰ τοῦτον (τίνα;). — παρεγένετο = ἦλθε· τίνος ῥήμ. εἶναι; — κρατή-

σας, δηλ. τοῦ ταύρου=νικήσας τὸν ταῦρον.—διακομίζω=μεταφέρω.—τὸ λοιπὸν=εἰς τὸ μέλλον.—εἶπασε, ἀόρ. α' τοῦ εἶω-ῶ=ἄφήνω.—ἄνετος=ελευθερος.—ὁ δέ, τίς;—τὸν Ἰσθμόν, τὸν τῆς Κορίνθου.—ἀφίκετο, τίνος ῥήμ. εἶναι;—λυμαίνομαι=βλάπτω.—ἔως... ἐχειρώσατο=ἔως ὅτου κατέβαλε, κατεδάμασε.

Αἱ Διομήδους ἴπποι.

Διομήδους, βασιλέως τῶν Βιστόνων, ἔθνους Θρακικοῦ.—τοῦ Θρακός, πῶς ἔχει ἢ ὄνομαστ. τοῦ ἐνικοῦ;—βιάζομαι=βιάζω, νικῶ.—αὐτάς, τίνας;

Ὁ ζωστήρ τῆς Ἰππολύτης.

ζωστήρῃ=ζώνη.—θερμώδοντα, ποταμὸν Καππαδοκίας ἐκβάλλοντα εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον.—τὰ κατὰ πόλεμον = κατὰ τὰ πολεμικά.—σύμβολον=ὡς σημεῖον.—τοῦ πρωτεύειν=τοῦ ὅτι ἦτο πρώτη.—ἐπὶ τοῦτον=διὰ τοῦτον (=ἵνα κομίσῃ τοῦτον).—ἐπέμπετο, ὑπὸ τίνος;—παραλαβῶν=ἄφ' οὗ ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ.—νηί, πῶς ἔχει ἢ ὄνομαστ. τοῦ ἐνικοῦ;—μαχεσάμενος, ἀόρ. α' τοῦ μάχομαι =πολεμῶ.—ταῖς Ἀμαζόσι=κατὰ τῶν Ἀμαζόνων.—ἀφαιρεῖται=ἀφαιρεῖ διὰ τὸν ἑαυτὸν του.

Αἱ βόες τοῦ Γηρῶνου.

συμφυῆς=ὁ ἐκ φύσεως ἠνωμένος μετὰ τινος.—συνηγμένοι = συνηνωμένοι.—γαστήρ = κοιλία.—λαγόνες, τὰ ὑπὸ τὰς πλευρὰς μαλακὰ δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ.—παρελθὼν=ἄφ' οὗ ἐπέρασε.—ἐπέβαινε, παρατατκ. τοῦ ἐπιβαίνω=πατῶ ἐπάνω, φθάνω εἰς.—Λιβύη=Ἀφρική.—τῶν ὄρων=τῶν συνόρων.—ἀντίστοιχοι=ἀντικρῶ ἀλλήλων (ἢ μία ἐπὶ τῆς Εὐρώπης, ἢ ἄλλη ἐπὶ τῆς Ἀφρικής).—σῆλαι=ὀγκώδεις λίθοι ἢ πλάκες.—παραγενόμενος, ἀόρ. τοῦ παραγίνομαι=ἔρχομαι.—τῷ ὀπαλῷ, δοτκ. ὀργανκ.—παῖω=κτυπῶ.—βοηθοῦντα=σπεύδοντα εἰς βοήθειαν.

Τὰ χρυσὰ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων.

Ἑσπερίδες, νύμφαι φυλάττουσαι ἐντὸς κήπου τὰ λεγόμενα χρυσὰ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων.—ἐπὶ ταῦτα=διὰ ταῦτα.—διέξηει=διήρχετο παρατατκ. τοῦ διεξέρχομαι.—ἀνήρει, παρατατκ. τοῦ ἀναιρέω-ῶ=φονεύω.—τούτω, τίνι;—ἄρας=σηκώσας ἀόρ. α' τοῦ αἴρω.—μετέωρον=πρὸς τὰ ἄνω, ὑψηλά.—ψαύω τινός=ἐγγίζω τι.—κατὰ χρῆσμον=συμφώνως πρὸς χρῆσμον.—ῥήξας, ἀόρ. τοῦ ῥήγνυμι=

συντρίβω, σπάζω.—Ἄτλας, εἰς τῶν Τιτάνων, ὅστις ἐκράτει ἐπὶ τῶν ὤμων του τὸν Οὐρανόν. — τὸν πόλον = τὸν οὐρανόν. — ἔκεῖνον, δηλ. τὸν Ἄτλαντα.—δρεψάμενος=ἄφ' οὐ ἔκοψε.—ἀποίσειν (μέλλ. τοῦ ῥήμ. ἀποφέρω)=ἔτι θὰ φέρῃ.—ἔχειν=νὰ κρατῇ.—ἔως... ποιήσασθαι=ἔως ὅτου κατασκευάσῃ.—σπεῖραν=κουλλούραν, ὅποιαν θέτουσιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς οἱ ἐπ' αὐτῆς βαστάζοντες βάρη.—καταθεῖς=ἄφ' οὐ κατέθεσε.—ἀνελόμενος=λαδών.—ἀπαλλάσσομαι=ἀπέρχομαι, ἀναχωρῶ.

Ὁ Κέρβερος.

κατὰ τοῦ νότου=ἐπὶ τῶν νότων.—παντοῖος=παντὸς εἶδους, ποικίλος.—οὔ=ἄπου.—εἰς Ἄιδου, δηλ. οἶκον.—κατήει=κατήρηχοτο.—αἰτοῦντος... Κέρβερον=ὅτε δὲ ἐζήτει αὐτὸς (ὁ Ἡρακλῆς) ἀπὸ τὸν Πλούτωνα τὸν Κέρβερον.—χωρὶς... ὄπλων=χωρὶς τῶν ὄπλων, ἃ εἶχε=ἄνευ τῶν ὄπλων, τὰ ὅποια εἶχε (δηλ. τὸ βόταλον καὶ τὸ τόξον).—κρατοῦντα=ἐὰν νικήσῃ.—Ἄχέρων, ποταμὸς τοῦ Ἄιδου.—πεφραγμένος=ὠχυρωμένος.—τῇ λεοντῇ=μὲ τὸ δέρμα τοῦ (Νεμεαίου) λέοντος.—περιβαλὼν... τὰς χεῖρας=ἄφ' οὐ ἐπιασε μὲ τὰς χεῖρας τὸν τράχηλον.—ἀνήκε=ἄφηκε· ἄορ. τοῦ ἀνίημι.—καίπερ δακνόμενος=ἂν καὶ ἔδαγκάνετο.—ἄγχων=σφίγγων.—Τροϊζήν, πόλις τῆς Ἀργολίδος.

δ'

τὴν Μεγάραν, τὴν σύζυγον τοῦ Ἡρακλέους.—Ἰολάω, τῷ φίλῳ τοῦ Ἡρακλέους.—Ἰόλην, τὴν θυγατέρα τοῦ Εὐρύτου, βασιλέως τῆς Οἰχαλίας.—πυνθάνομαι=πληροφοροῦμαι.—Εὐρύτον, ὑποκμ. τοῦ ἀπαρεμφ. προθεῖναι=ἔτι ὁ Εὐρύτος προέθηκεν (=ἄρισεν).—ἄθλον=ὡς βραβεῖον.—τοξικῆ=εἰς τὴν τέχνην τοῦ τοξεύειν.—αὐτῶ, τίς;—κρείσσω=ὑπέρτερος· ποῖον τὸ θετικόν του;—αὐτῶν, δηλ. τοῦ Εὐρύτου καὶ τῶν παιδῶν αὐτοῦ.—ἔτυχε, τίνας ῥήμ. εἶναι;—Ἰφίτου... λέγοντος=ἐν ᾧ ὁ Ἰφίτος ἔλεγεν.—Εὐρύτου... λεγόντων = ὁ δὲ Εὐρύτος καὶ οἱ λοιποὶ ἠμπόδιζον καὶ ἔλεγον ὅτι φοβοῦνται.—μὴ... ἀποκτείνῃ=μήπως φονεύσῃ.—τὰ γενησόμενα, δηλ. τέκνα.—μανεῖς, παθ. ἄορ. ὅ' τοῦ μαίνομαι, σημαίνοντος τί;—ξενίσας=φιλοξενήσας.—κατασχεθεῖς, παθ. ἄορ. τοῦ κατέχομαι=καταλαμβάνομαι.—δεινῇ νόσῳ=ὑπὸ φοβερᾶς νόσου.—οὐ χρησιμώδους... τῆς Πυθίας=ἐπειδὴ δὲ ἡ Πυθία δὲν ἐδίδεν εἰς αὐτὸν

χρησμόν. — τὸν νεῶν = τὸν ναόν. — συλᾶν = νὰ λαφυραγωγῆ. — μαχομένου . . . Ἀπόλλωνος, ἢ μετχ. χρονικ. πῶς ἀναλύεται; — ἦσι = ῥίπτει. — τοῦτον τὸν τρόπον = κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον. — ἔσεσθαι = ὅτι θὰ εἶναι· μέλλ. τίνος ῥήμ.; — πραθέντι . . . λατρεύσαντι = ἐὰν πωληθῆ καὶ δουλεύσῃ ἐπὶ τρία ἔτη. — πιπράσκω = πωλῶ· τούτου τοῦ ῥήμ. παθ. ἄορ. ἐπράθην. — ὠνέομαι-οὔμαι = ἀγοράζω.

ε'

λατρεία = δουλεία. — ἀπαλλαγείς, παθ. ἄορ. β' τίνος ῥήμ.; — ἐπὶ = ἐναντίον. — ἔπλει, τίνος χρόνου καὶ τίνος ῥήμ. εἶναι; — πεντηκοντόροις, δηλ. ναυσί = με πεντηκοντάκωπα πλοία. — ἐθελόντων = οἱ ὅποιοι ἤθελον. — ῥήξας = διαρρήξας· τοῦ ῥήμ. ῥήγνυμι. — πρῶτον εἰσεληλυθότα = ὅτι εἶχεν εἰσέλθει πρῶτος. — σπασάμενος τὸ ξίφος = σύρας τὸ ξίφος του. — ἦει = ἐπορεύετο· τίνος ῥήμ. εἶναι; — μηδένα . . . νομίζεσθαι = ἐπειδὴ ἤθελε κανεῖς νὰ μὴ νομίζηται ἀνδρείότερος ἑαυτοῦ. — τοῦ δὲ (= τοῦτου δὲ) ἐρομένου = ἀφ' οὗ δὲ οὔτος (τίς;) ἠρώτησε. — ὡς εἶλε = ἀφ' οὗ ἐκυρίευσε. — χωρίς = ἐκτός. — ἀριστεῖον = ὡς ἀνταμοιβὴν τῆς ἀνδρείας. — συγχωρεῖ = ἐπιτρέπει. — ἄγομαι = λαμβάνω. — τῆς δὲ αἵρουμένης = ἐπειδὴ δὲ αὕτη ἐκλέγει. — δεῖν = ὅτι πρέπει. — ὀτιοῦν = ὀτιδήποτε. — δοῦσαν = ἀφ' οὗ δώση. — πιπρασκομένου αὐτοῦ = ὅτε αὐτὸς ἐπωλεῖτο. — ἀφελομένη = ἀφαίρεσσασα. — ἀντέδωκεν = ἔδωκεν ἀντὶ τούτου. — Προίαμος, δηλ. ἡγορασμένος. — χαλεπὸς = σφοδρὸς. — χειμῶν = τρικυμία. — ἔφ' οἷς = διὰ ταῦτα. — αὐτήν, τίνα;

ς'

στρατευσάμενος = ἐκστρατεύσας. — ἐπὶ = ἐναντίον. — εἶλε, ἄορ. β' τίνος ῥήμ.; — ἔθηκε = συνέστησε. — ἰδρῶμαι = κτίζω. — ἄλωσις = κυρσευσις. — οὔτος, δηλ. ὁ Νέστωρ. — παρὰ Γερηνοῖς = πλησίον τῶν Γερηνίων, κατοίκων τῆς Γερηνίας. — ἔτρωσε, ἄορ. α' τοῦ ῥήμ. τιρώσκω = πληγώνω. — Πύλιοι, οἱ κάτοικοι τῆς Πύλου. — αὐτοῖς, δηλ. τοῖς Λακεδαιμονίοις. — ὅτι = διότι. — χειρωσάμενος = ἀφ' οὗ ἔκαμεν υποχείριον. — καταγαγών, ἄορ. β' τοῦ κατὰ γῶ = ἐπαναφέρω.

ζ'

Καλυδῶνα, πόλιν τῆς Αἰτωλίας. — Οἰνέως, βασιλέως τῆς Καλυδῶνος. — μνηστεύομαι = ζητῶ εἰς γάμον. — εἰκασθέντα, παθ. ἄορ.

α' τοῦ εἰκάζομαι=γίνομαι ὅμοιος.—ἔκλασε, ἀόρ. τοῦ ῥήμ. κλάω-ῶ =ἀποκόπτω.—τὸ ἕτερον=τὸ ἐν ἑκ τῶν δύο.—ἀπολαμβάνω=λαμβάνω ὀπίσω.—τὸ τῆς Ἀμαλθείας, δηλ. κέρας· ἡ δὲ Ἀμάλθεια νύμφη ἢ παρθένος ἔχουσα κέρας ταύρου.—ὥστε... παρέχειν=ὥστε νὰ παρέχη.—ἀν εὖξαιτό τις=ἤθελέ τις εὐχῆσθαι.—ἔδοξε ἀόρ. τοῦ ἀπροσ. δοκεῖ=φαίνεται καλόν.—Τραχίνα, πόλις τῆς Θεσσαλίας ὑπὸ τὴν Οἴτην.—ἀπιέναι=νὰ πορευθῆναι.—Εὐήνος, ποταμὸς τῆς Αἰτωλίας (Φίδαραι νῦν). — φίλτρον, μέσον ἵνα ἐλύθη τὴν ἀγάπην.—τὸ ἑνὲν... αἷμα=τὸ αἷμα, τὸ ὅποσον ἔρρευσε.

η'

τιμωρήσασθαι=νὰ τιμωρήσῃ.—αἰρεῖ, τί σημ. τὸ ῥήμμα τοῦτο;—ιδρούομαι=κτίζω.—οἴσοντα=ἵνα φέρῃ μέλλ. τοῦ ῥήμ. φέρω.—τούτου, τίνος;—πυθομένη=μαθοῦσα· τίνος ῥήμ. εἶναι;—δείσασα=φοβηθεῖσα.—ἐκείνην, δηλ. τὴν Ἰόλην.—τῆ ἀληθεία=ἀληθῶς.—τούτῳ=διὰ τούτου (δηλ. τοῦ αἵματος).—χιτῶν=υποκάμισον.—ἐνδύς=ἐνδυθεῖς.—ὡς=ὅτε.—ἰὸς=δηλητήριον· τὸ αἷμα τοῦ Νέσσου ἐδηλητηριάσθη ἐκ τῆς χολῆς τῆς Δερναίας ὑδρας, δι' ἧς ὁ Ἑρακλῆς ἔθαψε τὰ βέλη του.—χρῶς (γενκ. χρωτὸς)=δέρμα.—ἔσηπε, παρατ. τοῦ σήπω=καθιστῶ σαπρόν.—ἀπέσπα=προσεπάθει νὰ ἀποσπάσῃ.—προσπεφυκότα=προσκεκολλημένον παρακμ. τοῦ ῥήμ. προσφύομαι.—συναπεσπῶντο... αὐτῷ=ἀπεσπῶντο μετὰ αὐτὸν τὸν χιτῶνα.—κατασχεθεῖς, τίνος ῥήμ. εἶναι;—νεώς, πῶς ἔχει ἢ ὀνομαστ. τοῦ ἐνικῶ;—ἐαυτὴν ἀνήρτησε=ἐκρεμάσθη.—πυρὰ=σωρὸς ξύλων.—ἐκέλευε, δηλ. τινά.—ἐπιβάντος αὐτοῦ=ὅταν αὐτὸς ἀναβῆναι ἐπ' αὐτῆς.—ὑφάπτειν=νὰ θέτῃ πῦρ ὑπὸ τὴν πυράν.—οὐδενὸς... ἐθέλοντος, μετχ. αἰτιολογ.· πῶς ἀναλύεται;—παριῶν=διερχόμενος.—ὑφῆψε, τίνος ῥήμ. εἶναι;—ὑποστάν=σταθῆν ὑποκάτω.—ἀνενεγκεῖν=ὅτι ἔφερεν ἐπάνω, ἀνεβίβασεν.

Δ' ΑΙΤΩΛΙΚΟΣ ΜΥΘΟΣ

α'

Οἰνέως... ἐγένετο=ἐκ τοῦ Οἰνέως ἐγεννήθη.—Καλυδωνίων, τῶν κατοίκων τῆς Καλυδῶνος, πόλεως τῆς Αἰτωλίας.—τούτου ὄντος=ὅτε οὗτος (ὁ Μελέαγρος) ἦτο.—παραγενόμεναι, ἀόρ. β'

τοῦ παραγίγνομαι=ἔρχομαι.—Μοῖραι, θεαὶ τοῦ πεπρωμένου ἀπο-
νέμουσαι παντὶ ἀνθρώπῳ τὴν καλὴν ἢ κακὴν τύχην του.—τελευ-
τήσῃ, δηλ. τὸν βίον=ὅτι θά ἀποθάνῃ.—ἔσχαρά=ἔστια.—δαλὸς
=δαυλός.—κατακαινθῆ, παθ. ἀόρ. α' τοῦ κατακαίω=ἄλλως διόλου
καίω.—λάρναξ=κιβώτιον.—τόνδε τὸν τρόπον=κατὰ τὸν ἐξῆς
τρόπον.—τῶν ἐπετείων... γενομένων=ὅτε ἐγένοντο οἱ ἐτήσιοι
καρποί.—ἀπαρχῆ=ἡ προσφορὰ καὶ θυσία τῶν πρώτων καρπῶν.
—μηνίσασα=ὄργισθεῖσα τίνος ῥήμ. εἶναι;—ἐφῆκε=ἀπέστειλε
ἀόρ. τοῦ ἐφήμι.—βοσκήματα = τὰ βόσκοντα θρέμματα, τὰ ζῆα.

β'

ἐπὶ=διά.—συνήγειρε, παρατακτ. τοῦ συναγεῖρω=συναθροῖζω.—
τὸν θῆρα = τὸ θηρίον πῶς ἔχει ἢ ὄνομαστ. τοῦ ἐνικοῦ; — ἀρι-
στεῖον = ὡς ἀριστεῖον τί σημαίνει ἢ λέξις αὕτη; — ἐπηγγείλατο,
ἀόρ. α' τοῦ ἐπαγγέλλομαι=ὑπόσχομαι.—οἶδε=οἱ ἐξῆς.—Οἰνέως,
δηλ. υἱός.—Σχοινέως, δηλ. θυγάτηρ.—ἐννέα ἡμέρας = ἐπὶ ἐννέα
ἡμέρας.—ἔξενισε, ἀόρ. τοῦ ξενίζω=φιλοξενῶ.—Κηφέως... ἀπα-
ξιούντων = ὅτε ὁ Κηφεὺς καὶ ὁ Ἄγκατος καὶ ἄλλοι τινὲς ἐθεώ-
ρουν ἀνάξιον.—αὐτούς, τίνας;—ὀρμηθῆναι, τίνος ῥήμ. εἶναι;

γ'

περικυκλωσαμένων αὐτῶν = ὅτε αὐτοὶ περιεκύκλωσαν.—ἄκων
=ἀκουσίως, χωρὶς νὰ θέλῃ· ποία ἢ ἀντίθετος λέξις; — κατακον-
τίζω=καταβάλλω, φρονεῦν μὲ τὸ ἀκόντιον.—τόξω ἔβαλε=ἐτόξευσε.
—κενεῶν=ὁ ὑπὸ τὰς πλευρὰς χώρος τοῦ σώματος.—πλήξας, ἀόρ.
α' τοῦ πλήττω=κτυπῶ.—ἐπιτρέπω = παραδίδω.—αὐτὴν = ἀπὸ
αὐτῆν.—λυποῦμαι ἐπὶ τινι = λυποῦμαι διὰ τι.—ἦψε, ἀόρ. α' τοῦ
ἄπτω = ἀνάπτω.—αὐτίκα = ἀμέσως.

Ε' ΑΧΑΪΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

1.

τούτω = χάριν τούτου (τοῦ Αἰάκου).—ὄντι μόνῳ = ἐπειδὴ ἦτο
μόνος.—εὐσεβέστατος, ποῖον τὸ θετικόν του; — διὸ = διὰ τοῦτο.—
ἀκαρπίας... κατεχούσης = ὅτε κατεῖχε τὴν Ἑλλάδα ἀκαρπία
(=ἔλλειψις καρπῶν).—ἀπαλλαγῆσθαι, παθ. μέλλ. β' τίνος ῥήμ.;

—τὴν Ἑλλάδα, ὑποκείμε. τοῦ ἀπαλλαγῆσθαι = ὅτι ἡ Ἑλλάς θὰ ἀπαλλαγῇ. — εὐχὰς ποιῶμαι = προσεύχομαι. — ὑπὲρ αὐτῆς = χάριν αὐτῆς (τίνος;). — κλείδας, πῶς ἔχει ἡ ὀνομαστ. τοῦ ἐνικοῦ;

2.

διαφέροντος . . . τοῦ Φώκου = ἐπειδὴ ὑπερεῖχεν ὁ Φῶκος. — τοὺς ἀδελφοὺς . . . αὐτῶ = λέγουσιν ὅτι οἱ ἀδελφοὶ Πηλεὺς καὶ Τελαμῶν ἐπεδοῦλευσαν αὐτόν (ἐσκέφθησαν κακὸν κατ' αὐτοῦ). — συγγυμναζόμενον, μετχ. χρονικ. πῶς ἀναλύεται; — δίσκος, στρογγύλη πλάξ (λιθίνη, σιδηρὰ ἢ ξυλίνη) πρὸς ῥίψιμον χάριν ἀσκήσεως ἢ ἀγῶνος. — δίσκω, δοτικ. ὄργανικ. — ὕλη = δάσος. — φωραθέντος τοῦ φόνου = ἀφ' οὗ ὁ φόνος ἀνεκαλύφθη. — φυγὰς = ἐξόριστος. — ἐλαύνονται = διώκονται. — παραγίγνεται, τί σημ. τὸ ῥῆμα τοῦτο; — τῆς Ἀσωποῦ, δηλ. θυγατρὸς. — οὗτος, τίς; — ἄπαις = ἄτεκνος πῶς ἔχει ἡ γενικ. τοῦ ἐνικοῦ; — τὴν Ἀλκίθου, δηλ. θυγατέρα. — τοῦ Πέλοπος, δηλ. υἱοῦ. — γέρας = βραβεῖον. — καθαίρομαι = καθαρίζομαι, ἐξαγνίζομαι. — μοῖρα = μέρος. — αὐθις = πάλιν. — κἀκεῖ = καὶ ἐκεῖ (ποῦ;). — εὐωχοῦμαι = τρώγω καὶ πίνω καλῶς. — μέλινον = ἐκ ξύλου μελίτης (= εἶδος δένδρου).

3.

ὧς = ὅτε. — ἐθέλουσα, μετχ. αἰτιολογικ. πῶς ἀναλύεται; — πατρῶν = ἐκ πατρός. — μεθ' ἡμέραν = κατὰ τὴν ἡμέραν. — ἀμβροσία = με μύρον τῶν θεῶν. — ἐπιτηρέω-ῶ = φυλάττω. — ἀσπαίρω = σπαρταρῶ. — ἀναβοάω-ῶ = φωνάζω δυνατά. — διαπράττομαι = κατορθώνω. — προαίρεσις = σκοπός. — ὄχητο = ἀπῆλθε τίνας ῥῆμ. εἶναι; — σπλάγχνοις . . . μυελοῖς, δοτικ. ὄργανικ. — Κάλχας, περιφημοσ μάντις. — χωρὶς = ἄνευ. — Τροίαν ἄλῶναι = νὰ κυριευθῇ ἡ Τροία ἀόρ. τοῦ ῥῆμ. ἀλίσκομαι. — προειδυῖα = προγιγνώσκουσα. — δεῖ = πρέπει. — ἀπολέσθαι = νὰ καταστραφῇ. — κρύψασα ἐσθῆτι = ἐνδύσασα μὲ ἐσθῆτα. — παρέθετο = μετέφερε. — μηνυθέντα = προδοθέντα. — συνείπετο, τοῦ ῥῆμ. συνέπομαι = συνακολουθῶ.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

1.

Ἀριστοτέλης, διδάσκαλος τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου.—πραῖναι . . . καὶ παῦσαι, ἐξαρτ. ἐκ τοῦ βουλόμενος=ἐπειδὴ ἐπεθύμει νὰ καταπραῦνη καὶ νὰ παύσῃ.—χαλεπαίνοντα=ἀπὸ τοῦ νὰ ὀργίζεται.—γέγραφε, τίνος χρόνου εἶναι;—ἥσσους=ἀσθενεστέρους· ποῖον τὸ θετικόν του;—κρείττονας=ἰσχυροτέρους· ποῖον τὸ θετικόν του;—σοὶ . . . ἕσος, δηλ. ἐστί.

2.

ἐπεὶ=ἀφ' οὗ.—ἤρξαν=ἐγένοντο κύριοι.—τοῖς ἀφισταμένοις=εἰς τοὺς ἀποστατοῦντας.—τῶν συμμάχων, γενκ. διαιρετικ.—πασῶν ζημιῶν=ἀπὸ θλας τὰς τιμωρίας.—ἠγούμενοι=νομίζοντες.—ἐν ἀμουσίᾳ=ἐν ἀπαιδευσίᾳ.—τὸν βίον διάγειν=νὰ ζῆ τις.

3.

Φερηνίκη, θυγάτηρ τοῦ Διαγόρου τοῦ Ῥοδίου.—τὸν υἱόν, καλούμενον Πεισίδωρον.—εἰς Ὀλύμπια = εἰς τοὺς ἐν Ὀλυμπία ἀγῶνας.—ἀθλεῖν=ἵνα ἀγωνίζεται.—κωλύονταν . . . τῶν Ἑλλανοδικῶν=ἐπειδὴ οἱ κριταὶ τῶν ἀγῶνων ἠμπόδιζον.—παρελθοῦσα=παρουσιασθεῖσα.—ἔχειν, ἐξαρτ. ἐκ τῆς νοουμ. μετοχ. λέγουσα.—ἐξενίκησε=ἐνίκησε.—τὸν εἶργοντα νόμον=τὸν νόμον, ὁ ὁποῖος ἠμπόδιζε.—τῆς θέας=ἀπὸ τὸ θέαμα.

4.

Φωκίων, διάσημος στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων.—ὁ τοῦ Φώκου, δηλ. υἱός.—κατεγνώσθη θανάτου = κατεδικάσθη εἰς θάνατον.—πίεσθαι=νὰ πῆγ' μέλλ. τοῦ πίνω.—κόνειον=δηλητήριον.—ᾄρεξε = προέτεινε.—τὴν κύλικα=τὸ ποτήριον.—οἱ προσήκοντες=οἱ συγγενεῖς.—ἤροντο=ἠρώτησαν ἀόρ. 6' τοῦ ἐρωτάω-ᾶ.—ὁ δὲ

=ἐκεῖνος δέ (τίς);—ἐπισκήπτω=παραγγέλλω.—μηδὲν . . . μνησικακεῖν=μηδὸς ἄλλως νὰ μνησικακῆ κατὰ τῶν Ἀθηναίων.—ὑπὲρ . . . τῆς φιλοτισίας, δηλ. πόσεως=διὰ τὴν προσφερομένην εἰς ἐμὲ ἐκ μέρους αὐτῶν φιλικὴν πόσιν.

5.

ἀφίκετο, ἀόρ. 6' τίνος ῥήματος;—Χῖος, ὁ κάτοικος τῆς Χίου.—τὰ ἄλλα=κατὰ τὰ ἄλλα.—ἀλαζῶν=ὑπερήφανος.—ἠδεῖτο=ἐντρέπετο τίνος ῥήματος;—ἐπὶ τῷ γήρᾳ=διὰ τὸ γῆρας.—τὴν κόμην=τὴν κόμη; πῶς ἔχει ἢ ὄνομαστ. τοῦ ἐνικοῦ;—πολιὸς=λευκός.—πειράομαι-ῶμαι=προσπαθῶ.—βαφῆ, δοτικ. ὄργανκ.—ἀφανίζειν=νὰ κρύπτῃ.—παρελθὼν = παρουσιασθεῖς.—ὑπὲρ ὧν=διὰ τὰ ὅποια.—Ἀρχίδαμος, βασιλεὺς τῆς Σπάρτης.—τί ἂν . . . εἴποι=τί δύναται νὰ εἴπῃ.—ὕγιες=ἀληθές.—ἐπὶ τῇ ψυχῇ=ἐν τῇ ψυχῇ.—ἐξέωσε=ἀπέκρουσεν ἀόρ. α' τοῦ ἐξωθέω-ῶ.—διαβάλλον=κατηγορῶν.—ἐξ ὧν ἐωρᾶτο=ἐκ τούτων, ἃ ἐωρᾶτο=ἐκ τούτων, τὰ ὅποια ἐφαίνοντο (ἐκ τῆς βαφῆς δηλ. τῆς κόμης).

6.

ῥοιὰ=1) ἡ ῥοῖδα (τὸ δένδρον), 2) τὸ ῥόδι (ὁ καρπός), ὡς ἐνταῦθα.—λίκνον=κάνιστρον.—διελεύοντι=διερχομένῳ.—τὴν Περσίδα=τὴν Περσίαν.—προσεκόμισε, ἀόρ. α' τοῦ προσκομίζω=φέρω πρὸς τινα.—ὑπερθανμάσας=ὑπερβολικῶς θαυμάσας.—παράδεισος=κῆπος.—τοῦ δὲ (=τούτου δὲ) εἰπόντος=ὅτε δὲ οὗτος εἶπεν.—ὅτι, δηλ. κομίζει.—οἴκοθεν=ἐκ τοῦ οἴκου.—γεωργία=καλλιεργηθεῖσα γῆ.—ὑπερήσθη=ὑπερβολικῶς ηὐχαριστήθη τίνος ῥήματος;—αὐτῷ, τίνι;—ἐπέλεπεν=εἶπε προσέτι.—νῆ τὸν Μίθραν=μὰ τὸν Μίθραν. Μίθρας δὲ ἦτο παρὰ Πέρσαις ὁ ἥλιος, ὃν ἐλάτρευον ὡς θεόν.—γέ=τοῦλάχιστον.

7.

ἐκέλευον=ῶριζον ἐκ τούτου ἔξαρτ. τὸ μανθάνειν=ἵνα μανθάνωσιν (οἱ ἐλεύθεροι παῖδες).—ἵνα . . . ψυχαγωγῶνται=ἵνα . . . τέρπωνται.—ἐκ τῆς μουσικῆς=διὰ τῆς μουσικῆς.—καὶ . . . τῇ μνήμῃ διαλαμβάνωσι=καὶ (ἵνα) συγκαταῶσιν αὐτοὺς ἐν τῇ μνήμῃ (διὰ τῆς μουσικῆς).—τι τῶν κεκαλυμμένων πράξαντες=ἄν ποτε πράξωσί τι ἐκ τῶν ἀπηγορευμένων.—ἵνα μὴ . . . ἀπολογῶνται=ἵνα

μὴ δικαιολογῶνται.— ἀγνοία πεποικημένοι = ὅτι ἐξ ἀγνοίας (τῶν νόμων) ἔχουσι πράξει.— δεύτερον=ὡς δεύτερον μάθημα.— ἔταξαν = ὤρισαν.— τοὺς . . . ὕμνους = τοὺς πρὸς τιμὴν τῶν θεῶν ὕμνους.

8.

μειράκιον, ὁ ἀπὸ τοῦ 14-21 ἔτους τῆς ἡλικίας παῖς.— Ἐρετρικόν, ἐξ Ἐρετρίας, πόλεως τῆς νήσου Εὐβοίας.— προσεφοίτησε Ζήνωνι=ἐφοίτησεν εἰς τὴν σχολὴν τοῦ Ζήνωνος, ἀρχαίου φιλοσόφου.— ἔστ'... ἀφίκετο=ἔως ὅτου ἔφθασεν.— ἐς ἄνδρας=ἐς ἄνδρὸς ἡλικίαν=εἰς τὴν ἡλικίαν τοῦ ἀνδρός.— ἦρετο, τίνος ῥήμ. εἶναι;— ὅτι ἄρα μάθοι=τί λοιπὸν ἔμαθε.— ἐν τῇ τοσαύτῃ διατριβῇ τοῦ χρόνου=ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον.— οὐκ εἰς μακρὰν = μετ' ὀλίγον.— ἔδρασε, ἀόρ. α' τοῦ δράω-ᾶ=πράττω.— τοῦτο, ποιον;— γὰρ=δὴλα δὴ.— χαλεπήναντος . . . τοῦ πατρὸς = ὅτε ὠργίσθη κατ' αὐτοῦ ὁ πατήρ.— καὶ . . . πληγὰς ἐντείναντος = καὶ ὅτε ἐδειρεν (αὐτόν).— τὴν ἡσυχίαν ἀγαγὼν=ἡσυχάσας.— ἐγκαρτερήσας = ὑπομείνας.— τοῦτο... μεμαθημένοι=ὅτι τοῦτο ἔχει μάθει.— φέρειν . . . καὶ μὴ ἀγανακτεῖν = δηλ. νὰ ὑποφέρῃ . . . καὶ νὰ μὴ ἀγανακτῇ.

9.

Ὀλυμπία, τόπος τῆς Ἡλίδος, ἐν ᾗ ἐπανηγυρίζοντο οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες ἀνὰ πᾶσαν τετραετίαν.— ἔδρας ἠπόρει=δὲν εἶχε ποῦ νὰ καθίσῃ.— πάντοθεν = ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη.— οὐδενὸς δεχομένου = χωρὶς οὐδεὶς νὰ δέχῃται αὐτόν.— τοῦ τόπου ἐκχωρεῖν = νὰ παραχωρῶσι τὴν θέσιν των.— μάλιστα = παρὰ πολὺ ποῖον τὸ θετικόν του;— καταγελᾶν γέροντος = νὰ περιπαίξῃ τις γέροντα.— ἐνομίζετο=ἔθεωρεῖτο.— ἐπεβόησαν = ἐφώνηξαν μεγαλοφώνως.— τὸ ἦθος=τὴν χρηστοτήθειαν.— οἷμοι τῶν κακῶν=ἀλλοίμονον διὰ τὰς συμφοράς.— χροῶνται αὐτοῖς=μεταχειρίζονται αὐτά (τίνα;).

10.

α'

Βρασιίδου τελευτήσαντος, δηλ. τὸν βίον=ὅτε ὁ Βρασιίδας (ὁ στρατηγὸς τῶν Σπαρτιατῶν) ἀπέθανεν.— Ἀμφιπολίται, οἱ κάτοικοι τῆς Ἀμφιπόλεως, πόλεως τῆς Μακεδονίας.— ἐκείνου, τίνος;— ὄντας=ὅτι εἶναι.— αὐτοῦ ἀμείνους=ἀπὸ αὐτὸν καλύτεροι.

β'

προσδοκῶσα=περιμένουσα. — ὃ κακὸν ἀνδράποδον = ὦ κακὲ
δοῦλε.—πότερον=ποῖον ἐκ τῶν δύο.—λέξαντος δὲ τοῦ ἀγγέλου, ἡ
μετοχ. χρονκ. πῶς ἀναλύεται; — ἀγαπῶ = εὐχαριστοῦμαι. — τῆ
τελευτῆ=διὰ τὴν τελευτήν.

γ'

θαπούσης τινὸς=ὄτε ἔθαπτε (γυνή) τις. — οἴμοι τῆς τύχης=
ἀλλοίμονον διὰ τὴν τύχην. — νῆ Δία = μὰ τὸν Δία. — τῆς καλῆς,
δηλ. τύχης=διὰ τὴν καλὴν τύχην.—προσεδόκων, τίνος βῆμ. εἶναι;
—ἐς αἰ=πάντοτε.—πρὸ=ὑπέρ.

δ'

ἦκων=ἐλθών.—ἐκείνους, τίνας; — ἦδιον, ποῖον τὸ θετικόν του;
—ἦ εἰ=παρὰ ἐάν. — τὸν ἅπαντα χρόνον=καθ' ὅλον τὸν χρόνον.

11.

ὡς κομοῦντες = ἵνα κομίσωσιν. — αὐτῶ, τίς; — τάλαντα, τὸ
τάλαντον τὸ Ἀττικὸν εἶχεν ἄξιαν ἕξ χιλιάδων δραχμῶν.—διὰ τί . . .
διδοίη = διατί δίδει. — ἐκείνων . . . εἰπόντων=ὄτε ἐκεῖνοι εἶπον.—
ἠγέομαι-οὔμαι=νομίζω. — ἀποδέξεσθαι = νὰ δεχθῆ.—προσεῖπὸν
= προσέτι εἰπών.—ἑασάτω με = ἄς μὲ ἀφήσῃ.—τοιούτων εἶναι=
νὰ εἶμαι τοιούτος (δηλ. καλὸς καὶ ἀγαθός).

12.

ἄσματος=σπάταλος.—περιουσία = περίσσευμα. — τὸ παλαιὸν=
τὸν παλαιὸν καιρὸν. — οἱ Ἀρεοπαῖται, οἱ δικασταὶ τοῦ Ἀρείου
Πάγου (τοῦ ἀνωτάτου ἐν Ἀθήναις δικαστηρίου). — γοῦν = παρα-
δείγματος χάριν. — νέους ὄντας καὶ πενομένους = οἱ ὅποιοι ἦσαν
νέοι καὶ πτωχοί.—μεταπεμφόμενοι, μετοχ. χρονκ. τὸ δὲ μεταπέμ-
πομαι = προσκαλῶ. — τοῖς φιλοσόφοις σχολάζοντες = ἐν ᾧ μαθη-
τεύουσι παρὰ τοῖς φιλοσόφοις (δαπανῶσι δηλ. τὸν χρόνον εἰς τὴν
ἀκράσιν τῆς διδασκαλίας τῶν φιλοσόφων).—εὐεκπῶ=εἶμαι εὐρω-
στος, υγιής.—τοῖς σώμασι = κατὰ τὰ σώματα. — μεταπεμφθῆναι
τινα=νὰ προσκληθῆ τις.—μυλωθρὸς=μυλωνᾶς.—νυκτὸς ἐκάστης
= καθ' ἐκάστην νύκτα.—φοιτᾶω-ῶ = μεταβαίνω τακτικῶς. —
μυλῶν-ῶνος=μύλος.—ἀλέω-ῶ=ἀλέθω.

13.

ὄνομα=κατὰ τὸ ὄνομα.—ἀποδημήσας=ξενιτευθείς.—ἀπολείπω=ἀφήνω.—εἶτα=ἔπειτα.—χρόνῳ ὕστερον=μετὰ πάροδον χρόνου.—καὶ εὐρῶν . . . πλείω=καὶ εὐρῶν (τὸν υἶόν) ποιήσαντα τὴν οὐσίαν πλείω ταύτης, ἣν ἀπέλιπε=καὶ εὐρῶν ὅτι ὁ υἶός εἶχε κάμει τὴν περιουσίαν περισσοτέραν ἐκείνης, τὴν ὁποίαν ἀφήκεν.—πολλοὺς ἀδικεῖσθαι=ὅτι πολλοὶ ἀδικοῦνται.—τὰ περιττὰ τῶν ὄντων=τὰ περισσεύοντα ἐκ τῶν ὑπαρχόντων.—ἀναλίσκεσθαι, ἐκ τοῦ νοουμένου ἔφη=εἶπεν ὅτι ἐξοδεύονται.—τὸ δὲ ζῶντα μὲν . . . καταφωραθῆναι πλούσιόν = τὸ δέ, ὅταν μὲν τις ζῆ, νὰ φαίνεται πτωχός, ὅταν δὲ ἀποθάνῃ, νὰ φανερωθῆ πλούσιος.—τῶν ἐν ἀνθρώποις=ἀπὸ τὰ ἀνθρώπινα πράγματα.

14.

ἀγαλλόμενον=ὅτι ἐκαυχᾶτο.—ἐπὶ τῷ πλούτῳ=διὰ τὸν πλοῦτον.—μέγα φρονοῦντα=ὅτι ὑπερηφανεύετο.—ἐπὶ τοῖς ἀγροῖς=διὰ τοὺς ἀγρούς.—ἦγαγεν=ᾠδήγησεν.—ἔνθα=ἐπου.—πινάκιον=μικρὸς πίναξ (γεωγραφικὸς πίναξ, χάρτης).—γῆς περίοδον=περιγραφὴν γῆς (=τοπογραφίαν).—ἐνταῦθα, ποῦ;—ὡς=καθώς.—προστάτω τινί=διατάττω τινά.—τοῦ δὲ (=τοῦτου δὲ) εἰπόντος=ἀφ' οὗ δὲ οὗτος εἶπεν.—οὐδαμοῦ=εἰς οὐδὲν μέρος (τοῦ πινακίου).—ἐπὶ τούτοις, δηλ. τοῖς ἀγροῖς.—οὔτερο=οἱ ὁποῖοι βεβαίως.

15.

ἐν κύλικι=ἐν ποτηρίῳ.—ὡς ἰασόμενος=ἵνα θεραπεύσῃ.—ἐν τοῖς πιστοτάτοις=μεταξὺ τῶν πιστοτάτων.—τῶν φίλων, γενν. διαιρετῆ.—φύλαξαι . . . Φίλιππον=νὰ προφυλαχθῆς ἀπὸ τὸν Φίλιππον.—πέπεισται=ἔχει πεισθῆ.—χρήμασι . . . φαρμάκῳ, δοτῆ. ὄργανῳ· ἢ α' συναπτεῖα τῷ πέπεισται, ἢ β' τῷ φονεῦσαι.—μᾶλλον πεποιθὼς=ἐπειδὴ εἶχε περισσοτέραν πεποίθησιν.—καὶ ἄμα=καὶ συγχρόνως.

16.

παρ' αὐτοῖς, δηλ. τοῖς Πατρεῦσιν.—ἐπρίατο=ἠγόρασεν' ἀόρ. β' τοῦ ὠνέομαι-οὔμαι.—τῆς κομιδῆς=τῆς ἐπιμελείας.—συνεκάθειδεν αὐτῷ=ἐκομᾶτο μετ' αὐτοῦ.—ἀπηλάθη=ἀπεδιώχθη' παθ. ἀόρ.

τοῦ ἀπελαύνω.—ἀπό τινος θέας = ἀπό τινος θεάματος, πανηγύρωσ.—ἐπανιῶν=ἐπανερχόμενος.—συνῆλιξ, ἴκος=συνομήλικος.—τοὺς μὲν. . . τοὺς δὲ=ἄλλους μὲν . . . ἄλλους δὲ.—περιεσώσατο=διέσωσεν.

17.

ἄλωσις=κυρίεσις.—Ἴλιον, πρωτεύουσα τῆς Τροίας, χώρας ἐν τῇ Μ. Ἀσίᾳ.—οἰκίρω=λυπούμαι.—οἱ Ἄχαιοι = οἱ Ἑλληνες.—τάς . . . τύχας = τάς συμφοράς.—ἀλίσκομαι = κυριεύομαι.—τῶν οἰκείων, δηλ. κτημάτων = ἐκ τῶν ἰδικῶν του πραγμάτων.—ἀποφέρειν ἀράμενον=ἀφ' οὗ σηκώση (=θέση ἐπὶ τῶν ὤμων του) νὰ φέρῃ (μακρὰν τοῦ Ἰλίου), νὰ παραλάβῃ.—Αἰνεΐας, στρατηγός τῶν Τρώων.—τοὺς . . . θεοὺς=τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν.—ὑπεριδὼν τῶν ἄλλων = καταφρονήσας τὰ ἄλλα πράγματα.—ἡσθέντες=εὐχαριστηθέντες.—συνεχώρησαν = ἐπέτρεψαν.—τὸν πατέρα, δηλ. τὸν Ἀγχίσην.—πάνυ σφόδρα=παρὰ πολὺ.—γεγηρακότα=γέροντα.—ὑπερεκπλαγέντες=ὑπερβολικῶς ἐκπλαγέντες.—τὰ οἰκεία κτήματα = τὰ ἰδικὰ του πράγματα.

18.

ὑπὲρ Σαλαμίνας=διὰ τὴν Σαλαμίνα.—ἠττώμενοι, μετχ. αἰτιολγκ. πῶς ἀναλύεται;—ψηφίζομαι=ψηφίζω.—τῷ ἀγορεύσαντι πλεῖν = εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ἤθελε προτείνει νὰ πλέωσιν.—ἐπὶ=ἐναντίον.—πρὸς μάχην=ἵνα πολεμήσωσιν.—ἔστω=ἄς εἶναι.—λύει=ἀκυρώνει.—ὧδε=ὡς ἐξῆς.—μανίαν = τρέλλαν.—ἐλεγεία = ἄσματα.—Ἄρηια = πολεμικά.—τούτοις, δοτκ. ὄργανκ.—οἱ δὲ = οὗτοι δὲ (τίνες);—κάτοχοι Μουσῶν καὶ Ἄρεως = ἐνθουσιασθέντες ἐκ τοῦ πολεμικοῦ ἄσματος.—αὐτίκα = ἀμέσως.—ἀνήγοντο = ἐξέπλεον.—ἀλαλάζοντες=φωνάζοντες ἀλαλά.—κατὰ κράτος=ἐξ ἐφόδου.—τὰ μάλα=παρὰ πολὺ.—λύσας . . . νικήσας, μετχ. αἰτιολγκ.—τῇ μανίᾳ . . . τῇ μουσικῇ, δοτκ. ὄργανκ.—τὸν πόλεμον νικήσας=ἐν τῷ πολέμῳ νικήσας.

19.

αὐτόμολος=ὁ πρὸς τοὺς πολεμίους ἀπελθών, ὁ προδότης.—βιότου=τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων.—δεόμενοι=ἔχοντες ἀνάγκην.—καὶ ἔνεργοι . . . εἶναι=καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐργασθῶσιν.—ἄγοντες=δδηγοῦντες.—ὡς=πρὸς.—ἐπινυθάνοντο=ἠρώτων.—ἃ πρᾶτ-

τοιεν=τί πράττουσι (τίνες);.—ὡς . . . ἄγοιεν=ἔτι τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας ἐορτάζουσιν.—περὶ τῆς ἐλάας τοῦ στεφάνου=περὶ τοῦ στεφάνου τῆς ἐλαίας.—ἐνταῦθα=τότε.—τῶν γενναίων=ἐκ τῶν εὐγενῶν.—ὄν=ἔτι ἦτο· μετχ. τίνος ῥήματος;—παπαῖ=ἀλλοίμονον.—ποίους ἐπ' ἄνδρας = ἐπὶ ποίους ἄνδρας = ἐναντίον ποίων ἀνδρῶν.—ποιησομένους=ἵνα κάμωσιν.—οἱ, ἀποδοτέον τῷ ἄνδρας.

20.

Αἴτην, ὄρος ἡφαίστειον τῆς Σικελίας. — ῥυάξ πυρὸς = πύρινος ρύαξ, ἡ λεγομένη λάβα. — ῥυῆναι = ἔτι ἔρρευσε· ἄορ. β' τοῦ ῥήμ. ῥέω.—καὶ δὴ = καὶ μάλιστα. — πρὸς πόλιν τινά, τὴν Κατάνην. — τῶν . . . κατοικοιμένων = ἐκ τῶν ἐκεῖ ὑπαρχουσῶν. — εἷς δέ τις = ἕνας δὲ κάποιος. — ὄρων, μετχ. αἰτιολγ.· πῶς ἀναλύεται;—προσβύτερον ὄντα = ἔτι ἦτο γέρον. — καὶ οὐ . . . ἀποδρᾶναι = καὶ ἔτι δὲν ἠδύνατο νὰ φύγη. — ἀράμενος = ἀφ' οὗ ἐσήκωσε· ἄορ. α' τοῦ ῥήμ. αἴρωμαι. — φορτίου δὲ προσγενομένου = ἐπειδὴ δὲ φορτίον προσετέθη. — οὐκ ἤρκεσε = δὲν ἠδυνήθη. — ὄθεν δὴ = ἐκ τούτου δὲ πρὸ πάντων. — ἄξιον, δηλ. ἔστιν. — γνῶναι, ὡς ὑποκεῖμ. ἐνν. ἡ αἴτ. τινά = νὰ γνωρίσῃ τις. — ἔχει = διάκειται. — γὰρ = δηλα δῆ. — τὸν τόπον . . . περιρρυῆναι = ἔτι περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον περιέρρευσε. — ἀφ' ὧν = ἀπὸ ὧν = ἀπὸ τῶν ὁποίων. — κέκληται = ὀνομάζεται. — οἱ δὲ . . . ποιησάμενοι = οἱ δὲ φυγόντες ταχέως.

21.

πολλὰς ἡμέρας = ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. — ὀδεύω = βαδίζω. — ἀνύδρου = μὴ ἐχούσης ὕδωρ. — μάλα = πολὺ. — ἀπηγόρευον = ἐκούραζοντο. — ἐνθα = ἐνταῦθα. — δὴ = λοιπόν. — ἐνιοι = τινές. — γυμνῆτες = οἱ ἐλαφρῶς ὄπλισμένοι. — πέτρα = βράχος. — μικρῶ . . . ἐνετύχανον = ὀλίγον ὕδωρ εὔρον. — κόρυν = περικεφαλαίαν. — μεστός = πλήρης. — περιβλέπων = βλέπων πέριξ. — ἐξέχει, παρατατχ. τοῦ ἐκχέω = ἐκχύνω. — οὐ βουλόμενος, μετχ. αἰτιολγ. — πάσης . . . προσβλεπούσης = ἐν ᾧ ὅλος ὁ στρατός προσέβλεπεν. — εὐρώστως = δυνατά, πολὺ.

22.

τὸ γένος, αἴτ. τοῦ κατὰ τι. — βίον = περιουσίαν. — πρὸς τούτῳ = ἐκτὸς τούτου (δηλ. τοῦ βίου). — τοιάνδε = τὴν ἐξῆς. — γὰρ = δηλα δῆ. — οὕσης . . . Ἦρας = ἔτι ἦτο ἑορτὴ τῆς Ἦρας. — ἔδει = ἔπρεπε· τίνος

ρήμ.; — τὴν μητέρα, ὑποκμν. τοῦ ἀπαρμφ. κομίζεσθαι. — παρεγγυοντο=ἤρχοντο. — ἀποφαίνει=φανερώνει. — τῆς ῥώμης=διὰ τὴν ῥώμην. — τοιούτων παιδῶν=διὰ τοιούτους παῖδας. — τῷ τε ἔργῳ καὶ τῇ φήμῃ = καὶ διὰ τὴν πράξιν καὶ διὰ τὴν φήμην. — ὅτι... εἶη = ἔτι ἦτο.

23.

Κόδρου... βασιλεύοντος=ὅτε ὁ Κόδρος ἦτο βασιλεύς. — μαντεύομαι=δίδω χρησμόν. — ὁ... θεός, δηλ. ὁ Ἀπόλλων. — Δελφοί, πόλις τῆς Φωκίδος. — ἔσται, τίνας ῥήμ. εἶναι; — εἰ μὴ φονεύσειαν=ἐὰν δὲν φονεύσωσιν. — βαρεῖαις ἀπειλαῖς, δοκ. ὄργανκ. — σπουδαίως=σοβαρῶς. — βουλεύομαι=σκέπτομαι. — ὅπως... φονευθήσεται = πῶς νὰ φονευθῇ. — λάθρα = κρυφίως. — ἑυπαρῶ = ἀκαθάρτῳ. — ἀξίνη=πέλεκυς. — ὡς ξυλοτόμῳ ὄντι=ὡς ἐὰν ἦτο ξυλοτόμος. — πεζύων = βαδίζων. — κατ' ἔριν = ἔνεκα φιλονικίας. — μινύω = γνωστοποιῶ. — εἶδος μὲν = κατὰ μὲν τὴν ὄψιν. — ἔργῳ δὲ = πράγματι δέ. — μνημονεύσαντες = ἐνθυμηθέντες. — τὸ μαντεῖον=τὸν χρησμόν. — πάλιν=ὀπίσω.

24.

συνεσκήνωσεν ἀγνωσιν ἀνθρώποις=κατέφκησεν ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην μετ' ἀγνωστων ἀνθρώπων. — αὐτοῖς, τίσι; — οὕτω = τόσον. — εὐχάριν=προσφιλή. — ὥστε... ἀγασθῆναι... καὶ ἡσθῆναι=ὥστε οἱ ξένοι νὰ θαυμάσωσι... καὶ νὰ εὐχαριστηθῶσι. — τῇ συνουσίᾳ=διὰ τὴν συναναστροφὴν. — ὁ φιλόσοφος=ὁ γνωστὸς φιλόσοφος. — μὴν=ὄμως. — ἐνεφάνισεν=ἐφανέρωσεν. — μάλα = πολύ. — φιλοφρόνως = μὲ φιλοφροσύνην, μὲ φιλικὰς διαθέσεις. — ἄγε... ἐπίδειξον=ἔλα... δεῖξον. — ὀμιλητῆς=μαθητῆς. — Ἀκαδήμειαν, γυμνάσιον πλησίον τοῦ Κολωνοῦ, ἔπου ἐδίδασκεν ὁ Πλάτων. — ἡγησάμενος=ὀδηγῆσας. — σύστησον, τοῦ ῥήμ. συνίστημι = συνιστῶ. — εὐκλεεστάτῳ = ἐνδοξοτάτῳ. — ὅτι=διότι. — ἔχοντες = ἐν ᾧ εἶχον. — τὸν τοσοῦτον=τὸν τόσῳ μέγαν.

25.

βιοτεύω = ζῶ. — ὀλυμπιάς, χρονικὸν διάστημα συνιστάμενον ἐκ τεσσάρων ἐτῶν (ἢ 63 Ὀλυμπιάς = 528 π. X.). — εὐδοκίμῳ=ὦ=ἔχω καλὴν φήμην. — ἀποδημέω=ᾧ=ξενιτεύομαι. — ἐν τοῖς Ἑλλη-

σιν=μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων.—ὡς παρεσόμενος=ἵνα παρευρεθῆ.—
 γέρανος, εἶδος πτηνοῦ ἔχοντος πολὺ μακρὸν λαιμόν.—κατανοή-
 σας=παρατηρήσας.—οὔσας=ὅτι ἦσαν.—τιμωρεῖσθε=ἐκδικεῖσθε·
 ποίας ἐγγλίσεως εἶναι;—τόνδε=τοῦτον δά.—τῆς δὲ . . . ζητούσης,
 ἢ μετχ. χρονι. πῶς ἀναλύεται;—ἐνταῦθα, ποῦ;—δη=λοιπόν.—
 ὑπὲρ τῆς σκηνῆς=ὑπεράνω τῆς σκηνῆς (μέρους τοῦ θεάτρου, ἐν ᾧ
 ἦσαν οἱ ὑποκριταί).—ἅμα γέλωτι=μὲ γέλωτα.—αὐτίκα=ἄμέσως.
 —μηνύω=ἀναφέρω, καταγγέλλω.—τὸ πρᾶγμα = τὸ συμβάν.—
 οἱ δέ, τίνες;

26.

Λεῦκτρα, μικρὰ πόλις ἐν Βοιωτίᾳ.—ὡς . . . ἐμπούησον = ἵνα
 θάρρος ἐμβάλη.—ἐπιθυμῶν, μετχ. αἰτιαλγκ.—τῇ ὑστεραία=τὴν
 ἐπομένην ἡμέραν.—μῆ . . . ἀθυμήσειαν = μῆ . . . δειλιάσωσι.—
 ἐὰν . . . βλέψωσιν=ἐὰν παρατηρήσωσιν.—εὐπετώς = εὐκόλως.—
 ζωγρήσας=ἄφ' οὗ συνέλαβεν.—ἐν βίῳ οὔσα=ὅτε ἔζη.—οὐκέτι...
 ἔσται=δὲν θὰ εἶναι πλέον.—ὕμᾶς δέξασθαι = νὰ ὑπομείνῃ ὑμᾶς.